Machine Translated by Google

pagina de credite casanova

V.1: martie, 2022 Titlu original: Casanova
T.L. Swan, 2021
© din această traducere, Eva Garcia Salcedo, 2022 © din această ediţie, Futurbox Project SL, 2022 Toate drepturile rezervate.
Această ediţie a fost posibilă printr-un acord contractual cu Amazon Publishing, www.apub.com, în colaborare cu Agenţia Literară Sandra Bruna.
Design punte: Plum5 Limited
Corectare: Carmen Romero
Publicat de Chic Editorial C/ Arago, 287, 2° 1ª 08009 Barcelona
info@principaldeloslibros.com www.principaldeloslibros.com
ISBN: 978-84-17972-71-4 TEMA: FRD
Conversie în carte electronică: Atelier de carte

Orice formă de reproducere, distribuţie, comunicare publică sau transformare a acestei lucrări poate fi realizată numai cu autorizaţia proprietarilor, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege

.casanova

„Este posibil ca bărbatul pe care îl urăsc să fie cel de care mă îndrăgostesc?”

Hobby -ui meu preferat este să-l enervez pe şeful meu, Elliot Miles, are reputaţia de a fi o casanova, dar nu o beau. Edgar, pe de altă parte, pe care l-am întâlnit pe o aplicaţie de întâlniri, nu este genul meu, dar încetul cu încetul, prietenia noastră face loc la ceva mai mult. Şi, în acelaşi timp, ceva se schimbă în Elliot, care pare să cunoască secrete pe care doar Edgar le ştie. Mi-aţi citit e-mailurile? Sau este posibil ca Edgar să nu fie cine spune că este?

Autorul serialului Miles High Club , un bestseller pe Wall Street, revine Jurnal „Kate şi Elliot m-au captivat complet. TL Swan a scris un roman rotund excelent.”

Harlequin Junki

eRecunoştinţă

Calitatea de a fi recunoscător; predispoziţie de a arăta apreciere şi de a răspunde bunăvoinţei celorlalţi.

Aş dori să dedic această carte alfabetului, pentru că cele douăzeci şi şase de litere mi-au schimbat viaţa. M-am regăsit în acele douăzeci şi şase de scrisori şi acum îmi trăiesc

Machine Translated by Google

visul. Data viitoare când spui alfabetul, aminteşte-ţi puterea lui. O fac în fiecare zi

.cuvânt înainte Elliot

Privesc numerele de deasupra uşii coborând în timp ce cobor. Telefonul meu vibrează în buzunar şi îl scot. Este un mesaj de la Christopher.
Ai grijă!
Vrăjitoarea te caută.
La dracu.

îmi pun telefonul înapoi în buzunar şi expir puternic. Nu am chef să suport azi. Uşile liftului se deschid şi o zăresc în timp ce iese. Mă prefac că nu l-am observat şi mă îndrept spre biroul lui Courtney, asistentul meu personal, care este în stânga.

— Domnule Miles, strigă el din spate.

continui sa merg.

— Ahem, î i drese glasul. Domnule Miles, nu mă mai ignora.

Observ că îmi creşte temperatura.

Nările îmi fulgeră şi mă întorc spre ea. Iată-o: cea mai enervantă angajată de pe faţa Pământului.

Deştept, şef, arogant şi mai greu decât o vacă în arme.

Kathryn Landon, duşmanul meu.

Vrăjitoarea rea din Occident însăşi.

O poreclă care i se potriveşte ca o mănuşă.

Fac un zâmbet şi spun:

„Bună dimineaţa, Kathryn.

-Putem vorbi?

„E luni şi e nouă dimineaţa”, răspund, nu e timpul de...” Fac ghilimele cu degetele înainte de a adăuga: „vorbeşte.

Sunt convins că îşi petrece weekendurile planificând cum să mă dracuiască luni.

— Va trebui să-mi faci loc, izbucneşte el.

îmi trec limba peste dinţi. Mătuşa ştie că mă ţine la mingi. Ca o bună pasionată de computere, ea a proiectat noul software al companiei şi ştie că este esenţial. La naiba, mă amarează.
Se îndreaptă spre biroul lui în pas alert şi deschide uşa în grabă.
— Voi fi repede.
-Desigur. Zâmbesc în timp ce îmi imaginez că îl trânteşte cu capul în uşă.
Se aşează la masa lui şi îmi spune:
„Luaţi loc”.

— Nu, sunt bine pe picioare. Nu vei fi scurt? Kathryn ridică o sprânceană şi eu mă uit la ea. Ce se întâmplă?

—Am aflat că anul acesta nu voi avea patru semeni. De ce?
— Nu face proasta, Kathryn. Ştii foarte bine de ce.
—De ce aţi oferit burse angajaţilor care lucrează în străinătate?

Pentru că e treaba mea.

— Nu cred că este un răspuns bun.

Machine Translated by Google

Sângeleîmi pompează în urechi când ridic bărbia la mai mult nu poate sa. Nimeni nu reușește să mă scoată din cutii ca această femeie.

„Domnișoară Landon, nu trebuie să vă justific deciziile mele ca șef al Miles Media. Răspund în fața membrilor consiliului și numai în fața lor. Cu toate acestea, sunt interesat să vă cunosc intenţiile.

Kathryn își mijește ochii și întreabă: „Ce

vrei să spui?”

— Ei bine, dacă ești atât de nefericit, de ce nu pleci?

„Cum spui?”

-Sunt multe firme în care ai putea lucra și nu doar că refuzi să pleci, dar îți petreci ziua plângându-te de orice prostie și, sincer, ești deja obosită.

-Cum îndrăznești!

„Cred că ar trebui să vă amintiți că nimeni nu este esențial, așa că voi fi mai mult decât bucuros să vă accept demisia oricând doriți.” Îți voi da chiar și așezarea.

își pune mâinile pe șolduri și spune:

„Vreau să scrii un raport în care să explici de ce nu vor fi oameni la filiala din Londra. Scuza pe care mi-ai dat-o este inutilă. Intenționez să prezint interogarea consiliului de administrație. cum nu Sângele îmi fierbe.

„Și nu-ți da ochii peste cap la mine”, exclamă ea indignată.

„Kathryn, va trebui să-mi fac un transplant de retină de câte ori mă faci să-mi dau ochii peste cap.

- Acum suntem doi.

Ne privim furios unul la altul. Mă îndoiesc că am urât pe cineva atât de mult în viața mea.

Ei bat la u ă.

„Hai înainte”, țipă el.

După cum era de așteptat, intră Christopher. întotdeauna îmi întrerupe întâlnirile cu Kathryn cu câteva secunde înainte să explodeze fără reparații.

„Ai un moment, Elliot? -întrebare. îi zâmbește lui Kathryn și îi spune: „Bună dimineața.

— Nu am terminat, Christopher. Va trebui să aștepți, lasă el.

„Am terminat”, spun eu în timp ce mă ridic. Dacă aveți alte reclamații, ceea ce sunt sigur că aveți, le puteți trimite la Resurse Umane.

„Nu am de gând să fac asta”, se răstește el. Sunteți directorul general, așa că dacă am o problemă o voi trimite la dvs. Nu-mi mai pierde timpul, domnule Miles. Voi fi mai mult decât bucuros să informez consiliul că sunteți incompetent. Dumnezeu știe bine. Vreau acele stagii pentru biroul din Londra cât mai curând posibil.

-Etapa.

El amestecă hârtiile de pe masă și spune:

— Ne vedem două zile de mar i de aici. Ziua întâlnirii cu consiliul.

Mă uit la ea în timp ce sângele îmi curge în urechi. Căţea murdară.

„Eă... Elliot”, insistă Christopher. Trebuie să plecăm. Maxilarul îmi strânge în timp ce mă uit la Kathryn.

— Ce vrei în schimbul demisiei? -Mergi la plimbare.

Machine Translated by Google

„Nu-ți voi permite să continui să mă piperezi cu plângerile tale. nesemnificativ de fiecare dată când intru în biroul meu, urlesc eu. „Atunci nu mai luați decizii stupide”. Ne uităm unul la altul.

— La revedere, domnule Miles. închide ușa când ieși”, spune el zâmbind, afabil-. Ne vedem la întâlnire.

Respir ascuțit în încercarea de a rămâne calm.

— Elliot, mă îndeamnă din nou Christopher. Aici.

Ies din biroul lui Kathryn fumegând și mă îndrept direct spre lift. Christopher, pe călcâie, intră imediat după mine și ușile se închid.

„O urăsc al naibii!” șoptesc supărată.

„Pentru cât valorează”, spune Christopher zâmbind, „te urăște mai mult”.

îmi slăbesc nodul cravatei cu o tragere ascuțită.

— E prea devreme pentru un whisky? -întreb. Christopher se uită la ceas și spune: „Este nouă și un sfert dimineața. Respir adânc ca să mă calmez. -Ce mai conteaza!

Capitolul 1

Kate

îmi pun prânzul în geantă și îmi caut cheile.

— Eu plec, îi spun Rebeccai.

Beck se întinde pe ușa băii învelit într-un prosop alb și cu altul pe cap.

— încearcă să nu vii acasă târziu. Nu vreau ca Daniel să simtă inconfortabil când vine vorba.

-Bon.

-Sunt serios. Vreau să te simți confortabil. Iar idealul ar fi Am fost amândoi aici să-l ajutăm să se stabilească.

îmi dau ochii peste cap în timp ce continui să caut cheile. Unde le-am lăsat?

— Ce te face să crezi că ar vrea să-l ajutăm să se instaleze?

— Spun doar că ar fi bine dacă ar avea o impresie bună. „Bine, am înțeles. – Văd cheile în micul coș de pe noptieră. „Mă duc să iau uniformele de netball la ora prânzului”, spune el.

Zâmbesc cu satisfacție. Doamne ajuta. Săptămâna aceasta începem să jucăm netball de interior. Primul sport competitiv la care m-am înscris încă din liceu.

„Sunt pe moarte”, îi spun. Sper să vină cu defibrilatoare. Sunt într-o formă atât de proastă încât poate voi avea un atac de cord și tot.

Rebecca râde în timp ce își scoate prosopul din cap.

„Există o sală de sport în biroul tău. De ce nu-l folosești?

Mă îndrept spre ușă în timp ce răspund:

„Știu că ar trebui să nu mai fiu atât de leneș.

— Crezi că ar trebui să gătesc ceva pentru Daniel în seara asta? -întrebare.

Fac o față și spun: „De ce te străduiești atât de mult să-l faci pe tipul ăsta să te placă?”

„Nu încerc.

— îți place sau ce? Am ochii mari. nu ai luat atât de multe neplăceri cu ultimul nostru coleg de cameră.

— Omule, asta a fost un calvar. De asemenea, Daniel tocmai s-a mutat, a sosit azi si nu cunoaște pe nimeni. Mă face să-mi pară rău.

„Este stilistă. Sunt sigur că are deja o mulțime de prieteni snobi cu care să stea,” mormăi sec.

Machine Translated by Google

— Nimic despre asta. Ea a absolvit design vestimentar şi s-a mutat în Londra pentru că vrea să devină hairstylist. Este foarte diferit.

Mi-am pus ochiul alb.

-Orice ai spune. Ne vedem diseara.

Cobor cele trei etaje pe scări ca sa ma plantez pe strada spre statia de metrou. Sunt doar trei opriri până la Linia Centrală, dar este încă prea departe pentru a merge pe jos.

Aştept pe peron şi metroul ajunge la timp. Intru si iau loc.

Am ajuns la concluzia că drumul de douăzeci de minute este cel mai rar al zilei. Este ca o călătorie în timp. Mă aşez, mă uit în jurul meu şi instantaneu, ca prin farmec, am ajuns. Trebuie să fiu catatonic sau ceva pentru că nu ştiu la ce mă gândesc în timpul călătoriei sau cum trece timpul atât de repede. Tot ce ştiu este că în fiecare zi petrec douăzeci de minute gândindu-mă la lucruri pe care nu le mai amintesc mai târziu.

Ies din metrou şi mă îndrept spre birou. Lucrez în centrul Londrei. în faţa sediului Miles Media există o cafenea. Este ocupat şi oamenii vin şi pleacă în mod constant înainte de a merge la muncă.

„Hei, superb," mă salută Mike.

-Buna ziua. Zâmbesc fericit. Mike este chelnerul local. în plus, este îndrăgostit de mine de câţiva ani. Este dulce şi drăguţ, dar, din păcate, nu simt nici cea mai mică furnicătură când vorbeşte cu mine.

E nasol, pentru că este un tip grozav. Sunt aproape sigur că nimeni nu mi s-ar potrivi mai bine decât Mike. Mi-aş dori să pot decide pentru cine sunt

Mă simt atras, asta mi-ar face viaţa mult mai uşoară.

-Ca de obicei?întreabă Mike.

Mă aşez lângă fereastră şi spun: „Da, te

rog". – Mă uit în jurul meu.

Mike îmi face cafeaua şi mi-o serveşte.

-Ce faci? el intreaba.

-Nu prea mult. Ridic ceaşca şi fumul se ridică în tavan în timp ce eu a suflat-. Mă gândesc să mă alătur la sala de sport de la birou.

-Nu-mi spune! Mike aruncă o privire spre clădirea de peste drum. Ai sală de sport?

„Este imens, este la etajul paisprezece".

— Cum să nu ştii. Şi trebuie să plăteşti?

— Nu, este gratuit pentru angajaţi, iau o înghiţitură de cafea.

Mike chicoteşte în timp ce se preface că curăţa masa de lângă a mea.

„Dacă vrei, vin cu tine", îmi oferă el, făcându-mi fermecător cu ochiul.

„îmi pare rău, este doar pentru angajaţi". Şi nu îmi permit să merg la altă sală.

Mike îşi dă ochii peste cap.

Mike şi cu mine ne uităm la un Bentley negru care ajunge la sediul Miles Media. Şoferul coboară din vehicul şi deschide uşa din spate, prin care iese Elliot Miles. De parcă ar fi un spectacol matinal, şi ca în fiecare zi, mă uit în sus şi în jos la bărbatul pe care îl dispreţuiesc atât de mult. Astăzi poartă un costum bleumarin cu dungi cu o cămaşă albă, care se potriveşte ca o mănuşă, cu părul întunecat şi creţ de la pur şi simplu futuit. îşi închide

Machine Translated by Google

fermoarul cu o mână şi îşi apucă servieta cu cealaltă. Este mai rigid decât un băţ şi merge cu o atitudine dominantă.

Aroganţa personificată.

îmi sorbesc cafeaua în timp ce îl privesc. Mă enervează că e atât de frumos.

Mă enervează când femeile se opresc ţipând şi se uită cu privirea la el când intră într-o cameră. Dar ceea ce mă enervează cel mai mult este că el este conştient de efectul pe care îl provoacă.

Deşi n-aş recunoaşte niciodată, citesc tabloidele şi revistele de bârfe pentru a vedea petrecerile exotice la care merge şi frumuseţile cu care se petrece.

Ştiu mai multe despre Elliot Miles decât îmi place să recunosc.

Este şi normal: l-am urât de când am început să lucrez pentru el acum şapte ani.

îi spune ceva şoferului său zâmbind şi toţi se întorc să vadă cum intră în sediul Miles Media.

îmi dau seama că mă enervez.

Elliot Miles, personajul nemernicului bogat... mă enervează.

E trei după-amiaza când primesc un e-mail. o deschid.

Kathryn, ai terminat raportul de urmărire? Elliot Miles.

CEO al Miles Media UK Prost.

îmi încordez maxilarul şi răspund. Stimate domnule Miles,

Bună ziua. Este întotdeauna o plăcere să aud de la tine. Manierele lui sunt la fel de impecabile ca de obicei. Vă trimit raportul marţea viitoare, care este data prevăzută.

Poate că dacă aş avea suficient personal, aş putea să-ţi îndeplinesc programul nebun. Bucuraţi-vă de restul zilei.

Cu stimă,

Kathryn

Zâmbesc şi apăs pe trimite. Să vorbesc cu Elliot Miles ca o căţea sarcastică este distracţia mea preferată. Răspunsul lui este imediat.

Bună ziua, Kathryn: Ca întotdeauna, am mult din teatrul tău.

Nu te-am întrebat când îmi vei trimite raportul, dar dacă l-ai terminat deja.

Acordaţi mai multă atenţie detaliilor, nu vreau să repet lucrurile continuu. Ai terminat sau nu raportul?

Trag aer în piept. Mama care l-a născut! Mă face nervos. Răspund cu atâta imbold încât nu ştiu cum să nu-mi rup un deget în timp ce tastez.

Domnul Miles:

Bineînţeles că l-am terminat. Ca întotdeauna, sunt pregătit pentru modificările dvs. ale datelor şi termenelor de livrare.

Din fericire, unul dintre cei doi este profesionist.

Anexez raportul.

Machine Translated by Google

Dacă vă este greu să înţelegeţi, aş fi bucuros să îmi iau timp din programul meu încărcat pentru a vă explica înainte de întâlnirea cu membrii consiliului.
Zâmbesc în timp ce scriu. O să fie furios când o va citi.
Sa ai o seara plăcută. îmi place să vorbesc cu tine. Kathryn Landon
Iau o înghiţitură de ceai, mândru de mine. Suge asta! Primesc un mesaj în căsuţa mea de e-mail. o deschid.
Domnişoara Landon: Mulţumesc.

Aveţi grijă în această după-amiază când vii acasă, nu purta în faţa unui autobuz sau ceva de genul ăsta.
Zâmbesc în sinea mea. Va fi mama. Ai vrea tu.
*

O văd pe Rebecca plimbându-se prin casă ca un pui fără cap. Daniel va fi aici în orice moment. Doamne, e frenetică. „Nu sta doar acolo”, exclamă ea.

-Ce vrei sa fac? -Mă uit în jurul meu; totul este ca o patena. Nu mai este nimic de curăţat. Ce-i cu tipul ăsta? Eşti hotărât să-l impresionezi. Nu-mi spune că e pentru că e frumos.
„Nu vorbi prostii”, mă răsturnă el. Am un iubit, îţi aminteşti? -Perfect. Si tu?
„Taci, hai”, răspunde ea, jignită. Sună la sonerie şi ne privim unul în ochi. „Este el”, şoptește el.
-Haide. Arăt spre uşa din faţă. deschide-l Rebecca aproape fuge spre u ă i o deschide. „Bună”, spune prietenul meu zâmbind, îmi este greu să nu-mi dau ochii peste cap.

-Buna ziua. Zâmbește în timp ce se uită mai întâi la unul şi apoi la celălalt. Poartă două valize, e înalt, blond şi, recunosc, destul de chipeş. Nu mi-am amintit să fie atât de atractiv când a venit să ne cunoască. Nu e de mirare că Beckîşi rupe coarnele pentru a-l impresiona.
„Uite, le iau”, ofer eu. Beck se uită în stradă şi spune: „Mai mai ai bagaje?” Vrei să te ajutăm?
-Mulţumesc. Mai am două în maşină. Le aduc deja. – îţi aminteşti de Kate? întreabă Rebecca, arătând spre mine. Daniel se uită la mine şi

spune: „Sigur. Mă bucur să te văd din nou, Kate.

Arunc un zâmbet stânjenitor. Socializarea este întotdeauna foarte violentă pentru mine. Pana nu iau încredere nu sunt deloc draguta. Nu vreau
scop, evident. A fi timid este o cruce.
„Aceasta este camera ta”, spune Rebecca ca un ghid turistic în timp ce îi arată dormitorul. Şi acesta este al meu. Al lui Kate este sus. Haide, lasă-mă să-ţi arăt.
Mă plimb cu ei în timp ce Rebecca îi arată prin casă. îl privesc pe Daniel în sus şi în jos: pantaloni negri, pulover negru din tricot, pantofi rochie şi jachetă verde măsline. Sunt articole de îmbrăcăminte scumpe şi moderne. Ei bine, arată ca un stilist!
— Când începi să lucrezi? Rog să fac conversaţie.
„Am patru clienţi săptămâna viitoare şi ar fi bine să primesc încă vreo cincizeci imediat”, spune el.
Zâmbesc.
— Nu, serios, săptămâna viitoare încep ca personal shopper la Harrods.
Doamne, ce muncă îngrozitoare. Mi-e frică de cumpărături. Din moment ce nu ştiu ce să spun şi sunt inconfortabil, ridic din umeri.
„Nu am întâlnit niciodată un personal shopper.
Daniel zâmbeşte şi

Machine Translated by Google

spune: „Nu sunt mulţi.

Iau o valiză şi arunc o privire la ea: Louis Vuitton. Isuse... Va valora mai mult decât maşina mea. Daniel coboară treptele spre stradă şi eu mă uit pe uşă. Are un Audi negru model târziu. De ce naiba împarte un apartament cu doi oameni dacă e încărcat?

Nu ai prefera să trăieşti singur?

Pentru ca o fac.

Mai scoate din maşină două valize care sunt şi ele tapiţate cu piele neagră superbă, îi privesc suspicios în timp ce ea se îndreaptă pe scări. Mi-aş dori să am un gust atât de bun; Nu aş şti ce să cumpăr nici cu banii tăi.

Daniel duce genţileîn camera lui şi se uită la Rebecca şi la mine cu mâinile în şolduri.

— Spune-mi că ieşim în seara asta. Nimic ca nişte băuturi pentru a ne cunoaşte mai bine.

Ochii Rebeccai aproape că i-au ieşit din cap de entuziasm.

-Ce idee buna! Se uită la mine şi spune: „Nu-i aşa, Kate?”

Ei bine, nu.

Fac un zâmbet şi spun: „Vezi. -Sa mergem? întreabă Daniel.

-Acum? mă încruntă. Nu preferaţi să despachetaţi mai întâi?

- Nu se întâmplă nimic. Vor mai fi acolo mâine şi nu am nimic de făcut până săptămâna viitoare, aşa că mă voi ocupa cu asta.

*

O oră mai târziu, stăm la barul unui restaurant, vin în mână.

-Si bun? Daniel se uită mai întâi la unul şi apoi la celălalt. Spune-mi despre tine. Esti singur? Ieşi cu cineva?

„Vezi,” spune Rebecca zâmbind, „am un iubit. Brett. Şi Kathryn încearcă să câştige puncte pentru a deveni călugăriţă. Râu.

-Este o minciună. Sunt foarte exigent. Daniel îmi face cu ochiul fermecător.

-Nu e nimic în neregulă. Şi eu sunt destul de pretenţios, într-adevăr. „Dar tu?” întreabă Rebecca.

„Ei bine...” Daniel se opreşte pentru a căuta cuvintele potrivite. Sunt...” Se opreşte din nou.

— Gay? -întreb. Daniel râde.

„Imi plac prea mult femeile ca să mă consider complet gay”.

„Deci...” Rebecca face o mutră de parcă s-ar strădui din greu să o facă da un sens acestei afirmaţii.

-Eşti bisexual?

Daniel îşi strânge buzele ca şi cum ar fi gândit.

Nu m-aş defini bisexual. De obicei sunt atrasă de femei, dar recent... El încetează la mijlocul propoziţiei. -Ce? intreb, intrigat.

—Acum câţiva ani am ieşit la petrecere în Ibiza cu nişte tipi pe care nu-i cunoşteam prea bine. Unul era gay.

— Câţi aţi fost? -întreb.

-Patru.

— Deci trei dintre voi aţi fost hetero.

Daniel dă din cap.

Machine Translated by Google

—Poate că a fost căldura, alcoolul sau cocaina, nu știu, dar una a dus la alta, ne-am făcut mai cald și am petrecut tot weekendul să te lovească. Și acum am un fel de fetiș secret pentru bărbați.

Rebecca îi zâmbește lui Daniel răvășită, de parcă ar fi cea mai bună poveste care i s-a spus vreodată. Aproape că o aud conectând punctele din cap și observând cât de liberală trebuie să fie.

îmi sorbesc paharul, la fel de uimit ca ea de poveste.

—Cum este să faci sex cu cineva care nu corespunde cu tine înclinații naturale?

„E tare, are morbilo”, răspunde Daniel, ridicând din umeri. Asta e ceea ce simt. îmi dă senzația că mă comport prost și că ar trebui să mă opresc, dar în același timp mi se pare foarte firesc. Nu știu cât timp voi continua să mă simt așa; Poate că nu va dura pentru totdeauna sau va trece în curând. Dar când mă culc cu bărbați, nu regret. Nu cred că este un lucru rău, dacă asta vrei să spui.

-Cât costă...? începe Rebecca, fără să înțeleagă întrebarea.

„Esteîn regulă, să zicem”, încurajează Daniel.

— Cu câ i ai fost?

Daniel își mijește ochii în timp ce se gândește la răspuns.

— Hm... a spune mai mult de zece, dar mai pu în de douăzeci.

„Laptele!” – Sprâncenele mele se ridică de la sine.

— Ce-i cu fața aia?întreabă Daniel zâmbind.

— Ai spus că nu te-ai culcat cu mulți. Dacă pentru tine acestea sunt putini, cati sunt mulți? Oricum cu cati ai fost?

Daniel râde.

— îmi lipsesc degetele, îmi pare rău. Datorită profesiei mele, mă confrunt cu mulți oameni pretiosi si uneori ispita este prea puternica.

Am o dezamăgire îngrozitoare. îmi mototolesc șervețelul și îl arunc pe masă supărat.

— Aș vrea să fiu mai mult ca tine. -Suspin.

-În ce sens?

„Mi-aș dori să fiu mai liberal, mai relaxat și mai...” Mă opresc pentru a căuta termenul potrivit, „liber, cred”.

Fața lui Daniel se schimbă.

— Nu te simți liber?

Doamne, de ce am spus ceva? Se pare că montez filmul secolului.

„Ceea ce spun este că mi-ar plăcea să fiu în pielea ta și să mă culc cu oricine vreau pentru a distra”.

— Nu te draci de distrac ie? întreabă Daniel, încruntat.

Conversația scapă de sub control.

— înainte da, dar de-a lungul anilor am părăsit-o.

-Cati ani ai? -ma intreaba.

-Douăzeci si șapte. Am avut câteva aventuri la liceu și la facultate, apoi o relație serioasă. Ne-am despărțit la un an după ce părinții mei au murit.

Chipul lui Daniel este o poezie.

— Părinții tăi sunt morți?

Iau o înghițitură din băutură. Cum am ajuns să vorbim despre asta?

De ce aș fi spus ceva?

Machine Translated by Google

„Au avut un accident de maşină. O coliziune frontală, răspunde el. Rebecca. Ştii că nu suport să o spun cu voce tare.
Daniel mă priveşte întrebător.
„Mama mea a murit pe loc, iar tatăl meu în drum spre spital. Şoferul care s-a ciocnit de ei avea un infarct şi a intrat pe banda opusă. Melancolia mă cuprinde şi simt o strângere în piept. întâlnesc ochii Rebeccai, care îmi zâmbeşte cu afecţiune tandru şi îmi strânge mâna peste masă. Tocmai mă mutasem cu ea într-un azil de bătrâni când au murit. Ea a fost pilonul meu şi o prietenă excepţională şi m-a mângâiat în cele mai amare şi singuratice nopţi ale mele.
„îmi pare atât de rău", şopteşte Daniel. Ai mai multă familie?
— Da, spun eu zâmbind. Am un frate grozav pe nume Brad şi o soră care..." Scăpăm la mijlocul propoziţiei.
-Ce altceva? Daniel vrea să ştie.
„Pentru că e o târfă de care trebuie să fii atent", izbucneşte Rebecca. Nu înţeleg cum amândoi au aceleaşi gene. Nu seamănă. Sunt ca apa şi uleiul.
Daniel zâmbeşte surprins şi se uită de la unul la altul.
— Distributie? Cum e?
— Frumos, spun eu şi beau.
„înmulţumit şi meschin", spune Rebecca.
Zâmbesc cu regret.
„Nu e chiar atât de rău. S-a descurcat cu moartea părinţilor noştri mult mai rău decât noi şi s-a schimbat peste noapte. Brad şi cu mine ne-am sprijinit unul pe celălalt pentru a merge înainte. în schimb, a preferat să fie singură. Nu a trecut prin duel ca noi.
— Nu vă vedeţi niciodată?întreabă Daniel.
„Da, ne vedem", răspund eu. Şi aproape întotdeauna ajung supărat şi supărat. Este ca şi cum ai petrece timpul cu unul dintre acei oameni care par să-ţi sugă energia. îi plac banii, faima şi să arate genţi de designer şi iubiţi minunaţi. Mi se pare că..." mă opresc pentru a mă exprima mai bine „că înlocuiţi cu bunuri materiale afecţiunea părinţilor noştri.
— Nu-ţi plac lucrurile de marcă?
-Cred. -Ridic din umeri-, tuturor le plac
lucruri frumoase, nu? Doar că nu sunt atât de importante pentru mine.
„Kate îşi gestionează banii foarte bine", intervine Rebecca.
— Ăsta e un eufemism pentru a fi prins. Daniel râde şi se uită imediat la mine. Eşti strâns, Kate?
— Nu sunt captivantă.
„La naiba, nu," tachinează Rebecca. Nu îşi dă un capriciu şi păstrează mereu pentru când sosesc zilele slabe. Ea poartă aceleaşi zece ţinute şi se ascunde în spatele acelor ochelari de sticlă.
— Am nevoie să vadă, Rebecca, o informez, ofensat, nu o vad harul de a cheltui o avere pe haine şi de a fi o perie tot timpul.

Machine Translated by Google

„Lucrezi în centrul Londrei cu unii dintre cei mai impresionanți bărbați din capitală și te duci să te îmbraci ca o călugăriță. Așa nu te vor observa!
îmi dau ochii peste cap, dezgustat.
„Crede-mă, nu am niciun partener care să merite impresionat.

Daniel se uită la mine mai mult decât este necesar și, cu o față ticăloasă, își clintește paharul cu al meu.
-Ce se întâmplă? -întreb.
—Cred că știu deja care va fi noul meu proiect.
*

Patru ore și trei sticle de vin mai târziu, în timp ce se juca în fundal Stevie Nicks, spune Daniel, între râsete: – Deci ce pun?

Suntem pe canapea și vorbim prostii în timp ce creăm un profil pentru Daniel într- o aplicație de întâlniri de pe computerul meu. Se pare că este o prioritate când te muți în alt oraș.

Cine avea să spună? întrebarea este:
Ce cauți?

„Uau, ce greu. Daniel respiră ascuțit, încercând să facă maxim pentru a gândi limpede.

„Oh, știu, îmbracă asta", spune Rebecca cu vocea ei obișnuită de bețiv. Nu mă interesează sexul tău, înălțimea sau dacă ai păr, dar, dacă se poate, că ești ca o brânză.

„Hai", spun, arătând spre el cu paharul meu, „eîn regulă cu tine". „Practic", spune Daniel, în timp ce scrie ceva. Eliminați „la putere"
fi".

Mă las pe spate râzând. Totul mă învârte. -Mă duc la culcare. -Suspin-. Lucrez mâine.
„Nu atât de repede", spune Daniel. Vom crea un profil și pentru tine.

Nu am de gând să intru pe un site de întâlniri. Și ca să știi, mormăi eu, nu există niciun om pe lume care să mă poată uimi cu proza lui. De asemenea, sunt beat.

— Bine, insistă el.

„Nu acum, nu este momentul.

Daniel tipează cu imbold.
—Profita de faptul că ești beat și completează chestionarul. Momentul este acum.
— Dacă ei află că sunt eu?întreb eu, îngrozită. Nu mi-aș ridica capul.
—Oamenilor nu le pasă de aplicațiile deîntâlniri; toată lumea folosește," batjocorește Rebecca de parcă ar fi proastă. Nu folosi numele tău real.
— Nu ar fi ciudat? -întreb-. Imaginează-ți că îți dau un nume fals, Stau cu el si ii spun „scuze, te-am mintit, de fapt ma numesc asa".
„Nu trebuie să-i spui din senin", sugerează Daniel în timp ce scrie. Folosești numele fals și, dacă vezi că îți place, îi spui pe cel adevărat.

Zâmbesc în timp ce beau și mă uit cum mă profilează. Ce amuzant este Daniel, îmi întinde laptopul.

— Tu completează restul. -Hei?

Am completat deja asta. Acum răspundeți la asta. -Cum?

„Că ți-am creat un profil", mă informează Rebecca. Urmează rola, haide.

Nume: Rosita Leroo înălțime: 1,70 m Greutate: zece Aspect fizic: Aînmuia pâinea
Hobby-uri: să merg la sală, să fac mișcare și să-mi râd fundul Hobby-ul preferat: Să mănânci în oraș și să te zbârnești între cearșafuri Profesie: analist sisteme informatice
Culoarea părului: Blond închis ochi căprui Pielea: Olivacee
Ce cauți?
— Rosita Leroo? intreb eu batjocoritor. Cine este ea? -Tu.

Machine Translated by Google

-Mergi acum. -Râd-. Nu vă puteţi gândi la un nume fals mai bun? Arată ca o marcă de vin ieftin.
„Ei bine, bărbaţilor le place”, răspunde Daniel.
-Într-adevăr? Verific datele pe care le-au introdus. Am crezut că o să mintim.
„Şi am mințit”.

„Dar îmi place să ies să mănânc afară şi să mă zbată între cearşaf...” spun, ridicând din umeri.

„Dar să nu merg la sală şi să te antrenezi”, spune Rebecca, Ridicând nerăbdător o spranceana.

„Ce nonsens. Cobor ecranul laptopului şi mă ridic. Mă duc la culcare. Mă ridic în vârful picioarelor şi îi dau lui Daniel un sărut pe obraz. Noapte bună, urchin.

-la o pauza. Completaţi profilul. O sa ma uit mâine.

îmi dau ochii peste cap în timp ce urc scările.

„Fă-ţi griji pentru ale tale şi mai ales cât de uşor este să te mulţumeşti”, eşti, spun eu.

Concentrează-te pe asta şi fii puţin mai pretenţios.

„Dacă nu ai încercat, nu critica”, răspunde el.

„Uf”, spune Rebecca cu un rânjet din camera ei. Nu voi mânca niciodată scoica unei mătuşi.

Nu e de glumă. Acolo în faţă... în toată faţa ta... Atât de aproape...
îmi pare rău imaginându-l şi râd cu o faţă de dezgust.
-Taci! exclam eu.

O jumătate de oră mai târziu, stau întins în pat, proaspăt duş şi învelit într-un prosop. Mă tot gândesc la ce mi-au spus Daniel şi Rebecca înainte, dar, mai presus de toate, la ce am spus:

„Mi-aş fi dorit să fiu mai mult ca tine”.
Pe cine vreau sa păcălesc? Sunt liber.

Nu ştiu de unde mi-a venit ideea că sunt legat de mâini şi de picioare. Bărbaţii sunt cei care au idei preconcepute despre ceea ce îşi doresc; doar caută o bărbie.

Citesc cu atentie profilul care mi-a fost creat si zâmbesc cand am o idee. O să arăt cât de superficiali şi de volubili sunt cu adevărat bărbaţii.
Pornesc computerul, mă întorc la profilul meu şi îmi schimb răspunsurile.

Nume: Rosita Leroo
înălțime: Feten

Greutate: fata frumoasa Aspect fizic: Sub medie

Hobby-uri: Să mă joc cu cele douăsprezece pisici ale mele

Hobby-ul preferat: spălarea părului Profesie: Taxidermist

Culoarea părului: roz; Mă numesc aşa dintr-un motiv (emoji cu ochii peste cap)

Ochi: radianţi Piele: albă ca laptele

Mă duc pe Google să găsesc o fotografie cu o pisică. Găsesc una în care apare o pisică grasă cu ochi bombaţi. Este cea mai urâtă pisică pe care am văzut-o vreodată în viaţa mea.

„Mysy, mysy”. Zâmbesc şi îl pun în profil. Am citit din nou întrebarea:
Ce cauti?

Respir adânc în timp ce mă gândesc la răspuns. Vreau să scriu ceva care să-mi clarifice ceea ce ştiu deja: nimeni nu mă interesează câtuşi de puţin. îmi strâng buzele în timp ce mă gândesc la ce să mă îmbrac.

Caut pe cineva într-o singură culoare, dar nu o singură mărime. Cu picioarele ancorate de pământ, dar cine ştie să-şi ia zborul. Să apară odată cu soarele şi să plece cu ploaia. Nu răni, dar nu simţi durere.

Zâmbesc şi apăs pe trimite. Aşa voi scăpa de gunoi. Nimeni nu va răspunde.

*

Este joi. A fost cea mai bună săptămână din vremuri.

Machine Translated by Google

Daniel este amuzant. Am ieşit la cină în fiecare seară, din moment ce nu pare să aibă niciodată chef să mănânce ceva gătit acasă.

Ne taxăm ca cerşetorii, dar vrem să mâncăm ca regii.

Ea ne-a informat oficial că, din moment ce nu cunoaşte pe nimeni altcineva în oraş, am fost desemnaţi în mod implicit cei mai buni prieteni ai ei. Chiar mi-a cerut să-l însoţesc săptămâna viitoare la un eveniment la care a fost invitat. Voi participa ca partener, dar nu este o întâlnire; Nu avem o astfel de relaţie.

Cu toate acestea, recunosc că este frumos să fiu cu el.

Ah, şi... surpriză, surpriză! Nimeni nu mi-a răspuns la mesajul de pe profilul meu.

După cum ştia el perfect.

Zâmbesc când îmi îmbrac uniforma de netball.

Suntîntr-una din chiuvetele biroului. S-a terminat tura şi am un joc la şase şi jumătate; Nu am timp să merg acasă şi să mă întorc în oraş.

îmi îmbrac uniforma şi mă înfior la vederea mea.

„Uf”, şoptesc eu. Ce lucru oribil.

Rochia este stramta, roşu aprins, se lipeşte de corp ca si cum ar fi adeziv foarte puternic şi este foarte scurt.

Mă duc să mă uit în oglindă. Arăt ca un jucător de netball dintr-un film porno care va filma o schiţă a celor mai morbiţi membri ai bandei.

Nu ştiu dacă să râd sau să plâng.

— Doamne, cine a ales aceste uniforme? Oftez în timp ce îmi repoziţionez sânii. Ce lucru urât. dau din umeri. Ce putem face? îmi pun o coadă înaltă şi mă întorc la birou. Este încă devreme să plec, aşa că voi termina câteva slujbe în timp ce aştept.

Elliot

Mă uit la ceas. Jameson şi Tristan au venit şi sunt jos cu Christopher. De îndată ce termin aceste rapoarte, plecăm. Conducerea filialei din Londra a Miles Media, una dintre cele mai mari companii media din lume, are dezavantajele sale. Eu voi fi şeful, dar odată cu asta vine o responsabilitate care nu se termină niciodată.

Fratele meu Jameson este directorul general al filialei din SUA şi eu supraveghez sucursalele din Marea Britanie şi Germania. Cel din Franţa pe care l-am regizat împreună. Este o poziţie foarte stresantă, dar care îmi place enorm.

A trecut mult timp. Ce ar putea face?

Dau clic pe camerele de securitate pentru a vedea dacă sunt în apropiere. Pe ecranul computerului apare un mozaic de imagini. După o privire rapidă, văd că sunt la primul etaj. Sunt pe cale să închid aplicaţia când surprind un bliţ care pâlpâie în colţul din stânga jos, ceea ce îmi atrage atenţia.

Ce-i asta?

Faceţi clic pe casetă pentru ao mări şi aruncaţi o privire mai atentă.

Este o femeie cu o coadă de cal şi o rochie sport din lycra roşu aprins. Este strâns şi dintr-o bucată. Fusta este scurtă şi evazată. Ce ciudat.

Femeia stă cu spatele la cameră, lângă un fotocopiator.

Machine Translated by Google

Mă uit la ecran şi încerc să-mi dau seama de unde este imaginea. Arată ca o... cameră de copiere. Nu o pot localiza. Este curatatoare sau ceva? Nu, un curăţător nu ar folosi copiatorul.

Sunt derutat.

Activez sunetul acelei camere şi aud muzică. Un bărbat vorbeşte.

-Noapte bună. Asculţi Disco cu Dave.

Radioul este pornit.

— V-am acoperit, marchosillos. Pregătiţi-vă să mutaţi scheletul la ritmul celor mai bune hituri din toate timpurile – continuă el.

Sună un cântec. Este atrăgător şi familiar, dar nu-mi amintesc titlul.

Femeia în micuţa rochie de lycra îşi scutură fundul în ritmul cântecului: două lovituri într-o parte, două lovituri în cealaltă.

MMM interesant.

Mă sprijin de masă şi îmi mângâi tâmpla cu degetul arătător în timp ce eu Mă uit cum se mişcă pe melodia „Ring My Bell”.

„Poţi să-mi suni clopoţelul... ell... ell.
Sună-mi clopoţelul».

Dansează în timp ce faci fotocopii. Zâmbesc şi mă uit la picioarele ei lungi de un kilometru. Sunt musculoşi şi bine formă. Are o talie îngustă şi şoldurile ei ies în evidenţă în timp ce se mişcă dintr-o parte în alta.

Hmm...

îmi trec degetul pe buze în timp ce mă las pe spate, uitându-mă total la fundul ăla roşu.

„Poţi să-mi suni clopoţelul... ell... ell.
Sună-mi clopoţelul».

Mă distrez de minune urmărind cum se mişcă în ritmul muzicii. Dansează ca şi cum nimeni nu s-ar uita. Dar îl urmăresc şi este un foarte...

Aruncă o bucată de hârtie şi se apleacă să o ridice fără să-şi îndoiască picioarele, permiţându-mi să văd acel măgar îmbrăcat în pantaloni scurţi roşii în toată splendoarea lui.

Mă întăresc şi îmi ridic sprâncenele surprinsă. Mă aplec înainte. Este Ofiţer: Mi-aţi trezit interesul.

„Poţi să-mi suni clopoţelul... ell... ell.
Sună-mi clopoţelul».

Mă excită să văd cum îşi mişcă şoldurile. Sângele pompează în mine urechile. Văzând-o dansând şi mişcându-mă...

Te face rahat.

Il am ca catarg. Inspir brusc. Nu-mi amintesc ultima dată când o femeie m-a excitat doar uitându-se la ea.

Aruncă o altă coală de hârtie şi se ghemuieşte legănându-se. Din nou, am o vedere spectaculoasă a picioarelor şi a fundului lui struns. Respir ascuţit când ea se ridică în picioare, imaginându-mi cum ar fi să te cufund în ea. Repoziţionez pachetul.

rafinat.

Se întoarce spre cameră şi pentru prima dată îi văd faţa. Plec de la computer cu tresărire.

M-am rahat pe curvă!

Sunt Kathryn...

-Sunteţi? întreabă Tristan din spatele meu.

închid aplicaţia instantaneu şi, foarte supărat, amestec hârtiile care am pe masa.

Machine Translated by Google

„Aşteaptă-mă în hol”, bâlbesc eu. Eu trebuie să fac un lucru.
— Bine, dar nu întârzia, nu? spune Jameson.
îi aud intrând în lift şi mă uit neîncrezător la ecranul computerului.
Nu.

Nu poate fi.

Kathryn nu este atrăgătoare şi nu a fost niciodată, aş fi observat.

Coada îmi tremură şi îmi cere atenţia. Mă uit la uşă cu aer vinovat să mă asigur că fraţii mei

sunt plecaţi.

O singură privire nu mă va ucide.

Cel mai probabil nici măcar nu era ea.

Deschid aplicaţia şi văd cum se mişcă pe muzică în rochiţa ei roşie.
„Poți să-mi suni clopoțelul... ell... ell.
Sună-mi clopoțelul».
Este ea.

Acum se află în faţa camerei. Nu pot să mă opresc să mă uit la curba gâtului ei, la felul în care

sânii îi sare şi talia ei este marcată. Cum se mişcă coada ei când dansează.
îmi imaginez că îmi înfăşoară mâna în coada ei în timp ce o ghidez să mă sugă.
Mă întăreşte şi tremur când scutur din cap dezgustat.
La dracu...
Am nevoie pentru a obține stabilite.

Episodul 2

Elliot

îmi adun lucrurile în grabă; Cu cât scap mai repede de computer, mai bine. îl opresc şi, după

ce arunc o ultimă privire prin biroul meu, mă îndrept spre lift, îl salut vehement, expirând

puternic.

Sunt surprins: este neobişnuit ca o femeie să trezească în mine o reacţie fizică, în ultima vreme tema atracţiei a devenit o problemă: nicio fată nu mă atrage, oricât

de frumoasă ar fi şi habar nu am de ce. Chiar m-am întâlnit cu unele dintre cele mai frumoase

şi uimitoare femei de pe planetă şi încă nimic. Nu am găsit ceea ce caut. Poate că fraţii mei au

dreptate şi aşteptările mele sunt prea mari şi nerealiste.

Dar pentru un angajat urăsc să-mi facă greu... Şi rahat!

Ies din lift şi mă îndrept spre hol. Jameson, Tristan şi Christopher sunt afară şi mă aşteaptă. Jay

şi Christopher se uită la ceva de pe telefonul mobil al lui Jameson în timp ce vorbesc fără să

ţină seama de lume.

— Mergem sau ce? întreb eu nerăbdătoare. Tristan se uită la mine şi

spune: „Pe deasupra! Dacă te-am aştepta.

îmi dau ochii peste cap în timp ce-mi înfund părul.

„Ti-ar placea ceva de baut?”

— Bine, mormăie Jay.

Facem colţul, iar Tristan îşi scoate telefonul mobil din buzunar pe drum. Ochii i se

îngustează în timp ce citeşte numele pe ecran. -OMS? -întreb.

— Malcolm, vecinul meu. El răspunde la apel şi spune: „Bună, Malcolm.
El ascultă în timp ce mergem. Apoi îşi mişeşte ochii spre mine şi clătină uşor din cap.
-Ce se întâmplă? —articol numai cu buzele. „Harrison”, răspunde el în acelaşi mod.

Râd pe sub răsuflare. Fiul său mijlociu îl conduce pe calea lui amărăciune.
El este destul de rebel...

Machine Translated by Google

— Bine, mulţumesc că m-ai anunţat, Malcolm. Acum lasă-mi-o. – Ascultă în liniște. Nu, aș aprecia dacă nu ai suna-o pe Claire; este foarte implicată cu fetele”, spune el. Și mulţumesc din nou. închide și sună instantaneu pe cineva. Cât de mult o să mă distrez ucidând copilul ăla, mormăie el pe sub răsuflare.

Zâmbesc în timp ce mergem și îl aud vorbind la telefon.

„Harnson”, răcnește el. Vrei să-mi clarifici de ce a sunat Malcolm să-mi spună că ai condus pe strada noastră azi dimineaţă, depășind limita de viteză? Mi-a spus că te duci în iad.

Copilul tău spune ceva.

„Ascultă-mă”, urlă el. Am vorbit despre asta săptămâna trecută. Mergi prea repede ca să-ţi fi obţinut permisul recent și nu te voi lăsa. îl ascultă din nou pe Harrison. Nu veni la mine cu prostii. De ce l-ar inventa? își dă ochii peste cap supărat. Malcolm nu vrea să te bage în necazuri. Nu, te-am avertizat deja.

Pedepsit o lună fără mașină.

Ascultă-l pe Harrison cu o faţă îmbufnată.

eu chicotesc. Mă întorc să văd că Jay și Christopher au rămas în urmă și încă se uită la telefoanele lor.

-Ce faci? intreb enervat.

„Căutaţi ceva”, spune Chris, arătând spre Tristan și spunând: „La cine ţipă?

-Tu ce crezi? -Suspin. Jameson zâmbește și spune:

— Ce a făcut Harry de data asta?

— Fugi cu mașina.

— îi dai mamei tale cheile, tinere, sau mă urc în primul avion acasă, mormăi Tristan. m-am explicat bine?

își ascultă din nou fiul.

„Ceea ce sunt pe cale să-ţi spun s-ar putea să te surprindă, Harrison, dar nu eşti invincibil”, insistă el. Ai putea provoca un accident sau, Doamne ferește, să te sinucizi, și nu este tot. Deci deja îi dai cheile mamei tale.

„Mai, asta e peste cap”, spunejameson, dându-și ochii peste cap.

Râd. Să-l văd pe Tristan de-a face cu adolescenţi rebeli este probabil noua mea distracţie preferată.

Tristan închide și, ca un bazilisc, își bagă mobilul în buzunar.

-Mama care l-a născut! De fiecare dată când plec într-o excursie are probleme”, spune el și se lovește cu pumnul în mână.

Am intrat într-un bar și ne-am așezat în spate. Unul se apropie de noi chelneriţa și ne întreabă:

—

Ce ai de gând să bei?

„Am un whisky Blue Labei”, spune Tristan prea repede. Fă-l dublu.

„Am o bere”, spun eu zâmbind. Nimeni nu îl înnebunește pe Tristan la fel de nebun ca Harry.

— Și eu, spune Christopher.

„Faceţi trei”, adaugă Jameson.

Christopher râde când vede ceva pe telefonul mobil al lui Jameson și mi-l dau.

-Ce faci? intreb si ridic telefonul. Mă uit la ecran și văd o fotografie de-a mea. Mă încrunţi în timp ce încerc să înţeleg. Și asta?

Machine Translated by Google

„Această aplicație de întâlniri folosește fotografia ta”, răspunde Christopher zâmbind.

— Nu te dracu cu mine, răsturn eu. Oricine nu este un prost știe că nu aș folosi niciodată o aplicație de întâlniri.

„Hei, ești bine. îl folosesc doar pentru a atrage fete”, spune Tristan zâmbind. Deși, ei bine, dacă ar fi vrut cu adevărat să atragă fete, ar fi folosit o poză cu mine.
îmi trec cu degetul pe ecran cu furie.
„Cum le raportez?” Am de gând să demontez barul de pe plajă chiar acum.

—Va fi explicat acolo sau va exista un link pentru a contacta manager”, spune Christopher în timp ce ni se servesc băuturile.

Băieții încep să discute în timp ce răsfoiesc aplicația și caut o persoană de contact care să raporteze prostiile despre utilizarea fotografiei mele. Continui să scrollez când ceva îmi atrage atenția: cea mai urâtă pisică pe care am văzut-o vreodată. Grasă, păroasă și cu ochi năuciți.

Cine dracu ar pune asta ca poză de profil într-o aplicație de întâlniri?

Mă uit la profil și observ numele ei: Rosita Leroo.

Rosita Leroo. mă încruntă. ¿Ce fel de nume este acesta
Am citit datele tale.
Nume: Rosita Leroo
Înălțime: Feten

Greutate: fata frumoasa

Aspect fizic: Sub medie

Hobby-uri: Să mă joc cu cele douăsprezece pisici ale mele

Hobby-ul preferat: spălarea părului
Profesie: Taxidermist
Culoarea părului: roz; Mă numesc așa dintr-un motiv (emoji cu ochii peste cap)
Ochi: radianți
Piele: albă ca laptele

„Aspect fizic sub medie...”. Cine a zis asta?

„Taxidermist...” Imbalsameaza animalele moarte? OMS asta e nebun? Nu vreau să știu mai multe.

îmi este greu să cred că oamenii flirtează folosind această aplicație. Cum este posibil?

îmi imaginez o doamnă cu părul roz, alb ca laptele, așezată pe o canapea cu douăsprezece pisici, înconjurată de animale de pluș, și mă înfiorează...
Dumnezeule.
continui sa citesc.

Caut pe cineva într-o singură culoare, dar nu o singură mărime. Cu picioarele ancorate de pământ, dar cine știe să-și ia zborul. Să apară odată cu soarele și să plece cu ploaia. Nu răni, dar nu simți durere.

Mama mea Mi-am pus ochiul alb.

Fac o captură de ecran a profilului care a folosit fotografia mea și mi-o trimit pentru Mă voi ocupa de treaba mai târziu.
*

E târziu. Sunt acasă, liniștită, după cină și câteva pahare cu băieții. Lumina lunii strălucește prin fereastră. Iau o băutură din paharul de whisky și mă las pe spate în scaun.

Contempl culorile și cum se contopesc cu întunericul, razele de lumină care coboară din ceruri.

Fac asta des: stau aici noaptea târziu și mă iau de frumusețea care emană din tabloul atârnat pe perete.

Am citit titlul:

Machine Translated by Google

Predestinat

La ce se gândea când a pictat-o?

într-un obiect, într-o situație. Ce era predestinat?

O persoana?

Aduc paharul la buze, lichidul de chihlimbarîncălzindu-mi gâtul în timp ce înghit.

Harriet Boucher, femeia de care sunt îndrăgostită. O femeie pe care nici măcar nu o cunosc. Totuși, și oricât de ciudat ar părea, am senzația că nu este așa.

Există sinceritate în pensulele sale și o legătură foarte puternică cu sentimentele sale, lucru pe care nici un alt tablou nu mi-l transmite. Mi se pare foarte ciudat. Nu pot explica.

A privi operele lui Harriet este ca și cum ai privi sufletul ei.
Uimitor.

Zâmbesc când îmi imaginez pe bătrână. Știu că este frumoasă; poate nu în exterior, ci în interior... Din inimă.

înțeleg că este franceză și că a ieșit în prim-plan relativ recent. Harriet Boucher este o artistă pe care o urmăresc. Am toate pozele lui, cu excepția a trei. Sunt doar treizeci în circulație.

Este un pustnic și nimeni nu-i cunoaște identitatea; totul e vorba.

Mă interesează doar cele mai rafinate și unice lucrări. Am investit milioane de dolari în colecția mea. Nu degeaba este unul dintre cele mai bune din lume.

Dar Harriet este regina, iar eu îi persecut insistent lucrările.

Mi-o imaginez într-un sat pitoresc francez, pictând în aer liber la șevalet. Mă întreb cu câți ani în urmă a pictat acest tablou și în ce stadiu din viața lui se afla.

Ar fi tânăr sau bătrân? Aș fi îndrăgostit?

Și cine era sortit să apară? Iubirea vieții lui? Fiul tau?

Expiră greu în timp ce mă uit la tabloul meu iubit. Am de gând să investighez mai departe, trebuie să aflu cine este.

Dețin douăzeci și șapte dintre lucrările lui, pentru care am cheltuit o avere ia-le și totuși încă ard de dorința de a o întâlni.

De ce? Nu stiu.

Ce știu este că nu vreau să mă gândesc la Kathryn Landon. Trebuie să-mi distrag atenția.
Luni voi muta câteva fire pentru a afla mai multe despre ea.

Trebuie, nici măcar nu mai este o opțiune. Trebuie să întâlnesc persoana care mă mișcă atât de intens... fie și doar să-i spun ce simt.

Pornesc mobilul și îmi amintesc de profilul fals al aplicației de flirtează de la trei la un sfert.

Este o fraudă. Trebuie să demontez barul de pe plajă. Sunt pe cale să pătrund în aplicație, dar nu pot trece de pagina de pornire decât dacă mă înregistrez și îmi creez un profil.

îmi dau ochii peste cap de enervare. M-am cacat pe... ce rahat!

îmi susțin mâna în timp ce o privesc balansându-se în fusta aceea roșie, cum își mișcă șoldurile, cât de lungi sunt picioarele, cât de senzuală emană... Am urmărit banda de securitate de mai multe ori decât aș vrea să recunosc, poate de fiecare dată. ora. Nu mă pot opri să-l privesc.

Este o plăcere ascunsă, fetișul sexual suprem.

Oricât de mult aș vrea să neg, nu pot: Kathryn Landon mă îmbracă.

Ei bat la u ă. Minimizez instantaneu ecranul și spun: „Continuați.

Machine Translated by Google

Christopher scoate capul afară.
— Mă duc jos. Vrei să faci o plimbare?
-Unde te duci?
„Spre uzina de calculatoare.
Ridic sprâncenele şi întreb:
„La podeaua IT?”
„Da, trebuie să trec peste câteva date din raport cu Kathryn.
Mă trezesc fără să răspund.
-Vii? mă întreabă el, surprins.
-Da de ce nu? Trebuie să-mi întind picioarele.
Luăm liftul şi în două minute suntem la etajul zece, etajul de calcul. Peste tot sunt cabine. în spate sunt şase birouri separate de pereţi de sticlă şi împodobite cu jaluzele veneţiene negre subţiri pentru intimitate.
îl urmăresc pe Christopher pe hol în timp ce oamenii se grăbesc la mesele lor şi se prefac că lucrează. Nu vin niciodată la această plantă. Nu l-am ratat niciodată. Nu sunt sigur ce caut aici acum.
Christopher se opreşte să vorbească cu cineva şi eu conţinu. Ajung la prima uşă de sticlă şi citesc semnul:
Kathryn Landon.
Wow, chiar şi citirea numelui lui lasă un gust amarîn gură.
A bătut la u ă.
-înainte.
Deschid.
-Buna ziua.
Kathryn încetează să se uite la computer de parcă ar fi surprinsă să mă vadă.
Bună ziua, domnule Miles. Cărui îi datorez onoarea?
îmi strâng buzele ca să nu fac un comentariu usturător. Această femeie scoate în evidenţă de zece ori ceea ce ştie-totul din mine.
„Mă plimbam şi mi-a trecut prin cap să trec pe acolo”. Aruncă un zâmbet fals şi spune: „Ce detaliu!” Regele a decis să-şi viziteze supuşii credincioşi. Mă uit la ea în timp ce îmi strâng maxilarul.
Cum este posibil ca cineva care dansează atât de fericit (şi cu atâta senzualitate, de altfel) să emane atâta otravă?
Intru si inchid usa. Mă aşez pe masa lui şi îmi strâng mâinile pe picioare.
Kathryn se uită la mine în timp ce aşteaptă să vorbesc... Dar nu. nu spune nimic. Am tăcut.
-Si bun?întreabă el zâmbind.
Mă uit la ea cu ochii mijiţi. Ce dracu eîn neregulă cu femeia asta? Nimeni nu mă tratează ca ea; simpla mea existenţă o enervează. Ea zâmbeşte de parcă ar fi fericită, dar există întotdeauna o fântână de agresivitate în cuvintele lui. Este paiul care îmi rupe răbdarea. „Deci ce?” -întreb.
— Ai de gând să profiţi de vizita ta pentru a vorbi cu mine?
îmi dau un fir de praf de pe jachetă în timp ce mă gândesc ce să-i spun.
„îţi place să lucrezi aici?” -întreb.

Machine Translated by Google

își dă ochii peste cap și spune: „Ai
de gând să încerci să mă mituiești să-mi dau din nou demisia?”
mă înfior. Nu am făcut asta, nu-i așa?
„Desigur că nu”, exclam eu. Nu spune prostie.
Kathryn expiră puternic și se uită la ecran.
-Si bun? Vrei să vorbim despre ceva?
De rochia ta roșie.
-Nu prea mult. îmi trec degetul arătător pe buze, uitându-mă în continuare la ea.
„Hai să vedem...”își arcui o sprânceană. Despre ce e vorba? -Despre ce vorbești? „De ce este atât de ciudat?” -întrebare. „Nu sunt ciudat”, spun, jignit, ridicându-mă în picioare, eu am Am venit să te vizitez, dar e evident că nu ai chef.
— Domnule Miles.
— Elliot și sună-mă pe nume, o corectez.
Se uită la mine încruntat și spune: – Că
îmi dai permisiunea să-ți folosesc prenumele este ciudat în sine. Sunt în companie de șapte ani și nu mi-ai cerut să vorbesc pe prenumele tău și nici măcar o dată să vin să mă vezi.
„Am fost foarte ocupat”, contrazic.
— De șapte ani? răspunde el, arcuindu-și sprânceana și mai sus. -Corect. Mă îndrept spre u ă. Și știu de ce am fost atât de ocupat.
-De ce?
— Pentru că ești o gazdă proastă, Kathryn. Zâmbește ușor și spune:
„Ești ucis?”
-Ce?! -a sari-. Bineînțeles că nu, la naiba. -Bon.
Respir adânc în timp ce mă gândesc ce să spun pentru a remedia asta vorbe de rahat.
„Plec”, anunț. Kathryn zâmbește. -Bon.
— Ai de gând să spui asta azi? „Bon”? Kathryn își mijește ochii.
— Domnule Miles.
„Elliot”, am corectat-o.
— Elliot, ești bine?
— Perfect până am venit aici. expir exasperat. —. Dar deja mi-ai făcut ziua amară.
Kathryn zâmbește și își duce o mână la piept.
— Iată, slavă Domnului. Am crezut că va trebui să chem un doctor. Mă uit la ea.
„La revedere, Kathryn.
Zâmbește blând și își face semn de rămas-bun cu vârfurile degetelor. -Pa. Să ai o zi bună, dragă șef.
— Nu fi o minge, răsturn eu.
Se uită din nou la ecran și spune:
— Am spus asta pentru că sunt o gazdă bună. Cum mai fac?
— De milă. Ies cu furtună din biroul lui și mă întorc la lift.
Am apăsat tare butonul și îmi strâng maxilarul când mă gândesc la a scuză rezonabilă pentru a coborî. Orice... Nici un.
Femeia asta este o căţea foarte atentă.

Machine Translated by Google

Kate

O oră mai târziu, ies din clădire să-l găsesc pe Daniel cu o zâmbet larg. El este peste drum, sprijinit de maşina lui.

Zâmbesc şi îi fac semn cu mâna în timp ce traversez una dintre cele mai aglomerate străzi. Londra aglomerată.

— Cum ai găsit parcare aici?

„Trebuie să fi fost o întâmplare”, spune el şi îmi face cu ochiul. M-am gândit că putem merge puţin la cumpărături. îmi pune un braţ în jurul umerilorîn timp ce mergem.

-Cumpărături? Fac o faţă dezgustată. Uf, nu vreau. Nu-mi imaginez un plan mai rău. Ne vedem acasa.

„Este doar...” Se opreşte pentru a găsi cuvintele potrivite, îţi aminteşti că joi seara voi asista la o ceremonie şi te-am rugat să mă însoţeşti?

-Da.

— Bine, deci mi-au trimis lista de invitaţi.

-D?

„Toţi potenţialii clienţi din lume vor pleca.

tresar din nou.

— în ere tin! Despre ce vorbeşti?

— Că trebuie să arăţi ca o zeiţă.

-Pe mine? spun batjocoritor în timp ce îmi arăt spre piept. Pentru că eu?

— Pentru că toată lumea va şti că te-am îmbrăcat.

Frână uscată.

— Nu voi fi vitrina ta pe picioare, Daniel, răsturn eu. m-am schimbat de opinie Nu vreau să mai merg. Ia-o pe Rebecca. Lasă-o să fie manechinul tău.

-Nu. Am nevoie de tine. îşi leagă braţul de al meu şi mă obligă să merg. Ai aspectul de care am nevoie şi ştiu exact ce o să-ţi fac. Nu-ţi face griji: plătesc.

-De ce?

— Pentru că vineri le voi returna pe toate. Nu te entuziasma, nu sunt aşa de drăguţ.

— Nu-i aşa că... nu ştiu, o crimă? intreb în timp ce imi deschid ochii, cu ochii mari de exasperare.

-Puţin. Cum te încurci, te omor. Ah, ţi-am cerut o întâlnire pentru a-ţi face coafura şi machiajul.

„Ce eîn neregulă cu părul meu?” exclam eu.

îşi trece degetele peste capul meu şi în chignonul perfect şi strâns din spate.

— Nimic... dacă ai avea nouăzeci de ani.

îmi dau ochii peste cap în timp ce îl las să mă ia. „Prima oprire: Givenchy”, spune marea bucuroasă, icnesc.

— Ai înnebunit? Nu vă puteţi permite să faceţi cumpărături acolo.

„Hai, taci”, răspunde el indignat, forţându-mă să urc treptele din faţă a clădirii somptuoase. Trebuie să dau lovitura până când visele mele devin realitate şi, dacă ai de gând să mă susţii, şi tu.

Mă uit la mine şi îmi ridic mâinile ca şi cum aş fi recunoscut înfrângerea.

— Arăt ca un bal de Crăciun.

Daniel are un genunchi pe pământ şi un acîn gură. îmi atinge partea de jos a rochiei şi-mi repară tivul.

Machine Translated by Google

„Nimic din costumul ăsta nu țipă Crăciun”, pufnește el. Spune-mi un lucru care ți se pare Crăciun.

„Uh, nu știu.” -Mă uit la mineîn oglindă-. Poate manichiura sau buzele roșii plinuțe sau tocuri aurii cu bretele... Nu, stai. Dar rochia fără bretele care îmi eclipsează viitorul cât de aurie este?!

„Arăți minunat, Kate. Recunoaște, spune Rebecca, zâmbind absent în timp ce se întinde pe podeaua mochetă.

Nervos, mă uit înapoi la mineîn oglindă și îmi trec mâinile peste șolduri.

— Dar nu seamănă cu mine.

„Asta e distracția”, spune Daniel în timp ce se ridică și îmi înfășoară părul. Părul de aici arată grozav pe tine.

„Sunturile blonde sunt, de asemenea, uimitoare”, este de acord Beck. Cât a tăiat?

— Zece centimetri. Ai avut-o foarte mult timp. L-ai ridicat în fiecare zi? mă întreabă Daniel.

„Numai să lucrez.

— Ei bine, nu mai. Ești de zece ori mai sexy cu părul lăsat. Când te văd din nou cu părul în sus, îl voi smulge oriunde am fi și cine ne vede, ne vede.

— Devii un coleg de cameră foarte plictisitor, am mormăit eu. ton uscat.

„Mă flatezi.” —Daniel scoate telefonul mobil și începe să facă poze. „Nu vreau să postezi fotografii cu mine pe Instagram”, protestez.

— Taci, haide. Oftă, făcând în continuare fotografii. Ai idee câți ar ucide pentru a fi îmbrăcați și pieptănați ca tine?

Este corect. Zâmbesc mulțumit.

„Și gratuit”, spune el. Serviciile mele costă un ou, știi?

— Scuze. Arunc un zâmbet strâmb. Este asta... -Ce se întâmplă, iubito?

„Mă simt foarte...” Nu pot să termin fraza.

Daniel coboară telefonul mobil și se uită la mine.

— Foarte ce?

îmi arăt sânii și șoldurile.

— Expus.

Daniel zâmbește mândru și își strânge mâinile.

„Iubito, dacă aș avea corpul tău nici nu m-aș deranja să mă îmbrac”.

îmi dau ochii peste cap și spun:

„Asta pentru că ești atât de curvă”.

Daniel chicotește și ridică obraznic din umeri.

— Nu-i a a?

„Nu este un compliment”, spun în timp ce mă uit înapoi la reflecția mea. Acum părul meu este sub umeri, este blond miere și am bucle. Port o rochie aurie fără bretele care se potrivește ca o mănușă și nu lasă nimic în seama imaginației. Mi-au făcut ochii de fum și mi-au vopsit buzele în roșu. Nu semăn cu mine.

Arăt ca o tipă de revistă și asta mă enervează. îmi ating burta.

„Am fluturi în stomac”, îi șoptesc.

Daniel își întinde brațul și eu îl leg pe al meu de al lui.

Machine Translated by Google

„Este modul universului de a-ți spune că ești minunată”, spune ea cu un zâmbet mândru.

-Mulțumesc. Mă uit la smokingul lui negru. Eşti şi foarte arătos. „Ce da?” îmi face cu ochiul şi îi dă telefonul lui Rebecca. Fă-ne unul pentru Insta.

Rebecca se ridică şi ne face o poză. între timp, pe mobilul lui Daniel soseşte un mesaj. O citeşte şi spune: „Maşina este deja aici”.

O sărută pe Rebecca pe obraz şi îi spune: „Nu ne aştepta. în seara asta ne vom legăna.

Rebecca zâmbeşte şi eu chicotesc.

- Cât de exagerat eşti.

Mă grăbeşte la uşă şi spune: „întotdeauna, dragă. Mereu.

*

Intru brat la brat în sala de bal cu Daniel.

„Sunt atât de nervos încât aş putea da cu piciorul în găleată în orice moment”, şoptesc eu în timp ce ne îndreptăm printre frumuseţi. Toţi merg în picioare. Este minunat.

-De? opte te i el. Pentru că eşti sexy pentru o schimbare? Daniel îmi arată aranjamentul scaunelor şi apoi îl văd pe Elliot Miles.

„La naiba”, mormăi eu în timp ce mă întorc cu o faţă dezgustată. -Ce se întâmplă?

-Şeful meu este aici.

-D?

— Păi... e un nemernic complet, am mormăit eu furios. Nu văd că arată aşa.

Daniel se uită peste umărul meu să vadă.

— O, mamă, murmură el. Acesta este... şeful tău? Casanova Miles este şeful tău? într-adevăr?

— De ce îi spui aşa?

— Este porecla pe care i-a dat-o presa. Şi din câte am auzit, a meritat mai mult decât atât.

Mă uit peste umăr şi îl văd pe Elliot vorbind cu cei trei fraţi ai săi. Oh, nu, au venit toţi.

— Nu lăsa faţa ei drăguţă să te păcălească. Ţi-aş fura rinichii fără să stai pe gânduri, spun eu.

— Mătuşă, bărbatul acela putea să fure de la mine orice vrea şi chiar i-aş mulţumi.

îmi dau ochii peste cap de enervare.

„Hai să mergem la bar”, spune el zâmbind în timp ce mă conduce de la mână.

Ni se serveşte şampanie şi Daniel îşi dă ochii peste cap spre colţul fraţilor Miles. Ridică paharul la buze şi spune: „Ei bine, bine, cu siguranţă ai nişte prieteni foarte influenţi”.

-OMS?

-Şeful tau.

„Oh, el. Iau o înghiţitură de şampanie. Mi-aş dori să-l pot bea dintr-o înghiţitură. Ce mai conteaza? Mă concentrez să-mi pun burta şi să gândesc: „Rochia asta nu mă lasă să respir”.

Machine Translated by Google

„Uite cu cine vorbește”, spune Daniel, total distras.

-M-ai auzit? Că mă înec cu brâul. Pentru că am cu ce să porți asta? – oaptă.

— Ca să nu răcești. Vorbește cu Julian Masters și Spencerjones.

Râd și pe măsură ce fac, șampanie îmi iese din nas.

— Mânzul? spun eu intre tuse.

Daniel mă bate pe spate.

— Ce este mânzul? – Râd prost.

încă privind peste umăr la frații Miles, el spune: „Chestia aia blănoasă dintre

picioarele tale.

am izbucnit în râs.

-Ce?! – Mă sufoc și râd în același timp.

„Julian Masters s-a născut într-una dintre cele mai bogate familii din lume. lume. Este

judecător la Curtea Supremă”, continuă Daniel.

Ignor ce spune și iau o înghițitură de șampanie.

— Ca să știi, mânzul meu nu are blană și nu trebuie protejat de frig.

„Spencerjones este un bărbat pentru femei. Este în toate revistele tabloide. Bea mai mult și

adaugă: întotdeauna trebuie să știi mânzul acoperit. Urât că e transparent cu rochia.

Râd mai mult și îl întreb:

„Câți mânji ai văzut prin rochie?”

— Atât de multe încât nici nu le pot număra. Jungle mai urâte... Oh! – Fluieră pe sub răsuflare. Acesta este Sebastian Garcia.

Mă încrunți și arunc o privire. Pe acela îl știu: el este primul ministru al Marii Britanii.

— Poate că au stat împreună.

— Nu, se comportă ca niște prieteni vechi care nu s-au văzut de ceva vreme.

Mă uit la frumusețile din jurul meu. Ce rochii magnifice.

Cum va fi să fii nevoit să participi la astfel de evenimente elegante zi de zi?

— Stridii, șoptește Daniel. Te-a văzut.

-OMS? Mai iau o înghițitură de șampanie.

— Elliot Miles. Zâmbește amenințător și spune: „Și îi place”, ce vezi

-Ce? mă încruntă.

„îți aruncă o privire de sus în jos”.

-Ce? Am ochii mari. Despre ce vorbești?

— Te mănâncă cu ochii?

„Ei bine, nu vei vedea mare lucru”, murmur eu. Pentru că port mânzul acoperit cu cei mai

strâmți chiloți din lume.

Daniel chicotește și își clintește paharul cu al meu.

-Spune da.

— Unde stăm? -întreb.

— Vine pe aici.

-Cum?

— Cu fratele lui. Nu Nu NU.

„Kate”, spune cineva în spatele meu. „Tristan”, spun eu zâmbind. Mă sărută de două ori și

exclamă: „Mama care te-a născut!” Când ai devenit atât de sexy? -Serie-. Arăți spectaculos.

Machine Translated by Google

Mă uit peste umărul lui şi îl văd pe Elliot stând acolo. îşi înăbuşă un zâmbet şi dă scurt din cap. Nu este la fel de drăguţ ca fratele său. „Tristan, el este Daniel. Daniel, acesta este Tristan. Ei dau mâna.

„Elliot, acesta este Daniel. Daniel, acesta este Elliot. Elliot dă din cap şi îi strânge mâna.
Nu zâmbeşte şi nici nu salută.

Uau, ce ciudat.

„Mă duc la bar”, spune Daniel.

„Te voi plimba”, spune Tristan şi pleacă împreună.

Nu Nu NU.

Ochii mei se îndreaptă spre Elliot, care mă priveşte fix. întotdeauna mi se pare foarte incomod să fiu cu el.

— Eşti aici să-ţi bat joc de ceea ce port? -întreb.

-Dimpotrivă. Am venit să-ţi spun că eşti frumoasă, dar este clar că Nu vrei să auzi, aşa că o iau înapoi.

Prind paharul atât de strâns încât îl pot sparge în orice moment, moment.
-Este prietenul tau? -ma intreaba.
„Uh...” Mă uit la Daniel şi Tristan, care sunt la bar. Să-l lăsăm prietene.

Cu ochii aţintiţi pe ai mei, întreabă: „Ce fel de prieten?”

— Nu genul de prieten la care te gândeşti. El dă din cap o dată şi spune:
„Am înţeles.

„A venit... iubita ta?” -Nu am prietena.
-Femeie?
„Nici,” răspunde el sec. -Oh.

Urmează o tăcere stânjenitoare. Muşchii lui maxilar, de parca nici el nu era fericit.

— Mă scuzaţi o clipă? Mă duc la baie.” Spun zâmbind. El dă din cap o dată.
— încântat să vă văd, domnule Miles.

„Elliot”, mă corectează el fără să-şi ia ochii de la mine. La fel de. Ne-am uitat unul la altul mai mult decât ar fi trebuit. Ce se intampla aici? S-a schimbat.
*

Ce noapte nebună. Nu-mi amintesc ultima dată când am râs atât de mult. Am băut, am dansat, Daniel a pus pe barcă femeile de care are nevoie să se îmbrace şi să le pară, iar eu m-am distrat minunat. Este târziu şi în curând va răsări soarele.

„Este timpul să mergem acasă”, spune Daniel zâmbind în timp ce ne mişcăm în ritmul muzicii. Privind prin cameră, adaugă: „Kate, ce faci cu şeful tău?

-Nimic pentru?

— Pentru că nu şi-a luat ochii de la tine toată noaptea.

„Nu vorbi prostii”, răspund eu batjocoritor, deşi recunosc că de fiecare dată când îl caut îl prind că se uită la mine. Nu se uită la mine.

— Ascultă-mă, ştiu ce cred bărbaţii. Râd ca un prost şi întreb: „Şi la ce se gândeşte?”

„în care moare de chef să te culce pe masa lui şi să te ia dracu de parcă n-ar fi mâine”. Chicotesc şi spun: „Nu cred”.

„Nu este obişnuit. -Faptul că?
— Ştii cu ce fel de femei se întâlneşte de obicei?

-Nu stiu si nu imi pasa.

„Mătuşă, trebuie să te retragi urgent cu treburile curente. Nu citeşti reviste sau ce?

Machine Translated by Google

— Nu, şi sunt îngrozit că o faci.

„Ei bine, s-a întâlnit cu un cântăreţ de operă foarte apreciat, un scriitor şi un avocat pentru drepturile omului.

Nu se întâlneşte niciodată cu fete obişnuite, dar este interesat de tine.

— Atunci ar trebui să fiu mândră că sunt o femeie obişnuită? „Ştii ce vreau să spun”, spune el şi îmi face cu ochiul obraznic.

Râd în hohote şi Daniel mă învârte. Ochii mei îi întâlnesc pe cei ai lui Elliot Miles, care îmi oferă cea mai sexy privire pe care am văzut-o vreodată în viaţa mea.

Ne uităm unul la altul şi, pentru o clipă, timpul s-a oprit. Am crampe şi mă uit instantaneu în altă parte. Ce naiba a fost aia?

Este marţi seara. îmi fac un ceai şi îl las pe noptieră. Mă uit la telefon şi merg la aplicaţia de întâlniri.

Ai un e.

Cum?

Deschid chatul şi citesc mesajul.

Dragă domnişoară Leroo,

Este foarte tentant să vă cunosc, într-adevăr. Cu toate acestea, sunt alergic la pisici şi, din moment ce ai doisprezece ani, dragostea noastră ar fi imposibilă.

Sfatul meu este să ieşi afară şi să te uiţi la pământ. Acolo va găsi iubirea vieţii sale, deşi, după cum ştim amândoi, întâlnirea cu o umbră are dezavantajele ei.

Sunt sigur că încerca să fie inteligentă (un lucru foarte sărac, dacă pot adăuga).

Viaţa trebuie să fie plictisitoare oriunde te-ai afla.

Succes cu dragostea dumneavoastră, domnişoară Leroo, de vreme ce, dacă intenţionează să seducă pe cineva cu acele fraze, vei avea nevoie de el. Nu renunţa la himera ta. Edgar Moffatt.

Dau click pe profilul tau.

Nume: Edgar Moffatt înălţime: 1,30 m Greutate: buzunar

Aspect fizic: Foarte atractiv

Hobby-uri: să-mi ating puia

Hobby-ul preferat: Vizionarea pornografiei

Profesie: medic gunoi / nenorocit

Culoarea părului: Mai chel decât o minge de biliard

Ochi verzi

Piele: pe tot corpul

Zâmbesc ca un idiot în timp ce mă sprijin pe spate de tăblia patului şi recitesc mesajul.

— Nu renunţa la himera ta.

Pe asta sunt, Edgar Moffatt, alias Gândacul, asta sunt.

îmi sprijin capul de perete în timp ce transpiraţia îmi curge pe piept. E miercuri, e aproape opt seara, iar după cea mai lungă zi din lume, sunt la saună la sală.

E cald şi mă înconjoară aburi. Oft, relaxat.

Uşa se deschide şi Elliot Miles intră cu un prosop alb legat în jurul taliei. Este

Machine Translated by Google

gol de la brâu în sus. Nu văd decât muşchi şi piele bronzată

.La dracu.

înghit în sec pentru a scăpa de nodul din gât.

Elliot ridică privirea şi se împiedică la vederea mea.

„Kathryn”, spune el şi ia loc.

-Buna ziua. – Primesc un cocoş când îl salut.

Uşa se deschide din nou şi un bărbat este pe cale să intre.

„Este plin”, izbucneşte Elliot. Vino mai târziu

.capitolul 3

Mă uit drept înainte. La naiba! Nu te uita la ea, nu te uita la ea, nu te uita la ea uite.

„Nu ştiam că vii la sala de sport de la birou”, spune el degajat.

-Ai dreptate. Zâmbesc stânjenit în timp ce continui să privesc drept înainte. Ce protocol trebuie urmat în saune? Pentru că am venit deja de câteva ori şi nu am avut niciodată nevoie să mă concentrez ca să nu mă uit la cineva anume.

Aerul este fierbinte şi încărcat. Observ o bucată de lemn în spatele uşii şi mă uit la ea. Nu mă pot gândi la altceva decât că Elliot este aici, invadând un spaţiu foarte mic. Aproape că îmi imaginez trupul ei gol sub prosop.

Priveşte drept înainte, îmi amintesc.

Nu-i oferi plăcerea de a te vedea salivând peste muşchii lui. La naiba, nu putea să aibă măcar un corp mai puţin dorit? „Cum a fost ziua?” -ma intreaba. „Bine, mulţumesc”, răspund eu zâmbind. Şi a ta? „S-a îmbunătăţit considerabil, mulţumesc.”

mă încruntă. Ce ai vrut să spui cu asta? Ce s-a îmbunătăţit văzându-mă aici? Desenez cercuri cu degetul pe scaunul de lemn de lângă mine şi nu ştiu ce să spun sau unde să mă uit. Nu ce să cred.

Creierul meu vrea să meargă într-un colţ întunecat şi să observe de acolo muşchii aurii care continuă să mă privească când îi privesc cu coada ochiului.

Dar nu, voi continua să mă uit drept înainte.

— Vii des la sală? Cer să umplu tăcerea stânjenitoare.

„Nu mult”, spune el. Am o sală de sport acasă şi noaptea alerg pe bandă de alergare. Dar astăzi am întârziat şi ştiu că de îndată ce ajung acasă voi vrea să mă odihnesc. Am alergat o jumătate de oră pe banda de alergare aici.

Mi-l imaginez alergând cu transpiraţia curgându-i...

îmi prind scaunul cu o forţă supraomenească. „Ah” este tot ce reuşesc să spun. Mă uit la mine şi văd că sutienul de bikini îmi acoperă părţile intime.

Cu greu.

Ce va crede Elliot?

Machine Translated by Google

„Te uiți mereu la perete când ești în saună?”-ma intreaba.

„Ei bine, este o cutie pătrată de lemn”, spun eu ridicând din umeri. Unde vrei să mă uit?

Elliot chicotește și îmi mușc buzele ca să nu rânjesc, ruşine. Ştie că evit să mă uit la el cu toată ființa mea.

„Nu știu, poate persoana cu care vorbești?” el sugereaza.

Mă forțesc să mă uit la el.

-Asa e mai bine. Mă privește în ochi și îmi zâmbește încet, sexy.

Le simt în adâncul stomacului: atât zâmbetul ei, cât și fluturii.

Ce se petrece aici? îi jur pe Dumnezeu că e diferit, dar nu-mi pot explica de ce.

Dacă nu l-aș cunoaște, aș spune că este mai mult decât drăguț și chiar cochetează puțin cu mine. Parcă am pierdut firul, dar nu sunt sigur despre ce vorbeam.

— De ce ai vrea să mă uit la tine, Elliot? intreb în timp ce incerc sa nu-mi dau privirea de la fata lui.

A plouat de ultima dată; Hai că nu m-am udat de mult. Urăsc să recunosc, dar după ce l-am văzut pe Elliot Milesîn smoking săptămâna trecută, mi l-am imaginat gol de mai multe ori.

Nu mă pot abține și mă uit în jos. După cum era de așteptat, are un piept lat și robust și un strat subțire de păr întunecat, are umerii

dăltuită și cincizeci de mii de abdomene. Pielea lui este atât de bronzată încât strălucește și prosopul lui arată ca alb fluorescent prin comparație.

Tăcem cateva minute. Pare extrem de mulțumit de situație; Eu, pe de altă parte,

vreau doar ca pământul să mă înghită și să moară în pace. Dacă mă trezesc să merg, mă vei vedea în toată splendoarea mea. Cu defectele și virtuțile mele.

Da, port un prosop, dar este mic. Cine m-ar trimite să încerc să umplu cât mai puțin sacul de sport?

Elliot se sprijină de perete. Văd cum mușchii abdomenului lui se contractă când lumina strălucește asupra lor.

Nu te uita în jos. Pentru numele lui Dumnezeu, nu te uita în jos. Grozav! Am venit aici să mă relaxez...

— De când îl cuno ti pe Daniel? -ma intreaba. mă încruntă. îți amintești numele lui?

-Nu prea mult. Pentru că ce spui?

Elliot se întâlnește cu privirea mea și ridică ușor din umeri.

„Pentru nimic anume. Din moment ce ai spus că sunteți doar prieteni...

L-am întrerupt și i-am

spus: „Suntem doar prieteni.

Elliot arcuiește o sprânceană și

spune: „Este foarte viclean.

-Ce spui? în nici un caz. El este așa: afectuos.

„Am observat”, spune el sec.

Mă uit la el, dar creierul meu nu mă alimentează.

— De ce ai observat asta? -întreb-. Și mai important, ce îți pasă?

— Nu-mi pasă, sare el prea repede. Tocmai comentam. Ce ciudat.

Dacă nu l-aș cunoaște, aș spune că e puțin gelos. Dar este o prostie. Amândoi știm că este imposibil.

Mă uit la el în timp ce încerc să potrivesc piesele. „Ce este în neregula cu tine?” -întreb.

Machine Translated by Google

„Nimic”, se repezi el. Ea se ridică ca un izvor şi, pentru prima dată, îi văd silueta apollineană deplină. Mama mea

Elliot Miles vor fi multe lucruri, dar este de netăgăduit că prosopul îi arată grozav. Deşi,

desigur, nu-mi pasă.

„M-am gândit la tine”, spune Daniel în timp ce căutăm comanda noastră de mâncare thailandeză cu braţele legate. -Despre ce vorbeşti? -întreb. -Nici o supărare.
Imi dau ochii peste cap şi spun: „Când
cineva spune „nu fi jignit”, este pentru că va spune ceva jignitor.

Daniel zâmbeşte şi se uită la mine.

„Cum erai înainte să moară părinţii tăi?”

-Despre ce vorbeşti?

-Cum erai? Te-ai îmbrăcat altfel? Ai avut hobby-uri? Ai interacţionat cu oamenii?
Imi plec capul în timp ce mergem. Nimeni nu mi-a pus vreodată aceste întrebări.
„Aş spune că a fost...” scap de la jumătatea propoziţiei şi ridic din umeri. Nu ştiu.

— Ai făcut un efort să fii drăguţă în fiecare zi? îmi amintesc şi dau din cap.
-Da.

— Ai petrecut ziua lucrând? -In nici un caz.

-Ai avut un prieten?

„Da, dar ne-am despărţit la scurt timp după ce părinţii mei au murit.

— Şi nu ai mai fost într-o relaţie serioasă de atunci? Ridic din umeri din nou.

„Iubito”, spune el şi mă sărută pe umăr. Mă întrebam de ce o fată drăguţă ca tine... se comportă aşa.

Mă încruntă, nedumerită.

— Te refugiezi în durerea ta, nu?

îmi lăcrima ochii şi îmi las capul în jos. Auzind pe cineva spunând asta cu voce tare...

Nu am mai fost la fel din ziua aceea. Ştiu.

Mi-e dor de părinţii mei. Mi-e dor de iubirea lui necondiţionată. Y Ştiu că ei sunt cei care au murit, dar de ce m-au lăsat aici în pace? îmi face un nod în gât.

Şterg cu furie singura lacrimă pe care am vărsat-o.

„Opreşte-te, nu vreau să vorbesc despre asta.

Daniel mă sărută din nou pe umăr şi spune: „Bine,

nu vom vorbi despre asta. Ar fi trebuit să comand chifle de primăvară. La naiba, mi-e foame”, spune el pentru a schimba subiectul. îmi strânge braţul.

Mimez un zâmbet. Pentru prima dată după mult timp, simt că cineva mă înţelege.

întorc inelul pe deget în timp ce privesc infinitul. Am plecat de la birou şi, în timp ce mă întorc acasă cu metroul, trec în revistă ultimele zile. Am fost ocupat şi absorbit de mine, dar mai ales mă tot gândesc la ce mi-a spus Daniel despre a mă refugia în durerea mea.

De aceea sunt atât de obsedat de muncă? De ce este alternativa să se destrame şi să-mi pierd locul de muncă?

Dacă nu arăt frumos, nimeni nu mă va observa... şi nu-mi vor rupe inima din nou.

Am o cacao monumentală în cap şi chiar şi aşa nu mă pot opri imaginează-ţi pe Elliot Miles într-un prosop.

Machine Translated by Google

Mă gândesc la mușchii lui când mă trezesc, când merg la birou, când mă culc. La dus, în sala de sport, singur în pat... În toate situatiile care au fost si vor fi. Și serios, fanteziile mele mă vor duce direct în iad. Să zicem că în ele Elliot Miles petrece mult timp cu capul între picioarele mele și, doamne, ce limbă. Aproape că cred că văd cum fluidele mele sclipesc pe buzele ei când se uită la mine; Aproape că simt că-i simt barba înțepând interiorul coapselor. Imi tot imaginez că îmi ordonă să merg în biroul lui întinde-te pe masa lui și fă-mi farse. Și continuă și continuă și mai departe.

La naiba... Ce muscă m-a mușcat în ultima vreme?

Și cel mai rău e că nici măcar nu-mi place de ea. De fapt, până acum zece zile, Aș fi spus că îl disprețuiesc.

Dar mă simt diferit în ceva; Nu știu ce sau cum să explic.

Hormonii mei au fost revoluționați și am devenit o persoană care își petrece ziua gândindu-se la sex.

Cel care are la pachet un prosop alb.

Ne apropiem de oprirea mea. Mă ridic și apoi îmi văd reflexia în ușa de sticlă. Sunt dezamăgit. Arăt depășit și cu o imagine foarte diferită de cea pe care am dat-o seara trecută la dans.

Poate că a venit momentul.

Zâmbesc în timp ce citesc poșta, întinsă pe pat. Răspund: Dragă Edgar,

păcat că nu-ți plac pisicile. Viața ta ar putea fi plină de dragoste pentru pisici.

Totuși, mă intrigi. Ce fraze de flirt îmi sugerați să folosesc în viitor?

Venind dintr-un ticălos, ceea ce-mi spui va merge la liturghie. Aștept cu nerăbdare răspunsul dvs. Rosita Leroo

„Bună”, spune Daniel, aruncând o privire în camera mea.

Mă opresc să mă uit la computer și spun:

„Bună.

-Ce faci? -întrebare.

„Ei bine...” am ridicat din umeri, stânjenită. Cu computerul. La ce ora ai ajuns? -Chiar acum.

— Și cum e ziua?

Ea se sprijină de sticlă și spune: „Ei bine,

astăzi am îmbrăcat-o pe cea mai grea mătușă pe care am întâlnit-o vreodată în viața mea”.

— Distributie?

„Vrea să o transform de sus în jos, dar apoi nu-i place nimic din ce-i recomand și nici nu vrea să încerce”. Zâmbesc și întreb: „Este normal?”

-Uneori. Mai ales cu oamenii care nu și-au schimbat niciodată stilul.

Sunt cei cărora le este frică de schimbare.

-Am înțeles.

„Tu, pe de altă parte, ești un adevărat profesionist”. Uite cum ai fost saptamana trecuta!

Zâmbesc timid și imediat îmi vine o idee. Ezit și arunc o privire furișă în dulap.

— Poate m-ai putea ajuta să cumpăr haine. -Bine bine bine.

„Ce vreau să spun...” Rușinat că a spus-o cu voce tare, îmi răsucesc degetele în poală. Ce vreau sa spun este... „Nu ești superficial. -Corect.

— Dar ai nevoie de un sfat.

Machine Translated by Google

-Da. Zâmbesc şi mă gândesc la asta o secundă. Dacă ai fi eu, cu ce te-ai îmbrăca pentru a merge mâine la birou? Daniel mă priveşte în ochi şi spune:

„Dacă aş vrea...?” El lasă propozi ia la mijlocul propozi iei. -Nu ştiu. -Ridic din umeri-. Merge bine.

„Impresiona un anume CEO?”

„Nu”, răspund eu batjocoritor. Asta nu are nimic de-a face cu Elliot Miles.

Daniel se apropie de dulapul meu şi începe să studieze ce este atârnat pe umeraşe.

— Ei bine, ar trebui. îl aud mişcând umeraşele. Şi fustele tale? Mă încruntă şi mă pun în genunchi.

-Despre ce vorbeşti?
„Unde sunt fustele tale ca să mergi la muncă?”
-Oh. Mă gândesc o clipă şi adaug: „De obicei port pantaloni”.
Daniel se întoarce şi mă întreabă:
„în fiecare zi?”
Scaun.

— Şi porţi şi pantofi plat, nu?

„Nu este plat deloc. -Ridic din umeri.

Daniel îşi dă ochii peste cap şi se întoarce în dulap.

— Pur şi simplu nu văd rostul să fiu inconfortabil la birou, înţelegi?

-Nu, nu înteleg. Să fii blând este ceea ce ar trebui să te facă să te simţi inconfortabil, Kate”, spune el.

Mi-am pus ochiul alb.

Un cuier cu un tricou zboară şi aterizează pe pământ. -Ce faci? intreb eu încruntat. „Curăţă mizeria asta de dressing. -Acum? E nouă noaptea.

— Nu găsesc nimic aici.

-Ce spui? Dar dacă este organizat după tipul de îmbrăcăminte”, răspund eu. „Acolo este secţiunea de rahat şi acolo e secţiunea de super rahat”, mormăie el sec; un alt cuier iese şi aterizează pe podea. Ce a fost asta?

Am auzit cum agită totul. îmi aruncă nişte pantofi şi încă câteva umeraşe.
— Şi bluzele? Şi bluzele pe care le porţi?
— Doamne, eşti orb? Mă dau jos din pat, intru în dressing şi arăt spre bluze. Aici.
Daniel se încruntă în timp ce se uită la opţiuni.

— Şi este deja? -Da.

Trebuie să te duc urgent la cumpărături. „Nu îmi permit să fac cumpărături de la Givenchy. -Suspin. „Nu trebuie să cheltuieşti o avere pentru a fi drăguţă”. îşi mufă buzele de parcă ar fi proastă. Ea ia o bluză, se uită la ea şi clătină din cap. De unde naiba ai cumparat asta?
E de când am fost la facultate.

Ochii i se fac mari şi exclamă: „Ai această

bluză de la facultate?”

Ridic din umeri şi răspund: „Cred că

da”.

-Pentru Dumnezeu. Ea continuă să treacă prin umeraşe până când scoate o rochie lungă neagră; Este strâmt, este fără mâneci şi este îmbrăcăminte de stradă. El pune peste mine. Cu asta pot lucra. Se gândeşte o secundă şi adaugă: „Dacă mă gândesc bine, am o geantă de probă în maşină şi cred că există o bluză”.

Iese în fugă din cameră, coboară scările ca un fulger şi prin puşca uşii. La scurt timp după ce l-am auzit făcând paşii câte doi. Zâmbesc. Nu mă îndoiesc că este vocaţia lui; ii place
înapoi în dormitorul meu, desface fermoarul geanta şi scoate o bluză neagră.
„Asta este”, spune el zâmbind.

Machine Translated by Google

Mă încruntă în timp ce mă uit la bluză.
-Este?

„Peste rochie, fac o față. -Cum?

Daniel mă prinde de umeri și mă întoarce spre pat.

-Ave i încredere în mine. Am totul sub control.
*

Mă privesc în oglinda liftului. Nu recunosc imaginea care mă întoarce. Poartă o fustă creion lungă, neagră, pe care o poartă în timpul liber, iar peste ea o cămașă neagră strâmtă, cu nasturi, cu niște nasturi desfăcuți. O curea din piele lăcuită plasată strategic pentru a-mi strânge talia și tocuri înalte și negre de la nunta verișoarei mele Mary.

Părul meu este coborât și tuns, precum și machiajul; nu mult, dar mai mult decât de obicei. Nu mă îmbrac așa ca să ies, darămite să merg la serviciu.

Și nu știu de ce mi-a dat acum să merg așa..., dar este ceea ce este. Oftez, tremurând, cu nervii năuciți.

Am o întâlnire cu Elliot azi dimineață și sunt în drum spre biroul lui. Mă uit în oglindă și am fiori. Doamne, ce naiba fac? Voi fi prost! Apăs pe butonul pentru etajul șaisprezece. Trebuie să plec de aici. Nu văd că arată așa.
Își va da seama.

Liftul lasă în urmă etajul șaisprezece și închid ochii. La dracu.

Ușile se deschid la ultimul etaj. Ridic din umeri și intru în recepție. Este complet negru și există un perete modern din lemn negru. Litere uriașe de aurîmi spun unde sunt. De parca as putea uita...
MII MEDIE

Podeaua este din marmură neagră și, ca tot ce mă înconjoară, pare scumpă.

„Bună, Kathryn", îmi spune Leonie zâmbind. Mă privește în sus și în jos și adaugă —: Ce frumoasă ești astăzi!

-Mulțumesc. Zâmbesc așa cum mi-aș dori ca pământul să mă înghită. Mă ducîntr- un loc... mai târziu.

Tocmai am făcut o scuză pentru a fi îmbrăcat așa.

— Ei bine, arăți frumos. Ar trebui să te îmbraci mereu așa.

Arunc un zâmbet fals. ucide-mă, la naiba

— Intră, te așteaptă.

Traversez holul și închid ochii. O, mamă. La ce se gândea Daniel să mă îmbrace așa? A trecut mult timp. Bat lini tit la u a lui Elliot.
„Hai înainte", spune el cu vocea lui profundă.
închid ochii ca să mă psihic și deschid ușa.
-Buna ziua.

Elliot ridică privirea și își lasă imediat ochii în jos. Apoi, parcă ar fi reacționat cu întârziere, își ia ochii de la ecran și mă verifică.

Se îndreaptă brusc interesat și, ținând un stilou între degete, spune: „Bună, Kathryn.
îmi strâng folderul de parcă viața mea ar depinde de asta.
-Buna ziua.
-Vă rog. Arătă spre scaunul din fața biroului său. Se întâmplă.

Intru în timp ce mă privește în sus și în jos pentru a doua oară astăzi. Se lasă pe spate în scaun ca și cum ar fi foarte mulțumit dintr-un motiv misterios.

îmi arc o sprânceană și întreb:

„Ce?"

Machine Translated by Google

Un indiciu de zâmbet îi atinge buzele şi ea spune:

„Ce cu ce?”

— De ce te uiţi aşa la mine? -întreb.

— Aveam de gând să-ţi pun aceeaşi întrebare.

-Oh. Mă uit la mine şi am senzaţia că trebuie să-mi justific ţinută-. Doar că sunt...

„Foarte frumos”, conchide el pentru mine.

Mă uit la el neştiind ce să spun. înghit nodul uriaş pe care îl am format în gât.

-Raportul? spun bâlbâind.

„Da”, spune el, privindu-mă în ochi. Să continuăm cu asta. îmi face un gest cu pixul spre locul meu şi îşi roteşte scaunul înapoi spre computer. Am vrut să trec peste câteva puncte. Nu sunt sigur cum să interpretez datele.

— Bine, spun eu şi mă aşez.

Elliot ridică privirea şi îşi mijeşte ochii de parcă ar primi o nouă informaţie.

— Miros nou.

-Hei?

— Că ai pus un alt parfum astăzi.

„Ce e,” sar. Mama care m-a născut, sunt atât de prost să încerc să fiu sexy.

-Da Da. îţi cunosc parfumul”, spune el, privindu-mă în ochi. Şi astăzi... miroşi diferit.

Tocmai a spus că îmi cunoaşte mirosul? Ce naiba!

Ea se uită la el încruntat.

„Păi...” Nervos la maxim, scutur uşor din cap. —. Nu ştiu, poate nu m-ai abordat şi alte ori când l-am îmbrăcat.

-Ce păcat.

Eu dau din cap, confuz. Flirtezi cu mine?

Nu inteleg. îl cunosc pe acest om de şapte ani, l-am urât şi, slavă Domnului, am fost imun la farmecele lui. Am văzut toate mele

Colegii de muncă au căzut la picioarele lui Elliot Miles şi nu am înţeles niciodată ce i- a atras atât de mult la el.

Oricât s-ar strădui, nu putea înţelege ce vedeau în el. Pana acum. Acum inteleg.

Deschid folderul pentru a-mi distra atenţia. Concentra ie.

„Să vedem... profiturile aşteptate sunt în stânga graficului. Arăt cu degetul spre linia roz, sperând să sune profesionist. Această linie de aici este venitul curent pentru sucursala din Marea Britanie şi această linie de aici este cheltuielile viitoare de publicitate, deşi nu avem încă toate datele pentru sucursala din Franţa. Mă uit o clipă la el să văd dacă mă ascultă. Se lasă pe spate în scaun, atingându-şi degetul mare de bărbie şi mângâindu-şi buzele cu degetul arătător de parcă s-ar gândi la ceva.

-Ce faci? -întrebare.

„Ei bine...” fac o pauză. Hei?-. Ei bine, explicaţi raportul cu proiecţia veniturilor. Nu a fost asta...?

— Nu vorbesc despre asta şi ştii asta. -Despre ce vorbeşti?

-E o capcana?

„îmi pare rău...” spun eu, încruntat.

— Ăsta e planul tău? -Nu înţeleg.

Se ridică şi îşi bagă mâinile în buzunarele costumului de parcă ar fi supărat.

Machine Translated by Google

— Asta e, nu-i a a?

-Cum? Confuz, scutur din cap.

— Chiar mă urăşti suficient de mult încât să mă aplec atât de jos? -Despre ce vorbeşti? intreb incretindu-mi fruntea.

Se strâmbă şi spune:

„Nu-mi da asta, Landon, nu m-am născut ieri”. Acum totul mi se potriveşte.

— E grozav, spun eu, cu ochii mari. Asa ca poti explică-mi, pentru că nu ştiu despre ce vorbeşti. Ce se întâmplă cu raportul?

— înţeleg totul acum... El clătină din cap de parcă ar fi avut o revelaţie. Asta e, desigur, şopteşte el.

— Domnule Miles.

„Elliot”, mă corectează el. Şi nu-mi da prostii. Ia o telecomandă de pe masă şi o îndreptă spre un colţ al tavanului. Ridic privirea şi văd că lumina verde dispare. A oprit camerele de securitate. Deci acesta este planul tău? spune el dispreţuitor.

-Plan?

— Fă-ţi excitat şeful nemernic până când nu mai suportă şi pleacă în spatele tău. Deci îl poţi acuza de hărţuire sexuală la locul de muncă.

Maxilarul îmi cade îngrozit.

-Cum?

„Fii serios omule. Face o faţă dezgustată. Este mai uşor decât apa. Rochia roşie şi sexy, apărând la acel eveniment de parcă ai fi un orgasm cu picioare şi venind acasă cu alta. sauna Ha. Ea îşi aruncă capul pe spate şi adaugă: „A fost unul bun”. Cum aş putea rezista după ce te-am văzut atât de sexy şi transpirată în bikini?

Mă uit la el în timp ce mi se prăjeşte creierul.

Că îl fac excitat.

„Tăiaţi porcăria deja, la naiba!” mârâie el.

încep să mă enervez.

„Porniţi camera din nou, pentru că vreau să puteţi vedea acest moment iar şi iar când vă vor închide în azil”. Mă ridic şi stau în faţa lui. Doar ca să ştii... Domnule Miles,” eu râsnesc, „am trecut printr-un episod foarte traumatizant şi mă regăsesc. Hainele mele noi, prietenii mei şi rochiile mele roşii nu au nimic de-a face cu tine sau ego-ul tău exagerat.

îşi mişeşte ochii şi mă priveşte.

„Acest lucru poate fi o surpriză pentru tine, dar nu am făcut altceva decât să te tratez aşa cum mă tratezi tu pe mine: cu dispreţ”. Iertaţi-mă că nu m-am aliniat pentru a suge ca restul populaţiei feminine.

-Nu ştii nimic despre mine.

„Ştiu că nu sunt o căţea. în schimb, eşti un nenorocit... Şi, prostule mă, pentru o clipă, uitasem.

închid folderul.

— La ce traumă te referi? burduieste el.

-Ce-ţi pasă?

Mă întorc si mă îndrept spre usă. – Kate.

Mă întorc brusc şi arăt spre el.

Machine Translated by Google

„Nici să nu te gândeşti să-mi spui aşa”, mârâi eu. Pentru tine sunt Kathryn. Ies cu furtună pe uşă, trec prin recepţie ca un săgeată, sun la lift şi îmi muşc buza ca să nu plâng. Ochii îmi lămuresc de furie.

Nu plânge... nu plânge... Nu-l lăsa să te vadă plângând, la naiba!

O capcana...

Va fi un nemernic

.capitolul 4

Intru în lift ca Hulk însuşi, după cea mai proastă zi din viaţa mea, îmi vine să mă lupt cu cineva... cu oricine.

Vino să mă ia, vei afla cât valorează un pieptene.

După ce s-a întâlnit cu năpuşul lui Milesîn această dimineaţă, ziua a mers din rău în mai rău. înainte de pauza de la mijlocul dimineţii, şi fără motiv, am avut o defecţiune tehnică la computer, care nu părea să fie în treaba de a ne lăsa în pace. Mai târziu, în timp ce mă bucuram de pauză, am primit un apel urgent pentru a mă anunţa că reţeaua nu era defectă, aşa că a trebuit să mă grăbesc înapoi înainte să mi se aducă mâncarea pentru a rezolva problema. Până la urmă a trebuit să deconectez sistemul şi să repornesc Wi-Fi-ul întregii clădiri. Şi, de parcă nu ar fi de ajuns, năpăsul şefului meu merge şi îmi spune să mă trezesc.

Sângele îmi fierbe. Fii inteligent, spune el.

O să afle.

Este ora şapte după-amiaza. Părăsi. Sunt obosit, supărat şi, în plus, flămând. Mi-e atât de foame încât aş putea mânca o vaca.

O să intru în primul bar pe care îl găsesc şi o să mănânc cel mai mare escalope pe care îl au şi nişte chipsuri. Şi o să beau zece pahare de vin.

Uşile liftului se deschid şi mă uit prin geam. îmi dau ochii peste cap alb. Ploua. Cum nu! Ce zi îngrozitoare.

expir puternic. Mă îndrept spre ieşire când aud soneria liftului în spatele meu.

„Kathryn”, spune o voce adâncă în spatele meu. Aştepta.

Mă întorc şi îl văd pe Elliot ieşind din lift.

Uf, serios?

Tocmai când credeam că ziua nu poate deveni mai rău, Dumnezeu vine şi cade din nou.

Mi-ar plăcea să-l ignor şi să merg cu un scop, dar apoi voi arăta ca un copil îmbufnat. Stau pe loc şi îl aştept pe regele nemernicilor.

„Bună”, spune el în timp ce se apropie de mine zâmbind. O zi proasta?

Mă uit la el indiferent. Ce mingi are tipul?

„Aş putea spune.

Mă întorc spre uşi şi el îşi ia pasul ca să meargă lângă mine.

„Ce s-a întâmplat cu serverul?” -întrebare.

— Mâine diminea ă vă dau un raport cu toate detaliile.

— De ce nu-mi spui acum?

Mă întorc către el şi îi spun:

„Pentru că nu vreau”.

Machine Translated by Google

— Distributie?

— Pentru că încă mai cred același lucru pe care l-am făcut azi dimineață: că ești un nemernic. Și, se pare, dacă vorbesc cu tine, e ca să te excite până nu mai suporți", citez, făcând ghilimele cu degetele.

își aplecă capul ca ea să nu vadă că zâmbește.

— încă nu ai trecut peste dezgustul tău, nu-i așa?

Mă uit la el cu ură. Mă are până la coroană!

„Ce aveți de gând să faceți?" șoptesc printre dinții strânși.

„Tocmai mi-am exprimat îngrijorarea", spune el ridicând din umeri ca cineva care nu vrea chestia asta. Se uită la cel care cade și adaugă: „Ce-ar fi să bem ceva și să vorbim despre asta?"

Fac o față dezgustată.

— Dar ce dracu eîn neregulă cu tine? șoptesc supărată. Mă acuzi că vreau să te pun să fii condamnat pentru hărțuire sexuală, iar acum vrei să bem ceva?

„A trecut apa pentru mine. Ridică din umeri de parcă nu ar fi nimic. Și de ce să nu mergi la un pahar? Ai avut o zi proastă, va fi bine pentru tine

eliberează aburi

„Nu sunt vești vechi pentru mine. Crezi că m-am sut degetul mare sau ce?

— Sunt sigur că o putem rezolva cu un pahar de vin.

expir puternic. Tipul ăsta e mai prost decât pietrele.

„Domnule Miles, v-am spus clarîn această dimineață: nu mă interesează. Și acuzația ta m-a jignit foarte mult. Și ca să știi, am fost în saună înainte, idiotule!

Face o față de parcă s-ar distra de minune și spune:

„Ai înjurat mult astăzi, Kathryn.

îmi imaginez că îl dau cu pumnul în față.

Nările îmi fulgeră în timp ce mă străduiesc să mă calmez.

-Pa.

Mă întorc și mă îndrept spre ieșire cu pas ferm. Apoi începeți să strângeți. Văd Bentley-ul negru și șoferul lui Elliot așteptând în parcare.

La naiba! Acum va trebui să trec de fum în timp ce mă privește de pe bancheta din spate a cardanului său.

Să mă omoare cineva!

Deschid ușa.

-Vrei să te iau? -ma intreaba.

Trec pe lângă el și mă amestec, încercând să nu calc umed. Când alunec pe fața lui, mor.

întorc colțul și caut primul loc în care am acoperire, imi da indiferent unde se află și unde se află. Vreau doar să plec de aici.

Văd o farmacie. Stridii, dacă am o rețetă. îți voi arăta la ghișeu și apoi Elliot mă va pierde din vedere. Trag înăuntru, întorcându-mă și văd Bentley-ul negru care se îndepărtează încet și intră în trafic. Oft, u urat. Bine că a plecat.

Scot rețeta și o predau farmacistului.

— îmi poți da asta?

Machine Translated by Google

-Imediat. Bătrânul cu aspect amabil zâmbește în timp ce ridică rețeta. O citește peste ochelari și se uită la mine. Ai luat vreodată aceste pastile?

—Nu, săptămâna asta m-a tratat un alt doctor și este prima dată când mi le prescriu.

-Sunt foarte puternici. Te superi dacă te întreb pentru ce le vrei?

— Am endometrioză și menstruația este foarte dureroasă. în teorie ele vor presupune o îmbunătățire imediată.

Bărbatul dă din cap și spune: „Bine, are sens. Luați-le cu alimente, nu le amestecați cu alcool și nu conduceți utilaje grele imediat după.

— Bine, spun eu zâmbind. Mulțumiri.

Tunetele bate din palme și amândoi privim picăturile sări de pe pământ.

„Este unul bun care coboară”, spune el. Astăzi este ziua să te ghemuiești sub pătură.

— Corect, spun eu zâmbind.

Ori asta, ori te îmbăt singur într-un bar. Pentru prima dată în toată ziua, mă relaxez puțin.

Eu optez pentru a doua varianta.

Elliot

E devreme. Ușa biroului meu se deschide și Jameson intră.

-Sunteți?

-Da. Opresc computerul și ne îndreptăm spre hol. în această după-amiază ne vom întâlni cu consiliul de administrație și mâine dimineață Jameson se va întoarce la New York.

Am ieșit din lift și am găsit o fată în fustă cu un fund sexy care vorbește cu oamenii. Picioare kilometrice, viței cu formă și un fund perfect.

Instantaneu, ochii ni se îndreaptă spre fund și Jameson își arcuiește o sprânceană ca și cum spunându-mi „nu vezi cu mătușa”.

Zâmbesc cu satisfacție și continui să merg. Apoi fata cu fustă se întoarce în timp ce vorbește cu prietenii ei. Sunt Kathryn. La care nu mă așteptam.

Dau din cap și spun: „Kathryn.

Ea zâmbește călduros și spune: „Bună”.

îi zâmbește lui Jay și îi spune: -Buna ziua.

„Bună”, îi spune el zâmbind.

Stăm acolo și o privim cum părăsește clădirea împreună cu colegii ei.

Mă uit pe fratele meu în ochi și el îmi spune: „Ar trebui să-i faci o recenzie.

Mă uit la ea uluit până când în sfârșit ies din transă. „Nu e genul meu.

Mă uit cumjameson o privește traversând drumul prin ferestre înainte și cele șapte rele intră în mine.

„Este tipul tuturor”, mormăie el sec.

El este tipul tuturor.

— Taci, ticălosule. Imi bag mâinile în buzunarele pantalonilor de enervare. Plecăm sau ce?

*

Trimit ultimul mail și îmi întind brațele. A fost o zi lunga... Ei bine, o săptămână lungă. Mă ridic să merg la baie, îmi pun servieta pe masă și, pe măsură ce îmi adun lucrurile, îmi amintesc ce zi este.

Joi.

Mă uit la ceas: douăzeci de minute până la șapte.

Mă întreb dacă va fi...

Machine Translated by Google

Mă aşez la computer şi mă uit vi novat în jur. Nimic din ce nu am făcut deja. În ultima vreme mă tot privesc în jur vinovată; vinovat că a văzut cum funcţionează un anume director sarcastic de Tehnologia Informaţiei.

Sunt groaznic, ştiu, şi urăsc să recunosc, dar după această săptămână a recunoscut deschis că mă urăşte în timpul întâlnirii noastre în biroul meu mă face rahat.
La naiba, chiar am intrat în saună după muncă să i-o returnez.
Pana acum fara noroc.

Nu vreau să remediez atracţia bolnavă pe care se pare că o simt pentru ea, dar din anumite motive nu mă pot opri. îmi jur singur care este ultima dată când o voi vedea pe camera de securitate şi, bineînţeles, o jumătate de oră mai târziu mă trezesc din nou uitându-mă la ea.

Ca şi acum, fără a merge mai departe.

Expiră puternic frustrat şi mă îndrept spre etajul al zecelea. Mă afund în scaun. La dracu.
Mă uit la biroul lui pe ecran în timp ce mă gândesc la următoarea mea mişcare.

Da, aş putea să o invit să iasă, dar amândoi ştim cum se va termina asta. Nici nu vreau să ies cu ea. – E o vrăjitoare atentă, îţi aminteşti?

Ce naiba fac?

Sunt pe cale să închid computerul când văd un piciorîn partea de jos a ecranului.

Hei?

Mă aplec înainte să văd mai bine.

Este un picior acoperit de un pantof sport alb. Distribuţie? Se întinde sau ceva?

îmi mângâi buzele în timp ce o privesc. Nu mişca nici un muşchi. Zece minute... cincisprezece.
La dracu.

Ceva se întâmplă. Mă îndrept spre lift în ritm alert şi apăs pe butonul care mă va duce la etajul al zecelea. Mă uit cât de încet coboară numerele pe măsură ce eu cobor.

„Trezeşte-te”, mormăi eu. Trezeşte-te, ticălosule!

Uşile se deschid şi eu păşesc pe hol, deschizând uşa şi o găsesc pe Kathryn pe podea. Ea zace inconştientă în rochia sport roşie şi pantofii sport.
icnesc.

— Kathryn. îngenunch şi o scutur. Kate, trezeşte-te. Esti bine? Tăcere.
O scutur din nou. O prind de obraji în timp ce încerc să o fac să deschidă ochii.

Orice... -La dracu.
îmi scot telefonul mobil şi formează 999.
-Buna ziua. Urgenţe.

— Bună, spun bâlbâind. Am nevoie de o ambulanţă la clădirea Miles Media imediat.

Plantaţi zece.

— Ce s-a întâmplat, domnule?
„Am găsit unul dintre angajaţii mei leşinat pe podea. Este inconştient.

— Respiră?

— Stai puţin, lasă-mă să verific.

— Dacă activaţi hands-free, vă pot ghida, domnule.

Mă supun şi las mobilul pe podea, lângă el. O ating pe fata lui Kate şi îi spun: „Kate, mă auzi?

— Respiră?
Mi-am apropiat urechea de gura lui.

— Uită-te la pieptul lui. Sus si jos? La dracu.

Va fi moartă?

Totul se învârte şi intru în panică.

— Fă două ambulan e, urlesc eu. O să fac un atac de cord, la naiba!

Machine Translated by Google

— Uită-te la pieptul lui.

îi ating pieptul, simțindu-l că se ridică și coboară în timp ce o fac. -A respira. Oft de u urare.

— Ai puls?

îmi închid ochii. Cum naiba a fost verificat? Am rămas în gol. Pentru lucruri de genul acesta nu sunt doctor, la naiba. Sunt inutil când e o urgență.
„Atinge-l chiar sub maxilar cu vârful degetelor”, îmi amintește operatorul.
-Ah da da. îi ating gâtul și, în timp ce o fac, îl simt tremurând puternic. Are puls.
-A căzut? Verifică dacă s-a rănit la cap.

— De ce atâtea întrebări? Trimite o ambulanță acum, la naiba! exclam eu. Va muri în orice moment.

— Trebuie să știu ce sa întâmplat, domnule. Nu te pot ajuta dacă nu o faci Știu toate faptele.

Mă uit în jur după sânge, dar totul pare normal. Hainele pe care le purta înainte sunt într-un rucsac, dar ceva de pe masa ei îmi atrage atenția: o cutie albă de pastile pe bază de rețetă.
„Sunt niște pastile”, bâlbesc eu în timp ce merg după el. ei-. Sunt pe bază de rețetă.
-Care sunt numele lor?

Iau stângaci cutia ca să citesc repede numele și cade imediat. Eu de obicei. Mă târăsc sub masă cât pot de bine ca să o recuperez. -La dracu.

— Calmează-te, domnule.

— Trimite o ambulanță acum, la naiba! – ipăt-. Care e numele tău? Vreau numele și funcția ta.

Părul îi va cădea. Kathryn mârâie.

„Kate”, șoptesc eu și o iau de mână. Treze te-te. Ea se încruntă când vine.

— Mai este acolo, domnule? Cum se numesc pastilele? „Uh... Hidrocodonă cu acetaminofen.

Kate clipește de câteva ori și se uită la mine. -Esti bine? optesc eu.

-Cum? Spune el încruntat. încercați să vă ridicați susținând cotul.

— întinde-te, răcnesc eu.

— Câte comprimate ai luat? întreabă operatorul.

— Câte comprimate ai luat? o intreb pe Kate. Ea se încruntă și spune: „Nu?
Și apoi se prăbușește din nou. Pare beată.
— E uluită, intervin eu.

— A luat un analgezic foarte puternic. Numără tabletele, domnule. Trebuie să știu câți ai mâncat.

— Trimite o ambulanță dacă nu vrei să trec la telefon cu tine. Am întins mâna și te-am sugrumat”, strig eu.

Mătușa asta e inutilă... Nu e de mirare că sunt oameni care mor în fiecare zi.
-Numara. The. tablete.
Sângele îmi fierbe când număr câte comprimate au rămas în blister.
„Sunt treizeci și opt de pastile. Câți vin în cutie?

Citesc în grabă textul casetei până găsesc cifra.

— Blisterul conține patruzeci de comprimate.

— Deci ai ingerat doar două?

Mă uit la femeia amețită din fața mea și spun: „Cred că a băut mai mult”.

— Ai putea să treci prin bunurile lui pentru a verifica? -Cum?

Machine Translated by Google

„Fă cum îți spun eu.

„Ascultă, fiule de cățea. Trimiți deja o ambulanță la clădirea Miles Media. Dacă această fată moare, te voi acuza de...” Mă opresc să mă gândesc la o acuzare potrivită. Ceva rău, bâlbesc eu. Crimă. „Uită-te în geantă.

Scotoc prin geanta lui Kate: poșetă, chei, machiaj... tampoane. Mă înfior și arunc totul înapoi. -Si bun?întreabă operatorul.

— Mă uit, bine? Doar că sunt multe prostii aici.

La naiba! Golesc conținutul pungii pe podea.

-Ce faci? murmură Kate în timp ce se ridică somnoroasă. Lasă-mi geanta.

Ochii mi-au ieșit aproape din orbite.

— Să-ți lași geanta? Acum? Glumești? -Hei? șoptește Kate.

— Ce se întâmplă, domnule? îmi strâng dinții și spun: „Că voi face pacientul fără sens”. Așa se întâmplă.

— Cum te cheamă, dragă? Kate se încruntă și spune: „Kate Landon.

-Ce s-a întâmplat?

Kate se uită în jur încruntat și spune: „Nu știu.

— Ai luat pastile?întreabă operatorul.

— Nu, mormăie Kate.

Ridic cutia și îmi fac ochii mari.

— îți sună cunoscut?

-Oh da. își atinge fruntea când își amintește. Da, am luat analgezice. „Pentru ce au fost analgezicele?”

„Pentru durerea menstruală”, spune Kate și se uită instantaneu la mine. Mi-am pus ochiul alb. Ce-mi lipsea.

— Câte ai avut?întreabă operatorul. -Doar doi.

-Sigur? -Da.

îmi ciupesc podul nasului și mormăi sec: „Amintește-mi să nu mă ridic niciodată cu tine”. -Poti sta?întreabă operatorul.

Kate încearcă să se ridice, dar are probleme. O iau de mână și o ajut să se ridice. „Sunt ame

it”.

— Ai avut o reacție proastă la pastile. Ai somn și ești uluit. Se întâmplă multor oameni.

-Atunci e bine? intreb din senin.

— Are nevoie doar să se odihnească.

„O să o duc la spital, să o examinez”, insist.

„Domnule, dacă mergi la urgență, probabil că te vor ține să aștepți ore întregi”. Dacă ai luat doar două comprimate, te asigur că ai nevoie doar de odihnă și nimic altceva.

Mă uit la Kate și o întreb: „Câți ai avut?” într-adevăr. -Două.

Mă uit la ea și insist: „Vorbesc serios”.

-îți promit.

— Bine, răsturn eu.

— Poți chema pe cineva să vină să te ia?

— O voi duce acasă.

Kate încearcă să se ridice.

„Sunt bine”, spune el și se împiedică.

Machine Translated by Google

„Felicitări, domnule. Te-ai descurcat foarte bine”, îmi spune operatorul. Căţea condescendentă.

-Bine corect. Aş vrea să pot spune acelaşi lucru pentru tine. Este un miracol că nu a murit din cauza cât de încet mergeai. Din fericire, nu era nimic de care să vă faceţi griji. Lucraţi mai repede data viitoare. Pa. – Şi închid cu imbold.

Kate se uită la mine şi ochii ei se închid din nou.

— Bine, te duc acasă. -Suspin.

„Sunt bine”, murmură el cu ochii închişi. Voi dormi... aici în seara asta. încep să ridic lucrurile împrăştiate pe podea.

— Ar trebui să-ţi goleşti geanta. Ai unul de rahat aici... spun eu în timp ce împachetez totul în grabă.

„Ca tine”, şoptește el cu ochii încă închişi.

— De ce por i o geantă atât de mare? -a sari-. Aceasta nu este o geantă; este o valiză.

Kate se încruntă şi îşi acoperă faţa cu braţul. -AC. Ila. Tu, murmură el.

îi pun geanta peste umăr şi o ajut să se ridice în picioare. Ea este uluită şi se clătina într- o parte. El îi oferă un braţ şi îi spun: „Hai, sus”, se concentreze.

Ea mă priveşte cu faţa aceea adormită şi părul dezordonat şi încâlcit şi eu zâmbesc fără să vrea.

-Ce se întâmplă? întreabă el încruntându-şi sprâncenele. Arăţi ca un drogat chiar acum...

„Şi pe deasupra... port rochia roşie de... netball”, trage ea .

Zâmbesc în timp ce o conduc la lift. -Ce păcat.

capitolul 5

O conduc încet la lift şi apăs pe butonul. Kate se clătina şi Mi-am pus braţul în jurul ei ca să o ţin. -Stai aici.

Se uită la mine şi eu zâmbesc la el.

„Nu”, se bâlbâie el în timp ce se legănă în lateral.

O trag aproape de mine şi o întreb: „Nu ce?”

„Nu...” spune ea, clipind de mai multe ori, „mă deranja”. Râd şi spun: „Imposibil”.

Se deschid uşile, o bag în lift si uşile se inchid. Kate îşi sprijină capul pe umărul meu şi închide ochii. Ne văd în reflexia uşilor: asta n- aş fi spus niciodată.

Kathryn Landon doarme liniştită sub braţul meu.

Ajungem în hol şi o conduc încet pe Kate afară. El nu rezistă.

— E totul în regulă, domnule? întreabă paznicul după ce a fugit.

„Nişte pastile i-au făcut rău şi este ameţită”. „Vrei să te ajut?” mormăie el în timp ce ne priveşte alternativ. -Nu mulţumesc. Mă voi asigura că ajungi acasă sănătos şi sigur. Aproape că aleargă spre u ă io ine pentru ca noi să ie im. Bentley-ul meu este în parcare. Andrew coboară din maşină şi se încruntă. Mă încruntă văzându-mă cu Kate practic în remorche. -Ce se întâmplă? -întrebare.

„Unele pastile i-au făcut rău şi este năucit”. O vom duce acasă.

Deschide uşa din spate într-o clipă.

„Urcă-teîn maşină”, îi spun lui Kate.

Machine Translated by Google

închide ochii și își sprijină capul pe pieptul meu.
— Mă duc... merg pe jos.
Mama care a născut-o.
îmi pun mâna pe cap, o fac să se aplece și când o am bine pusă, am pus-o pe bancheta din spate cu o împingere puternică. „Oh”, se plânge el.
Mă așez lângă el cât pot de bine și închid ușa. -Unde locui i? intreb eu în timp ce intram în trafic. Arată spre fereastră și spune: „Acolo”.
-Erau?
„Ieși afară”, spune el parcă exasperat.
Mi-am pus ochiul alb. Femeia asta este o pacoste chiar și drogată.
— Dă-mi adresa ta sau mă întorc să-ți scotocească geamantanul.
„Numărul douăzeci și patru...” Se încruntă și ridică un deget. Ah, nu, stai, asta e vechea mea adresă... Weeeeee...
-Pentru Dumnezeu! îmi trec o mână pe față, frustrată. „Știu”, insistă ea.
-Si bun?
— Este... strada Kent numărul patruzeci și patru. -Sigur?
„Shhh, nu vorbi”, șoptește ea în timp ce își duce un deget la buze într-o manieră supraacționată. Mă dor urechile când te aud”, spune el, arătându-și urechile.
Mă distrează că gesticulează fiecare cuvânt. „Numărul patruzeci și patru Kent Street”, îi spun lui Andrew. „Imediat, șefule”, spune Andrew, întorcându-se la dreapta la următoarea trecere.
Capul lui Kate coboară, așa că îmi pun brațul în jurul ei și o trag de mine. Ea închide ochii și se sprijină pe pieptul meu.
După zece minute de condus, Kate a adormit. îmi pune o mână pe piept și se apropie foarte mult de mine.
Mă uit la ea încruntat când un sentiment ciudat mă cuprinde.
MMM interesant.

După un timp, Andrew găsește un loc de parcare, se întoarce și se uită la noi. -E aici.
Mă încruntă la vechea casă.
-Aici?
-Da.
— Kate, șoptesc eu. Ea încă doarme, așa că o scutur puțin. Kate, șoptesc din nou.
„Nu șopti dacă vrei să o trezești”, mormăie Andrew.
— Fii cu ochii pe drum, sar. Acest stiu-totul.
Coboară din mașină chicotind și îmi deschide ușa din spate. Ies afară și mă uit înapoi înăuntru.
— Kate, spun eu, ridicând vocea. Ridică-te, am ajuns deja. Andrew face o mișcare să mă ajute.
„Pot acum”, îi spun.

Kate se bocică când se apropie și se uită adormită în jur. -Hei?
îmi întind mâna și ea acceptă. Trag să iasă, dar alunecă de pe scaun și cade la pământ. -Oh...
Râd și mă aplec să-l ridic. Este un amestec de picioare și brațe.
— Nu vezi cât de alunecoasă este rochia mică, fată. Andrew își dă ochii peste cap și mormăie pe sub răsuflare: „M-am cacat pe lapte”.
O iau de mână să o scot din mașină, îmi pun brațul în jurul ei și împreună, urcăm încet cele șase trepte care duc la casă. „Urcă treptele”, ordon.

Machine Translated by Google

Ea, în schimb, se pregătește să stea pe prima treaptă. „Voi dormi aici.

— Kate, spun eu pe un ton cât se poate de autoritar. Concentrează-te și urcă pe scări, te rog.

E încă hotărâtă să se așeze, iar eu mă uit la Andrew, care stă rezemat de mașină, zbucnind la spectacol.

— Taci, spun doar cu buzele.
Zâmbește, îmi face cu ochiul și își aprinde o țigară.
Acesta este lucrul rău în a avea același șofer timp de șapte ani: te relaxează.

— Kate, spun eu tăios. Du-te sus și poți să te culci. „Mmm...” Zâmbește cu ochii închiși și face un pas.

— Deci, foarte bine. Mai faceți doi pași. -Fata buna.

„Voi dormi aici.

Ridicând-o de fiecare dată când face o mișcare să se așeze, ajungem la usa. Sun la sonerie.

Kate se apleacă spre mine și închide ochii. O imbratisez strâns. Două tablete și vezi cum este...

Nici nu vreau să-mi imaginez cum ar fi dacă ar avea ceva serios.
Sun din nou la sonerie... Nimic.

— Kate, e cineva acasă?
„Da”, spune ea în timp ce îmi zâmbește ca o proastă. Ne.

„Mă refer la colegii tăi de cameră.

Ea ridică din umeri și se apleacă înapoi în mine.

— Și cheile tale? -întreb.

El ridică din nou din umeri.

„Mama care te-a născut”. Sapă prin geanta ei până găsesc cheile. Ce cheie este? -Roșu.

Introduc cheia roșie și deschid ușa. -Buna ziua? spun ridicând vocea. Orice.

Mă uit înapoi la mașină și Andrew ridică din umeri.

„Hai, la culcare”, spun eu. Am lăsat-o să intre și am închis ușa.

După ce evit intrarea, îl întreb: – Și camera ta?

Kate arată spre scările abrupte și înguste. Când le văd, fața mi se schimbă. Mama mea -Desigur.

Mă gândesc la asta o secundă. Ce fac? Nu pot să o las aici. „Bine”, spun eu în timp ce o ridic pe umărul meu. „Uh... nu”, trage el. pune-ma jos

— Taci, spun eu și îl plesnesc în fund. Fac un pas și apoi alte.

După încă câteva, îmi ard coapsele. Mi se strânge pieptul, mă poticnesc pe spate. La naiba!

— Nu o lăsa să plece.

Totul este complicat cu această femeie demon. Strâng din dinți și alerg pe scări cât de repede pot. „Dă-mă jos”, scâncește el și îi mai dau o lovitură în fund.

-Comporta. Să-mi rup spatele a fost ultimul lucru pe care am vrut să-l fac în seara asta.

Ajungem sus și am pus-o la pământ. Mi-am dus o mână la piept. îmi este greu să respir. La dracu.

Ce mizerie a fost.

Kate se legănă, așa că o iau de mână și o conduc în camera ei.

O duc în pat, trag cuverturile înapoi și o întind. Iau un adidași de la ea și ea mă lovește cu piciorul de parcă ar fi vrut să mă oprească.

Machine Translated by Google

-Tu ştii? îi spun în timp ce dezleg cealaltă adidaşi. Mulţi ar ucide pentru a fi scoşi din pantofi în pat.

„Disperat”, spune el cu o voce groasă.

„Nu sunt disperaţi”, spun eu zâmbind în timp ce-mi dau jos cealaltă adidaşi. Ea poartă şosete roz deschis. îi trag picioarele pe pat şi o bag înăuntru.

Ea zâmbeşte şi îmi întinde mâna.

O accept şi mă aşez lângă ea. Pleoapele îi sunt grele şi se chinuie să-şi ţină ochii deschişi. îi dau părul pe spate de pe frunte în timp ce o privesc.

Părul ei blond se revarsă peste pernă în timp ce îşi împuşcă buzele pline şi roz. îşi bate genele luptându-se să rămână trează.

da, este...

Arunc o privire prin camera ei de culoare crem. Există un pat uriaş din lemn alb, o bibliotecă şi o comodă cu coşuri pentru machiaj şi portrete de familie. Este foarte confortabil. Tavanul este acoperit cu ghirlande de lumini iar într-un colt se afla un scaun cu otoman. Arată ca unul dintre dormitoarele tipice pe care le vizitam.

Mă uit înapoi la Kate, dormind ca un buştean fără să-mi dau drumul mână.

Nu mă pot abţine să zâmbesc. Ce fac acum? Nu pot să o las aici singură. Dacă i se întâmplă ceva?

Ar fi foarte neglijent din partea mea.

Presupun că va trebui să aştept.

într-o oră trebuie să merg la baie, dar Kate nu-mi va da drumul la mână sau înapoi. O mişc puţin şi ea se încruntă şi mă ţine mai strâns.

— Nu, murmură ea somnoroasă.

„Mă întorc imediat”, şoptesc.

-Am spus nu.

Marimandona este. Mi-e foame şi o să mă fac pipi pe mine.

Dă-i-o lui!

Mă ridic si ma duc la baie în camera lui. Mă uit în jurul meu. Atât de mic.

Un coş de rufe, prosoape roz şi un covoraş de baie asortat. Mă spăl pe mâini şi mă întorc în dormitor. Mă îndrept spre rafturi şi mă uit la fotografiile înrămate. într- unui sunt doi bătrâni, în altul Kate apare ca o tânără alături de ei; Trebuie să fie părinţii lui. O fotografie cu un câine, un border collie alb-negru. încă una de-a ei cu un băiat de vârsta ei acum câţiva ani. Mă întreb dacă e iubitul ei.

Mi-a spus că nu are.

Mă tot uit prin lucrurile lui şi văd nişte cristale aşezate conştiincios.

Nu-mi spune că este o nenorocită care crede că cristalele au puteri vindecătoare.

Hmm...

Există multă varietate în această cameră. Nu seamănă deloc cu penthouse-ul meu super-elegant.

Bârfesc cotorii cărţilor. Sa vedem ce citeşte... Wow, roman de dragoste. Nu aş fi spus-o niciodată.

Există o farfurie de sticlă şi câteva bijuterii din aur. Zâmbesc în timp ce iau o inel şi încerc să-l pun pe degetul mic... Nu trece dincolo de vârf. Ce mâini mai mici are?

Machine Translated by Google

îl scot, îl pun la loc şi continui să mă uit la fotografii. Ce Invat de la ea! Parcă şi-ar expune viaţa lui.

Şi, în mod surprinzător, nu există niciun semn de ceaun, îi scot telefonul mobil din geantă şi mă aşez din nou lângă ea. Se întoarce şi îşi pune mâna pe coapsele mele. Simt fluturi în stomac. E în regula.

ar trebui să plec acum; Sunt aici de ore întregi. Unde dracu sunt Daniel şi dinţii lui perfecţi?

„Kate”, spun ca să o trezesc. Kate. Mi-am pus telefonul mobil în fata lui. —. Deblocaţi-l. Trebuie să dau un apel.

Kate se încruntă şi se ghemuieşte mai aproape de coapsa mea, la care eu răspund mângâindu-i părul. Am stat aşa o vreme. Aş minţi dacă aş spune că nu-mi place.

Dar mi-e foame şi e aproape zece noaptea.

— Kate. l-am pus telefonul mobil în faţă. Deblocaţi-l vă rog. -Hmm.

— Kate.

Se lăutăreşte cu ea fără să deschidă ochii şi mi-o dă înapoi. Se ghemuieşte înapoi în coapsa mea. Mă uit la ea pentru o clipă. Bine, recunosc, îmi place.

Nu în mod scandalos, dar nu o urăsc atât de mult pe cât credeam. Caut numele lui Daniel în lista lui de contacte.

Wow, nu există.

Nu-i cunosc numele de familie. La naiba!

Tipul ăsta îmi este inutil, la naiba.

A mai trecut o oră.

Dacă cobor să mănânc ceva? Şi apoi... mă culc cu ea? Să vedem, nu o pot lăsa singură. Da voi face asta.

Uşa dormitorului se deschide şi, speriată, mă uit acolo. Este Daniel.

Kate doarme adânc şi mă ţine de mână.

Daniel se încruntă la mine şi se uită între mine şi Kate.

„Este ameţit”, spun eu drept explicaţie.

— Hm... ce se întâmplă aici? întreabă el când intră în cameră.

— Unele pastile l-au făcut să reac ioneze i e ame it. eu am l-a găsit întins pe podeaua biroului său şi l-a adus acasă.

Daniel făcu ochii mari şi exclamă: „Trebuie să o ducem la spital!”

—Am sunat deja la urgenţe şi mi-au spus că nu e nimic în neregulă. Avea dormi, nimic mai mult. Este conştientă, dar doarme. Ochii lui Daniel se fac mari când se uită la ea.

— Stridii!

Mă ridic şi spun: „De
când ai venit, eu plec”. Se aşează
pe pat lângă ea şi îi spune: „Eşti bine, dragă?”

Spre surprinderea mea, stomacul meu se învârte la felul în care o priveşte. „Nu-i spune „rai”„. îmi strâng maxilarul în timp ce mă îndrept spre u ă.

— îţi dau ştafeta.

Daniel se ridică şi îmi strânge mâna.

— îţi mulţumesc foarte mult că ai grijă de ea. Mă voi ocupa de aici.

Machine Translated by Google

Mă uit la el. Nu, nu-mi place. Este nevoie de prea multă încredere.
„Nu știu dacă am dreptate să o las în mâinile tale”, spun eu. Fața i se schimbă și spune: „Și asta?”
— Să vedem, de unde știu că nu vei profita de starea lui? Ochii i se fac mari și exclamă:
— Ei bine, pentru că sunt un prieten de-al ei... și locuiesc cu ea. îmi îndrept cravata când mă gândesc la opțiunile mele. „Mmm...” spun în timp ce îmi pun butonii.
„Uite, domnule...” se răstește Daniel.
„Elliot Miles”, îl corectez.
Combătând dorința de a zâmbi, ea spune:
„Domnule Miles, mulțumesc că ai avut grijă de ea, dar acum sunt acasă. Apreciez ceea ce ai făcut.
-E în regula. Arunc o ultimă privire prin cameră și spun: „Suntem în legătură”.
Mă îndrept spre u ă, dar înainte de a ajunge acolo mă opresc pe loc, îmi scot cartea de vizită aurie i i-o dau.
— Sună-mă dacă i se întâmplă ceva sau dacă se schimbă ceva. Acceptă în mod ciudat cârdul și spune: „Nu-
ți face griji”. -Noapte bună.

Cobor scările, ies pe ușa din față, merg spre Bentley și mă așez în spate.

— Unde, șefu'? mă întreabă Andrew în timp ce intrăm în trafic.

— Oriunde este mâncare.

Kate

Ma doare atat de tare stomacul incat ma trezesc si tresari. Aaaah, a naibii de regulă.
Mă forțesc să deschid ochii pentru a merge la baie. Mă ridic și mă încruntă la aspectul meu. Hei?
Și hainele astea?
Mă dau jos din pat și apoi călc pe o pătură. -Și asta?
Aprind lampa și îl găsesc pe Daniel adormit pe o grămadă de perne pe podea, lângă patul meu.
— Ce naiba se întâmplă aici? Sar peste să merg la baie. Este o urgență.
Doamne, perioada este un defect de fabrica al corpului feminin. Mă așez pe toaletă și îmi amintesc despre ce sa întâmplat aseară. Stai... de ce port rochia de netball?
Eram în birou... și apoi... ce s-a întâmplat?
Și ce face Daniel dormind pe podeaua camerei mele?
Fac un duș rapid, zgâindu-mi creierul să-mi amintesc ce sa întâmplat aseară. Am baut...?
N-am nici cea mai vagă idee. Grozav!
îmi pun halatul de baie și, când mă întorc în cameră, îl văd pe Daniel treaz și sprijinit în cot. -Cum te simți?
„De ce purta rochia de netball?” Se ridică ca un izvor și exclamă: „Nu-ți amintești?”

Machine Translated by Google

„Ei bine...” mă opresc ca să-mi amintesc. Nu, sunt..., sunt confuz.

„Ai leşinat la serviciu. Aparent, unele pastile te-au făcut să reacţionezi sau ceva.

-într-adevăr?-Amintesc-Aşa e, pastilele pentru durere. La dracu.

— Bine că te-a găsit Elliot.

Instantaneu, ochii mei se îndreaptă spre Daniel. -OMS?

„Elliot Miles te-a adus acasă. Deschid larg ochii şi spun: „Ce?!”

„Dar nu era nimeni acolo, aşa că a rămas până am ajuns eu acolo”. Mi-am dus mâinile la cap, îngrozită.

— Glumeşti! Ce a venit... aici? Mă plimb prin cameră.

— Şi îl vedeai în largul tău stând acolo, ţinându-te de mână. Zâmbesc u urat ispun:

— Du-te dracului, haide. Aproape că mi-ai alunecat. Ce s-a întâmplat? Acum serios.

Am prins unul bun?

„Sunt foarte serios.

Se ridică, se duce la noptieră mea, ia o felicitare şi mi-o dă.

Elliot Miles 0423 009 973

— Nuooooo! exclam eu. Nu Nu NU NU. -Inima mea se repezi. Arăt spre pământ şi spun: „A fost aici. În camera mea? Arăt din nou spre pământ. Aici?

-Da.

îmi apăs degetele pe ochi, îngrozită.

— De ce l-ai lăsat să intre? Arunc o privire spre bârlogul meu leilor şi spun: „Totul este de la mânecă la umăr”.

Daniel ridică din umeri şi spune: „Ei bine,

nu cred că i-a păsat”.

-De? Adică, de ce spui asta?

Părea foarte fericit când îţi strângea mâna.

Ochii îmi ies din orbite şi spun: „îmi strângea

mâna... Şi ce naiba făceam?”

— Te-ai ghemuit lângă el.

-Cum?! – ipăt. Mi-am dus mâinile la cap. Doamne, o să-mi dea ceva.

— Ar trebui să te simţi recunoscător, ştii? El a avut grijă de tine.

— Mă ezită? exclam eu. Mă repez în baie şi mă uit în jur: sunt haine murdare într- un coş şi tampoane în dulapul de lângă chiuvetă.

A văzut această cojiţă, m-a văzut adormit... Eram ghemuit lângă el.

-Omoara-mă! – ipăt-. Viaţa mea s-a sfârşit.

Daniel chicoteşte în timp ce se pregăteşte să părăsească camera.

„Trebuie să adaug că te faci de rahat”. Ce da?

Iau o pernă de pe pat şi o arunc în el.

-Pleaca!

„îţi mulţumesc că ai dormit pe podea şi că ai stat lângă mine toată noaptea, Daniel”, adaugă el pe un ton prietenos.

Machine Translated by Google

„îți mulțumesc că mi-ai ruinat viața lăsând-o să alunece”, strig eu. „Nu eu am fost cel care i-am dat drumul; ai fost tu. Oh oh.

îți vine în minte ceva oribil.

— Ce naiba i-am spus?

Merg în timp ce angoasa mă face să mă trag de păr.

— Și dacă i-aș spune...? îmi șoptesc.

„Ce crezi că e bine?” Daniel îmi întrerupe criza de nervi. Ochii mei se îndreaptă spre el și am izbucnit: „Nu cred”.

Daniel zâmbește și spune: „Dacă nu ai crede că este fierbinte, nu ți-ar păsa dacă ți-ar vedea, chiloți murdari în coșul de rufe cu tampoanele chiar lângă.

— Aaah! țip în timp ce îmi acopăr ochii cu mâinile. Sare! Daniel fluieră în timp ce coboară atât de grațios scările. Mă afund în pat și mă alb.

Acest lucru nu este umilitor. Este următorul.

Umilire. Există un sentiment mai rău? Urc la ultimul etaj cu coada între picioare.

Tremurând, respir. Nu cred că am fost vreodată mai nervos în toată viața mea. Sau mai

îngrozită.

Am făcut o mulțime de lucruri prostii în viața mea și să leșin la birou într-o rochie de netball este una dintre cele mai mari. Dar să-l las pe Elliot Miles să mă conducă acasă în timp ce eram îndrăzneață ia tort.

Ce fel de idiot își invită nenorocitul de șef să-și vadă pixul cu leu și baia plină cu tampoane și apoi se ghemuiește lângă el?

îmi ciupesc puntea nasului. E gata. Este sfârșitul carierei mele. A fost o plăcere, Miles Media. Dacă nu mă respecta înainte, acum sunt sigur că își va petrece toată viața aruncându-mi în față ce s-a întâmplat aseară.

Ar trebui să-mi găsesc un alt loc de muncă? Nu mai pot lucra aici...

Nu.

Liftul ajunge la ultimul etaj și ies afară. Asistentul personal al lui Elliot ridică privirea de pe computer și zâmbește.

ma sperie puțin. Va sti el? Le-a spus tuturor?

Voi fi eu râsul biroului?

Bună Courtney. Zâmbesc stânjenit.

— Intră, te așteaptă.

— Uau, mă așteaptă.

Fac un zâmbet și traversez coridorul fără prea mult efort, bat la usa ta. „Hai înainte”, spune el cu vocea lui profundă. Nu fac nimic și închid ochii. Apoi deschid ușa. Și iată-l, la aroganța lui maximă.

Costum gri, cămașă albă, păr negru și o falcă care ar putea zgâria sticla. îmi aruncă un zâmbet lent și sexy în timp ce învârte scaunul în care stă.

-Buna Kate.

îmi strâng maxilarul ca să nu-l corectez și să-i spun să-mi spună Kathryn.

-Buna ziua.

„Cum te simți?” dau din umeri.

Machine Translated by Google

-Bun. îmi pare rău pentru noaptea trecută. Nu stiu ce s-a intamplat. Dar vreau să ştii că sunt jenat şi îngrozit şi că îmi pare atât de rău că ai trebuit să ai grijă de mine. Nu...” Mă uit în jur după cuvinte. Sunt foarte jenat. Zâmbeşte

şi mă priveşte în ochi în timp ce spune: „Nu trebuie.

îmi umflă obrajii. Grozav, acum o să patroneze.
„M-ai speriat”, spune el în timp ce ia un stilou.
— Scuze.
întorc capul şi mă uit pe fereastră. Orice pentru a-i evita privirea.

— Kate.

Mă concentrez asupra clădirii de peste drum.

— Kate.
Mă forţesc să mă uit la el.
„Ia-ţi restul zilei libere şi mergi la medic”.
Deschid gura să răspund.

„Şi nu te deştepţi cu mine”, o întrerupe ea în timp ce se ridică. Nu accept un nu ca răspuns,

m-ai speriat Am crezut că ai mort.
Ochii mi se umezesc de jenă.
-Ce se întâmplă? întreabă pe un alt ton decât de obicei. Amabil, măgulitor.
— Nu merge acolo, mă răstesc eu.
-A fost un accident. S-ar fi putut întâmpla oricui. De ce eşti atât de defensiv? el sare.

-Eu nu. Tu eşti cel aflat în defensivă, -în nici un caz.

— Hai, nu. Ai avut ceva pentru mine din a doua zi, bolborosesc eu. Elliot tresări,

nedumerit.

-Cum?

„Nu contează, nu sunt aici să vorbesc despre asta. Am venit să-ţi mulţumesc pentru cum te-ai

comportat aseară. Mă priveşte în ochi.
îmi răsucesc degetele.

— Ei bine, asta e... mul urnesc. -Ridic din umeri-. Apreciez cu adevărat ceea ce ai

făcut pentru mine. Nu ştiu ce s-ar fi întâmplat dacă nu m-ai fi găsit.
Se lasă pe spate în scaun.

— Cu plăcere, spune el, încă privindu-mă în ochi.

Ridic din umeri din nou. Cât de ciudat este asta. îmi smucim degetul mare spre u ă i spun:

„Plec”.
-La doctor.
-Da, întradevăr.
Mă îndrept spre u ă. „Kate”, spune el. Mă întorc către el.

— Ce s-a întâmplat în a doua zi? Mă uit la el.

„Scuzaţi-mi nepoliţenia, dar habar n-am.

Tac o clipă în timp ce mă gândesc dacă ar trebui să-i explic asta.

— Ţi-am spus că ai cei mai albaştri ochi pe care i-am văzut vreodată. Nu rău, dar...

Am ridicat din umeri. Doar ca o observaţie. Elliot se încruntă. Şi de atunci mi-ai jurat.

Elliot îşi mufă buzele, ca şi cum ar fi gândit.

— Nu-mi amintesc că mi-ai spus asta.

-Deja. Imi forţesc un zâmbet şi mă întorc spre u ă. „Hei”, spune el. Mă întorc din nou către el.
Işi bagă mâinile în buzunare şi spune: „Vulnerabila Kate este o iubită.
Ne uităm unul în ochii celuilalt în timp ce scântei zboară între noi. „Da, ei bine... încă este pornit”, şoptesc eu. Elliot îmi zâmbeşte cu tandreţe. „Pleaca”.

Pleacă de aici.

Machine Translated by Google

Mă întorc şi ies din biroul lui în mizerie. Ce s-a întâmplat?

După cum mi-a recomandat Elliot, mi-am luat ziua liberă şi m-am dus la medic după-amiaza. Se pare că a fost din cauza unei reacţii proaste, aşa că nu o să mai iau niciodată acele pastile.

E târziu şi sunt obosit. Mi-am petrecut ziua mergând fără să fac nimic, deşi probabil pentru că mândria mea este rănită.

Incă nu-mi vine să cred că Elliot m-a văzut în acea stare, ar fi fost o tortură cu oricine, dar mai presus de toate a fost el... nici nu vă spun.

Primesc un e-mail pe telefonul meu mobil şi zâmbesc când văd cine este. Purtăm toate saptamana vorbind. Edgar Moffatt şi cu mine. Deschid mesajul.
salut rosita.
Zâmbesc şi răspund.

Salut, Ed. Răspunsul lui este imediat.

Ce faci? Eu scriu.

Deja în pat. Tu?
Am apăsat pe „trimite”.

Totuşi, sunt epuizat. Aseară m-am distrat groaznic. Răspund.

Nu-mi spune! Ce s-a întâmplat?

Văd că apar punctele mici care indică faptul că el scrie răspunsul. Dar deodată dispar de pe ecran. Retastaţi şi punctele reapar. Se opreşte din nou. Ce divagaţie trebuie să-mi scrie. Aştept sa se termine.

Am găsit o colegă de muncă inconştientă pe podeaua biroului ei. Am sunat la urgenţe, dar slavă Domnului că nu avea nimic şi am ajuns să o iau acasă.

Am stat cu ea până când prietena ei s-a întors, dar nu am dormit nici măcar cu ochiul toată noaptea din cauza cât de îngrijorată eram.
Ma alatur. Cum? Nu poate fi... Eu scriu.

Ce s-a întâmplat? Punctele reapar. Inima îmi va ieşi din gură.

Analgezicele pentru durerile menstruale au făcut-o să reacţioneze. Ce dracu!!
îmi acopăr gura cu mâinile. Nu poate fi el... Nu este o coincidenţă.
Dumnezeu! Inima mea merge la o mie. ce sa le spun? Mă gândesc la asta şi scriu următoarele:

Sper să fie mai bine acum. Trebuie să fi fost oribil pentru tine.
O, mamă; o, mamă... Mama care m-a născut! îmi răspunde imediat.
în nici un caz. Fiecare nor are contur de argint.

Sar din pat şi păşesc prin cameră cu mâinile tremurânde. Adrenalina îmi curge prin vene.
— Ce naiba se întâmplă aici? – oaptă. ce sa le spun? Eu scriu.

Machine Translated by Google

Pentru că ce spui

?îmi răspunde instantaneu.

Pentru ca ¡mi place. Am ochii mari şi, cu mâinile tremurânde, îi scriu.

Cum se numeşte? Punctele reapar. Kate

Kate Lando

nCapitolul 6

-Cum?! Sar din pat. Şi unul la dracu şi la rahat.

Vei glumi de mine.

Un moment. Vei şti că sunt eu?

Mă întorc la ecranul computerului şi îmi acopăr gura cu mâna când cred.

Cum este posibil?

El a plănuit-o. Asta e, asta e.

Dar cum? N-aş şti să-l planific, nici măcar eu, care sunt expertul în tehnologia informaţiei.

- Va şti el?

îl întorc pentru o clipă. Da, el m-a pus la cale, sigur.

Asta e, asta e.

Stau cu picioarele încrucişate pe pat, trăgându-mă într-o coadă de cal înaltă pentru a mă pregăti de luptă.

Dacă îmi spune ceva drăguţ, îi voi confirma că ştie că sunt eu şi încearcă să mă farmece.

Bon. Sunt gata să tast.

Mă gândesc o secundă şi scriu.

Dar îti place în ce plan?

Aştept să răspundă... Nimic. Hmm, o voi reformula.

Ţi-ar plăcea să trăieşti o poveste epică de dragoste cu ea?

Punctele reapar.

îmi place planul pe care l-am periat. Fără dragoste, nu genul meu.

Ţine minte că sunt gunolog, mă gândesc doar la lucruri murdare.

Zâmbesc u urată. Nici pentru mine nu eşti suficient de bărbat, năduşule. Răspund.

Şi de ce se ocupă fata asta? Răspunde instantaneu.

Toalete curate. Râd în hohote. Ai vrea, ticălosule!

Un detergent de toaletă nu este suficient de murdar pentru tine? Nu.

Ce cauţi? O femeie cu curbe şi cu cap?

Imi muşc unghia mare în timp ce aştept să răspundă. De ce îmi pasă ce o să spună? Nici o idee.

Machine Translated by Google

Caut o femeie extraordinara.

mă încruntă.

Și când o voi întâlni, voi ști.

Ridic o sprânceană și răspund.

Cum?

Cred în dragostea la prima vedere. Când ne privim unul în ochii celuilalt, vom ști.

Și nu va fi nevoie de nimic altceva.

Imi mușc buza de jos în timp ce înțeleg ce mi-a spus el.

Ești un romantic?

Răspunsul tău nu întârzie să apară.

Un romantic fără speranță, da.

Zâmbesc tandru.

Și ce zici de Kate, curatatoarea ta de toalete?

O să o trag, dar bine.

Deși îi voi frânge inima pentru totdeauna.

Râd în hohote când scriu.

Ce crede ea despre toate astea? încă nu știe, dar e tare, vă spun eu.

„Săracul diavol”, spun eu în timp ce zâmbesc. Cât de greșit.

Cum de esti asa de sigur? Iau o înghițitură de ceai.

Bărbații observă aceste lucruri.

De asemenea, zilele trecute a intrat în biroul meu și s-a uitat la pachetul meu. Mă

sufoc cu ceaiul meu și pățesc tot ecranul.

— Ce spui, haide? Nu m-am uitat la pachetul tău, șoptesc eu. te sperii Primesc un alt mesaj de la tine.

Dar tu? Te-ai descurcat bine cu noile tale fraze pentru a flirta?

Machine Translated by Google

Uf, nu vreau să creadă că sunt un prost, așa că mint.

Da, am o întâlnire cu un băiat sâmbătă seara.

Să vedem dacă lucrurile merg. Mult noroc!

Mă uit la ecran și la cuvintele pe care mi le-a scris. Este cel mai suprarealist lucru din lume.

La fel de.

Ma duc la culcare. Odihnește-te bine, Ed.

Odihnește-te bine, Rosita. Un sărut.

-Cum? spune Rebecca, nedumerită. Despre ce vorbești?

— El este, spun eu. Edgar Moffatt este pseudonimul lui Elliot Miles.

-Cât de puternic! exclamă Daniel, luându-mi telefonul mobil pentru a ne citi mesajele. Vrei să spui că, cu toți oamenii din lume, vorbești cu șeful tău și el nu știe că ești tu?

-Corect.

Sunt la cina cu Daniel și Rebecca și discutăm despre ultima întorsătură a evenimentelor.

Daniel citește mesajele pe care Ed și cu mine ne-am trimis unul altuia.

„Uau, nu cred”, șoptește el.

„Nici eu”, spun, cu ochii mari pentru claritate.

Rebecca îi întinde mâna lui Daniel ca să-i poată da telefonul mobil. O ridic să i-o ofer și el începe să citească mesajele.

„Elliot Miles te place”, spune el în timp ce se dă să-l lovească pe a lui pahar de vin cu al meu.

Mi-am pus ochiul alb.

„Un fel de lovit,” spune Rebecca, râzând de partea aceea.

„Și nu caută o fată fierbinte”, continuă Daniel.

Rebeccaîși duce mâna la inimă și spune: „Nu, el

caută o femeie extraordinară.

-Mergi acum! pufnesc. Ceea ce vrea este să înmuie churro.

Rebecca face o mutră și spune: „Uf.

„Este adevărul”, spun eu. Vrea doar să se culce cu mine.

— Și ce eîn neregulă cu asta?întreabă Daniel.

„Nu am de gând să te prind aici, te omor aici”, spun în timp ce îmi îndrept spatele pentru a suna mai convingător.

— Hai, nu! Rebecca intervine. Și Heath ce? Ai petrecut luni de zile dându-i că te- am lovit de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic.

„Sunt Heath, nu contează.

-De ce nu?

„Tocmai îl lăsase cu iubita lui; s-a culcat cu mine din ciudă, iau o înghițitură de vin. Asta e diferit.

Daniel face o față de dezgust și

spune: „Chiar ai prefera să fii unghia blândă a lui Heath decât să împărtășești o noapte de pasiune și dorință cu zeul sexului Elliot Miles?”

Machine Translated by Google

„El este şeful meu”, spun eu.

-Chiar mai bine. Cere-i o mărire de salariu în timp ce-l sugi. doi pentru unu.
Noi chicotim.

Rebecca îşi ia ochii de la telefon şi spune: „Chiar

te-ai uitat la pachet?”

-în nici un caz! pufnesc. Acela delirant. Am lucruri mai bune de făcut decât să mă uit la

sardine.

Daniel şi Rebecca se despart.

— De unde iei acele analogii, Kate?

„Asta primesc pentru că am crescut cu fratele meu Brad”, spun ridicând din umeri. Ştiu toate denumirile care există pentru a se referi la penis. Anaconda, clapetă, furtun... Mormăi sec în timp ce mai iau o înghiţitură de vin. Tu spui, sunt sigur că am auzit.

„Lovește-mă cu furtunul tău”, cântă Daniel. Ce suna bine? De ce nu fac cântece de genul ăsta, omule? Ar trebui să fiu producător de discuri, jur.

— Mai există producători de discuri?întreabă Beck. Adică dacă nu mai fac înregistrări, cum se numesc cei care fac asta?

— Bună întrebare, spun eu.

„Iată-te”, ne spune chelneriţa în timp ce ne serveşte preparatele cu un zâmbet. -Mulţumesc.
Fata se întoarce în bucătărie şi începem să mâncăm.
„Oh, şi ieşim sâmbătă seara”, spune Daniel în timp ce tăie friptura.
-Unde?întreabă Rebecca.
—Clubul 55 deschide un nou loc şi am patru permise VIP.

— Patru treceri? Pot să-l aduc pe Brett?întreabă Beck.

-Desigur de ce nu? spune Daniel, mestecând. Nu uita că tu şi cu mine mergem la cumpărături mâine, Kate, trebuie să-ţi reînnoim garderoba de la birou.

„Dar am fost deja weekendul trecut”, protestez.

— Da, dar acum lucrurile sunt în flăcări. Şeful tău fierbinte vrea să te ducă în livadă. Trebuie să facem ca ouăle să se umfle atât de mult încât să pară că vor cădea. Trebuie să-l faci să cerşească.

— Nu are de gând să cer eascã.

— îţi spun că da.

îmi dau ochii peste cap când îmi duc furculiţa la gură.

— Mai bine, pentru că cu ceea ce cheltuiesc din cauza ta, merit un plus.

„Comandă-l în genunchi”, spune Daniel în timp ce ridică paharul. Câştigă banii ăia puţini, fată. Spune-i că îi vei înghiţi laptele în schimbul unei maşini de serviciu.

„Oprește-te”, spun între râs. Taci, du-te. „Este o vorbă”, adaugă el, ridicând din umeri. Mestec încercând să nu scap de un zâmbet.

— L-aş înghiţi gratis.

Stau în cantină şi mă uit la Bentley-ul negru parcat în faţa sediului Miles Media. Este doar şase şi jumătate şi, judecând după felul în care şoferul se sprijină de partea laterală a maşinii, ca şi cum ar fi gata de acţiune, ştiu că Elliot va ieşi în curând.

Iau o înghiţitură de cafea şi capul începe să-mi rătăcească.

Şoferul tău te va duce mereu?

„Este locul ăsta ocupat?” mă întreabă cineva arătând spre scaun lângă al meu.

Machine Translated by Google

„Nu, nu”, spun eu zâmbind. Toate ale tale.

Mă concentrez din nou asupra clădirii. Mă întreb unde locuieşte, scot telefon şi, pentru prima dată în viaţa mea, caut pe google pe Elliot Miles.

Elliot Miles este al treilea fiu al mogulului media George Miles şi al soţiei sale Elizabeth.

Atât el, cât şi cei trei fraţi ai săi apar pe lista celor mai bogaţi din Statele Unite; Se estimează că averea lui se ridică la şapte sute de milioane de dolari.

-Ceîmi spui?- oaptă.

Obişnuită cu camerele şi, fidel tradiţiei familiei, Elliot Miles a fost asociată cu unele dintre cele mai frumoase femei din lume.

Casanova Miles, aşa cum a fost numit cu afecţiune de presă datorită capacităţii sale aparente de a apleca femeile la voinţa sa, a fost asociat cu Emmaline Howser, celebra pianistă; Heather Moretti, apreciatul director artistic al revistei Vogue din SUA; şi, mai recent, cu Clarissa Mulholland, avocatul ONU pentru drepturile omului.

îi plac femeile interesante şi inteligente, frumoasa de asemenea, desigur, dar nu este o prioritate pentru el.

Dau clic pe „Imagini” şi primesc o infinitate de fotografii cu el însoţite de femei la gale, iahturi, cluburi de noapte şi premiere. E un nenorocit de vedetă rock.

îmi muşc buza şi ridic o sprânceană, indiferent. Mama mea, Casanova Miles, dă-mi o pauză.

Ce mai conteaza. Părăsesc secţiunea de imagini şi revin la pagina principală.

continui sa citesc.

Colecţia sa de opere de artă este una dintre cele mai bune din lume. Se estimează că este în jur de două sute de milioane de dolari şi se află într-o galerie privată din New York.

Estevox populi că cele mai preţioase tablouri ale sale sunt în casa lui din Londra.

Fac o faţă de neîncredere.

— O galerie de artă privată? Glumeşti? am mormăit pe sub răsuflare.

Mă uit neîncrezător la Bentley.

Mama care l-a născut a trebuit să stea confortabilă.

Ce mi-a spus Elliot aseară îmi vine în minte. Nu caută o frumuseţe.

Dar o femeie extraordinară.

îmi muşc unghia mare în timp ce mă gândesc la ce a vrut să spună.

S-a întâlnit cu femei superbe din toată lumea.

„Extraordinar.”

Chiar şi faptul că a ales acel cuvânt este ciudat.

— Şi când o voi întâlni, o să ştiu.

îmi amintesc conversaţia noastră.

„Cred în dragostea la prima vedere. Când ne privim unul în ochii celuilalt, vom şti.”

îmi muşc buzele ca să nu zâmbesc.

Uşile se deschid şi îl văd pe Elliot ieşind, înaintând cu hotărâre. Servieta în mână. înţepenit ca un băţ. Nu trebuie să-ţi reafirmi puterea; iese singur. Elliot Miles este un lider până la capăt. A fost născut

a trimite.

El dă din cap şi îi spune ceva şoferului său. Apoi se aşează în spate şi închide uşa.

Maşina intră în trafic şi mă uit cum pleacă. „Când ne privim unul în ochii celuilalt, vom şti.”

Zâmbesc dulce.

Elliot Miles încă mai credeîn magie.

Machine Translated by Google

Şi ştiu că nu sunt femeia pe care vrei să o cunoşti.

Nu sunt extraordinar.

Nu ne-am uitat unul la altul şi lumea s-a oprit, darămite să ne înţelegem.

A noastră nu este o poveste de dragoste epică. Sunt doar o fată obişnuită pe care vrea să o ia dracu. îmi sprijin bărbia pe mână în timp ce mă uit pe fereastră. Dar nu se întâmplă nimic.

într-o zi va apărea un bărbat care se va îndrăgosti nebuneşte de mine, mă va lua şi vom trăi fericiţi şi vom mânca potârnichi.

Zâmbesc cu regret. Cred că Elliot Miles şi cu mine avem ceva în comun.
Si eu cred în magie.

Când ieşim din maşină suntem orbiţi de fulgerări. Daniel mă ia de mână şi mă conduce prin uşile negre elegante.

-Vezi? Zâmbeşte mândru. De aceea trebuie să dai mereu bine
imagine. în cazul în care sunt paparazzi în apropiere.

îmi arunc capul pe spate şi râd de cât de delir este.

„Nu au venit după noi, prostule; Au venit să fotografieze adevăratele vedete. Şi vă rog să nu spuneţi paparazzi, sună ca un snob.

Este sâmbătă seara şi suntem la deschiderea unui club de noapte elegant.
Daniel îmi zâmbeşte răutăcios în timp ce îmi reajustează bretelele rochiei.
— Hei, suntem pe lista de invitaţi.
—Eşti pe lista de invitaţi; Sunt doar bietul care te însoţeşte.
— Şi nu eşti răpitor?
Zâmbesc nervos în timp ce îmi netezesc fusta.

— Sigur că nu e prea mult?

Profită de faptul că coada înaintează pentru a-şi lega braţul de al meu şi spune: „Iubito, niciodată nu e prea mult.

Mă uit la mine în timp ce zâmbesc: port o rochie mini cu mâneci raglan roz aprins şi tocuri nude cu bretele. Mi-am lăsat părul jos pentru a pune jumătate din el strategic în spatele urechii. Şi, pentru prima dată în viaţa mea, mi-am vopsit buzele în roz. Arăt ca ceva dintr-o revistă haute couture din anii 1960. Urăsc să recunosc, dar arăt frumos.

Ajungem la intrare şi Daniel ne arată permisele.

— Păcat că Rebecca nu a venit.

-Vezi. A fost năucit în ultima vreme... Nu se duce nicăieri – spun eu.
Daniel îşi încreţeşte nasul.
„De aceea nu am nicio intenţie să mă îndrăgostesc prea curând”, spune el în timp ce mă conduce înăuntru.

-De? Pentru că nu eşti un rulou? -întreb.

„Exact”, spune el şi chicoteşte.

Ochii mi se fac mari când privesc în jurul meu.

-Acolo merge!

Tavanele sunt atât de înalte încât abia reuşesc să disting acoperişul. Este întuneric şi plin de farmec, plus că în colţuri sunt scări care duc la etajele superioare.

„Acesta este într-adevăr un club aşa cum a intenţionat Dumnezeu”, spune Daniel zâmbind. Să mergem să aruncăm o privire.
oaptă. Mă simt deplasat.

Machine Translated by Google

Mână în mână, coborâm scările. Există un ring de dans, mese și scaune. Există, de asemenea, canapele uriașe din piele în jurul unui șemineu. Urcăm la etajul doi, unde puteți savura un cocktail într-un bar elegant, în timp ce se aude muzica de fundal. Și mama cu oamenii! „Ce frumoși sunt toți aici!” -

— Vezi tu, spune Daniel. Nu știu la cine să mă uit mai întâi. în ritmul ăsta o să fiu încrucișat. Acesta arată ca un bufet cu tot ce poți mânca.

Râd când urcăm la etajul trei. Aici atmosfera este diferită. Există un bar tradițional și o terasă cu fotolii mari confortabile și ghirlande de lumini.
-Acesta e preferatul meu! Zâmbesc și mă uit la terasă. Să stăm acolo?

— Bine, dar să mergem mai întâi la ultimul etaj și apoi ne întoarcem să bem ceva. -Bon.

Daniel mă conduce pe scările aglomerate, iar când ajungem sus, îmi cade maxilarul.

Un ring de dans gigantic plin de frumuseți puțin îmbrăcate. „Acesta va fi podeaua modelelor”, deduce Daniel, care zâmbește cu satisfacție când le vede.

îmi trag în jos tivul rochiei pentru că mă simt deodată stânjenit. Nu vad!

„Bine, hai să coborâm”, spun eu. Daniel nu-și ia ochii de la fete.

— Nu putem să stăm pu în aici?

„Nu sunt suficient de fart”, spun eu. îl iau de mână și îl conduc jos.

— Puțin timp și ne vom întoarce. „Bine, dar mai întâi vom bea ceva.

Scările sunt aglomerate. Urmează un grup de bărbați și, de îndată ce Elliot și cu mine ne uităm unul la altul, i-am dat drumul la mâna lui Daniel de parcă m-ar arde.

— Kate. încearcă să nu-i scape un zâmbet, dar eșuează, zgomotos- Ce faci aici?

„învață să gătești”, răspund eu, arătându-mi inteligența. Mă privește de sus în jos și spune: – Cred că tot ce vei pregăti va fi grozav.
Dumnezeu...

Mă uit la Daniel, care rânjește de la ureche la ureche. „Aș spune că pentru scufundarea pâinii”.

Elliot se uită la Daniel și îl întreabă: „Cum te cheamă?”
— Daniel.
— Daniel ce altceva? Daniel zâmbește și

spune: „Daniel, colegul de cameră al lui Kate. Cu asta ai destul. Elliot îl urmărește pe Daniel cu o față impasibilă, dar este evident că nu o face Sunteți mulțumit de răspuns.
Mă uit de la unul la altul. Doamne, cât de ciudat este asta. -Păi, plecăm. Mă bucur să te văd, spun eu zâmbind în timp ce continuăm în coborârea scărilor.
„La revedere”, spune Elliot, continuându-și ascensiunea. „Uau, puștiule”, șoptesc eu. – Daniel, colegul de cameră al lui Kate. Ce a venit?
„Vrea să mă caute pe internet”. Fac o față confuză. -Astfel încât?
— Să verific dacă sunt o amenin are. -Cum?
— îți spun, tipul ăsta are sentimente pentru tine. Aproape că a stat noaptea trecută, când erai inconștient! spune el în timp ce ne îndreptăm spre barul de la etajul trei. Două margaritas, vă rog”, întreabă el.
„Imediat”, spune chelnerița, care se întoarce să le pregătească.
Mă uit la Daniel și îl întreb: „Și asta?”
-Mi-a spus că nu știe dacă să plece în caz că merg prea departe cu tine.

Machine Translated by Google

— Elliot? intreb eu încruntat. -Da.

— Chiar ţi-a spus asta?

— După cum auzi tu.

— Nu am vrut să te las cu mine. De ce?

„Iată-te”, spune chelneriţa, care ne serveşte băuturile.
-Mulţumesc.
Toastăm.
„Este clar că nu-i place să atingă ceea ce este al lui”.

Mă îndrept şi spun: „Nu vorbi

prostii, nu sunt proprietatea lui”.

Daniel chicoteşte şi spune: „Iubito,

amândoi ştim că ţine în jurul tău. Ţi-a spus el însuşi.

„Acela a fost Edgar. Nu ştiam că vorbeşte cu mine. în plus, s-ar putea să nu se hotărască niciodată să mă ducă în livadă. Să te gândeşti la asta şi să faci asta sunt două lucruri foarte diferite.

Daniel mă priveşte în ochi şi spune: „L-

ai văzut vreodată pe Elliot Miles renunţând la ceea ce îşi doreşte? îi întâlnesc ochii în timp ce continuă:

„Pregăteşte-te să ataci, dragă. Amândoi ştim că va fi lansat. îl simt.
Iau o înghiţitură din mărgărită mea, cu nervii năuciţi. Urăsc să recunosc, dar o simt şi eu.
La dracu.

Patru ore mai târziu, Daniel îşi aruncă capul pe spate râzând şi eu zâmbesc în timp ce beau.

Stă pe una dintre canapelele de pe terasă, vizavi de mine. Un băiat şi o fată îl însoţesc, fiecare pe o parte.

Ei vorbesc. Dar habar n-am cu cine flirtează. Deşi cred că cu ambele.

Cei trei s-au potrivit foarte bine şi chimia lor ajunge la mine aici. Ce faci în astfel de cazuri? Se duc acasă împreună şi tipul se uită la soţia lui cum se trage sau li se alătură?

Doamne, sunt un vagabond.

„Te căutam”, îmi spune o voce profundă.

Mă întorc şi îl văd pe Elliot stând lângă mine. îmi oferă un cocktail de culoare foarte frumos arata rosu. Este aici. Tu parcă nimic.
-Oh Salut. Zâmbesc când accept băutura. Ce este? întreb, arătând spre pahar.
— Sună-mi clopoţelul. A devenit preferatul meu recent. Zâmbesc şi iau o înghiţitură.

„Uau, e puternic.

Continuă să mă privească în ochi în timp ce mă înfior şi spune: „îmi plac lucrurile care au o aromă puternică”.

Părul de pe ceafă mi se ridică. Nu mă îndoiesc că a spus-o în câteva secunde. îmi înghit nodul din gât.

„Hai să dansăm”, spune Daniel şi îmi pierd urma gândurilor.

— Bine, spun bâlbâind.

— Nu mă lăsa cu el.
Mă concentrez din nou pe Elliot.
-Spune-mi. Ia o înghiţitură din pahar şi desenează un cerc pe umărul meu cu degetul. Cum te simţi să petreci şapte ani pretinzând că eşti un expert IT nedescris?
Zâmbesc.

Machine Translated by Google

„Sunt încă un expert IT nedescris.

„Ești ca și cum l-ai luat cu Clark Kent.

Râd de analogia ta. Mângâierile lui mă fac prost.

— Și cine ești tu sub masca? – oaptă. Mă privește în ochi și spune: „Cineva care moare de foame”. Scântei zboară între noi.

Ea pune colierul pe mine astfel încât pandantivul să fie în față. îmi perie o șuviță de păr după ureche, încă privindu-mă. Nu pot să respir.

Se aplecă mai aproape și îmi șoptește la ureche: „Te vreau, Kate.

Mă mușcă ușor urechea, dându-mi pielea de găină.

— Vreau să fiu deasupra ta.

Capitolul 7

Elliot

Doar să mă peri pe dinți pe urechea ei îmi ascuți simțurile, îl mângâi pe braț și observ că are pielea de găină.

La dracu.

Mă face.

E întuneric. O apuc de obraji și o sărut cu tandrețe. Ea zâmbește și mă sărută înapoi.

Sunt din ce în ce mai entuziasmat. Mă face greu.

Kate își încurcă limba cu a mea și eu mă încruntă. La dracu!

Mă face să te rahat.

Da.

Da.

Limbile noastre se angajează într-un dans cel mai senzual și îmi pierd controlul. Mă aplec spre ea.

Mă agăț și mai aproape de fața lui. Corpul meu bâzâie de energie. Kate știe Se îndepărtează de mine și își trece limba peste buze fără să-și ia ochii de la mine. Sunt pe cale să o sărut din nou când ridică o mână și mă oprește. -Ce faci? Spun gâfâind.

„Sunt deja mulțumit. Se ridică și își scoate rujul din geantă de parcă nu ar fi nimic. Ridic sprâncenele, surprinsă. Hei?

Ea deschide o oglindă mică și își retușează rujul roz strălucitor.

Profit de ocazie pentru a-i ciuguli gâtul. Se pune la loc piele de gaina. Zâmbet.

„Nu vă faceți griji pentru ruj. Totul va fi șters când mă sugi, îi șoptesc la ureche.

Ea se întoarce spre mine și îmi linge buzele la maxim senzual. Aproape că am venit chiar aici.

— Eu plec, murmură el.

Zâmbesc amenințător când mă ridic să plec.

— Corect, plecăm.

Ea deșurubează rujul și spune: „Nu tu”. A eza i-vă.

-Cum?

„îmi pare rău”, spune el ridicând din umeri. S-ar putea să nu o fac vei fi atât de interesat, până la urmă... Ce vrei să spui? Se apropie de urechea mea

și îmi spune: „Și ca să conștientizeze, tu vei ajunge sub mine”. Zâmbesc mulțumit. îmi place acest joc.

îmi mușcă bine din ureche. O prind de cap și o trag aproape de mine.

Machine Translated by Google

Pentru o secundă suntem atât de aproape încât simțim electricitatea emanată de celălalt.

Și există de dat și de dat!

— Și ce să fac cu asta acum? îi iau mâna și o duc la pachet, tare ca piatra.

Ochii i se întunecă și mă sărută din nou.

„Du-te sus și dă-i dracu' cu un model”, îmi șoptește ea la gură.

mă smuci; Nu mi-a plăcut tonul ăsta.

— Aten ie, îl avertizez.

Se ridică și cu un picior de ambele părți ale mele, se aplecă și „Elliot-”

îi mângâi picioarele lungi de un kilometru și exclam: „Și rahat!” Plecăm chiar acum. Mă aplec înainte, dar ea mă împinge înapoi pe scaun. „Nu va scădea”, șoptesc eu.

Kate mă sărută în timp ce întinde mâna să apuce ceva de pe masă. Apoi observ că îmi atinge picioarele. Doamne, ce spectacol am dat. Cui dracu 'îi pasă?

Mă sărută din nou și eu zâmbesc în timp ce îmi desface fermoarul. Ai de gând să mă sugi aici?! La naiba, ce fiară. Da da da.

Simt că îmi ard mingile. Deschid ochii. Rece. Al naibii de frig.

— Mai bine așa, dragă?îmi șoptește în timp ce se ridică și îmi mângâie barba.

Mă uit în jos și văd că a îndesat o mână de cuburi de gheață în boxerul meu.

„Ce naiba faci?!” urd. îmi ard ouăle.

Ea râde, îmi aruncă un sărut și pleacă. Și mă uit cum se mișcă fund atât de sexy în timp ce era pierdut în mulțime.

Scot cuburile din chiloți și le arunc sub masă. Mă uit în jur să văd dacă cineva a văzut ce s-a întâmplat, încerc să-mi trag respirația în timp ce îmi trec o mână pe față.

— Ce muscă te-a mu cat? murmur eu.

Mă las pe spate în scaun și îmi întind brațele în lateral și pe spătar.

Testosteronul îmi trece prin vene. Am o dorință de dracu pe care nu o suport.

îmi vine în minte ceea ce mi-a spus el înainte: „S-ar putea să nu o fac O să fii atât de interesat, până la urmă...». Jongler.

Nimic nu este ușor cu această femeie. Abia aștept să merg la ea acasă și să o duc în pat.

Dar evident că nu voi face. Lecția numărul unu: nu te juca cu focul. Zâmbesc în timp ce iau un pahar. Kate Landon își va învăța lecția. De rău.

Kate

-Taxi! strig cu brațul ridicat.

Unul se oprește și intru imediat.

„Hai, trage”, îi spun șoferului de taxi.

„Oprește mașina, domnișoară”, spune el în timp ce intră în trafic. Este ceva greșit?

„Doar că am întâlnit un tip și nu a mers bine”, mint. Mă întorc și mă uit în oglinda retrovizoare cum discoteca devine din ce în ce mai mică pe măsură ce plecăm.

Mă uit în urmă, profund u urată. Nu cred că am făcut ceea ce am făcut.

Mă gândesc la Elliot la discotecă în boxerul lui plin de gheață și zâmbesc ca un prost.

Wow! Cine m-a văzut și cine mă vede.

Cred că este cel mai bun moment din viața mea.

Râd în sinea mea. Ole-mi.

Machine Translated by Google

Trei ore mai târziu, decid că dezavantajul jocului dur este acela de a rămâne pe poziție.
Stau întins în pat în întuneric întorcând inelul mamei mele în timp ce mă gândesc. E târziu, patru dimineața.
Nu am auzit de Elliot. M-am gândit că îmi va scrie, chiar dacă ar fi să-mi spună vreo limită. Și, deși când am ajuns acasă am stat o oră uitându-mă la ecranul mobilului, nici Edgar nu mi-a răspuns.
Ceea ce mă face să cred că Elliot a urcat într-adevăr la etaj penajul unui model
Așa cum am sugerat... Mi-am pus brațul peste față, dezgustat.
— Uite ce prost ești.
De ce i-aș fi spus asta?
Mă tot gândesc cum m-a sărutat și cât de largi sunt umerii lui.
Și ne putem opri o clipă să vorbim despre cât de greu și de mare a fost?
Este imposibil. Niciun tip nu este atât de bine dotat.
Arată ca un actor porno sau așa ceva. Sau poate că face un ou pe care nu îl văd și am uitat cum este o erecție.
Vene calde și netede, groase... Mmm...
Dorința îmi pulsa în picioare; corpul meu este supărat pe mine pentru că nu i-a dat ceea ce a cerut.
Pana si eu sunt suparat!
Avea nevoie de o naiba grozavă în seara asta, dar realitatea este complet diferită. Sunt pe ciclu.
Și dacă mă voi culca vreodată cu neatinsul Elliot Miles, va avea să muncesc mai mult... chiar dacă este doar o aventură de o noapte.
Nu că aspir să fiu mai mult decât atât, dar vreau să spun că nu sunt ușor de mulțumit.
Și mai puțin pentru ticăloșii care controlează care se sărută minunat.
Curva din mine își ridică din nou capul și mă întreb cum va fi să fiu sub el...
Stop.
Mă fac confortabil și mă încovoi pe o parte.
— Dormi, du-te.
îmi amintesc respirația lui pe gâtul meu și dinții lui în ureche și zâmbesc.
Pentru prima dată în ultimii ani, mă simt în viață.
Luni dimineață intru în sediul Miles Media ca un star rock.
Port o rochie neagră strânsă și mi-am făcut o coadă de cal înaltă, gata să cuprindă lumea.
Mi-am depășit criza de nesiguranță. îmi pare rău că Elliot a făcut-o împușcat la un model.
Nu înseamnă nimic pentru mine.
Nu, nu și nu. Nu mă vei păcăli cu micile tale trucuri; Ei bine, când sunt mici, au puțin, dar mă înțelegeți.
Și eu îi spun și lui Edgar. Unde a fost weekendul acesta?
Nu ai nicio scuză să nu-mi răspunzi. La urma urmei, sunt doar prietenul ei virtual.
Oricum, ce sa întâmplat cu băieții.
Sunt cele mai rele.

Machine Translated by Google

Mă aşez pe scaun şi o jumătate de oră mai târziu îl văd pe Elliot prin geam vorbind cu cineva de la biroul lui. Poartă costumul lui bleumarin şi o cămaşă albă. E mai frumos ca oricând, dacă se poate. Privesc instantaneu.
Atenţie, vine.
Mă ridic şi îmi repoziţionez sânii. „Hai, machote, atacă, că tu vei afla.”
Petrec zece minute prefăcându-mă că mă uit la ecranul computerului.
Ce faci?
Mă uit la el fără să-mi întorc faţa. în plan total stalker.
Vorbeşte şi râde cu două fete.
Ce te face atât de amuzant, idiotule? Şi de când interacţionezi cu oamenii?
Ridic sprâncenele. Uau, ce tipic...
Mă tot prefac că muncesc. Aşa că treci pe lângă biroul meu în timp ce vorbea cu Henry.
Uite ca vine.
îmi bate la uşă ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat în semn de salut şi continuă să meargă atât de fierbinte. Continuă să vorbeşti cu Henry. Intră împreună în lift şi îi pierd din vedere.
Mă uit la uşile închise şi clipesc.
Cum?
Bate la u ă i pleacă?
Nu asta trebuia să facă.
Ceea ce trebuia să facă a fost să intre aici, să meargă cavernic şi să ceară să mă întind imediat pe masa lui. Chiar mi-am îmbrăcat lenjerie sexy pentru a fi la înălţimea ei!
Sângele îmi fierbe. Acum va pretinde că nu s-a întâmplat nimic.
Vrei să mă faci să sufăr, nu? Ei bine, nimic din toate astea, monada!
La fel de prost ca întotdeauna.
Ei bine, dă-ţi.
Poate că nu s-a întâmplat nimic cu adevărat şi doar că mi-a ajuns la cap loţiunea lui aftershave. Ce ar putea fi, pentru că tipul miroase minunat.
— Ce vrei să spui că nu ţi-a spus nimic? întreabă Rebecca. gâfâind în timp ce mergem.
„Ei bine, nu mi-a spus nimic, nici un cuvânt”, spun eu.
Daniel grăbeşte pasul pentru a ajunge în faţa noastră şi se întoarce.
— Trezeşte-te, omule, ar trebui să facem mişcare.
Beck şi cu mine traversăm drumul cât de repede putem pentru a ajunge din urmă.
— Ştii deja că, dacă merg cu tine, trebuie să mergi mai repede, Vreau să accelerez pulsaţiile.
„Atunci fugi,” spun eu în timp ce îmi dau ochii peste cap. Haide,
-Şi ce altceva? insistă Beck.
-Orice. L-am traversat de mai multe ori si nu am observat ciudat. Dar nimic nimic. îmi întind braţele şi adaug: „Era normal, ca întotdeauna”.
Rebecca se încruntă.
„Se joacă cu tine”, spune Daniel ca să intre în joc. Apa mai limpede.
— Mă îndoiesc, spun cu respiraţia zdrenţuită, si tu sambata ce? Nu ai venit acasă să dormi.

Machine Translated by Google

Daniel ridică din umeri şi comentează: „Nimic,

prostii”.

— Şi ce înseamnă asta? întreabă Rebecca, sufocată. Putem merge mai încet? O să-mi

dea o sincopă.

— Ai plecat cu acel cuplu? Il intreb.

Daniel ridică din umeri şi spune: „Poate.

— Te-ai culcat cu el sau ea? întreabă Rebecca.

— Un domn nu numără astfel de lucruri.

Eu şi Rebecca ne-am privit exasperaţi.

„Avem nevoie de detalii”, spun eu cu limba întinsă.

„Ei bine, o să rămâi cu dorinţa”, răspunde Daniel. Ştiind că m-am distrat de minune, ai mai

mult decât suficient.

— Asta pentru că te-ai culcat cu amândoi, mă aventurez.

— Cine era mai bine în pat? întreabă Rebecca.

„Nu am de gând să-ţi spun nimic, enervant, taci! îi spune el Rebeccai. De ce nu-l întrebi pe

micuţul tău prieten cum se simte să-i îngheţe fundul şefului tău când este greu?

îmi acopăr ochii cu mâinile. încă nu-mi vine să cred că a făcut asta.

— Nu mai pomeni!

„Sunteţi făcuţi unul pentru celălalt, într-adevăr”, spune Rebecca. Mergem o vreme şi el

întreabă: „Şi ce ai de gând să faci acum?”

— Nu ştiu, spun eu ridicând din umeri. A mai rămas doar o săptămână pentru

sărbătorile de Crăciun.

„Ce ghinion”, răspunde Daniel.

-De?

— Pentru că căldura îţi va scădea. Şi înainte de sfârşitul anului o să se fi tras cu altul.

— Dacă nu a făcut-o deja. -Suspin.

— Corect, spune Rebecca.

— De parcă mi-ar păsa! Merg în continuare şi încep să rătăcesc... Ce putem face? A

fost frumos cât a durat.

E târziu când aud că vine o notificare. Zâmbesc şi mă ridic din pat. Edgar.

Salut, Rosita:

Tocmai am văzut mesajul tau, scuze. Tocmai mi-am petrecut weekendul muncind.
Mi-am pus ochiul alb. Mincinos.

Nimic nu se intampla. Am crezut că ai fi fost dale că te-am lovit cu churri-ul tău Cum este

totul?

Văd punctele mici care îmi spun că scrie.

Ei bine, nu, nu a fost niciun subiect în acest weekend. Cum a fost întâlnirea ta?

mă încruntă. Nu a existat un subiect... cu vreunul dintre ei? Sau nu a fost nicio

problemă cu churri-ul tău? Am de gând să inventez cum a mers.

Foarte bine. încep să mă îndrăgostesc.

Zâmbesc şi aştept să îmi răspundă.

Machine Translated by Google

Norocos.

Mă încrunţi şi scriu.

Deci nu ţi-ai întâlnit churri-ul? Da, ne-am sărutat.

Zâmbesc ca un prost şi îi răspund, tu...?

Si nimic. Se joacă cu mine şi asta nu-mi convine, aşa că nu mă mai interesează.
Maxilarul îmi cade îngrozit. Despre ce naiba este tipul asta?! Clic.
Uituc!

îl şterg.

rahat uscat...

îl şterg.

Respiraţie adanca. Doamne, ce prost. Mă las pe spate, descurajat. La final zic:

Şi ce zici de sărut?

Văd punctele mici care indică faptul că scrie.

Un ultim. De atunci nu mă mai gândesc la nimic altceva.

Zâmbesc dulce. Nici eu.

în acest caz, poate ar trebui să o invitaţi la o întâlnire sau ceva.
Probabil...
Şi cum e ziua?
Bun. Am lucrat şi apoi am luat curs cu antrenorul meu personal. Aştept cu nerăbdare Crăciunul ca să pot pleca acasă.

mă încruntă. Ştiu unde e casa ta, dar mă voi preface că nu ştiu. Unde este casa ta?
în oraşul meu natal, lângă locul unde locuiesc părinţii mei.

Machine Translated by Google

Zâmbesc cu regret. Trebuie să fie greu să trăiești departe de toată lumea. Primesc un alt mesaj.

Te duci acasă de Crăciun?

Mă afund în pat și scriu.

Doar eu, fratele și sora mea rămân.
Crăciunul este o perioadă foarte tristă pentru mine.

îmi pare rău. i eu.

Ei bine, dacă te ajută să te simți mai bine, gândește-te la felul în care mama ne face pe mine și pe frații mei să purtăm pulovere tricotate cu ren
Râd în timp ce îmi imaginez pe atotputernicii frați Miles îmbrăcați în pulovere tricotate pentru a-și face plăcere mamei de Crăciun. Îți trimit o față zâmbitoare.
Expiră în timp ce aștept să scrie.

De ce te îndrăgostești?

Poate sunt îndrăgostit de ideea de iubire.

Nu ni se întâmplă tuturor?

Prin chat este un adevărat farmec. Ce păcat că în viața reală este un rahat manipulator care își pierde interesul pe care îl faci repede.
Poate o vei întâlni cu fata ta extraordinară de Crăciun.
Poate. Sau poate îmi petrec viața dormind cu oameni de care nu-mi pasă.
Mă încruntă și tastesc.
Și asta e rău?
Nu.
Dar...

Vreau mai mult. Mai mult din ce?

Dacă aș fi știut, l-aș fi găsit până acum.

stau intins pe pat. Ar trebui să-i spun că eu sunt. îmi spune intimități și, dacă într- o zi află că mi le încredințează,
O să se enerveze. însă, nu știu de ce, am senzația că este în jos și vreau să-l înveselesc.

Vei ști când o vei întâlni. Crezi?
Zâmbesc cu regret.

Ei bine, desigur. Si tu?
Nu cred că vreau să mă îndrăgostesc. Doare foarte mult când
Tăcerea se lasă pentru câteva clipe. Până în cele din urmă el răspunde:

Machine Translated by Google

Cine te-a părăsit? Părinţii mei. Cum?

Ei au murit.

Deodată îmi lăcrimă ochii. Mă deconectez rapid, aşa că nu sunt online când răspund. Nu vreau să vorbesc despre acel subiect; Nici nu ştiu de ce l-am scos.
Sunt obosit.
Dormi bine, Ed. Un sărut.
îmi sprijin capul de perete în timp ce transpiraţia îmi curge pe piept.
Sunt în sauna de la birou. E miercuri şi e ora opt seara.

A fost o săptămână lungă şi abia aştept vineri. Nici măcar nu mă duc mâine seară la petrecerea de Crăciun. Eu nu sunt în starea de spirit.

Perioada asta a anului este întotdeauna nasol. Crăciunul îmi aminteşte de ceea ce nu am. Cu toate acestea, sunt mângâiat să ştiu că atunci când mă trezesc a doua zi, acea greutate va fi de pe umerii mei şi voi fi din nou eu însumi. Mi se întâmplă mereu. Mi-aş dori să clipesc şi să vină ziua.
Uşa se deschide şi Elliot intră învelit într-un prosop.
„Hei”, spune el şi se aşează vizavi de mine.
La dracu.
-Buna ziua.

Nu spune nimic, dar simt că electricitatea mă cuprinde.

Există tensiune sexuală şi asta este de netăgăduit.

Elliot inspiră şi îşi sprijină capul de perete. Muşchii lui mă tachinează când îi privesc în lateral.
La dracu.
Nu deschidem gura cincisprezece minute.
E atât de calm şi normal, de parcă nu ne-am sărutat la discotecă.
De parcă aş fi uitat ce mi-a spus. S-a întâmplat sau mi-am imaginat totul?

Sunt din ce în ce mai furios cu fiecare minut care trece. Pana cand că vine un moment când nu mai suport şi explodez ca o fiară.

„Ce este în neregulă cu mine?” Scuip.

Elliot îmi oferă un zâmbet lent şi sexy. Noroc!
El castiga.
„Nu-mi pasă dacă ai câştigat acest joc nenorocit”, şoptesc eu.
Elliot mă urmăreşte cu atenţie.

— Şi nu-mi pasă dacă te-ai culcat cu zece modele sâmbătă seara, îşi pune o faţă care îl face să râdă.

— Pentru că nu vreau să mă culc cu tine pentru toată lumea. Elliot ridică o sprânceană.

— Ce-i cu faţa aia? Nu-mi face fata asta, Elliot. Ştiu ce faci.

Zâmbeşte şi îşi aruncă capul pe spate cu ochii închişi. Tipul nu seamănă cu nimic şi eu morînăuntru.

— Şi ce fac, Kathryn? -întrebare. Kathryn... Sunt din nou Kathryn. „Mâncandu-mi nuca de cocos”, sar.

— Omul tău nu are nimic de-a face cu asta. Vreau să te mănânc întreg. Maxilarul îmi cade îngrozit.

— Este necesar să fii atât de grafic? mormăi supărat. El ridică din umeri lejer şi spune: „Acela sunt doar eu. Dacă eşti în căutarea dragostei, poţi merge acum. Mă uit la el. Unde este băiatul fermecător de pe internet?

Sunt aceeaşi persoană?

Machine Translated by Google

îmi place mai mult Ed de aici până în Lima.

„Bineînțeles că mă duc”, spun și înfășoară prosopul în jurul meu. -De ce?

-De ce? spun eu batjocoritor. Vorbești serios? „Tu ai ceva ce vreau și eu am ceva ce vrei tu.” Poate sa ajutor reciproc.

„Vrei să spui că te culcă și gata”.

Elliot zâmbește în timp ce închide din nou ochii.
-Nu.
-Nu ce?
— O pulbere este un quiqui rapid care se aruncă la întoarcerea acasă noaptea.

„Hai, omule”, spun eu, dându-mi ochii peste cap. Elliot se aplecă înainte și îmi întinde picioarele cu mâinile. „Vorbesc despre desfășurarea picioarelor și să mă ospăț cu tine”, îmi înghit nodul din gât.

—Și, mai ales, să-l pun în tine atât de tare și atât de mult încât nici măcar nu ai făcut-o nici măcar nu-ți amintesc de cei care au fost acolo înaintea mea.

Ne-am uitat unul la ochi.

— Și vei fi ud și plin de mine. Mă apucă de păr și mă trage mai aproape de el. Și apoi îmi șoptește la ureche: „Și voi fi plin de tine”. îmi linge obrazul și îmi închid ochii la simțirea limbii sale umede.
Mama mea

Mi se face pielea de găină.

Mă eliberează și stă de parcă chestia nu ar fi cu el.

„Fă-ți timp să te gândești la asta. Sunt conștientă că acest lucru nu este pentru toată lumea și că multe femei nu pot suporta.

— Lasă-l să se gândească ce despre mine? -întreb.

„Nu fac lucrurile pe jumătate, nu am relații lungi și nu am îmi împărtășesc iubiții.

— Și ce faci atunci? optesc eu.
„Pot să te trag ca și cum nimeni nu te-a luat niciodată”.

Mediul este încărcat cu energie electrică.

„Gândește-te, pentru că dacă mergem înainte, nu voi fi milos”. îngenunchează între picioarele mele și îmi linge interiorul coapsei. Mă uit la el uluit.

Mama care l-a născut...

își trece limba pe coapsa mea în timp ce se uită în ochii mei. A mea du-te la u ă. Ce se întâmplă dacă cineva intră și îl vede în genunchi și lingându-mă?

„Vrei sex fără angajament?” – oaptă.

-Da. După un ultim sărut pe fundul de bikini, chiar acolo unde este vaginul meu, se ridică.

Vreau să ajungem la o înțelegere.
Mi se topesc interiorul.
„Putem dormi cu alții?” -întreb.
-Nu.

— De ce aș fi de acord cu asta?

Mă privește în ochi și spune:

—Pentru că doar așa mă vei avea.

La naiba. De unde ti i?

Machine Translated by Google

Se apleacă, mă prinde de obraji şi mă sărută tandru, cu ale lui cantitate suficientă de limbă

.— Ştii cum să mă găseşti.

Iese pe uşă fără să se uite înapoi şi se închide în urma lui. închid ochii şi încerc să-mi reglez respiraţia. M-am rahat pe curvă

.—Şi, mai ales, să-l pun în tine atât de tare şi atât de mult încât nici măcar nu ai făcut-o nici măcar nu-ţi amintesc de cei care au fost acolo înaintea mea.

Ne-am uitat unul la ochi.

— Şi vei fi ud şi plin de mine. Mă apucă de păr şi mă trage mai aproape de el. Şi apoi îmi şopteşte la ureche: „Şi voi fi plin de tine”. îmi linge obrazul şi îmi închid ochii la simţirea limbii sale umede.

Mama mea

Mi se face pielea de găină.

Mă eliberează şi stă de parcă chestia nu ar fi cu el.

„Fă-ţi timp să te gândeşti la asta. Sunt conştientă că acest lucru nu este pentru toată lumea şi că multe femei nu pot suporta.

— Lasă-l să se gândească ce despre mine? -întreb.

„Nu fac lucrurile pe jumătate, nu am relaţii lungi şi nu am îmi împărtăşesc iubiţii.

— Şi ce faci atunci? optesc eu.

„Pot să te trag ca şi cum nimeni nu te-a luat niciodată”.

Mediul este încărcat cu energie electrică.

„Gândeşte-te, pentru că dacă mergem înainte, nu voi fi milos”. îngenunchează între picioarele mele şi îmi linge interiorul coapsei. Mă uit la el uluit.

Mama care l-a născut...

îşi trece limba pe coapsa mea în timp ce se uită în ochii mei. A mea du-te la u ă. Ce se întâmplă dacă cineva intră şi îl vede în genunchi şi lingându-mă?

„Vrei sex fără angajament?” – oaptă.

-Da. După un ultim sărut pe fundul de bikini, chiar acolo unde este vaginul meu, se ridică.

Vreau să ajungem la o înţelegere.

Mi se topesc interiorul.

„Putem dormi cu alţii?” -întreb.

-Nu.

— De ce aş fi de acord cu asta?

Mă priveşte în ochi şi spune:

—Pentru că doar aşa mă vei avea.

La naiba. De unde ti i?

Machine Translated by Google

Se aplecă, mă prinde de obraji şi mă sărută tandru, cu ale lui cantitate suficientă de limbă

.— Ştii cum să mă găseşti.

Iese pe uşă fără să se uite înapoi şi se închide în urma lui. închid ochii şi încerc să-mi reglez respiraţia. M-am rahat pe curvă

.Capitolul 8

Am întins mâncarea cu furculiţa.

„Am întrebat dacă nu-ţi place”, spune Rebecca, ca şi cum şi-ar fi repetat.

-Hei? Mă uit la ea năucit. îmi pare rău, nu te-am auzit. îmi aduc în grabă o mu cătură la gură.

Bineînţeles că îmi place. Este felul meu de mâncare preferat.

Daniel se uită la mine şi îmi spune: „Ce

e în neregulă cu tine în seara asta?”

-Nimic pentru?

— Pentru că abia ai spus un cuvânt de când ai intrat pe u ă.

„Sunt obosit, cred”, spun eu ridicând din umeri. Nu am chef să-ţi spun că Elliot Miles mi-a lins coapsa în saună şi vrea sex fără sforţi, dar nu am voie să mă culc cu alţii, sau că are o prostie enormă şi luna asta scăpa de sub control..

— Ai auzit de Elliot? mă întreabă Rebecca.

Dau din cap şi mint: „Nu.

Mi-e ruşine de indecenţa pe care mi-a propus-o. nu vreau sa am sa explic situatia pentru ca, sincer, nici eu nu o inteleg.

— Şi Edgar, churri-ul tău virtual? mă întreabă Daniel.

-Nu. Mestec mancarea. Nici eu nu am vorbit cu el.

Cel de trolas pe care îl lansez în seara asta!

De ce nu? Când Edgar mi-a spus că a noastră nu este o poveste de dragoste epică şi că voia doar să se pună culcat, nu a minţit. Nu este nici măcar o poveste de dragoste; este o tranzacţie comercială de schimb de fluide.

„O să fie prost”, spune Daniel. Este normal să fii deprimat.

„Nu sunt deprimat”, pufnesc, jignit. Elliot Miles nu înseamnă nimic pentru mine.

Bine, poate puţin deprimat dacă sunt.

Când Elliot mi-a spus că mă vrea, mi s-a părut, pentru o secundă, a fi ceva nou şi incitant şi o ieşire din rutină. Doamne, glazura lui chiloţi a fost cel mai memorabil lucru pe care l-am făcut tot anul! Dar acum că ştiu că mă vede doar ca pe un vagin pe picioare, interesul lui pentru mine şi-a pierdut graţia.

Şi ce este mai rău, mă gândesc serios la oferta ta. Ştiu că e o prostie, că se va dovedi a fi un prost şi sunt sigur că voi fi concediat sau rănit.

Sau, mai rău, ambele.

Machine Translated by Google

Doar să-mi amintesc de el în saună, îngenuncheat între picioarele mele, îmi face crampe la stomac.

Elliot mă face să simt ceva. Şi, chiar dacă este un lucru rău, este totuşi un sentiment.

Tocmai mi-am dat seama că am fost adormit de ani de zile şi că, dacă vreau să fiu din nou vechiul meu eu, poate îl pot folosi pe Elliot Miles ca trambulină de care am nevoie pentru a-mi atinge obiectivul.

Continui să mănânc în tăcere în timp ce Daniel şi Beck discută despre noua aplicaţie Pilates pe care au descărcat-o.

Mă abat din nou şi ajung să mă gândesc că îmi place Edgar. Este dulce, inteligent şi fermecător... Dar apoi îmi amintesc cine este el cu adevărat.

Nu trebuie să-mi complic viaţa cu Elliot Miles. Sunt departe de a fi o fetiţă orbită de poftă şi de ochii unui miel ucis. Nu am nevoie ca şeful meu să-mi mănânce scoica în sauna de la birou ca să mă simt în viaţă.

Sunt deja adult.

Dar „să-l pun pe şeful meu să mănânce scoica în sauna de la birou”... chiar şi să mă gândesc la asta mă excită.

Sunt o nimfomană dracului.

Să vedem, să fiu complet clar: să te culci cu cineva atât de chipeş şi autoritar ar fi să scadă foarte jos.

Are toate buletinele de vot pentru a merge prost.

— îţi place, nu? spune Rebecca, trăgându-mă înapoi în conversaţie.

-OMS?întreb eu, făcându-mi prostul. Amândoi îşi dau ochii peste cap şi spun: „Elliot Miles.
-Nu-l cunosc. Şi ce e cu tine, că ai greşit toată noaptea cu cântecul?

„îmi pare rău”, spune Rebecca, făcând ochii mari.

Continuăm să luăm cina.

„Mâine seară este petrecerea de Crăciun al companiei tale, nu?” – Beck cere să schimbe subiectul.

— Sunt doar câteva băuturi la birou. Şi ce ai de gând să faci?

— Mă duc să dorm la Brett, spune Rebecca.

„Mă duc acasă câteva zile să-mi văd părinţii”, spune Daniel. Pe mine mama este un mic flop. -Ce se întâmplă? -întreb.

—Anul acesta a depăşit cancerul şi îşi ia plănuţa. Vreau să o ajut cu cadourile şi cu pregătirile de Crăciun, pentru că tatăl meu nu este bun pentru asta.

Zâmbesc şi ating mâna lui Daniel peste masă.

— Eşti un om bun, ştii asta?

— Ei bine, anul acesta voi fi doar eu. Sora mea a fost trimisă în misiune şi nu va fi acasă până în februarie.

— Eîn Marina, nu? -întreb. Daniel dă din cap mândru.

— E o curvă. Cum mă ia dracu' mă face să explod. Noi am chicotit.

— Vei mânca aici în ziua de Crăciun cu fraţii tăi, nu? Dau din cap şi spun:

„Am crezut că a fost o idee bună la momentul respectiv. -Acum nu atât de mult? mă întreabă Daniel.

—Uau, nici nu m-am gândit la ce o să gătesc. Totul este atât de greu...

Machine Translated by Google

„Ei bine, voi fi plecat doar două zile. Dacă vrei, când mă întorc, te ajut să prepari mâncarea. Nu plec până în ajunul Crăciunului. Şi până atunci putem avea aproape totul pregătit.

„Nu trebuie să te deranjezi”, spun eu zâmbind.

— Ce altceva am de gând să fac? Dacă stau mai mult de două zile în casa aceea o să înnebunesc şi mâine este ultima mea zi la muncă. Putem încerca câteva reţete în timp ce dăm vinul.

Zâmbesc, recunoscător că îl am pe Daniel ca prieten şi mă întorc către Rebecca.

— Şi ce ai de gând să faci de Crăciun, Beck?

— Voi media în luptele familiei mele distruse. – Oftă.

Zâmbim în timp ce ascultăm restul.

— Când părinţii tăi divorţează, crezi că s-a terminat circul.

Ei bine, nu, pentru că ei caută doi ticăloşi pentru un partener. Cu care ai funcţie dubla cu crema si un plus de acoperire. Noi am chicotit.

Daniel ridică paharul, iar eu şi Rebecca ne alăturăm toastului simultan.

„De Crăciun, circ suprem”. -Pentru Crăciun.

E după unsprezece când mă aşez la birou cu o cafea. Primesc un e-mail. Elliot Miles.

Bună Kathryn,

aş dori să mă întâlnesc cu Departamentul de Tehnologia Informaţiei.

Vă vreau pe toţi în biroul meu într-o jumătate de oră. Elliot

— Noroc. Mă ridic şi intru în biroul alăturat. Bob, ai primit corespondenţa de la Elliot?

Bob se opreşte să se uite la ecran şi îmi

spune: „Stai, mă voi uita la el”. Deschide căsuţa de e-mail şi îşi încreţeşte nasul. Da.” Se uită

din nou la mine şi adaugă: „Crezi că e din cauza toamnei de săptămâna trecută?

— Sigur, spun eu, dându-mi ochii peste cap. Nu am chef de asta azi.

Bob expiră puternic, apoijoel aruncă o privire.

— Ai primit poşta? -Da.

Ne-am uitat o vreme unul la altul. Când Elliot Miles te invită personal în biroul lui, nu este

tocmai pentru ceai.

înseamnă că eşti într-o mizerie de două perechi de nas.

„Dacă o scoate pe mine, îi voi spune să o bage acolo”, se răstește Bob.

— Să intri în ce anume?îl tachinează Joel. „Trebuia asta nenorocită”, spune Bob.

„Uite, ce ticălos”, spune Joel. Ştii cum merge asta, lasă-l pe Kate să vorbească.

Bob dă din cap în acord. Caguetas.

Mi-am pus ochiul alb. Grozav... ce aveam nevoie.

O jumătate de oră mai târziu, ne-am plantat la ultimul etaj.

„Bună”, spune Courtney, întâmpinându-ne cu un zâmbet. Intră, te aşteaptă.

Bob, Joel şi cu mine ne-am uitat unul la altul.

— E frumos, spun eu făcând un zâmbet.

Traversăm sala. îmi cobor umerii şi mă pregătesc pentru atac. Elliot Miles este multe lucruri,

dar pushover nu este unul dintre ele. Bob bate la u ă.

— Haide, spune Elliot cu vocea lui plină. „Ce naiba”, şopteşte Joel.

Zâmbesc. De fapt, teama pe care o au de el mă amuză foarte mult.

Intrăm şi îl vedem pe Elliot stând la masă. Se lasă pe spate în scaun şi ridică bărbia cât poţi de

mult. Recunosc acea postură instantaneu.

Nu este supărat, este supărat al naibii.

Machine Translated by Google

— Ai vrut să ne vezi, spun eu.

Arătă cu pixul spre masa de conferinţă şi spune: „la
loc.
expir.

Urăsc masa aia.

Elliot se ridică şi îşi descheie jacheta cu o mână. Poartă un costum bleumarin şi o cămaşă albă amidonată, strânsă până la tors. Işi scoate jacheta şi o pune pe spătarul scaunului, permiţându-mi să mă bucur de acel fund pătrat. Văd muşchii umerilor lui strângându-se în timp ce împinge scaunul înapoi.

Grozav. Ce îmi lipsea: porno la birou.

Părul negru îi acoperă fruntea, iar ochii lui sunt albaştri de cristal. Nu m-ar strica să fiu puţin mai puţin graţioasă.

„Aş vrea să vorbesc cu tine despre accidentul de săptămâna trecută”, spune el, ştampinând raportul tipărit pe masa din faţa noastră. Sub nori deodată.
Concentrează-te.

— Am crezut, am mormăit pe sub răsuflare.

„Spune-mi ce s-a întâmplat”, spune el.

Deschid gura să vorbesc când îmi spune:
„Nu tu. Joel.

Joel şi Bob se uită nervoşi.

— Vedeţi, a trebuit să actualizăm sistemul web de administrare şi, pentru aceasta, a trebuit să introducem un nou cod WAP.

Elliot ia un pix şi nu-l pune jos în timp ce ascultă explicaţiile lui Joel.

„Ceea ce nu am luat în considerare a fost că prin introducerea noului cod, întregul sistem al clădirii s-ar prăbuşi.

— De ce nu ai inut cont de asta? întreabă el cu o faţă impasibilă.
Joe ridică din umeri.

— Nu te-am plătit eu pentru asta? Un specialist IT ar trebui să fie instruit pentru a opri o ameninţare iminentă înainte ca aceasta să se întâmple.

Joel deschide gura şi o închide din nou. Se uită la mine pentru confort şi eu îi zâmbesc cât pot de bine.
„Nu te uita la Kathryn; uită-te la mine. Care dintre cele trei a actualizat sistemul?
„Am autorizat”, răspund.
„Nu am întrebat asta”, răspunde el aspru. Cine a actualizat sistemul?

La naiba cum le cheltuie. „Am fost eu”, şopteşte Bob. Elliot se lasă pe spate în scaun şi îl priveşte pe Bob. „Spune-mi... Bob”, rânjeşte el. Câţi muncitori de Mii de media sunt în această clădire?

Bob înghite nodul din gât şi spune: „Aproximativ două mii, domnule.

— Două mii o sută şaptezeci şi unu, urlă Elliot. Şi cât de mult crezi Toţi acei oameni taxează la oră, Bob?

Bob începe să transpire.

„Domnule Miles, cu tot respectul...” am întrerupt. -Nu. eu. întrerupe. Kathryn, răcneşte el. Noi trei ne înfiorăm.

— Doar salariul orar al tuturor angajaţilor din această clădire

Machine Translated by Google

se ridică la un total de şaptezeci şi patru de mii nouă sute de lire sterline. Nu mişcăm niciun
muşchi. La naiba, cineva să mă scoată de aici. „Să înmulţim această cifră cu cele trei
ore în care am stat fără internet”, mârâie el.
Bob atârnă capul.

„Incompetenţa ta m-a costat 224.700 de lire sterline, expir. Laptele!
— Vrei să-ţi scad din salariu? Spune el uitându-se la noi.
Trei.

Noi nu spunem nimic. -Raspunde-mi! urlă el.

„Nu, domnule”, spunem noi trei. Elliot se ridică şi, cu ambele mâini pe masă, noi aruncă o
privire criminală.
— Şi totuşi l-ai redus faţă de al meu, mârâie el.
Dă-mi un motiv pentru care nu ar trebui să-ţi reziliez contractele chiar acum. Ce idiot este.

Furios, mă aşez şi spun: „Du-te şi reziliază-mi contractul”.

Elliot îngustă ochii. Este pe cale să explodeze ca un vulcan.

— Ţi-ar plăcea asta, nu? Să fugi de incompetenţa ta în loc să te confrunţi cu impact.

Nu ştiu de ce mă aşteptam la mai mult de la tine.

Mi-am pus ochiul alb.

— Nu-ţi da ochii peste cap la mine! strigă el şi sărim cu toţii şocaţi.
Uşa se deschide şi Christopher se uită afară, privindu-ne şi făcând un zâmbet.

— Elliot, putem vorbi un minut? „Sunt ocupat”, izbucneşte el.

— Da, îl îndeamnă ea cu ochii mari.
Elliot iese furtuni şi închide uşa. Bob şi Joel se scufundă în scaun. „Nu îndrăzni să renunţi”,
şopteşte Joel.

„Asta spun eu”, este de acord Bob.

— La naiba, omule, îi şoptesc. M-am săturat de toate prostiile astea. Tipul ăsta e un
nenorocit, plec de aici.

„Relaxează-te, aşa a fost întotdeauna. De ce te deranjează brusc? murmură Joel.
Pentru că nu voiam să mă culc cu el înainte.
„Nu ştiu despre ce este toată agitaţia”, murmură Bob. Tipul câştigă două sute de mii de lire la
fiecare zece minute.

Uşa se deschide din nou. Elliot intră, după ce s-a strâns până acum, şi ia loc. Christopher

Miles, alias Xanax, este singurul capabil să-l liniştească pe Elliot.
şi a pus capăt temperamentului lui prost.
L-am văzut de multe ori.

Elliot ia un pix şi se lasă pe spate, privind de la unul la altul. -Nu se va mai intampla. m-am
explicat bine?
„Da”, am răspuns noi trei.

-Sunt dezamăgit. Când plătesc pentru ce este mai bun, mă aştept la ce este mai bun. Expiră
puternic în timp ce se uită la noi trei şi lasă pixul pe masă de parcă ar renunţa. Te poţi întoarce
la birourile tale.
Noi trei ne-am ridicat.

„Kathryn, stai un minut. Aş dori să vă vorbesc despre propunerea pe care mi-aţi trimis-o.
Sângele îmi fierbe când mă aşez înapoi. îmi muşc obrazul ca să nu-i spun să meargă în iad.

De îndată cejoel şi Bob ies pe uşă, Elliot se întoarce spre mine.

Machine Translated by Google

Ne uitam unul la altul pana nu mai suport si ridic o spranceana.

— Ce vrei să-mi spui despre propunere?

Elliot se ridică, se plimbă în jurul mesei, se aşează pe ea, îşi încrucişează gleznele şi se aşează, apucă de birou cu ambele mâini.
„Nu mă ameninţa, nu-mi place”, spune el calm.
„Nu a fost o ameninţare.
—Ştiu să-mi separ viaţa profesională de viaţa personală şi am crezut că şi tu.

-Bineînţeles ca pot. Mă îndrept şi adaug: „Cat mai mult, fac deja”.

Elliot mă priveşte în ochi şi spune:

„Este o minciună. Nu ai ameninţat niciodată că mă părăseşti. Dimpotrivă, tu Eşti lăsat singur să mă enervezi. Şi azi, brusc, vrei să-ţi dai demisia?

„Nimeni nu-mi vorbeşte aşa, indiferent dacă dormim sau nu.

„Tu şi cu mine nu am dormit... încă”, spune el, subliniind „încă”. Dar am de gând să o modific foarte curând.

Ai vrea tu.

Tac, nu ştiu ce să spun fără să par melodramatic. Ai dreptate, până azi nu m-am gândit să plec. Este posibil să nu puteţi separa profesionalul de personal.
„Mâine dimineaţă plec la New York”, anunţă el.
Scaun.

Mă priveşte în ochi şi ridică o sprânceană nerăbdător.

-Si bun?

„Deci ce?” -Spune.

— Ne vedem în seara asta?

—Voi participa la petrecerea de Crăciun ca şi restul angajaţilor. -Eu Ridic non alant din umeri.

Deci presupun că da.

Elliot îngustează ochii şi spune:

„Ce e cu tonul ăsta?”

Mă ridic şi spun: „Pentru că eşti atât de inteligent, eşti destul de prost”. Dacă crezi că te înţeleg şi ţip la mine şi la colegii mei pentru eroare umană, te înşeli.

îşi pune jacheta la loc şi îşi bagă mâinile în buzunare.

„Sunt un profesionist, Kathryn. Nu aş fi unde sunt dacă n-aş fi. Nu-i voi tolera pe incompetenţi; Nu-mi pasă ce relaţie am cu ei.

Mă răsucesc pe scaun şi mă uit pe fereastră pentru a evita privirea lui.

— Vrei un tratament preferenţial, asta vrei să spui?

— Desigur că nu, mă răstesc eu.

-Pune-te în locul meu. Vrei să te tratez la fel la birou sau nu?

îmi strâng maxilarul. Nenorocitul m-a prins.

„Pot să vă despart pe voi doi”, continuă el. Kathryn cu care job şi Kate pe care o vreau.

îmi ridică bărbia cu un deget, astfel încât să mă uit în ochii lui, fixată pe buzele mele.
„Şi acum să vorbim despre Kate”, şopteşte el. îmi place.
Ce ochi albaştri... Mă simt aplecat spre el.
Doar un sărut...
Ies din transă şi spun:
„Mai bine nu”.

Machine Translated by Google

Mă întorc şi ies constant din birou. Sun la lift cu atâta forţă încât sunt surprins că nu am oprit butonul. Mă grăbesc să cobor. Mi-ar fi bine să iau puţin aer şi să-mi limpezesc capul.
Acum totul este foarte confuz. Viaţa îmi dă dar bine şi nu tocmai în sensul bun.
Muzica se aude peste difuzoarele sălii de sport şi râsete se aud peste tot. Chelnerii se plimbă cu tăvi cu şampanie şi bere,
sunt si baloane si decoratiuni de Crăciun.

Sunt la petrecerea de Crăciun, care nu seamănă cu ceea ce mi-am imaginat. Teoretic, noi, angajaţii Miles Media, urma să petrecem noaptea departe de Londra, dar clubul country unde urma să aibă loc petrecerea a ars luna trecută.

Sunt în spate cu micul meu grup, beau şampanie şi mă uit la ceilalţi.

Petrecerile de Crăciun scot întotdeauna la iveală ce e mai rău din oameni şi nu-ţi mai vezi colegii la fel. Anul trecut, doamna perfectă care nu a spart niciodată o farfurie la etajul doi şi-a petrecut noaptea cu un director căsătorit. El a fost discutat în birou săptămâni întregi. Marcus şi Neil, ambii căsătoriţi, au fost surprinşi sărutându-seîn cabina foto. Iar Mandy, de la etajul al nouălea, şi-a scos cămaşa şi a dansat în sutien pentru că era fierbinte. Zâmbesc când îmi amintesc. Ce bine m-am petrecut în noaptea aceea.

Mă întorc în prezent şi mă gândesc la propunerea indecentă a lui Elliot.

Oricât sunt atrasă de şeful meu, da, nu neg (deşi, după azi, nu mă gândesc de ce), nu vreau să fiu râsul biroului.

Mi-a spus foarte clar că nici un angajament, nicio relaţie stabil sau sentimente şi fără întâlniri.

Deci de ce mă gândesc să accept?

Nu este harul de a te întâlni cu cineva pentru a te distra, a merge în locuri şi a ne cunoaşte? Dacă nu am de gând să mă întâlnesc cu alţii, nu aş prefera să fiu cu cineva care a fost mândru să se întâlnească cu mine?

Mi-aş fi dorit să nu fi vorbit niciodată cu Edgar Moffatt. Pentru că mă face să-l văd pe Elliot cu alţi ochi şi să simt cu el o intimitate care nu există cu adevărat. Şi nu ar trebui să fie aşa.

Sunt conştient că este un nenorocit fără scrupule şi că nu voi fi niciodată suficient pentru el. Indiferent cât de mult aş încerca, nu voi fi niciodată femeia uimitoare pe care o cauţi.

Ei bine, reformulez propoziţia. Mi-aş fi dorit să-l fi întâlnit pe Edgar în loc de Elliot. El chiar are tot ce caut.

Nu ar putea să semene mai puţin cu Elliot Miles, ceea ce nu are sens pentru că sunt aceeaşi persoană.

Până când deodată îmi amintesc că el caută o fată extraordinară, El continuă să creadă în basme şi că aparenţele sunt înşelătoare.
Uf, e merlanul care îşi mușcă propria coadă.
Pentru o secundă sunt emoţionat pentru că este o experienţă nouă şi interesantă care mă excită foarte mult şi care ne-ar permite să tragem ca nebunii.
Iar următoarea îmi imaginez pe Bob şi Joel aflând că mă culc cu şeful meu şi ce ar crede ei şi ceilalţi colegi de muncă despre mine, iar eu mor de ruşine.

Machine Translated by Google

Oricât de tentant ar fi să arunci un glonț în aer, știu ce să fac.
îți voi respinge oferta.
Și doar să mă gândesc la asta îmi face rău. După cum se spune, mă pune să mănânc din mâna lui.
Și că doar ne-am încurcat!
îmi amintesc cum m-a sărutat aseară la discotecă.
Cum m-a prins de obraji și cum a închis ochii.
Este atât de... wow.

Mă uit prin cameră și îl văd sosind cu Christopherîn timp ce vorbește cu ceilalți directori de la ultimul etaj.

Poartă un costum care i se potrivește ca o mănușă și o bere Corona în mână. Privește peste tot fără să te oprești din vorbit.
Mă caută.
Suficient.

Nu se va întâmpla.

îmi scot telefonul din geantă și mă prefac că vorbesc cu cineva.

-într-adevăr? Mă duc acum. închid și îi spun lui Joel: „Trebuie să plec”. Mașina surorii mele s-a stricat și a rămas întinsă pe autostradă.

— Stridii. Fața i se schimbă. Bon. Mă sărută pe obraz și adaugă: Sărbători fericite.

-La fel de. Mă întorc și îl sărut pe Bob pe obraz. Pana cand anul viitor Bob. Crăciun fericit.

— La fel, drăguță.

„Nu spune nimănui că am scăpat”, îi șoptesc.
-Nu vă faceți griji.

Mă uit prin cameră și Elliot și cu mine ne uităm. îmi aruncă un zâmbet lent și sexy și își ia un pahar de bere. simt
care mă mănâncă cu ochii lui, care strălucesc amenințător.
La dracu.
Scurg paharul și merg la baie. Trebuie să scap de el.
Intru, mă uit la mine și ies. Mă îndrept pe hol și intru direct în el.
lift.

Cu inima batându-mi o oră, cobor la parter.

Nu mă urma. Pentru numele lui Dumnezeu, nu mă urma.

Am nevoie de spațiu.

începând de mâine, este plecat de două săptămâni, ceea ce îmi va da o pauză.

Ușile se deschid, iar eu trec prin hol și ies pe stradă, unde sunt taxiuri care așteaptă. Intru în primul.
-Buna ziua.

Taximetristul zâmbește si se uita la mine.

— Unde, dragă?

„Acasă, du-mă acasă...”
*

Fulgul de nea coboară dintr-o parte în alta până își găsește în sfârșit locul pe pământ. în sine, este nesemnificativ, dar cu congenerii săi este capabil să creeze o calotă de gheață magnifică.

Lumina lunii iese în stradă și pijamalele mele. Stau ghemuit cu picioarele încrucișate pe scaunul de la fereastra din dormitorul meu si privesc afara. Cât de calmă și pașnică pare lumea...

E unsprezece și jumătate noaptea și nici măcar nu-mi trece prin cap să mă culc. încă nu mi-am trecut peste nervi.
Creierul meu se bate în viteză.

Machine Translated by Google

Văd o mașină dând colțul și luminând strada cu farurile. Știu în fața casei mele. Mă uit înăuntru și constat că este un Bentley negru.

Ușa se deschide și Elliot iese la ușa mea.
a venit. La dracu.

Capitolul 9

îl aud bătând la u ă cu pumnul.
Nu sunt hituri soft precum „Ești acasă?”, ci hituri precum „M-ai enervat deja”.
Bat din nou în usa.

Ce faci? E unsprezece și jumătate noaptea. Dacă colegii mei au fost acasă? Cobor fumând și o deschid.

Și iată-l, la fel de frumos și despotic ca întotdeauna. -Da? -Spune.

— De ce ai plecat? -Am fost obosit.

Ridică o sprânceană fără să-și ia ochii de la mine; știi că este o minciună.

— Ce vrei, Elliot?

— Ai de gând să mă lasi să trec?
-Nu.
-De ce nu?

Acest om este disperat, serios.

— Păi, pentru că e târziu și, după cum ți-am spus, sunt obosit. „Avem afaceri de discutat.

— Nimic despre asta. Din partea mea, nu mai am nimic de adăugat.

— Și un lapte! „Se strecoară pe toată fața mea, mă lasă în picioare pe hol și urcă în camera mea.
expir.
-Haide haide.

închid ușa și urc scările. Când ajung sus, îl găsesc în camera mea plimbându-se înainte și înapoi, de parcă s-ar fi pregătit de luptă.

— Ce vrei, Elliot? intreb în timp ce inchid usa. Mă privește în ochi și îmi spune: „Știi ce vreau”. -Nu, adevarul este nu. Mă duc la fereastră și mă uit pe stradă.

Nu știu ce să spun, așa că nu par nevoiaș sau plângător. Mai bine ai face planuri margine. Doamne, nici măcar nu mă mai cunosc. „Chestia este...” începe el. Mă întorc și mă așez pe podea, lângă perete.

Se oprește la jumătatea propoziției și ne uităm unul la celălalt. Apoi se așează lângă mine și se sprijină și el de perete.

Tăcem si privim inainte. Se pare că nici el nu știe ce să spună.

Este prima dată când Elliot Miles rămâne fără cuvinte. -Ce ți-am spus? mă întreabă el cu voce joasă. -Când?

—în a doua zi de întâlnire, când ai vorbit despre culoarea ochilor mei. Ce ți-am spus?
„Nu-mi amintesc”, mint.

„M-am gândit de ceva vreme că trebuie să existe un motiv pentru care m-ai urât în toți acești ani. Nu spun nimic.

— Bine, spune-mi.

„Mi-ai spus că nu-ți place ca femeile să facă comentarii nepotrivit în birou. Elliot se încruntă.

Machine Translated by Google

„Şi eu...” scap la mijlocul propoziţiei.

— i tu?

dau din umeri. El continuă

să privească înainte. Am mai stat puţin în tăcere.

„Kate, cu riscul să suneînmulţumit...

-Tu? încrezut?

El sparge un zâmbet.

— Hai, îl încurajez zâmbind.

— Femeile îmi aruncă cu bastonul în fiecare zi... şi nu pentru că le place, ascult cu atentie.

— Numele meu de familie şi contul meu curent îi atrag. Sufletul meu cade în picioare.

„Petrec atât de mult timp respingând complimentele încât nici nu-mi dau seama. A Fraţii mei au acelaşi lucru, mă încruntă.

—Aşa că când mi-ai spus cu ani în urmă că am ochi mari, pe care, apropo, nici numi amintesc, probabil am crezut că te prosteşti şi te-am oprit ca să nu mai mergi.

îmi muşc buzele în timp ce ascult cu atenţie.

— De asta ai fost o jantă în toţi aceşti ani? Să-mi demonstrezi că nu flirtai cu mine?

„Am fost la limită pentru că eşti un idiot, îşi pleacă capul şi chicoteşte încet. Spre surprinderea mea, şi eu zâmbesc. „Bine, este adevărat.

Mă ia de mână şi îşi împleteşte degetele cu ale mele.

— Ce vă împiedică să acceptaţi propunerea mea?

„Păi”, spun eu, aruncându-i o privire la el, „nu crezi că e ciudat că eşti brusc atras de el?”

-Vezi. El dă din cap. Nu pot explica.

îmi brăzdesc din nou fruntea. Nu mă aşteptam să spună asta. „Nu ştiu de ce mă simt aşa, dar a fost instantaneu. Te privea cum dansezi în rochia ta roşie de netball şi mă iei cu putere. -Cum?

-Trebuie să-ţi mărturisesc ceva. -Faptul că?

„Poate...” Se opreşte pentru a-şi alege cu atenţie următoarele cuvinte. -Hei?

îmi sărută dosul mâinii şi spune: „Să spunem că, ca în cântec, mi-ai sunat clopoţelul”. Când conectez punctele, îmi cade maxilarul. -Sunt serios?

Ea îşi muşcă buza pentru a nu zâmbi.

„Elliot”, răsuflesc, surprinsă.

„Nu m-am putut abţine, arăţi minunat.

Zâmbesc.

„Ştii de câte ori m-am smuls la acel videoclip?”

Am izbucnit în râs şi am

exclamat: „Ce?

Devine din nou serios şi spune:

„Ce altceva?” Care sunt celelalte obstacole?

„Ei bine...” Mă gândesc la asta o secundă şi spun: „De ce nu merg relaţiile pentru tine?”

„Pentru că m-am săturat.

Machine Translated by Google

— Distributie?

„Pentru că de îndată ce ies cu o fată fără să mă ascund, apar în toate revistele şi presa o tot întreabă dacă ne căsătorim curând. Se uită cu atenţie la tot ceea ce facem şi apare în toate revistele.

Nu spun nimic şi ascult.

— Ai idee cât de mult stres pune un cuplu? -întrebare.

Nici nu vreau să-mi imaginez-. Dacă par rece şi îndepărtată... este pentru că eu a.m.

„Elliot...” şoptesc eu cu tristeţe.

Ridică din umeri de parcă nu ar fi nimic, ca şi cum ar fi perfect pentru el să fie rece şi distant.

—Acum vreo şase ani am decis că voi rămâne doar secretă şi că nu voi ieşi cu nimeni public. Asta mă scuteşte de bârfele şi invenţiile paparazzilor. Mi se pare mai suportabil. Ştiu că este egoist, dar este ceea ce este.

„Şi ce se va întâmpla când vei întâlni femeia supremă?”

— Presupun că, când va veni momentul, o vom rezolva împreună.

Zâmbesc tandru şi îl bat cu umărul.

-Răspuns bun.

„Ştiu”, spune el şi mă bate înapoi. Putem să ne culcăm acum?

Râd surprins.

-Nu.

Elliot zâmbeşte şi îşi apasă capul de perete.

—Am venit să te seduc; deschide, nu era în planurile mele că ne deschidem.

„Am avut nevoie de această conversaţie. „Răspunsul tău are sens. S-ar putea să te descurci cu toate acestea. Am putea..., nu ştiu, să mergem încet? Se întoarce spre mine şi oftă lung şi greu. „Nu este punctul meu forte, să spun cel puţin. -Vă rog. Mă apropii şi îl sărut uşor. Pentru mine?

Sărutul nostru se intensifică şi Elliot mă apucă de obraji, am pus limba şi ne sărutăm iar şi iar... Doamne, ce bine sărută.

Se întinde pe mine peste el. îi ating părul în timp ce ne sărutăm; Este dulce, tandru şi de fiecare dată când îşi bagă limba în mine, îmi creşte temperatura.

îi simt erecţia de fiecare dată când mă apropii de el. stridii...

Mă îndepărtez şi mă uit la el.

— încet, îţi aminteşti?

îşi muşcă buzele şi spune: „Mă glumiţi!”

Zâmbesc ruşinat şi spun: „Te rog”.

— Dar voi fi plecat două săptămâni.

Dacă nu mă opresc acum, atunci nu voi putea. Aşa că mă ridic şi îl ajut să se ridice. -Ştiu.

Mă îmbrăţişează şi îmi dă un sărut. „Amintiţi-vă de înţelegere.

îi zâmbesc şi îi spun: „Bine, aminteşte-mi”.

— Fără terţi.

— Asta e valabil şi pentru tine, nu? -Deja.

— Şi ce ai de gând să faci la New York?

— Mă smulg la videoclipül tău.

Râd şi îi dau părul de pe frunte pentru a-l privi. -Mulţumesc pentru vizită.

Mă îmbrăţişează şi stăm aşa o vreme. Elliot nu este ceea ce credeam.

Machine Translated by Google

„Sunt atât de excitat”, murmură el în părul meu. – Două săptămâni, spun între râs.

Îl iau de mână şi îl conduc până la u ă. Se întoarce să mă sărute. „Două săptămâni”, îi reamintesc, dar nu mai suportă şi mă loveşte de perete şi mă sărută. Am continuat să ne sărutăm frenetic. Elliot îmi atinge fundul în timp ce erecţia lui se înfige în şoldul meu. Mi se topesc interiorul.

„înceteşte”, spun gâfâind aproape de gura lui.

Elliot se îndepărtează de mine şi îşi apasă fruntea de a mea.

Electricitatea pe care o emite este atât de puternică încât sunt pe cale să cedez şi du-l în camera mea.

„Ai două săptămâni. – Mă sărută. Şi atunci vei fi al meu. Dau din cap în timp ce încerc să respir normal.

Ne uităm unul la altul pentru ultima dată şi el spune: „La revedere”.

închid uşa şi mă sprijin de ea în timp ce îmi recăpăt calmul. S-a întâmplat cu adevărat ceea ce cred eu? Emoţia îmi urcă în stomac.

Două săptămâni pentru a pierde în greutate, bărbierit de sus în jos şi fierbinte. Zâmbesc ca un

prost. E nasol.

Buna, Rosita: ce zici?

Cum a fost ziua?

Zâmbesc şi răspund. Nu l-am văzut pe Elliot de trei zile, dar Edgar nu a încetat să- mi scrie.

Cu fiecare mesaj pe care mi-l trimite Edgar, cu atât mă simt mai vinovat pentru ceea ce îi fac lui Elliot. El este sincer cu mine în timp ce mint în mod flagrant. Vreau să mărturisesc că sunt eu, dar ocazia nu a apărut încă. îmi place să vorbesc cu Edgar şi îmi place cunoaşte o altă faţetă a lui Elliot. Parcă ar avea o dublă identitate şi datorită ei şi-a putut descoperi cele mai întunecate şi mai intime secrete.

îţi spun, trebuie. Dar aştept momentul adecvat, ceea ce sperăm că va fi curând, deoarece acest lucru nu poate continua aşa.

Cel mai curios lucru dintre toate este că, deşi ştiu că sunt aceeaşi persoană, nu mi se pare aşa. Elliot are un caracter puternic, este încăpăţânat şi foarte sexy; Edgar, pe de altă parte, este sensibil, profund şi tandru. Elliot nu m-a contactat, în timp ce Edgar nu a încetat să-mi trimită mesaje.

Şi nu pentru a flirta, ci pentru a discuta.

Bună Ed,

ziua a fost bună. Am fost la sală şi mi-am cumpărat câteva lucruri de Crăciun, am aproape de toate. Am nevoie doar de fratele meu. Ce ai făcut?

Mă tot gândesc la Kate.

Inima îmi bate o bătaie şi zâmbesc.

Machine Translated by Google

Te-a lovit puternic, nu?

Se pare...

îmi mușc buzeleîn timp ce mă gândesc cum să răspund. Eu scriu.

Ce iti place la ea?

Nu știu, dar mor de nerăbdare să aflu.

îmi sprijin bărbia pe mână și zâmbesc visător la ecran. Si eu mor de nerabdare sa aflu.
Au mai rămas unsprezece zile.
Vocea sugestivă a lui Michael Bubié cântând colinde de Crăciun rezonează în toată casa.
„Cred că asta e aproape totul”, spune Daniel în timp ce își toarnă o băutură. Cadourile sunt
împachetate, mâncarea este gata, iar mâine dimineață nu uitați să puneți fleacul.
Ridic paharul și prăjim.
„Mulțumesc”, spun eu zâmbind. Nu aș fi reușit fără tine.
-Placerea este a mea. Ești sigur că nu vrei să vii la părinții mei în seara asta?
„Nu, voi fi bine aici, într-adevăr.
— Nu-mi place să petreci Ajunul Crăciunului singur.
„Voi merge la sală și mă voi culca devreme, decât să fiu gazda în ziua de Crăciunul este o
meserie.
Sună soneria și Daniel mă privește în ochi.
— Așteptați un vizitator? -Nu.
Deschid ușa și găsesc un livrător cu cel mai mare buchet de flori roz pe care l-am văzut
vreodată în viața mea.
— Kate Landon? -Da, eu sunt.
-Este pentru dumneavoastră. -Wow.
-Semnează aici te rog. —îmi spune unde trebuie să semnez și iau buchetul gigantic de mâini.
-Mulțumesc. închid ușa și las buchetul cât pot de bine pe masa din sufragerie. Și asta?! „Vor fi
aproximativ trei sute de flori în fiecare nuanță de roz și alb. ating petalele.
Ce frumos, șoptesc eu.
— Cine ți le trimite? întreabă Daniel tăios. -Nu am nici o idee.
Iau plicul mic alb care vine cu ele și îl deschid.
Kate:
Crăciun fericit, sărut elliot
-Haide. Mi-a căzut falca surprinsă. Și-a luat rămas bun cu un sărut. Duc cârdul la piept.
— Cine ți-a trimis-o? insistă Daniel.
îi dau cârdul și, când o citește, mă privește în ochi și spune: „Elliot...
Miles?
Zâmbesc.
Ochii i se fac mari și spune: „Elliot Miles ți-a trimis flori?”

Machine Translated by Google

îi smulg cârdul din mâini şi îi spun: „Este un detaliu, nimic mai mult”.

— Mă ezită? Gâfâie şi adaugă: „Ce se întâmplă?”

-Orice. „Carac florile la etaj cu Daniel fierbinte pe călcâie.

— S-a întâmplat ceva între voi? -întrebare. -Nu.

— Şi la dracu! Trebuie să se fi întâmplat ceva. -Mi-a spus că i-a plăcut, asta e.

— Şi nu te-ai gândit să spui asta?

— Nu ştiam dacă vorbea serios. Am pus florile pe şifonierul meu şi zâmbesc în timp ce le rearanjez.

„Uau, dacă vorbesc serios. Sună-l, mergi direct după el şi multumeste-i personal.

Am izbucnit în râs şi i-am spus: „Este la New York, prostule”.

— Că e la New York şi îţi trimite flori acasă? exclamă el.

Doamne, acesta a lovit puternic. îmi smulge cârdul din mână şi o citeşte cu voce tare.

Kate: Crăciun fericit, sărut elliot

„Crăciun fericit şi ţie, scumpo”, spune el. Aş fi putut să te pun „cu dragoste” sau aşa ceva, nu crezi? Deci este foarte impersonal.

iau cârdul înapoi. Emoţia îmi urcă în stomac în timp ce mă uit la flori. îmi imaginez pe Elliot spunându-i florarului ce să pună pe card.

— Trebuie să-l sun să-i mul urnesc.

-Este adevarat. Daniel zâmbeşte, mă prinde de umeri şi mă întoarce, usa-. Haide, trezeşte-te. Coboară ca să aud şi eu.

— Nu, spun între râs. O voi face singur în seara asta când pleci. Daniel mă înconjoară cu un braţ în timp ce urcăm scările şi

Mă sărută pe tâmplă.

„în cele din urmă, tipul va avea bun gust”.

Merg dintr-un loc în altul cu mobilul în mână. E Ajunul Crăciunului, e ora opt noaptea şi trebuie să-l sun.

Sunt nervos şi inima îmi bate repede.

Cu ani în urmă m-a sunat la un congres să-i trimit un raport şi am păstrat numărul ca să ştiu pe cine să nu sun dacă mă sună din nou.

Niciodată într-un milion de ani nu mi-aş fi imaginat că eu voi fi cea care îl va suna să-i mulţumesc pentru un buchet de flori, ce sa le spun?

„Mulţumesc pentru flori, sunt frumoase...”. Si apoi, ce? Sper că el va fi cel care va continua conversaţia de acolo, închid ochii şi mă mentalizez. Trebuie să-l sun. Ar fi nepoliticos să nu-i mulţumim. Anumit.

la mizerie

O, mamă. îmi duc o mână la stomac să văd dacă asta mă linişteşte; Simt că o să vomit în orice moment.

Zbor peste numele lui cu degetele. La dracu. închid ochii şi apăs pe butonul de apel.

Mă plimb înainte şi înapoi în timp ce aştept să răspundă ea. Probabil este ocupat.

Omule, este Ajunul Crăciunului, desigur că va fi ocupat.

„Bună”, spune el cu vocea lui profundă. La dracu.

„Elliot, salut. Eu sunt Kate.

-Buna Kate. Oamenii pot fi auziţi vorbind în fundal. Stai, mă duc într-un loc mai liniştit. îl aud mergând şi închizând o uşă. Mai bine.

Machine Translated by Google

Fac o faţă şi spun:
„Mulţumesc pentru flori, sunt frumoase”. -Ca si tine.
Zâmbesc ca un prost şi spun: „Eşti mereu atât de lini tit?” El chicoteşte şi spune: „Fac ce pot.
Rămânem tăcuţi.
-Ce-ai făcut? -ma intreaba.
„Nu mult, împachetând cadouri”. Si tu?
„Sunt la un cocktail la casa părinţilor mei.
îmi imaginez vedetele şi oamenii bogaţi cu care se va frea cu umeri. Vieţile noastre sunt radical opuse.
— Atunci nu te ţin. întoarce-te la petrecere, îi şoptesc. „Nu, aş prefera să vorbesc cu tine. Oamenii ăştia sunt o prostie.
Zâmbesc în timp ce merg înainte şi înapoi. Sunt atât de nervos încât nu pot sta nemişcat.
-Ce vei face mâine? -ma intreaba. „Fraţii mei vin acasă. Si tu?
„Voi fi în Hamptons, acasă la părinţii mei. bucătărie Tristan. -într-adevăr?
— Da, se comportă ca un bucătar. Pregăteşte mâncarea de Crăciun încă de la vârsta de optsprezece ani; Slavă Domnului că aptitudinile sale culinare s-au îmbunătăţit mult de atunci.
Zâmbesc când îmi imaginez pe chipeşul Tristan Miles într-un şorţ.
„Unsprezece zile să te văd din nou”, şopteşte el.
Hei?
Inima îmi sare o bătaie. „Nu văd timpul”, şoptesc eu. Tăcem din nou.
„întoarce-te la petrecere”, spun eu zâmbind. -Nu vreau, mor, ce...
„Mi-ai făcut ziua”, îi şoptesc. Mulţumiri. – Am fost fericit să o fac.
-Ne vedem în curând. „Insuficient.
închid ochii în timp ce emoţia mă străbate de sus în jos. Se întâmplă asta cu adevărat?
„Crăciun fericit, Kate Landon”, îmi urează el cu vocea lui profundă şi sexy . Zâmbesc larg şi spun: „Crăciun fericit, domnule Miles”.

Apelul durează mai mult decât ar trebui, deoarece niciunul dintre ei nu vrea să închidă.

După un timp, aud un clic, care îmi spune că Elliot a încheiat apelul. Arunc telefonul pe pat şi încep să mă învârt de bucurie fără să mă mişc de pe loc.

Mama care m-a născut!
Mâncăm în tăcere în jurul mesei de Crăciun.

Mâncarea este delicioasă, iar pe fundal cântă colinde.

Dar e greu, din cauza absenţei a doi oameni care ar trebui să fie aici. în fiecare an îmi doresc să fie ultimul Crăciun rău şi în fiecare an primesc dezamăgirea secolului.

Dacă ar fi după mine, aş alerga în camera mea şi aş izbucni în lacrimi pat. Nu vreau să sărbătoresc Crăciunul dacă o să mă simt atât de gol.

Nu este cinstit.

Fraţii mei, Elanor şi Brad, mănâncă şi ei în tăcere. Ştiu că trei dintre noi simţim acelaşi lucru despre asta.

Cu toate acestea, suntem foarte diferiţi. Elanor are o frumuseţe clasică, este sofisticată, inteligentă şi poartă doar haine de designer. Se freacă cu crema culturii şi are o

Machine Translated by Google

slujbă super cool în import, așa că își petrece zilele călătorind și întâlnind tipi exotici. Mă uit la ea și cred că toți băieții care au observat-o s-au îndrăgostit nebunește.

Tatăl meu a spus că zeii au binecuvântat-o. Chiar și semnul ei de naștere este perfect: o mică inimă roz pe gât, lângă ureche. Cum poate o poftă să fie sexy?

Brad este mai mult ca mine și prețuiește lucrurile simple din viață. Este kinetoterapeut și tocmai și-a deschis propriul centru în Londra. Am avut un partener de șase ani, dar s-au despărțit recent. Potrivit lui, nu a mai existat nicio scânteie și au ajuns să devină cei mai buni prieteni. Am crezut că vor fi împreună pentru totdeauna. Doar gândindu-mă că scânteia dintre doi oameni care se iubesc atât de mult se poate stinge, m-am rahat. Dacă li s-a întâmplat, i se poate întâmpla oricui.

„Este delicios, Kate”, spune Brad, arătând spre mâncare. într-adevăr.

-Mulțumesc. Si mai adaug sa spun ceva: Pentru cartofi am urmat reteta bunicii.

Brad dă din cap, prea încântat să vorbească.

De obicei, petrecem cu celelalte rude: mătuși, unchi și veri. Dar acum trei ani am decis că vom sărbători Crăciunul singuri; astfel, dacă ne simțim triști, ne putem permite. Nu e nimic mai rău decât să prefaci fericirea când mori înăuntru.

„Am găsit un cumpărător pentru casa mamei și a tatalui”, anunță Elanor.

Mă încruntă și spun: „Dacă
mai e mult până să-l vindem; va dura cel puțin șase luni pentru a-l goli.

-Am făcut-o deja.

-Faptul că? întreabă Brad.

„Am curățat casa mamei și a tatalui.

-Cum?! îmi brăzdesc din nou fruntea. Despre ce vorbești?

— Au trecut șase ani, cineva a trebuit să o facă.

„V-am spus că vrem să facem asta împreună.

— Doar că ți-a luat o veșnicie să te hotărăști!

„Pentru că nu eram pregătiți”, bâlbesc eu. Și lucrurile tale?

„Am dat cea mai mare parte din ea în scopuri caritabile.

Șocat, mă afund înapoi în scaun, în timp ce îmi lăcrimă ochii. O lovitură de topor ar fi durut mai puțin.

„Spune-mi că este o minciună.

„Pentru ce vrem toate astea?” Am donat totul.

-Cum?! am țipat, sărind în sus. Cum ai putut?

„Ar fi bine să fie o minciună”, mârâie Brad. Ți-am spus să nu te atingi de casă.

„Cineva trebuia să o facă și m-am săturat să te aștept”.

— Și lucrurile lui? – ipăt.

„Ți-am spus, am donat aproape totul”.

îmi imaginez lucrurile prețuite ale mamei și ale tatălui expuse într-un magazin de uz casnic.

-Unde sunt ei? intreb intre lacrimi de neconsolat.

-Relaxeaza-te. – El pufnește— Am salvat pozele.

— Și lucrurile mele de la mansardă? -întreb.

„Le-am aruncat”, spune el ridicând din umeri de parcă nu i-ar păsa.

Plâng mai tare la gândul la vesela și broderia cu punct în cruce a mamei, la hainele ei și la toate lucrurile pe care mi-am dorit ca copiii mei să le moștenească într- o zi.

Cum a putut?

Machine Translated by Google

„Nu pot să cred că ne-ai făcut asta... Ei bine, da”, exclamă Brad. Te gândeşti doar la tine. Eşti cea mai egoistă persoană pe care am întâlnit-o vreodată în viaţa mea. Ştiai perfect că Kate îşi dorea acele lucruri.

Puloverul meu este udat de plâns. Trebuie să scap de ea.

Fug în camera mea şi trântesc uşa.

îi aud pe Elanor şi Brad ţipându-se unul la altul mai tare ca niciodată, aşa că îmi trag perna peste cap ca să nu-i aud certându-se.

Nu a fost menit să fie.

Crăciun fericit bilele mele.

Bună, Rosita: Crăciun fericit. Cum a fost ziua?

Cu greu pot citi corect mesajul, ochii mei sunt atât de umflaţi. Nu o să-ţi stric ziua.

Foarte bine si a ta?

Am izbucnit în plâns în timp ce aştept să îmi răspundă. Când vorbesc cu el, mă simt mai bine. Edgar Moffatt, iubita mea distragere a atenţiei. Singura problemă este că prietenia noastră nu este reală. Elliot vrea doar să se culce cu mine şi trebuie să-l păcălesc pe Edgar să-mi vorbească.

îmi şterg cu furie lacrimile pentru a citi mesajele. Ştiu că este greşit. Sunt un dezastru.

*

îmi sună telefonul mobil şi văd că e Elliot. Inima îmi sare o bătaie. -Buna ziua. Zâmbesc când accept apelul. Nu am mai vorbit de când l-am sunat săptămâna trecută să-i mulţumesc pentru flori. „Bună”, spune el cu vocea sa profundă şi sexy.

-Ce mai faci? -întreb. Ce bine să-ţi aud vocea. Să vedem, da, vorbesc cu Edgarîn fiecare zi, dar nu ştie că sunt eu.

— M-am întors la Londra.

Mă încruntă şi spun: „M-

am gândit că te vei întoarce săptămâna viitoare”.

— Doar că mor de nerăbdare să te văd.

Maxilarul meu cade la pământ surprins şi exclam: „Serios?

-Da într-adevăr. Te iau la şapte? Zâmbesc şi spun: „Bine.

-Pa.

închide şi îmi acopăr gura cu mâinile. Doamne, era de nerăbdare să mă vadă!!

*

Mă privesc în oglinda lungă cu o faţă şocată. Sunt făcută o perie şi îmi place ce văd. Daniel s-a distrat de minune alegând o ţinută pentru mine în seara asta; Am distrus magazinele. Port o rochie neagră strâmtă, cu bretele spaghetti şi tocuri nude. Mi-am lăsat jos părul blond din belşug şi port machiaj natural.

Poate că am pus şi eu puţină loţiune de bronzare, dar mă rog să nu observe; Nu vreau să pară că viaţa mea încearcă să-l impresioneze.

De îndată ce bate şapte, văd luminile maşinii lui în faţa casei mele. îmi pun haina neagră şi lungă şi cobor.

Uşa camerei lui Daniel se deschide, aşa că arăt cu degetul spre el şi spun avertisment: „Nu ieşi.

-Să te simţi bine.

Machine Translated by Google

îi arunc un sărut şi el îmi dă rămas bun cu mâna şi îşi închide uşa. Le-am rugat colegilor de cameră să stea în camerele lor când Elliot vine să mă ia, doar pentru seara asta. Este deja destul de inconfortabil; nu este nevoie să adăugaţi mai mulţi oameni la amestec.

Elliot bate la usa si eu inchid ochii. începem.

O deschid repede şi iată-l, în blugii negri, tricoul gri şi jacheta.
Şi acei ochi mari şi albaştri care se luminează când mă văd.
„Bună”, şoptesc eu.
Face un pas înainte, mă îmbrăţişează strâns şi mă sărută; nici salut, nici „voi te pup”.
Doar buze, aspiraţie şi... Doamne, începe noaptea cu bine.

Capitolul 10

Elliot se îndepărtează şi, fără să-mi lase mâna, o ridică pe a lui şi se uită la mine. sus si jos.

„Arăţi frumos”, şopteşte el. Zâmbesc tandru.

Mă sărută din nou şi spune:

„Hai să mergem sau iau desert înainte de cină”.

Mă conduce la Bentley, deschide uşa din spate şi mă urc în maşină.

Şoferul dă din cap în semn de salut, iar Elliot se aşează lângă mine.

„Andrew, aceasta este Kate.

-Buna ziua. -Buna ziua.

Andrew iese în trafic, iar Elliot îmi ia mâna în poală, degetul mare mângâind-o gânditor.

— Ce zici de New York? – oaptă. Ne va auzi Andrew? E ciudat să ai pe cineva acolo care ne ascultă.

Elliot îmi oferă un zâmbet lent şi sexy înainte de a-mi lua buzele.

„Să zicem că nu m-a ţinut în braţe”, murmură el aproape de gura mea. îmi mângâie pometul cu degetul mare în timp ce se uită la mine. Uf...

Doamne, bărbatul ăsta este un seducător. Vreau si eu desert. Zâmbesc stânjenită; îmi ard obrajii. Elliot este foarte intens.

Se retrage pentru a-şi plesni buzele, care vor avea gust de rujul meu. „Andrew te lasă la restaurant în curând. Vom ocoli blocul şi vei intra şi vei spune că ai fost invitat de domnul Miles. Veţi fi apoi dus într-o sală de mese privată. Faţa mea se schimbă.

— Voi fi cu tine în curând. Aşa vom avea puţină intimitate. îmi sărută dosul mâinii de parcă pentru a înmuia lovitura; A observat că sunt dezamăgit. Te vei obişnui, scumpo, mă asigură el cu voce joasă. Aşa este viaţa mea.

Fac un zâmbet şi mă uit pe fereastră; Nu vrea să fie fotografiat cu mine.

„Nu te gândi la asta”.

— Poate că voi pleca de acolo înainte să vii tu, murmur eu. Elliot chicoteşte şi spune: „încearcă,

vezi ce se întâmplă”. îmi sărută din nou mâna şi adaugă: „Te voi găsi”.

„Sunt rapid”, îl tachinez. -Eu mai mult.

Ne uităm unul la altul. Am senzaţia că într-un fel mă avertizează, îi place controlul.

„Nu trebuie să mergem la un restaurant dacă nu vrei”, spun eu. Pare foarte greoi.

„Nu, am rezervat deja. Este preferatul meu. Mâncarea şi cocktailurile sunt să-ţi ling degetele. O să-ţi placă, promit.

Machine Translated by Google

Dau din cap și el mă ia de mână și o puneîn poală. După un timp, mașina se oprește în fața unui restaurant italian. Văd niște fotografi sus stând pe cutii.
„Kate, te las la colț”, mă informează Andrew degajat. -Bon.

Mașina se oprește după colț.

„Intra în Bella Donna și spune-le că ești aici pentru domnul Miles. Te vor aștepta”, îmi amintește Elliot. Dau din cap și spun: „Bine.
Sunt pe cale să cobor din mașină când Elliot mă trage spre el pentru un alt sărut. Ochii mei se îndreaptă spre scaunul din față, spre Andrew, care își ține ochii drept înainte. De câte ori ai fost martor la o scenă asemănătoare?
Ce situație ciudată.
Mă îndepărtez de Elliot și deschid ușa repede. Fac colțul și intru în restaurant. Recepționera îmi zâmbește și spune: „Bună ziua.
-Buna ziua. Vin de la domnul Miles.
Femeia falsifică un zâmbet și îmi dă o plimbare în sus și în jos. -Desigur! Aici te rog.
O urmăresc în timp ce ne plimbăm prin restaurant. Deschide o ușă mare și ne îndreptăm pe un hol. Deschide o altă ușă dublă și intrăm într-o cameră cu șemineu și masă pentru doi. Este luminat de lumânări și super romantic.
Scoate un scaun și îmi ia haina.
— A i dori să be i ceva în timp ce îl a tepta i pe domnul Miles? Mă uit la ea. Știi despre ce e subiectul. Câte femei va aduce
Elliot aici?
— Da, o mărgăritā și un shot de tequila, te rog. Fata zâmbește.
— Dacă te gândești bine, fă două lovituri, -în acord.
Și, înainte să plece, adaug: „Și
repede, te rog”, spun aproape pe un ton rugător.
Fata zâmbește larg și spune: „Este una dintre acele
nopți?”

-Ceva de genul.
-E în regula.
De îndată ce iese pe u ă, mă uit în jur. Dumnezeule! Acesta este un alt nivel. Mi se pare că aș fi într-o stațiune de schi din Elveția sau așa ceva... Nu parcă aș fi fost într-o stațiune de schi din Elveția, dar așa îmi imaginez eu.
Ușa se deschide și Elliot intră, zâmbind, aplecându-se și sărutându-mă înainte de a lua loc.

-Buna ziua. Ce sărutator este.
Zâmbesc nervos și imediat sosește chelnerița cu o tavă de argint.
Nu! Ideea a fost să o aduci înainte să vină el, prostule.

- Iată-te: o mărgăritā și două shot-uri de tequila. – Lasă-i în față de la mine și mă uit la Elliot, care zâmbește; Este clar că îi place.
Doamne, mă simt cel mai mare ratat din univers. -Mulțumesc.

- Ți-e sete? -întrebare.

Dau din cap și sorb din mărgăritā mea; Mi-aș dori să o pot înghiți dintr-o singură ședință.
„Un Barbaresco din '96 pentru mine”, o întreabă Elliot pe chelnerița. „Imediat, domnule”, spune el și pleacă din nou.

Machine Translated by Google

Mâna îmi tremură când beau mărgărită. Elliot îşi sprijină faţa pe pumn şi mă priveşte. Se scarpină la tâmplă cu degetul arătător, dându-i o privire de relaxare completă.

„Esti nervos?”

„Puţin”, recunosc şi iau o înghiţitură din cocktail.

- Pot să fac ceva în privinţa asta?

- Poţi să-mi dai tequila?

Elliot ridică o sprânceană şi îmi dă o lovitură.

Doamne, trebuie să arăt ca cel mai mare tocilar din lume, dar pentru că nu mă prind cu asta o să-mi petrec toată noaptea vorbind prostii din cauza nervilor mei. îmi arunc capul pe spate şi beau totul dintr-o înghiţitură, -înghiţi bine.
Privirea i s-a întunecat. Amândoi ştim că nu se referă la tequila.

Bine, este oficial: Elliot Miles vrea să-mi dea greutăţi în seara asta. Vă spun.

„Uh-huh...” Mă întind după celălalt pahar; încă nu sunt suficient de beat pentru a avea această conversaţie.

Elliot mi-l întinde şi eu îl beau. Tocmai în acel moment chelneriţa cu vinul ei.
- Poftim domnule. – Dă-i pu în ca să guste.
Elliot o muşcă şi spune:
„Bine, mulţumesc. Ne dorim intimitate. Te sun dacă avem nevoie de ceva.

Observ că fata zâmbeşte sub aspectul ei serios.

-Desigur, dl. Se întoarce în bucătărie şi ştiu că ştie de ce beau tequila ca un cazac. Vreau să merg la bucătărie, să vorbesc despre acest percal şi să beau cu ea.
Elliot se întinde sub masă şi în mai puţin de un cocoş îmi cântă scaunul aproape de al lui.

— Deci mai bine. îmi atinge coapsa cu mâna lui mare şi adaugă: „Vreau te ating.
încep să observ căldura tequilei.
„Eşti atât de nebun”, îi şoptesc.

— Şi eşti foarte palpabil. Se uită la buzele mele şi mă apucă de faţă. Ce ai făcut când am fost plecat?

„Nu mult...” scap la mijlocul propoziţiei. Cum voi pune două cuvinte împreună în timp ce mă privesc aşa?

Se apropie de urechea mea şi îmi

şopteşte: – Te-ai atins? Respiraţia lui mă gâdilă şi îmi face părul de pe braţe să se ridice.

-Si tu? -întreb.

El îmi perie buzele cu ale lui.

-În fiecare zi. Cumming este distracţia mea preferată.

îmi imaginez că se smuciază şi mi se topesc interiorul.

Cum poate fi atât de sexy?

— Alergi în fiecare zi? – oaptă.

— Da, spune el, lăsându-se pe spate. Nu ve i?

Eu dau din cap.

-Bine. Mă ia de mână şi o conduce la pachet; o are foarte greu. Ei bine, va trebui să o repar̆am. îşi încordează penisul cu mâna mea deasupra, nu crezi?
Mă uit la el în timp ce mi se prăjeşte creierul.

Tipul ăsta nu se încurcă cu fetiţele; Este în modul sex total. îl cunosc pe Elliot. Ştiu că este un om agresiv şi că atunci când îşi doreşte ceva, îl obţine.

Nu ştiu de ce sunt surprins că e aşa... dar, într-un fel, mă şochează.

Machine Translated by Google

„O să mă faci să vin... în fiecare zi?” – oaptă.

El chicotește și mă trage spre el trăgându-mă de păr.

„Iubito, am să te fac să vii până vei leșina.”

La naiba, la naiba, ce naiba!

Nu trebuie să mă dezbraci; Voi leșina chiar acum.

Zâmbesc și, încurajat de tequila, spun: „O să

vedem despre asta”.

-Asigur. Ea își bate poala și spune: „Uite.

-Cum?

„întinde acele picioare și stai deasupra mea. -Aici? țip eu.

îmi strânge părul mai strâns în timp ce mă sărută cu pasiune. Acest lucru scapă de sub control.

„Kate”, spune el cu autoritate, „când îți spun să faci ceva, faci asta. Și fără întrebări.
Inima mea merge la o mie.

— Da, insistă el.

Clipesc, uluit. Ce pot pierde? Doar pentru că m-am încurcat în secret cu un nenorocit, mă duc direct în iad. Mă ridic și îmi trece unul dintre picioare. Apoi îmi trage rochia în sus, așa că îmi desfac picioarele și mă așez în poala lui.

Suntem față în față și foarte aproape.

- Deci mai bine. îmi sărută pieptul și mă periează cu dinții. Că suntem într-un restaurant!

Nu am făcut așa ceva în viața mea. Ce brusc! Va fi rău, dar să nu văd ce mă excită.

Se uită la mine și spune: „Hai, prințesă”. -Hei?- oaptă.

„Frecă-mi puia”. Vreau să vii înainte de cină. „Elliot”, îi șoptesc, „ești nebun? îmi zâmbește și îmi prinde buzele. „Plăcerea mea vine din a vă vedea pe a ta”.

Mă prinde de șolduri și mă mișcă în timp ce mă sărută. Am clitoris chiar deasupra membrului său, de parcă ar fi vrut să mă provoace să cer mai mult. Și asta fac.
îl are foarte greu și mă freacă în toate cele mai plăcute locuri.

„Elliot”, îi șoptesc pe gură.

„Deci, iubito. Simți asta? Simți ce am pentru tine? Mă sărută cu pasiune. O să izbucnesc, murmură el pe buzele mele. Trebuie să fug. Este al tau. ia-l
La dracu.

A auzi vocea aceea cunoscută spunând lucruri atât de murdare mă face capul explodează. M-am lăsat să plec în timp ce mă asaltă tremurul.

„Vrei sa esperma si tu?” – Mă mi că mai repede. Sunteți dorindu-l te observ.

își lipește buzele de urechea mea și îmi

șoptește: „Ești umflat și ud pentru mine?”

închid ochii și corpul meu se mișcă de la sine. Are un scop, și L-aș putea descuraja, chiar dacă ar încerca.

„Poate că ar trebui să te întind pe această masă, să-ți desfac picioarele și să-ți ling până la ultima picătură de pe tine... chiar aici.” Mă mușcă de ureche și adaugă: „Nu știi cât de mult vreau să gust din tine”. Nu ma gândesc la altceva. Mă mușcă tare de gât și eu sar, pe punctul de a leșina.

Machine Translated by Google

Mama care l-a născut pe cel care a stat în largul lui! Elliot Miles este regele vorbind murdar şi că încă nu am ajuns la punctul culminant.
Tremur din nou şi Elliot mă apucă atât de tare de fund încât aproape că doare.
Ochii i s-au întunecat şi buzele mari şi frumoase sunt înfometate.
— Vino după mine, scumpo. Freca-mi puia.
Cand nu mai pot imi dau spasme; orgasmul este atât de puternic încât îmi scânc pe gura lui.
Elliot zâmbeşte triumfător în timp ce mă sărută şi mă întorc pe planeta Pământ.
Se retrage si se uita la mine. îşi perie o şuviţă de păr în spatele meu urechea cu tandreţe şi spune: „Putem lua cina acum”.

Capitolul 11

Mă privesc în oglinda de la baie de la restaurant, sunt roşu şi Radiez satisfacţie.
Cine eşti şi ce ai făcut cu Kate?
Ce naiba tocmai sa întâmplat?
Muream de nervi şi, deodată, stăteam deasupra lui, frecându-mă de pantalonii lui fără să fi mâncat măcar... Dar hei! Ce muscă m-a muşcat?
M-am comportat ca un adolescent lipsit de sex.
Ce păcat. Aşa apare indiferenţa. Spune da.
Articolul pe care l-am găsit online mă bate joc de mine: „Casanova Miles, aşa cum a fost numit cu afecţiune de presă din cauza capacităţii sale aparente de a apleca femeile la voinţa lui...”
Du-te dacă le trimiţi!
O, mamă, acum sunt unul dintre cei... mă sinucid!
Dacă sunt sinceră, îmi ia mai mult decât de obicei să mă spăl pe mâini şi să mă pieptăn puţin pentru că mor de nerăbdare să plec de aici. Acest bărbat vrea să fac lucruri pe care nu mi le-aş fi imaginat niciodată în viaţa mea.
Mă întorc în sala de mese privată şi mă aşez.
Elliot se lasă pe spate în scaun, cu paharul în mână, uitându-se la mine.
-Ceva se întâmplă? -ma intreaba.
„Nu”, spun eu în timp ce iau margarita.
„Eşti foarte tăcut.
— Oh, asta, spun eu ridicând din umeri. Este ceea ce mă face puţin stânjenit.
Elliot se încruntă şi spune: „Ce?”
„Lasă, e o prostie. Iau o înghiţitură din cocktail. De ce aş fi spus ceva?
„Kate”, spune el avertizând.
— Doar că... nu cred că a făcut asta. -Faptul că?
Mă uit la el din punct în punct. Nu are nici cea mai vagă idee. Pentru el trebuie să fie Este normal să faci aceste lucruri.
— Nu stăteam aici de două minute şi deja mă freceam de pantalonii tăi.
Se uită la mine şi spune: „Şi de ce ţi-e ruşine?”

-Nu contează. Am aşezat paharul pe masă aproximativ. Plecăm acum? „Nu”, spune el, încă

privindu-mă în ochi. Explica-mi ce ai spus.
— Elliot.

Machine Translated by Google

„Nu veni la mine cu alea. Ce ai vrut sa spui? – ea mă scuipă.

Tac, nu prea stiu ce sa spun.

Se aplecă înainte şi spune încet: „Suntem

doar tu şi eu aici, Kate. Şi ce se întâmplă între noi... treaba nimănui. Şi dacă să mă mulţumeşti sexual te face să fii jenat, atunci... El ridică din umeri.

— i ce dacă?

— Atunci ce facem aici? Mă încrunţi şi spun: „De

ce tot încerci să mă faci să mă simt ca un adolescent pierdut?

— De ce te comporţi ca unul? îşi ridică paharul şi învârteşte conţinutul. Sunt

neînfricat, Kate. îmi place sexul şi îmi place să fie sălbatic. îmi place ca femeile cu care sunt să esperma...deseori.

îşi duce paharul la buze şi ia de băut; Văd că îşi scoate limba şi o trece pe buza inferioară.

Dacă eşti în căutarea sexului convenţional, nu sunt bărbatul tău.

-Eu nu am spus asta...

— O să-ţi fie ruşine de fiecare dată când te fac să vii? mă întrerupe.

— Ţine-ţi vocea jos, şoptesc eu furioasă, uitându-mă în jurul meu.

— în această cameră suntem singuri; nimeni altcineva, doar tu şi cu mine.

Mă uit la el.

— Şi vom fi mereu singuri; nimeni altcineva, doar tu şi cu mine. Nu va mai fi nimeni în patul nostru. îmi prinde faţa şi îmi mângâie buza cu degetul mare. Nu te bate pe tine că experimentezi o nouă senzaţie, prinţesă", şopteşte el înainte de a mă săruta tandru şi mă topesc din nou. O să te pun pe frânghii... dar pentru că vei avea nevoie. îşi amestecă limba cu a mea şi eu zâmbesc puţin în timp ce îmi încolăc braţele pe umerii aceia largi.

Doamne, ce om!

„Nu te mai judeca", murmură el aproape de buzele mele, „sau nu ne descurcăm".

Dau din cap şi mă îndepărtez de el. Elliot este... prea mult. Ne punem capetele împreună îmi dă un mic sărut pe obraz şi rămâne lângă mine.

între noi a apărut o intimitate care pare nepotrivită.

Fiecare cuvânt care iese din gura lui merge la liturghie. Este ca şi cum mă instruieşte să joc un rol pe care el însuşi l-a creat. De parcă m-ar antrena să-i satisfac nevoile.

Oricare ar fi ele.

Dar această jucărie are o inimă şi mă tem că este în pericol pentru că seara asta a fost doar vârful aisbergului. Dacă acest citat m-a învăţat ceva, este că nu te poţi ascunde de Elliot Miles.

Dacă ar vrea, m-ar putea face să mă închin în faţa lui. Observ că sunt las garda jos, dar în acelaşi timp nu vreau sa cobor din vagon.

Elliot îmi întinde haina ca să o pun. Da, şi apoi mă întoarce şi mă sărută ca şi cum avem tot timpul din lume. Este un sărut lent, erotic şi tandru care o face să zâmbească dulce aproape de buzele lui.

Sunt dependent de săruturile lui.

Aud sirene în depărtare...

Să înceapă jocurile.

Machine Translated by Google

Uşile de garaj negre metalice se deschid lent. Pe bancheta din spate a lui Bentley, Elliot îmi ţine mâna în poală. Andrew este la volan.

Am intrat încet şi am trecut pe lângă un rând de maşini mari. Sunt securişti în jur. Acest loc seamănă mai mult cu un dealer de maşini de lux decât cu o parcare subterană. Andrew opreşte maşina în faţa uşilor de sticlă care duc la lift. El iese, îmi deschide uşa şi ies şi eu.
-Mulţumesc.

Elliot mă înconjoară cu braţul şi mă conduce către lift. Apăsăm un buton şi urcăm. Se uită drept înainte cu faţa că există ceva care îl face foarte amuzant.

-Şi faţa aia? intreb eu zâmbind.

„Nimic”, spune el şi îmi sărută tâmpla. Doar că nu în fiecare zi o aduc acasă pe Kate Landon”, răspunde el degajat.

— Hai să bem o cafea, Elliot, spun eu. Nu te entuziasma.

— Nu m-aş gândi la asta.

-Mă bucur. Mă îndrept şi încerc să nu zâmbesc. îmi place acest joc.

El face un pas înainte şi eu un pas înapoi. îşi pune mâinile pe peretele din spatele meu şi îmi spune: „Dacă opresc liftul... şi îţi dau cafeaua aici?”
îmi fac ochii mari şi spun: „Nu vei îndrăzni”.
Râde încet şi mă sărută.

— Hai, nu.

„Elliot”, şoptesc eu.

Liftul emite un bip când ajunge la etajul nostru.

Elliot zâmbeşte aproape de buzele mele când uşile se deschid.

„Salvat de clopoţel.”

îmi muşcă buza de jos şi mă ia de mână. Ieşim în ceea ce pare o zonă privată de recepţie. Există o masă rotundă mare în centru cu un aranjament de flori şi picturi abstracte uriaşe pictate în roşu şi negru pe pereţi. Elliot pune mâna pe un scaner şi uşa se deschide cu un clic. De îndată ce am intrat, mi-a rămas fără suflare. Ferestrele din podea până în tavan oferă vederi magnifice ale oraşului care străluceşte în depărtare, acoperişul este sus şi mă uit la el. Văd că o scară desparte camera.

— Casa ta are două etaje.

„Da”, spune el degajat în timp ce mă conduce în bucătărie, îmi ia haină, mă aşează pe blat şi stă între picioarele mele.

Bucătăria este albă şi modernă. Mă uit în jurul meu şi exclam: „Doamne, e frumoasă.

„Cui îi pasă de casa mea?” Să vorbim despre cafea.

Mă muşcă de umăr, care este în aer, şi am izbucnit în râs.

„Bine, hai să vorbim despre cafea.

Mă priveşte în ochi şi mă întreabă:

„Cum îţi place?” „Este dezordonat şi are ochi nebuni”.

-Cafeaua?

-Da. El zâmbeşte şi îmi ronţăie sânii prin rochie. „Oh...” râd.

— Cappuccino, cu lapte, tăiat... – îmi şopteşte el. „Este în regulă.

El mă apucă de şolduri şi mă trage brusc spre el înainte desfăşoară puţin picioarele şi atinge-mi coapsele, goale. „Ce riscant”, mormăie el, ţinând un ochi pe mâini. -Riscant? şoptesc în timp ce îmi frec degetele peste chiloţi.

Ochii i se întunecă şi spune: „Este

Machine Translated by Google

foarte uşor să te răneşti cu cafeaua neagră".

Ne uităm unul în ochii celuilalt în timp ce scântei zboară între noi.

„Şi ce propui să... reducem riscul?"

începe să traseze cercuri cu degetele şi spune:
„Zahăr".

„Zahăr", şoptesc eu când îmi strec degetele sub ţesătură. Ştiu El desenează cercuri pe buzele mele umede şi mă tremurînăuntru.

— Zahărul este întotdeauna bun pentru cafeaua neagră. îşi înfige un deget adânc în mine şi respirăm amândoi, încă ne uităm unul la altul. Maxilarul îi tresări de la strângerea atât de tare. Mai ales dacă ceaşca este atât de îngustă şi mică. El introduce un alt deget în mine şi trăim în acelaşi timp.
Mă sărută în timp ce sunt întins şi face magie cu degetele lui puternice.

De fiecare dată când îmi bagă limba în gură, degetele lui se strâng şi abia îmi pot ţine ochii deschişi. Ecourile gemetelor mele entuziasmate îl înconjoară şi umplu camera.

„O cafea grozavă", şoptesc eu când îi ating părul. El zâmbeşte şi spune: „Aceasta este cafea... cu zahăr..." Ochii ei se închid când îşi pierde controlul pentru o clipă. La naiba, cafeneaua este închisă.

„Percolată", şoptesc eu.

— Filtrul de cafea cu piston, mormăi el. Mai adaugă un deget la marşurile şi întoarcerile forţate la final, ceea ce mă face să tresar.

Dasss... ce frumos.

Mi-e ruşine cât de repede mă face bărbatul ăsta. îl apuc de cap şi îl sărut cât pot de tare.

— Ori îmi serveşti cafeaua acum, ori o voi vărsa pe podea. „Aşteaptă, la naiba", îmi şopteşte el în gură. Ce am de gând să beau
Castron.

înfierbântat la naiba, mă forţesc să respir normal.

Mă ridică de pe tejghea şi urcă scările cu mine în braţe. Este foarte puternic. Mă agăţăm de el de parcă viaţa mea ar depinde de asta. Traversează holul cu pas ferm, dă cu piciorul uşa şi, într-un singur gest, îmi scoate rochia de deasupra capului.

Ma arat lui în ansamblul meu negru format dintr-un sutien fara bretele si chiloţi. Elliot zâmbeşte privindu-mă în sus şi în jos. Când ne întâlnim din nou, ochii lui strălucesc de dorinţă.

îmi dezleagă sutienul şi îl aruncă, apoi îmi trage chiloţii în jos şi îmi sărută părţile private înainte de a se ridica.

„Întinde-te pe pat şi întinde picioarele alea pentru mine", şopteşte el aerisit, ameninţător şi pumnii strânşi în lateral.

Nu am fost niciodată cu o fiinţă atât de înflăcărată. Nu mi-am dorit niciodată să fac pe plac cuiva atât de mult.

Mă întind pe pat, mă oţelesc şi îmi desfac picioarele.

Se uită la mine; ardoarea pe care o degajă privirea lui îmi arde pielea. Decolează Tricou şi, cu încetinitorul, îşi desface blugii şi îi aruncă pe jos. raman fara aer. Mama care m-a născut.

Pielea are o nuanţă măslinie, pieptul este lat şi are ceva păr negru, în timp ce abdomenul este ferm şi musculos, plec
ochii mai jos.

E mare..., foarte mare.

Machine Translated by Google

Este cea mai bună cafea pe care am văzut-o vreodată în viața mea.

Din ce în ce mai nervos, înghit nodul din gât.

Ne uităm unul în ochii celuilalt și el ne arată un zâmbet frumos care îmi taie răsuflarea.
„Bună”, șoptește el.
Inima îmi bate o bătaie și spun: „Bună.

„Sunt gol cu Kate Landon.

am izbucnit în râs. Nu dau credit.

-Ce se întâmplă cu noi?

Zâmbește enigmatic și se întinde între picioarele mele. Odată ce se simte confortabil, spune:

„Nu știu, darîmi place. îșitrece limba groasă peste părțile mele și

aproape că sar. îmi depărtează picioarele mai mult ca să mă lingă mai bine și ochii lui se

închid de plăcere. Delicios, murmură el pentru sine.

Mă uit la el de parcă nu ar fi aici, ci în limb, la jumătatea drumului intre rai si iad. îi mângâi

părul, des și creț.

Se enervează și mă gâdilă cu mirîștea lui. Mă linge din ce în ce mai vehement până când vine

un moment în care mă freacă toată fața.
Spatele meu se arcuiește și exclam: „O,

Doamne, Eli! îmi arunc capul pe spate de plăcere. Urcă, urcă, urcă”, spun eu parcă cântând.

Deja. Mă ridic și îl prind de față ca să se poată privi la mine. Elliot, da!

Ne uitam unul la altul si vad ca buzele alea frumoase si carnoase strălucesc udat în fluidele

mele.
Exact ca în fanteziile mele.

Fără să spună un cuvânt, mă culcă, îmi desfășoară picioarele, își pune prezervativul și

îngenunchează în fața mea. Mă apucă de picior, îl sărută și îl poartă peste umăr. îmi sărută

celălalt picior și face același lucru cu el.

în această poziție sunt complet la mila lui.

Ne uităm unul la altul și el trece vârful peste buzele vulvei mele; încă o parte la alta, o parte la

alta.

îl aștept ținându-mi respirația.

El se profilează peste mine cu mâinile întinse pe saltea și cu picioarele mele pe umerii lui în timp ce mă

alunecă puțin.

Il imbratisez si el ma saruta cu tandrete. El mai pune un pic în mine și eu
încordat.
Oh.
Doare.
îmi strânge strâns gambele și îi ating umerii, șoptind: „Eh, fii atent.
Se încruntă și spune:
„Nimeni nu m-a mai numit așa până acum”.
— Asta-i o minciună, murmur eu. Tocmai am facut-o.
„Smartass”, spune el zâmbind și se afundă mai adânc în mine.
-Oh! -se văita. Mă agățăm atât de tare de el încât îmi înfig degetele în spatele lui.

— Aproape am ajuns, scumpo. Nimic nu lipsește”, șoptește el.

tresar. Doamne... Elliot este...

„Oprește-te, oprește-te, oprește-te”, îl implor. Dă-mi un minut.

Mă sărută și își înfășoară limba în jurul meu și îl trag mai aproape de mine. Ne sărutăm îndelung și

atunci, în mijlocul atâta tandrețe, corpul meu se deschide și îl lasă să intre complet.

Elliot își mișcă șoldurile, mai întâi într-o parte și apoi în cealaltă, pentru a-mi slăbi tensiunea.

Cu cât suntem mai disperați, cu atât mai agresive sunt săruturile noastre.

Machine Translated by Google

îşi întinde genunchii şi o trage afară. El o pune înapoi în mine. Şi aşa din nou şi din nou până când în sfârşit mă eliberez şi mă lasă să savurez momentul.

Se aruncă spre mine cu atâta forţă şi forţă încât patul se izbeşte de perete. Maxilarul îi atârnă şi părul i se lipeşte de faţă de sudoare; Nu cred că am văzut vreodată în viaţa mea o imagine atât de perfectă.

Elliot Miles fuge ca si cum face afaceri, cu mana tare si fara ezitare.

Ştiam că acest om era din altă lume, ceea ce nu ştiam este că era o lume întreagă.

Dinţii lui sunt în gâtul meu; mâinile lui, pe fundul meu şi penisul acoperă fiecare centimetru al corpului meu. Dar sunt gemetele pe care le emite, gemetele de pură plăcere...

Ochii mei merg în ceafă.

Posesivitatea, căldura... uh...

Absolut cel mai bun dracu din toată viaţa mea.

Degetele de la picioare mi se îndoaie şi se spasm în timp ce eu mă agă de el.

„La naiba, la naiba”, mârâie el în timp ce mă loveşte în punctul G. Dasss. „El rămâne în fundal şi eu ţip când vin. Simt remorcherul inconfundabil şi el îşi aruncă capul pe spate şi eu zâmbesc uimită.

Ne privim unul în ochi, apoi el mă sărută cu blândeţe. Este un moment intim şi tandru şi pur şi tot ce nu ar trebui să fie. Simt că mi-am lăsat garda jos complet.

„Kate Landon, eşti uimitoare”, şopteşte el.

„Ce da?” spun în glumă în timp ce îl îmbrăţişez strâns.

Zâmbeşte lângă gâtul meu şi spune:

pe Kate cum dorm. Soarele timpul, intră mai multă lumină buzele pline i se bubuie,

„Dar va trebui să o fac din nou ca să mă asigur”. Mă întoarce şi adaugă: „Şi de data asta voi fi foarte minuţios”.

Elliot

Stau întins pe o parte, sprijinit într-un cot, uitându-mă se filtrează prin capetele draperiilor şi, pe măsură ce trece şi o văd mai bine. Părul ei de culoarea mierii scaldă perna, genele fluturând din când în când ca în vis.

Se întoarce pe spate şi pentru prima dată îi văd gâtul.

La dracu.

Este plin de muşcături. Cu greu sunt marcate, dar iată. Ruşinat, îl descopăr pentru a arunca o privire la restul corpului.

Sânii ei plini de viaţă se ridică şi coboară în ritmul respiraţiei ei. Îmi este greu să nu mă năpustesc asupra lor şi să nu le sug. Este clar că este depăşit la acest aspect.

Pe cine vreau sa păcălesc? Merge dincolo din toate punctele de vedere.

Privesc mai jos, trec pe lângă burtă şi când ajung la şolduri îmi contract faţa: se disting patru vânătăi. Mă ridic să mă uit la celălalt lateral şi, îngrozit, confirm că acelaşi lucru se întâmplă.

Urme de degete.

îmi amintesc de noi spre sfârşitul nopţii, ea în genunchi pe pat şi eu stând în spatele ei. Cum am prins-o de şolduri, cum m-a primit înăuntrul ei... Simt că tot sângele îmi curge în pachet şi mă îngreunează din nou.

Kate se întinde în somn şi îşi desfăşoară picioarele, raman fara aer.

M-am rahat pe curvă.

Cutele îi sunt dureroase de la frecarea bărbii. Sunt roşii şi el are o erupţie cutanată. Se pare că doare.

Machine Translated by Google

Dezgustat de mine, m-am întins pe spate. Am pierdut clema intru totul. E plin de cardinali.

A trecut mult timp de când nu am trăit o noapte ca asta... Dacă am trăit vreodată o noapte ca asta.

Pentru că este atât de încordată, e grozavă la călărie. Cele mai bune pulberi din viaţa mea. Fiecare centimetru din mine a ars.

îmi palpită puia, amintirea nopţii trecute este suficientă pentru a mă pune ca o motocicleta.

E în regula. Fără sex pentru tine.

Kate se agită, clipeşte puţin, apoi deschide în sfârşit ochii, schiţă a zâmbet radiant şi şopteşte: „Bună ziua”.

Zâmbesc şi îi dau un sărut.

-Buna ziua. îi peri părul de pe frunte şi mă bucur cât de frumoasă este.

De ce sunt atât de sărutat?

El mă îmbrăţişează strâns şi eu zâmbesc. Nu mi se pare ciudat sau inconfortabil, mai degrabă invers: este plăcut şi familiar.

Kate se trage puţin înapoi şi îmi dă părul de pe frunte.

„Aseară a fost uimitor”, şopteşte el răguşit.

„Eşti uimitor”, spun şi o trag aproape de mine.

Ea zâmbeşte şi închide ochii.

— Nu cade niciodată în jos sau ce?

„Oh, aia. Mă retrag, apoi îmi dau seama că el crede că vreau o altă rundă. îmi pare rău.

Ea mă apucă de şold şi mă trage din nou aproape de ea. „Nu-ţi pare rău, nu mă plâng.

„Păi, aşteaptă să-ţi vezi gâtul”, spun eu, deschizând ochii într-un mod exagerat.

îşi atinge gâtul şi spune:

„Ce eîn neregulă cu gâtul meu?”

„Ceea ce va dura cam o mie de muşcături”, mormăi eu.

Kate zâmbeşte şi spune: „Eşti o fiară

dracului. Totul doare. Parcă am fost lovit de un camion.

Nu mă pot abţine: îi muşc piţul şi sare.

„îmi pare rău, am fost exagerat cu tine aseară”, spun scuzându-mă.

-Ce spui? Au fost cele mai bune pulberi din viaţa mea.

Mă uit la ea, nu ştiu cum să reacţionez. Cele mai bune dracuţe din viaţa ei...

— Nu mi-am imaginat deloc că îţi place asta.

-De? spune el şi nu cred că am văzut vreodată în viaţa mea un zâmbet mai sincer. Mă

emoţionez.

— M-am gândit că vei juca dur.

Kate mă sărută şi îmi spune, aproape de buzele

mele: „Şi am crezut că vei fi rece ca gheaţa, dar tu eşti invers”. Afectuos, tandru şi... minunat.

Clipesc, uluit. Tender... m-au numit vreodată tender? Bine, acum lucrurile devin ciudate ca naiba. Mă îndrept şi mă îndepărtez uşor de ea.

„Nu, nu pleca”, şopteşte el. Mă trage aproape de ea într-o bătaie de inimă şi se ghemuieşte pe pieptul meu. Stai cu mine.

Am pus un braţ în jurul ei şi îi simt inima bătând de a mea. Mă încruntă în timp ce o îmbrăţişez. Acest. Este. Foarte rar.

Machine Translated by Google

Suntem la fel de confortabili ca doi oameni care se cunosc bine. Kate se sprijină pe un cot şi zâmbeşte fără să-şi ia ochii de la mine. „Deci dacă ai venit acasă acum şase zile doar ca să mă vezi” – mă sărută în piept – „înseamnă că eşti a mea toată săptămâna pentru că, teoretic, nimeni nu ştie că te- ai întors?”

Zâmbesc şi îi cuprind faţa cu o mână. îi mângâi buza inferioară cu degetul mare şi o întreb:

— Şi ce ai face cu mine dacă m-ai avea o săptămână numai pentru tine? Mă sărută sub abdomen şi inspir brusc în timp ce îmi desfac picioarele.

Femeia asta este nesăţioasă, îmi linge membrul şi spune: „O să fug cu tine”.

îşi împinge totul în gură, iar eu mă întind şi îi ating părul.

— Şi dacă mergem pe acolo? Kate se uită la mine surprinsă. -Hei?

îmi las capul în jos şi spun:

„Nu te opri. Suge şi ascultă. Două lucruri la un moment dat. Ea râde şi se întoarce la muncă. Da, am putea merge aşa. Adevărul este că nu este o idee rea.

Dacă rămânem la Londra săptămâna aceasta, putem fi doar la mine sau la tine. Dar dacă mergem aşa... Am avionul aici. Aş putea planifica ceva... Am puţin timp, dar...

„Te scot săptămâna asta”, anunţ. Kate se uită la mine şi se încruntă. -Cum? Spune ea cu penisul meu în gură. Zâmbesc. Ce drăguţă este, la naiba!

— Nu vorbe ti cu gura plină.

O scoate şi spune:

„Nu putem merge”. Trebuie să mă pregătesc şi apoi urmează...

— Kate. O ridic şi o pun deasupra mea. dacă rămânem înăuntru Londra, nu vom putea ieşi din casă.

Judecând după felul în care mă priveşte, îmi dau seama că pune doi şi doi împreună. „Este o săptămână întreagă.

— Şi unde am merge?

„Undeva cu soare şi cocktailuri. Un zâmbet îi atinge buzele. Plătesc”, adaug pentru a o tenta.

îmi lasă sărutări în timp ce alunecă înapoi la picioarele mele şi spune pe un ton batjocoritor:

— Acesta este plata mea suplimentară, domnule?

Râd şi îmi desfac din nou picioarele.

— Da, aşa că vom alege o destinaţie în funcţie de cât de bine mă sugi.

„Nu vă puteţi permite o staţiune atât de bună. Mă suge întreg şi mă scutură atât de tare, iar ochii mei merg la cer.

Tremur când mingile mi se contractă. -Poate ai dreptate.

*

Fac colţul pe strada lui Kate şi trag în faţa casei ei.

— O să te iau în câteva ore.

— Eşti sigur că vrei să faci asta? mă întreabă încruntat.

O sărut şi îi spun: „Foarte sigur”.

— E o săptămână, nu te entuziasma. „Bine”, spune el zâmbind. Ce pun în valiza?

— Nimic, dacă vom merge fără haine.

Machine Translated by Google

Ea râde şi o vedem pe colega ei de cameră scăpând de sub control. Coboară şi intră în Audi parcat în faţa casei.

Este frumos şi se îmbracă bine. Vedem cum începe şi se pierde în depărtare. -Cum se numeşte? -întreb.

— Daniel?

— Ştii despre cine vorbesc, nu face prostul.

„Care e problema cu el?" întreabă el încruntat. Este o maimuţă.

-Sigur.

El o vrea.

-Despre ce vorbeşti?

-La nimic. Doar că îşi petrece ziua atingându-te. Nimic mai mult. „Este caracterul lui.

— Ei bine, nu-mi place.

Kate îşi dă ochii peste cap şi spune:

„Este un prieten, Elliot. Deschide uşa maşinii şi adaugă: „Ne vedem în câteva

-Bon. Dau din cap si imi musc limba ca sa nu nasc pe imbecil al colegului său de muncă.

Ne vom da seama de asta, el şi cu mine, altădată. Telefonul meu sună şi văd numele lui Tristan pe ecran. -Pa. Ea mă sărută rapid şi coboară din maşină împuşcată. „Hei, salut", spun eu cu mâinile libere.

Kate se întoarce şi face cu mâna, iar eu îmi pun centura de siguranţă în timp ce o privesc intrând.

-Poti sa vorbeşti?întreabă Tristan. -Da.

Poarta de la casa lui Kate se închide şi eu ies pe drum.

— Ce zici de aseară?întreabă Tristan. „Bine", răspund eu zâmbind. „Incredibil".

-D?

-Şi asta?

— Care s-ar putea să fi fost deja para de lămâie pe care ai plecat-o pe Nou York cu o săptămână înainte. O cunosc?

Zâmbesc. S-ar putea spune: Da. -Nu.

— Ai de gând să mai stai?

— Ei bine, se întâmplă că plecăm pentru o săptămână.

-Ce? Nu ai spus că aseară a fost prima dată când te-ai întâlnit? -Da.

— Şi a doua oară când te întâlneşti va fi pentru a pleca într-o excursie? -Sufoca un strigăt şi adaugă: „Speresc cu tine". Poate că a fost deja gazda.

Zâmbesc când întorc colţul.

— Nu te entuziasma, nu mă voi căsători cu ea.

Râde şi spune: —

înainte să o spui, înainte să se întâmple.

„A fost doar o săptămână. Aşa nu va trebui să-mi fac griji pentru paparazzi. -Bine văzut. Şi unde ai de gând să-l iei? -Nici o idee. ţi se întâmplă ceva? „La ce te gândeai?"

— într-un loc privat unde este însorit şi există plajă, cocktailuri şi restaurante.

„Hmm... ce zici de Sfântul Bartolomeu?"

—Nu, în această perioadă a anului sunt sigur că voi întâlni pe cineva cunoscut. Vreau să fiu cât mai neobservată.

— O să văd ce pot găsi.

Machine Translated by Google

-OK mulţumesc. Telefonul meu mobil emite un semnal sonor pentru un apel primit, eu Ei suna.
Vorbim mai târziu. Ridic şi spun: „Elliot Miles”.
Bună ziua, domnule Miles. Sunt Peter de la Strathborn Investigations. -Oh. „Aşteptam să-mi
răspundă”. Ce mai faci? -Foarte bine. Am vesti bune. -Cat de bine.
„Avem în sfârşit o pistă despre pictorul tău, Harriet Boucher.
-Despre ce e vorba?
„Credem că i-am localizat locul”.
ascult cu atentie. Îl caut pe artist de peste un an.
-Si bun?
„Dacă este ea, şi suntem destul de siguri, ea se află în prezent în sudul Franţei.
Mă încruntă auzind asta.
— Eşti sigur că e ea?
„Voi confirma săptămâna aceasta. Ea trăieşte complet departe de societate.
„Voi rezerva un zbor imediat ce va fi confirmat”. Vreau să o cunosc persoană.
— Domnule Miles, vă superi dacă vă întreb relaţia dumneavoastră cu această
femeie?
— E personal, spun eu scurt. -E în regula. O să te sun.
-Mulţumesc. închid şi fac colţul. Nu ştiu de ce sunt atât de fascinat de Harriet Boucher, dar...
trebuie să o găsesc.
Parcă mi-a vorbit prin picturile lui... şi nu ştiu de ce.
Dar nu încetez să mă gândesc la ea; Nu pot renunţa la căutare.
Există un cuvânt care îl defineşte.
extraordinar.

Capitolul 12

Kate

Am urcat scările şi m-am întors să-l fac cu mâna lui Elliot. Zâmbeşte şi îşi ia rămas
bun jucăuş.
Zâmbesc şi deschid uşa fără să pierd o secundă. „Bună,” îi spun pentru a o anunţa pe
Rebecca că sunt aici. Ea iese în fugă din camera ei şi îmi
spune: „Doamne, cum a mers?” Se uită la ceas şi adaugă: „Te întorci?” acum? Mama
care te-a născut. Spune-mi totul cu păr şi semne.
„Păi...” Zâmbesc de parcă mi-ar fi ruşine şi ridic din umeri, umerii-. A mers bine, cred.
-Ce ai făcut? întreabă în timp ce se întinde pe canapea. „Am mâncat într-o sufragerie
privată.
— într-o sufragerie privată?
„Apoi am mers la el acasă. Este un miracol că poate merge.
Ochii i se fac mari şi exclamă: „Te-
ai culcat?!” Nu te draci niciodată la prima întâlnire.
„Ştiu, dar ar trebui, pentru că oh, cea mai bună noapte din viaţa mea.
Rebecca zâmbeşte visătoare şi întreabă: „Te vei
întâlni din nou?”
-Da.
-Când?
— Vine să mă ia în trei ore.
„Două întâlniri la rând, asta îl interesează”.

Machine Translated by Google

„Vom pleca pentru o săptămână.

-Cum? Se ridică atât de repede încât cade de pe spătarul canapelei, se loveşte de ceva ce nu poţi vedea şi se loveşte de cot. Ai!

— O, mamă, eşti bine? Fug să o ajut să se ridice, îşi freacă cotul şi spune:

„La naiba, asta a durut.

Râd în timp ce o ajut să se ridice.
„Dar a fost distractiv.

— Că mergi într-o excursie cu el? întreabă ea şocată.

— Da, ce-i cu faţa aia? „Abia dacă îl cunoşti. -D?

— Ai de gând să dormi în aceeaşi cameră? Ce vei face când va trebui să te caci? Deschid

gura să răspund, dar cuvintele nu ies.

„Dacă sforăi sau sforăi... sau...?" îşi ridică mâinile, şocat. Ce se întâmplă dacă saliva în timp ce dormi? Este o problemă de logistică. Nu poţi impresiona un bărbat dacă petreci o săptămână cu el.

Mă uit la ea în timp ce îmi trec prin cap o mie şi una de situaţii îngrozitor cu încetinitorul

-Nu m-am gândit la asta. „Ce s-a întâmplat cu a fi dur?"

— Şi ce mai contează? Ridic mâinile în semn de capitulare. M-a făcut să eşezîn timp ce luam cina, aşa că cred că a trecut peste chestia grea.

Rebecca făcu ochii mari.

— Ai spus că ai avut un orgasm în timp ce iei cina? Fac o faţă şi spun: „Mai mult sau mai puţin.

— Ce, mai mult sau mai pu în?

îmi umflă obrajii în timp ce înţeleg cum va suna ceea ce voi spune.

M-am frecat de pantalonii lui în timp ce stătea pe scaun.

Ochii îi vor ieşi din orbite. îşi acoperă gura cu mâna şi izbucneşte în râs.
Da, ştiu cum arată.

-într-adevăr? Vorbeşti serios? O să te îndrăgosteşti de el şi el îşi va pierde interesul pentru că nu a fost nevoit să se târască... nici măcar un pic. Şi îţi va rupe inima.

Râd. Cât de exagerat este.

„Sau... ne putem distra şi ne folosim unul pe altul pentru sex în timp ce facem plajă pe plajă şi bem cocktailuri.

Rebecca ridică din sprâncene.

- Am discutat deja despre asta. Ştiu exact care este relaţia mea cu el. El nu caută partener şi nici eu, îl asigur. Vreau doar să... mă distrez şi să nu-mi fac griji pentru viitor, cel puţin pentru o vreme.

-De cand? Pentru că până de curând erai hotărât să cauţi unchiul perfect pentru a fi tatăl copiilor tăi.

— încetează, răsturn eu, enervat. Nu sari la concluzii, nu caut nimic. Este o săptămână pentru plajă. Mă duc hotărât spre u ă io deschid fără tragere de inimă. Arăt spre viscolul de afară şi adaug: „Nu aştept cu nerăbdare să petrec Crăciunul în Londra înzăpezită. Mai am o săptămână de vacanţă şi uite. Arăt spre zăpadă. Ce o să fac aici pe vremea asta?

Machine Translated by Google

Rebecca se uită fix la mine.

„A trecut o săptămână şi nu sunt prost. Urc scările cu hotărâre. Sunt Elliot Miles, pentru numele lui Dumnezeu. Nu că mi-ar putea rupe inima!

„Tu faci delir”, îmi spune el de la parter.

„Şi tu unul melodramatic”, răspund în timp ce îmi dau ochii peste cap. ma arunc pe pat. Trebuie să tragi!

Stau întins acolo o vreme, îmi pare rău pentru mine. imi da multă furie că nu este fericit pentru mine.

Zâmbesc din suflet. Dă-i-o lui! Pentru că mă bucur.

Sa vedem. Mă uit la valiza deschisă de pe pat. De ce mai am nevoie pentru a pleca într-o evadare romantică cu un zeu al sexului? Hmm... răsfoiesc lista.

- Paşaport – Da
- Bikini – Da
- Crema de soare -
- Da Rochii pentru a merge la o
- intalnire – Da Lenjerie – Da
- Pantofi – Da Cărti – Da Laptop -
- Da Pulover – Da Trusa de toaleta
- - Da încărcător telefon mobil -
- Da Pastile anticoncepţionale -
- Da Lubrifiant – Da, da, da. Nu-
- mi vine să cred cât de durer
- sunt.

Omul acesta este o brută. Zâmbesc. Nu că mă plâng. Doare, darîn sensul bun.
Mă uit la valiză pentru o vreme, în timp ce mă gândesc la ce altceva aş putea avea nevoie.

Zâmbesc şi mă îndrept spre dulap. • Rochie roşie de netball Puntazo

O oră mai târziu, primesc un e-mail şi zâmbesc. Sunt Ed. M-am schimbat sunetul notificărilor dvs.

Buna, Rosita: Ce mai faci? Ce faci?

Zâmbesc şi răspund.

Foarte bine. Cum a fost întâi ni rea ta cu curatatorul de toalete?

Nervii mă consumă când văd punctele. Scrie.

Incredibil.

îmi fac ochii mari şi îmi acopăr gura cu mâinile, surprinsă, într-adevăr?

Zâmbesc ca un prost. Mi-e greu să-ţi scriu din emoţie. Sunt cuvinte mari.

Ce ţi-a plăcut atât de mult la întâlnire?

Văd punctele în timp ce dansez uşor, fără să mă mişc de la faţa locului, ştiam că sim ise i el.

Nu e doar treaba mea.
Ea. Este...

Machine Translated by Google

Nu există cuvinte pentru a descrie cât de sexy este această femeie. Să spunem că a fost o noapte grozavă. O voi lua într-o călătorie, așa că poate voi rămâne fără internet și nu voi putea să-ți scriu.

Râd în hohote de entuziasm. Dumnezeule! Pentru prima dată am senzația că ne vom descurca bine. Poate că această călătorie îl face pe Elliot să scoată mai mult din Edgar pe care îl are înăuntru. Wow, sper.
îl iei în călătorie? Nu vad!

Și cum ți-a venit ideea? îmi țin respirația în timp ce aștept să răspundă.
O vreau un sezon pentru mine.
Zâmbesc și închid ochii. Te vreau și pentru mine. Merg în timp ce mă gândesc, ce sa le spun?
Hmm...
Ce norocos esti!
Distrează-te și conectează-te dacă poți. Sărutări
Bine, voi încerca. Sărutări
*
Primesc un mesaj pe mobil.
sunt la usa. Un sărut

Zâmbesc în timp ce mă uit pe fereastra dormitorului meu și văd Bentley-ul negru care se ridică la bordură.

Sărutându-i la revedere nu ar trebui să mă entuziasmeze atât de mult. Arunc o ultimă privire în dormitor și apoi am senzația tipică că uit ceva, dar cine știe ce.
Cobor scările bucuros. „Beck, eu plec”, strig eu.
Rebecca iese din camera ei și zâmbește, întinzându-și brațele.
-Ai grijă de tine.
Am îmbrățișat-o și am spus: „Da. -A se distra.
-Bon.
— Și întoarce-te oricând vrei. Dacă nu vă înțelegeți, nu vă gândiți la asta și plecați, îmi fac ochii mari și spun: „Da, mamă”.

Mi-aș fi dorit ca Daniel să fie aici. Am vrut să-mi iau rămas bun de la el.
— Va fi afară toată ziua.
— Spune-i că am plecat.

-Bon. Deschide ușa și ies atât de repede încât trec pe lângă Rebecca. Mă simt de parcă Scarlett O'Hara evadează din Alcatraz sau așa ceva. Știu că nu ar trebui să fiu atât de entuziasmat, dar doar mor. Andrew, care este în hol, îmi ia valiza. „Mulțumesc”, spun eu zâmbind.

încerc să mă apropii calm de mașină. Elliot iese și îmi ține ușa. „Bună”, spune el.

Este atât de mare încât îmi ia o distanță bună. Mă ridic în vârful picioarelor și îl sărut. -Buna ziua.
îmi atinge fundul și zâmbește. „Bună”, spune el din nou.
— Cât timp, șoptesc eu.

Elliot chicotește și se dă deoparte pentru ca eu să mă urc în mașină, ridic privirea si O văd pe Rebecca în prag spionând întâlnirea noastră.

Machine Translated by Google

Da, știu că mă înțeleg cu adevărat... dar acum știu că Elliot crede că sunt uimitoare și este timpul să mergi mai departe.

Mă urc în mașină și Elliot stă lângă mine.

Andrew se urcă la volan după ce a pus valiza în portbagaj.

— Mulțumesc, Andrew, spun eu zâmbind. El dă din cap în timp ce trage pe drum. -Buna Kate. Mă bucur să te văd din nou.

Elliot se lasă pe spate în scaun și mă privește. Poartă blugi albaștri, un tricou alb și pantofi sport, plus că pe scaun este o jachetă bleumarin. Ochii lui mari albaștri par azi foarte pătrunzători... sau s-ar putea să fiu eu, care văd totul în roz... Un roz incredibil.

îi ating coapsa și o iau de mână. Are cvadriceps robust și musculos. încă sunt entuziasmat să mă gândesc că pot să-l joc așa. Ia
mâna mea la buzele lui și el îmi sărută vârful degetelor. îi zâmbesc ca un prost

— Și fața aceea, Kathryn? mă întreabă zâmbind.

Ochii mei se îndreaptă spre Andrew. Mor dacă o spun cu voce tare. Elliot ridică din sprâncene ca pentru un răspuns. „Suntîncântat”, șoptesc eu.
îmi aruncă un zâmbet lent și sexy și spune: „Ei bine, asta ne face doi”.
Mă uit la Andrew în oglinda retrovizoare. Ne auzi? Mă apropii de Elliot și îi șoptesc: „Unde mergem? Zâmbește și mă trage spre el cu brațul. -E o surpriza.

— De asta nu știi încă?

El chicotește și mă sărută pe tâmplă. -Corect.

îmi ridic privirea și îl văd pe Andrew grăbindu-se înapoi pe drum. Ne-a văzut.

Mă ghemuiesc pe pieptul lat al lui Elliot, care își înfășoară brațele puternice în jurul meu. Loțiunea lui după ras este din altă lume. Cum miroase atât de bine?

„Simt că am lăsat ceva afară”, șoptesc.

„Ai nevoie doar de pilulele contraceptive”, răspunde ea zâmbind.
îmi fac ochii mari și mă uit la Andrew. „Oprește-te”, îmi spune Elliot doar cu buzele.

„Ne auzi?” îl întreb la fel.

-D? Elliot ridică o sprânceană. Uita-l.

Uau, ce ciudat. Cum poți uita că există cineva acolo care ascultă tot ce spui?

Mă întreb ce n-a auzit... Ce n-aș da ca să-l pun printr-un detector de minciuni timp de o oră. Pun pariu că ar fi ceva ce merită ascultat.

Telefonul meu mobil sună în geantă. îl scot și văd că este Daniel. Elliot Și-a văzut și numele. Sunt pe cale să-l pun deoparte când scrie: -Ia-l.

— Nu, îl sun mai târziu.

„Ia-o”, repetă el mai vehement și începe să mă îmbrățișeze. La naiba, o să cânte mult dacă nu o ridică deja. „Bună”, răspund eu cu un zâmbet forțat.

-Ce faci? scapă Daniel.

-Ha ha. Bună, Daniel. – Mă prefac că râd. La naiba, Elliot o să ne audă. Sunt în drum spre aeroport.

— Pleci într-o excursie cu el? burduieste el.

Am lovit telefonul de parcă aș fi vrut să-l bag prin craniu că Elliot nu aude nimic.

Da, vor dura doar câteva zile.

Machine Translated by Google

— Ai înnebunit? se repezi el la mine. Ce prostie mare. Elliot se uită în ochii mei, înghițându-i pe ai lui. înghit nodul din gât și spun: „Ei bine, abia aștept. Te las, m-ai prins într-un moment prost. – Mă prefac că râd din nou. Mama care i-a născut pe toți. De ce colegii mei de cameră trebuie să fie astfel de spoiler?
„Nu te duce, nu este o idee bună”, insistă Daniel.
Văd mărul lui Adam al lui Elliot mișcându-se de parcă și-ar strânge maxilarul.
„într-o noapte cu el și faci deja tot ce-ți spune.” Nicio puia nu valorează atât de mult, Kate.
Oh, Doamne. Eu rămân alb. Doamne, ce a spus.
Elliot se uită la mine. De aici văd cât de supărat este.
— La revedere, Daniel.
— Suna-ma daca...
închid înainte ca propozi ia să se termine.

Ruşinat, am pus telefonul înapoi în geantă. De ce nu ar ține liniștea? La naiba!
„Doar că Daniel este puțin supraprotector”, îl scuz în timp ce eu Ridic din umeri, stânjenită.
— Și vrea o luptă, mormăie sec Elliot. Uita-te pe fereastra.
Am petrecut o bună parte din călătorie fără să vorbim. Elliot se gândește la Dumnezeu știe ce în timp ce plănuiesc modalități de a tăia limba lui Daniel.
Doamne, ce urmează?
Elliot mi-a spus deja azi dimineață că nu-i place când Daniel mă atinge.
Nici nu vreau să-mi imaginez ce se va întâmpla data viitoare când se vor vedea... Pentru că se vor vedea; Locuiesc cu unul și dorm cu celălalt.
Și ce muscă l-a mușcat pe Daniel? Pentru că când Elliot pleca în spatele fântânii care era încântat. Și dintr-o dată acum nu este o idee bună?
Uau, ce mizerie, într-adevăr.
Ajungem pe aeroportul Heathrow, darîn loc să intrăm prin intrarea principală, coborâm pe o stradă laterală și ne oprim la o barieră a punctului de control.
Andrew îi trece pe geam niște hârtii paznicului, care le acceptă și le duce la postul lui pentru a verifica dacă totul este în ordine.
Elliot este tăcut și taciturn. Daniel l-a supărat.
„Nu e vina mea”.
Pentru cât merită, Daniel m-a supărat și pe mine.
Nu vreau să spun nimic în cazul în care Andrew mă aude, așa că tac. Ne permit să trecem bariera și la scurt timp traversăm o stradă care duce la pista de aterizare.
îmi vine să întreb despre ce este vorba, dar nu vreau să par prostesc. Călătoria durează ceea ce pare a fi o veșnicie și ne oprim în sfârșit lângă un avion cu aspect scump.
Andrew oprește mașina și coboară.
Privesc avionul cu ochii mari: e mare, luxos si arata ca un jet.
— Acest avion este al tău?
— De la Miles, da.
„Cât de multe aveți?”
-Trei.
„Uite...” Nervii îmi roade stomacul. Ce se răspunde la asta?
Este ușor să uiți că Ed, gunoiul meu dulce, este un Miles.

Machine Translated by Google

Să vedem, ştiu că este, dar... doar că
nu par deloc aceeaşi persoană

Machine Translated by Google

.Panica mă invadează. Dacă nu sunt?

îmi pierd urma gândurilor când Elliot deschide uşa maşinii şi îşi întinde mâna. -Vino.
Accept şi cobor din vehicul. Bate foarte vânt şi ajung dezordonat.
Motorul avionului face mult zgomot. Elliot mă conduce în sus pe scări şi, în vârf,
suntem întâmpinaţi de o stewardesă cu aspect inteligent şi de un pilot în uniformă.
— Mă bucur să vă văd, domnule Miles, spune pilotul.
Elliot dă mâna cu amândoi.
-Mulţumesc.
Stewardesa zâmbeşte şi se uită în ochii lui Elliot mai mult decât este necesar. Ce răspunde, ma
apuca de talie pentru a-i intelege ce este acolo. Hmm... cine va fi?
Elliot mă duce înăuntru... Nu mă va prezenta? Mă încântă uşor, mă simt nesemnificativ.
Dispunerea mi se pare ciudată pentru că nu există culoar, ci scaune din piele crem care merg
două câte două şi o cameră mare în spate. Uşile sunt închise, aşa că nu văd înăuntru.
în sufragerie este un televizor uriaş.
Elliot deschide coşul de deasupra capului şi îmi spune:
„Poţi să-ţi laşi valiza aici.
-Bon. Mă întind să-l pun deoparte şi el îşi pune mâinile pe şoldurile mele ca să-l tragă în sus
pentru mine. Mulţumesc, şoptesc eu.
Arătă spre un scaun de la fereastră şi mă afund în el. Elliot stă lângă ea.
sunt inconfortabil. Tocmai m-am urcat într-un avion în care atât pilotul, cât şi stewardesa i s-au
adresat pe nume şi, totuşi, nu m-a prezentat.
E ciudat... şi enervant.
Mă uit pe fereastră şi nu spun nimic.
îmi amintesc că, teoretic, nimeni nu ştie că suntem implicaţi şi că Elliot îşi protejează
intimitatea.
Ei bine, mi-ar fi dat un nume fals! parcă m-ar fi sunat Cumshot ocazional! eu transpiră!
Uf, nu ar trebui să mă enervez pentru aşa ceva; Sunt supărat pe mine însumi.
— Ai vrea să-ţi aduc ceva? întreabă frumoasa stewardesă, uitându-se la Elliot mai mult
decât este strict necesar.
-Da. Zâmbeşte în timp ce se lasă pe spate în scaun, două pahare de ampanie vă rog Se uită la
mine şi îmi spune: „Mai vrei ceva?” „Nu, mulţumesc”, răspund eu cu un zâmbet fals. Nu vorbi
cu mine, nu am chef să vorbesc cu oameni nepoliticoşi.
„Asta e tot, mulţumesc”, spune Elliot. Stewardesa zâmbeşte şi intră în camera din faţă.
Elliot îşi alunecă mâna pe coapsa mea şi eu îmi răsucesc buzele. Nu spune, nu spune...
Mă atinge între picioarele mele în timp ce se aplecă să privească pe fereastră.
îi îndepărtez mâna şi îi şoptesc:
„Opreşte-te.
-Ce s-a întâmplat?
— Nimic, dar din moment ce nu am un nume, nu contează, nu? Face o mutră răutăcioasă
şi
spune: „Eşti supărat că nu ţi le-am prezentat?”
-în nici un caz. îmi încrucişez braţele şi mă uit din nou pe fereastră.
Du-te nu. Sunt destul de supărat.
„Am motivele mele”, şopteşte el.
— Evident, spun eu cu un zâmbet drag. îmi place să dansez în sunetul moşturilor şi
motivelor tale.

Machine Translated by Google

Elliot chicoteşte, îşi lasă capul pe spate pe spătar şi se uită la mine. -Ce se întâmplă? intreb sec.

„Mă întrebam cât de mult va dura să apară Kathryn”.

îmi înclin bărbia în sus când mă uit pe fereastră şi spun: „Ei bine, Kathryn nu suportă prostiile tale, Elliot.

— Nu, dar mă suge, aşa că o iert.

„Shhh”, şoptesc furioasă, în timp ce verific să văd dacă stewardesa este prin preajmă. Vrei să taci?

Se apropie de mine şi îmi gâtește gâtul cu nasul.

„Opreşte-te”, spun eu şi, ca răspuns, mă muşcă, trăgându-mi capul mai aproape de al lui.

Zâmbesc în timp ce mă strecor departe de el. „Promite-mi un lucru”, şoptește el.
-Ce?
— Aşa că curând vom fi culciți. Trebuie să te trag când eşti supărat pe mine.

Râd în hohote. Nu dau credit. Omul ăsta e prost.

„Oricât de enervant eşti, nu cred că trebuie să aşteptăm mult, Elliot, spun eu, scoţându-mi cardiganul.

„Ce s-a întâmplat cu porecla drăguță pe care mi-ai dat-o aseară?” —
îmi strâng buzele şi mă prefac că sunt serios.
-Cum spui?
„El”, şoptește el.
„Nu am idee despre ce vorbeşti.

„Deşi cred că suna mai degrabă aşa: „Aah, EIIIIIIIIIIIN”. El imită cum gem în pat. Dă-mi dracu mai tare, Eli. Oh, Doamne, da, aşa.” îşi dă ochii peste cap şi l-am lovit cu cardiganul.

„Taci,” şoptesc eu în timp ce încerc să nu zâmbesc. Uite cine s-a dus să vorbească, cel care geme ca o vaca.

Să râzi. Mă trage mai aproape ca să-mi dea un sărut.

„De fapt, este ca un taur de premiu, despre care nu ştii, Landon.

Zâmbesc aproape de buzele lui şi ne sărutăm mai profund, dar apoi îmi amintesc miezul problemei şi mă îndepărtez de el.

„Nu mai rezolva problemele cu sărutările”.

„Dumnezeu salveaza-ma.” Se lasă pe spate şi adaugă: „Dar pentru înregistrare, am câştigat”.

Eu stau pe carouri.
— Nimic despre asta.

— Iată, două pahare de şampanie. Stewardesa ne dă băuturile şi ne despărţim de parcă am greşit cu ceva. în plus, ne lasă pe masa din faţa noastră o tavă cu căpşuni acoperite cu ciocolată.
„Mulţumesc”, spunem în acelaşi timp cu un zâmbet.
— Mai vrei ceva? -întrebare.

-Nu încă. Poate mai târziu, când vom decola, îţi vom cere să ne aduci mai multă şampanie”, spune Elliot, luându-mă mâna în poală.

Stewardesa zâmbeşte şi se întoarce în salonul din faţă.

Elliot ridică paharul.

— De ce prăjim? intreb bucuros.
— Pentru Insulele Canare.

Deschid larg ochii şi spun:

„Mergem în Insulele Canare?”.

Elliot zâmbeşte şi ia o înghiţitură de şampanie.

Machine Translated by Google

„Care parte?” şoptesc, fascinată, după o înghiţitură.

„Există un club de swinger”, răspunde el degajat.

mă încruntă. Cum? Mama care l-a născut. Ar trebui

Ar fi trebuit să mă gândesc mai bine la această călătorie.

— Haide, mormăi eu sec.

„Nişte bărbaţi mascaţi te leagă şi mă vezi cum dorm cu o grămadă de fete fierbinţi.

Mă sufoc cu şampanie şi tuşesc puternic.

-Ce?

Mă mângâie pe spate şi adaugă: „Dar

nu-ţi face griji, dacă eşti bun, te las să mă cureţi când termin cu ei”.
-Vorbeşti serios? -Râd. Din fericire, glumeşte. Şi cum o să te curăţ?
„Cu limba, desigur”, spune el şi mai ia o înghiţitură de şampanie cu un zâmbet răutăcios.

Mă apropii de el şi îi spun:

„Ai ratat o parte din circulară, dragă Eli. Aia care spune că, în timp ce te plictiseşti să te încurci cu fete care nu sunt nici fu, nici fa – beau şampanie – o să fac un trio cu bărbaţii mascaţi care, să-ţi spun, vor avea voie – mă opresc să găsesc cuvintele potrivite – lasă sămânţa lor în mine... Şi tu vei fi însărcinat să-i cureţi mizeria... cu limba ta. Zâmbesc şi clin paharul cu al lui.

Se cutremură de parcă şi-ar fi imaginat clar, apoi face o buze bubuiind, dezgustat.

Avionul zboară pe pistă şi mă apuc de cotiere şi închid ochii.
„Eşti un porc, Landon”, îmi şopteşte el în timp ce avionul îşi ia zborul.
„Fac ce pot”, răspund, ţinându-mă pentru viaţa dragă.

„Cum se face că ei ei se îndrăgeşte în tine şi eu nu?”

„Pentru că sunt imaginare”, şoptesc eu cu ochii închişi. Iar tu eşti un afemeiat în carne şi oase care probabil a înşelat zece milioane de femei.

— Nouă milioane şi jumătate, nu trece peste bord.

Râd în hohote şi el face la fel. Ne privim unul în ochi şi el îmi duce mâna la buze pentru a o săruta cu afecţiune nespusă. Nu este un gest forţat şi nici unul pe care îl regret.

Elliot Miles este Monda.
îmi place acest mic joc... deşi habar nu am cum se numeşte sau dacă are reguli.

Singurul lucru pe care îl ştiu este că se joacă în Insulele Canare şi că va fi o săptămână foarte bună. Cu siguranţă cel mai bun din viaţa mea.

Zâmbesc în timp ce mă uit pe fereastră. Cu toate acestea, spre supărarea mea, simt că voi fi teribil de dezamăgit de Elliot.

Dar maximul va compensa cel scăzut... Presupun.

— Dori iîncă o băutură, domnule?întreabă stewardesa al cărei nume nu-l cunosc. Deşi recunosc că, cu cât beau mai mult, cu atât mă enervez mai mult că îl pun pe Elliot.

Ce s-a prins, căţea.
OK nu. Dar azi da... şi săptămâna viitoare, aşa că deja pleci.

„Nu, mulţumesc, Clarise, ne dăm înapoi acum”, răspunde Elliot îngâmfat. -Oh. Dă din cap de parcă nu s-ar fi aşteptat. Da, desigur. Se întoarce şi adaugă: „Sună-mă dacă ai nevoie de serviciile mele”. Intră în sufrageria lui şi închide uşa.

„Sigur,” spune el în timp ce mă priveşte cu faţa de distracţie. „Nu e amuzant”, spun eu serios. El nu va avea nevoie de serviciile tale. Cum îndrăzneşti să glumiţi despre asta? Elliot se ridică şi îmi întinde mâna. Mă încrunţi şi întreb: „Ce faci?”

-Retrage.

Machine Translated by Google

-De unde?

-De aici. Mă forțează să mă ridic în picioare și mă conduce în spatele avionului, unde deschide o ușă dublă care se deschide într-un dormitor luxos cu un pat gigantic.

Un pat... un pat... Ce naiba face un pat în avion?

Ma uit în ochii lui si imi răspunde cu ochiul.

intru în panica.
„Nu”, șoptesc eu.

Mă împinge înăuntru și închide ușa. Apoi mă aruncă pe pat de parcă m-ar ataca și se întinde deasupra mea. Isi scoate camasa si o arunca la pamant.
Zâmbetul lui jucăuș mă dezarmează și pentru o clipă uit unde sunt.
Atunci îmi amintesc.

-Ce faci? șoptesc cu o voce panicată în timp ce încerc a scapa- Oprește-te, dă-te jos de mine, mă răstesc eu. Sunt acolo alături.

Elliot mă sărută pe gât și îl simt tare pe burta mea.

„Ești nebun sau ce naiba se întâmplă cu tine?” – oaptă-. Elliot. Mă chinui să-l scot de pe mine. Ești un mare dependent de sex,” balbuiesc.

El afișează un zâmbet sexy și se ridică pentru a-și scoate pantalonii. Le trânteșteș de ușă și se aude clicul butonului care o lovește. îmi acopăr ochii cu mâinile și șoptesc:

— Doamne, pot să știu ce faci?

„Bine ați venit în club”. Zâmbește, desfăcându-mi blugii și trăgându-i în jos cât poate de bine.

-Ce club?

„Clubul Miles High. îmi scoate blugii complet.

Am izbucnit în râs și îmi acopăr gura cu mâna. Fac un gest cu degetul să tacă.

„Tu ești cel care nu se va opri din a face zgomot”. îmi smulge cămașa, o învârte peste cap ca un laso și o smuciază de parcă ar fi călărit un taur.

Râd în hohote când trec sub el. -Ce faci?

„Pregătește-te să geme ca un taur”. El zâmbește și mă sărută și îmi scoate chiloții. Le adulmecă cu poftă și le aruncă de perete. Ajung la u ă i cad la pământ. Și Elliot mă sărută din nou.

îmi imaginez stewardesa încordată intrând și privindu-neîn acest mod compromițător.

„Elliot”, spun eu, cu ochii mari de șoc. Nu putem atinge subiectul, ei sunt acolo – șoptesc eu, cuprinsă de panică. O să ne audă și tu faci un zgomot care te deranjează.

îmi acoperă gura cu mâna lui și îmi suge sfârcul.

— Taci și dă-mi naiba, Landon.

Râsul îi scapă printre degete. îmi fac ochii mari și spun: „Elliot.

îmi mușcă sfârcul și mă zvârnesc cât pot de tare pe măsură ce încep să mă trezesc. Simt cât de fierbinte este sângele meu. Elliot scutură limba cu cadența potrivită. Frica mea de a fi prins adăugată la atitudinea lui liniștită are ca rezultat un amestec cel mai îmbătător.

El este obraznic și drăguț în același timp.

îmi împinge picioarele cu genunchii și apoi, de parcă și-ar fi amintit ceva, sare de pe pat, își pune mâna în buzunarul blugilor și scoate o sticlă mică de lubrifiant și două prezervative. Mi le arată și dă din sprâncene de parcă tocmai ar fi câștigat la loterie.

Râd, nu mă pot abține. Când e așa, e atât de drăguț.

„Cine ești tu și ce ai făcut cu acel nenorocit Elliot Miles?”

Machine Translated by Google

Se întinde iar deasupra mea, apoi, de parcă l-ar fi repetat de o mie de ori, ne răstoarnă şi eu sunt deasupra. Mă încalz pe el şi el îşi freacă lubrifiant pe degete şi mi-l freacă în picioare.

îmi sprijin mâinile pe pieptul lui amplu în timp ce mă explorează cu degetele, fără să-şi ia niciodată ochii de la mine.

„Este chiar aici”, şopteşte el.

Şi nu este minunat?

în timp ce ne privim unul în ochii celuilalt, el mă atinge cu degetele şi ajungem ca o motocicletă. Se schimbă ceva. Nu ştiu ce este, dar îmi face inima să treacă.

„Nu”, şopteşte el. Mă apucă de şolduri şi mă coboară uşor la duritatea lui; îşi trece buzele peste membrul său.

-Nu ce? spun cu o voce tremurândă. Doamne, ce frumos.

— Uită-te la mine aşa.

-Precum şi?

„Ca...” îl alunecă în mine şi închide ochii de plăcere. Vreau să-l întrerup, nu vreau să aud ce avea de gând să spună. Ştiu exact cum mă uitam la asta. De parcă ar fi al meu.

— De parcă o să te trag de parcă n-ar fi mâine? -întreb

în timp ce îi ridic penisul în sus şi îl bag adânc înăuntru pentru a-i distrage atenţia.

Copleşit de cât de bine se potrivesc corpurile noastre, îşi ridică genunchii în timp ce mă ia.

„Nu deschide gura decât dacă e ca să-mi spui cât de tare o să mă tragi”, şoptesc. El chicoteşte

şi mă apucă de şolduri.

— La ordinele dumneavoastră, doamnă. Zâmbesc.

-Ce? întreabă el printre dinţii strânşi.

— Că suni foarte american când te pui într-un plan militar. -Nu-mi spune. Nu pentru că sunt un american al naibii? -Eu

Mă ridică şi mă lasă jos atât de repede încât îmi strâng faţa ca să nu ţip. Doamne... ce plăcere... serios.

-Nu. Mă aplec în faţă şi îi muşc buza. Eu sunt cel care loveşte un american. El chicoteşte şi îmi

dă o lovitură în fund care răsună prin cameră.

— Ei bine, încearcă.

Găsim ritmul potrivit şi din când în când mă ridică atât de sus încât facem mult zgomot când ne ciocnim.

„Shhh”, şoptesc eu în timp ce arunc o privire rapidă la uşă. îmi strâng dinţii cu putere; Aşa nu facem aşa tam-tam.

Orgasmul creşte din ce în ce mai mult în mine până când ajunge la apogeu. închid ochii ca să nu-l văd pe Elliot; Nu pot să mă uit la asta când acest sentiment mă cuprinde.

„Deschide ochii”, şopteşte el.

îl ignor.

Ma apuca de par si ma trage aproape de fata lui. „Deschide ochii şi uită-te la mine când vii.”

Fără tragere de inimă, deschid ochii, la câţiva centimetri de faţa lui, şi ne uităm unul la altul în timp ce ne absorbim. Frenez, animal, depravat.

Machine Translated by Google

îmi pune lapte plin în vagin, ud și deschis pentru el. Mă mușcă buzele și se smucind puternic în mine. „Oww,” scâncesc eu.

Mă ține aproape de el și, între tremurături, eșez de dorință. Se trage de lângă mine și își linge buza de parcă i-ar fi încă foame; privirea lui a devenit întunecată și amenințătoare.

Nu seamănă deloc cu omul fericit care m-a adus la asta pat.

Neliniștea mă pune stăpânire. Doamne, cu cine mă culc? Există două versiuni ale lui Elliot Miles.Capitolul 13

Pieptul meu se ridică și coboară din cauza respirației șuierătoare și mă prăbușesc în genunchi. Elliot pectorali, care mă ia cu ușurință în brațe și mă sărută pe tâmplă. Am căzut o vreme într-o tăcere calmă. Mă uit la el și îl întreb:

„Cu câți te-ai culcat?”

-Nu stiu. își trece mâna peste față și adaugă: „Cu mulți”. Se uită la mine și spune: „De ce?” Cu cati ai fost?

Desenez un cerc pe pieptul lui cu degetul. De ce aș fi spus ceva? Acum va crede că sunt un prost.

— Cu șapte.

Se încruntă și spune:

„Șapte?

Scaun.

— îmi spui?

Scaun.

„Wow...” Mă trage mai aproape de el și observ că zâmbește în timp ce mă sărută pe frunte.

„Ce înseamnă acel „wow”?” -întreb.

— Nimic, spune el ridicând din umeri. Am fost surprins, doar atât.

— De ce te-a surprins?

—Pentru că în adolescență fusesem deja cu șapte.

— Asta pentru că ești un pichabrava.

El chicotește și spune:

Mă sprijin într-un cot pentru a-i vedea fața și îl întreb: „Câți ani ai?”

-Treizeci si patru. Mă orbiește cu zâmbetul lui și învârte o șuviță de păr creț. Si tu?

-Douăzeci si șapte. Se încruntă.

-Ce se întâmplă? -întreb.

„Deci... sunt cu șapte ani mai în vârstă decât tine, sunt al șaptelea bărbat cu care ai fost?” ai dormit și ai douăzeci și șapte de ani?

Zâmbesc ca un prost în timp ce el își face calculele.

-Când este ziua ta de naștere? -ma intreaba.

— 17 iulie.

-Cum? Ea se sprijină de tăblie și exclamă: „Rahat”. -Jur.

— Pe data de 17 a lunii a șaptea a anului? Râd.

-AHA.

Se uită la mine și mă uit cum trece de la încruntat la a-mi oferi un zâmbet lent și sexy.

-Ce se întâmplă? „Șapte este numărul tău.

— Și ce înseamnă asta?

—Șapte este numărul zeilor, este magic. -Ce? De cand? Zâmbesc. De unde ti i?

— Numerologie. Cauta-l pe internet. Mă întind pe spate și spun: „Ei bine, nu mă simt foarte magic”.

Machine Translated by Google

Elliot stă deasupra mea şi îşi trece mâinile peste capul meu.
— Asta trebuie să decid eu. Mă sărută pe gât şi mă ciugulește în picioare.
— Numerologia nu se referă la vaginul meu, Elliot, spun între chicoteli.
Ea îmi muşcă sfârcul şi spune: „Ei bine, nu”.
*
Maşina de închiriat opreşte spre alee şi mă uit pe fereastră la casa din faţa noastră. Este alb si clasic. Pridvorul este mare şi se înfăşoară în jurul casei, în timp ce grădinile sunt frumoase şi bine întreţinute. Şoferul opreşte maşina şi se pregăteşte să golească portbagajul.
Elliot se uită şi el şi spune: „Nu e
rău.
— N-ai fost niciodată? întreb.
— Nu, dar un prieten de-al lui Tristan a făcut-o şi a spus că e tare.
Zâmbesc şi ridic din umeri entuziasmată.
— Orice loc mi-ar fi bine. Parcă mergem în camping! Ce zici de data viitoare?
-Bine haide. A chicotit şi a deschis uşa. Fratele meu El a spus tot ce este de ştiut. Aşteaptă-mă, te voi ajunge din urmă.
Zâmbesc. Haide, nu plănuieşte să meargă în camping în viaţa lui.
Coborâm din maşină şi Elliot dă bacşiş şoferului, care ne aduce saci lângă alee.
Uşa din faţă se deschide şi apare un bărbat în uniformă albă. ca un chirurg. E mai în vârstă, în jur de aizeci de ani.
„Bună ziua, domnule Miles”, spune el cu un accent gros. Este întunecat şi destul de atractiv pentru vârsta lui.
— Bună, spune Elliot, strângându-i mâna. încântat.
„Numele meu este Henley şi sunt portarul lui Brogana. Bine ati venit.
Elliot arată spre mine şi
spune: „Ea este Kathryn.
-Buna ziua. Zâmbesc şi îi strâng mâna.
„Intră, intră”, spune el arătând spre casă şi intră înăuntru. îl urmăm şi rămân fără cuvinte.
„Hei”, şoptesc eu, uimit.
Elliot rânjeşte de la ureche la ureche în timp ce priveşte în jur. Totul este alb, cu excepţia mobilierului de epocă, care este din lemn de culoare închisă. Există covoare uriaşe, colorate strident şi picturi abstracte bine plasate, întregul perete din spate este format din uşi cu geam termopan care oferă
vederi uimitoare la plajă şi la mare. Există o piscină infinită de un albastru profund lângă terasă. Această casă este la alt nivel.
„Există o potecă privată prin acea poartă care duce la plajă”, ne informează Henley, arătând spre poarta veche din stânga. Dormitoarele, băile şi sala de sport sunt pe hol. Au room service 24 de ore pe zi, iar angajaţii noştri vă stau la dispoziţie, deoarece stau şi ei în casă. Dacă ai nevoie de ceva, sună la sonerie”, spune el în timp ce îi întinde lui Elliot o telecomandă. Sper că casa este pe placul dumneavoastră, domnule.
Elliot dă din cap şi spune: „Este minunat, mulţumesc.
Henley zâmbeşte şi dă din cap în timp ce se înclină.
— Vă las în pace, domnule. -Mulţumesc. – Zâmbesc, foarte fericit.
„Henley”, spune Elliot, „ştii vreun restaurant care are o cină bună?”

Machine Translated by Google

Henley zâmbește plăcut și spune: „Desigur, domnule, ce iti place? Elliot se uită la mine și îmi spune: „Ce vrei, prințesă?”

Stomacul mi se răstoarnă. îmi place când îmi spune așa.

— Tu alegi, Henley. Surprinde-ne, spun eu zâmbind. îmi place totul.
Henley dă din cap și
spune: „Perfect, Kathryn. La ce oră?
„Ei bine...” Mă uit la ei alternativ.

Elliot se uită la ceas și spune: – într- o oră și jumătate sau cam așa ceva.

-Desigur, dl. Vă voi anunța când voi face rezervarea”, spune Henley, Iese din casă și închide ușa. Elliot mă îmbrățișează și spune: „Șapte zile aici. îmi zâmbește.

-Știu. Stau în vârful picioarelor să sărut buzele acelea mari și frumoase. Nu știu dacă pot suporta asemenea torturi.

„Ei bine, sper că îți plac puii de capre la cină”, spune Elliot.
Mă uit la el cu groază și spun: „Henley nu ne-ar face să mâncăm asta.

„Regula numărul unu când călătorești, Kate. „Saruta-ma din nou.” Nu spune că-ți place să mănânci tot. Mă bate pe nas.
Pentru că crede-mă, nu-ți place totul. Se întoarce să ducă pungile în cameră.

Zâmbesc în spatele lui și spun cu voce tare: „îmi plac ouăle tale”. Și ești un pic de capră. Elliot râde cu poftă și este un râs zgomotos și fericit care răsună prin mine. suflet.
Zâmbesc ca un prost când iese din cameră și se uită la mine. -Și fața aia?
— Ai un râs foarte frumos. El ridică o sprânceană și spune: „Să fii capră, spui?” -Da. 'Chicotesc. A fi un capră.

Lumini slabe sclipesc deasupra capetelor noastre, iar eu îi zâmbesc însoțitorului superb care stă vizavi de mine.

Slavă Domnului că vom avea o cină cu fructe de mare; nici urmă de pui de capră mascul.

Conversația este fluidă și plină de spirit și nu se clătește în niciun moment. E amuzant, dar Elliot și cu mine ne înțelegem foarte, foarte bine. Râdem și vorbim foarte natural. Al nostru este mult mai mult decât sex sălbatic... deși în relația noastră există și multe din asta.

Nu mă plâng.

Cerul este senin și ne găsim într-un restaurant frumos cu terasă.

„Acesta trebuie să fie unul dintre cele mai grele locuri de muncă din lume”, spun eu. în timp ce deschid o gheară de crab.

-Care? întreabă Elliot, pierdut în sarcina pe care o avea la îndemână.

— Pescarul. întotdeauna în aer liber, însorit sau vânt. Și fără să știm cum va merge ziua și dacă peștele va mușca. „Am pus resturile pe farfuria care i-a fost rezervată.

— Glumești. Mi se pare cea mai bună slujbă din lume. Nici costum, nici stres. își pune un pic de crab în gură și adaugă: „Fără proști”.

Mă opresc din mâncat și mă uit la el cu atenție. -Ești o cutie de surprize. Nu ești deloc așa cum mi-am imaginat. Sorbi din vin, părând amuzat de comentariul meu, și spune: „Nu te lăsa păcălită, Kate. Sunt tot ce ți-ai imaginat.
-în nici un caz.
„Voi fi în vacanță în următoarele șapte zile”, spune el cu ochii ațintiți la ai mei.
— Și ce înseamnă asta?
„înseamnă că îți pot oferi doar șapte zile. Despre ce naiba e vorba?

Machine Translated by Google

Mă uit la el pentru o clipă, apoi continui să deschid crab cu clești. Simt că îmi dă un telefon de trezire. „Când ai avut ultima dată o relație?” „Cu ani în urmă.

— Distributie?

El ridică din umeri și spune: „Nu știu, relațiile și nu mă înțeleg”. Tac, nu stiu ce sa răspund la asta. -Și a ta? -ma intreaba.

„Au trecut șase ani de la ultima serie”, iau o înghițitură de vin. Am crezut că este finalul.

— Și nu a fost?întreabă ea fără să-și ia ochii de la muncă. -Evident nu.

-Ce s-a întâmplat?

-Multe lucruri. Putem schimba subiectul?

Mă privește în ochi și ridică o sprânceană, nemulțumit de concizia răspunsului meu.

„Uh, am înțeles. Vrei să rezistăm o săptămână și atât.
Bun pentru mine.

Ridică paharul și bea, vădit supărat.

„Sunt sigur că ai toate femeile occidentale la picioarele tale, Elliot, darîți garantez că nu voi fi una dintre ele. nu esti genul de
omule pe care aș ajunge să-l prind.
-Bon.
— Bine, răstum eu.
Mâncăm o vreme în tăcere.
— Ar fi trebuit să te scot să mănânci testicule de capră, mormăie el sec.
— Ai făcut-o deja, spun eu. În avion.
Zâmbește puțin, dar nu se poate abține și ajunge să-l lărgească.
— Și i-ai iubit.

îmi mărunțim mâncarea în timp ce încerc să păstrez o față dreaptă.

— Adică, cred.

Ne uităm unul la altul și scântei zboară între noi.

„Poate că ar trebui să-ți mai dau puțin în seara asta”, șoptește el încet, amenintatoare.

„Nu”, spun eu în timp ce îmi duc furculița la gură.

-Nu?

„în seara asta arată-mi cât de bine gătești...de vreme ce ai doar șase zile să mă impresionezi”, spun fără emoție în voce, de parcă m-aș plictisi. Ai rămas fără timp, Miles.

Elliot zâmbește; Este evident că se distrează al naibii.

— Numără șapte în seara asta și te voi impresiona, domnișoară Landon, nu-ți face griji. încerc să rămân serios. îmi place acest joc.
— Vom vedea.
*
Transpirat, mă arcuiesc spatele de pe pat și mototolesc cearșafurile cu mâinile.

Elliot m-a mâncat tot, ne-am tras, am esperma și din nou Eîn regulă, te-am lovit cu limba acolo jos. Și din nou.

Ea mă mișcă dintr-o parte în alta de parcă aș fi o păpușă de cârpă și băiete, sunt impresionat.

Mama care l-a născut!

Am venit de trei ori și tipul nu se oprește.

îmi demonstrează cine este șeful în pat. Este de netăgăduit ceea ce este el Nimic de obiectat.

Când suntem goi, sunt tot al lui.

între tremurături puternice, îl apuc de păr, astfel încât să nu mă mai mănânce fundul.

— Destul, scâncesc eu. Te rog, Ell, mă rog.

Zâmbește lipit de picioarele mele; Ochii îi sclipesc de satisfacție.

Machine Translated by Google

— Îţi voi spune când este suficient. – într-o clipită, se ridică, mă întinde cu faţa în jos, mă apucă de şolduri ca să mă aducă în genunchi şi îl introduce încet şi cu grijă în mine. închid ochii când îl aud gemând adâncîn gât.
La dracu...
Acest om este un zeu.
O scoate şi o pune înapoi în mine încet; camera este udată de sunetul fluidelor mele.
— Ai idee cât de excitat mă face acest sunet? opte te el. Corpul tău mă întâmpină.
O scoate şi mă loveşte cu putere.
„Tu vrei”, spune el ameninţător. Vrei să te trag tare. îmi dă o lovitură în fund care răsună în jurul nostru.
Mă alătur unui fel de călătorie astrală, ca într-un subspaţiu.
Sunt atât de entuziasmat încât nici nu pot vorbi.
Apoi mă urcă, o împinge adânc în mine, cu severitate, şi nu pot face altceva decât să-mi ţin poziţia.
— Uite, mârâie el.
Mă apucă de păr şi îmi întoarce faţa să mă uit la oglinda de pe perete.
îi văd ochii întunecaţi în reflex în timp ce se aruncă încet înainte; îi disting fiecare muşchi al trunchiului şi fiecare picătură care îi perlează pielea.
Sânii mei se mişcă în ritmul împingerilor lui şi Elliot îi aruncă pe ai lui întoarce-te cât poţi de departe, în timp ce înfrunţi plăcerea.
Nu există nicio îndoială că corpurile noastre sunt dinamită atunci când sunt puse împreună; aceasta este pofta pură şi simplă.
Doar auzisem de ea, dar nu credeam că există în viaţă real. Dar Doamne, ce mi-a lipsit...
Fecioara!
El pune piciorul pe pat ca să mă bage mai bine în el şi schimbarea poziţiei mă trimite în extaz, ţip pe saltea şi Elliot mă împinge în jos, astfel încât fundul să se ridice, larg deschis pentru atacul lui.
Corpurile noastre se ciocnesc şi simt până la ultimul centimetru din minunatul său penis.
Atât înăuntru, atât de plăcut...
Elliot geme din ce în ce mai tare şi mai adânc, strângându-mă de şolduri atât de tare încât aproape că mă doare. Zâmbesc când îmi dau seama că va pierde controlul din cauza orgasmului care se apropie.
Aşa îmi place cel mai mult: dezinhibată şi, cel puţin în acest moment, a mea.
Elliot stă acolo în spate şi ţipă când vine mare. Ne este greu să respirăm. încetineşte ritmul împingerilor în timp ce se goleşte complet, apoi mă apucă de obraji şi mă sărută.
Este dulce şi fragedă, foarte diferită de pudra pe care tocmai am pus-o.
Se întinde lângă mine şi ne luăm timp să ne sărutăm. Amândoi ştim că treaba noastră nu merge nicăieri, dar naibii de chestia mă face să-mi doresc să fie.
îmi dă părul de pe frunte şi mă priveşte în ochi. Simt o senzaţie de strângere în piept.
Va observa şi el?
„Eşti uimitor”, îmi şopteşte el încet.
Zâmbesc timid, copleşită de emoţie.
Parcă şi-ar da seama că sunt emoţionat, mă îmbrăţişează cu ursul şi mă sărută pe frunte.
„Dormi, dragă”, şopteşte el.
închid ochii şi îmi aşez capul pe pieptul lui. Aici sunt în siguranţă şi cald. Dacă aş putea face ceva în seara asta, aş alege să stau cu el aşa.

Machine Translated by Google

Sunt conştient că şase zile alături de el nu sunt suficiente pentru mine... Deja vreau mai mult.
Elliot desenează un cerc pe umărul meu gol şi îmi şoptește: „Ai idee cât de
prețioasă ești pentru mine, Kate Landon?
închid ochii cu regret.
Elliot Miles îmi va frânge inima într-o zi.

Capitolul 14

închid robinetul, ies din duş şi înfăşoară prosopul în jurul meu. îl văd pe Elliot
bărbierindu-se calm pe obraz în timp ce se privește în oglindă. -Doare? Il intreb.
-Nu. – Clătiţi lama cu apă fierbinte. Cu prosopul ăla alb legat de talie este să-l mănânci.
— Ţipătul ăla mă enervează. Uimit, mă sprijin de dulap şi mă uit la el.
„Te vei obişnui. M-am bărbierit...” Se opreşte să calculeze – „de douăzeci şi unu de ani acum.
Stau în dulapul din faţă.
„Cati ani ai?”
-Mulţumesc. Bate cu lama pe chiuvetă. Dar ştii zicala: unul este la fel de bătrân ca femeia care
se apropie de el. El ridică din sprâncene şi spune: „Deci am... douăzeci şi şapte de ani. îi
iau lama şi îi spun: „Pot să încerc?”
— Nu sunt cobai, Kathryn. Râd şi îi pun lama în faţă.
„Ei bine, oricine ar spune aşa”, exclam eu, concentrată. Pentru că aseară ai fugit ca unul.
El chicotește şi mă trage de şolduri pe blat.
— Şi cât de mult m-am distrat?
Ţin lama în sus şi îmi muşc buza de jos concentrată. Elliot închide ochii şi spune:
„Aceasta nu este o idee bună.
îi rad obrazul încet şi îi spun: „De ce nu?”

„O femeie cu o lamă lângă gâtul meu nu este de bine. Râd.
— Ştiu cum să o fac, serios.
— Asta trebuie să decid eu.
— Ei bine, cum de te bărbiereşti în vacanţă? —Pentru că vreau să te sărut şi cred că
te rahat.
„Oooh, primul tău sacrificiu pentru mine. Mă opresc o clipă şi zâmbesc în timp
ce îi netezesc părul dezordonat. O, ursuleţul meu, ce drăguţ este – spun ca şi cum aş fi
vorbit cu un copil. Elliot îşi dă ochii peste cap şi spune: „Hai înainte. îşi întinde pielea feţei şi
adaugă: „Şi eu nu Spune-mi urs, nu e bărbătesc.
„Dumnezeule, domnule Miles, nu ştii asta până când... saptamana vei fi curva mea? Spun să-l
tachinez. Zâmbeşte şi îmi smulge lama. -Nu aş fi atât de sigur. -Ce vom face astăzi? -întreb. -Ce
vrei.
— Stridii... şi ce facem? Posibilităţile sunt nesfârşite. Zâmbesc visător.
Elliot spală lama şi îmi deschide geanta. Scoate pilulele contraceptive şi le examinează.
îl scoate pe cel pe care îl iau azi şi îl pune pe vârful degetului ca să îl ridice. O fac şi o înghit.
„Când a fost ultima dată când ţi-ai făcut un test pentru BTS?” -ma intreaba.
-De?
— Pentru a şti. -De ce?
— Pentru că nu vreau să port prezervativ cât suntem aici. mă încruntă.
— Distributie?
Ridică din umeri şi mă sărută.

Machine Translated by Google

— Nu vreau, punct.

-Ei bine, nu. „Mă îndepărtez de el.

— Distributie? Pare surprins. Nu am făcut-o niciodată fără prezervativ. Mă uit la el cu faţa de a nu înţelege nimic.

-Nu? -Nu.

— Şi de ce vrei să faci asta cu mine? —Nu ştiu, îmi vine şi atât.

— Ei bine, va trebui să mai aştepţi puţin. —Ies din dulap, mă întorc în dormitor şi caut ce să mă îmbrac în dressing.

Elliot mă urmăreşte şi spune: „De ce?

—Pentru că este un act foarte intim pentru mine, ceva ce faci cu partenerul tău. -Suntem un cuplu.

— Numai pentru săptămâna asta, Elliot. Asta nu contează.

— Nu, vom rămâne şi noi acasă. Am făcut o înţelegere, îţi aminteşti? Sex fără angajament şi fără terţi.

încerc să nu-mi pierd zâmbetul; Este prima dată când vorbeşte despre o relaţie pe termen lung.

-Si bun? îşi pune mâinile pe şolduri parcă indignat. Ai făcut asta cu alţii?
-Bineînţeles. Pentru asta sunt iubiţii.
„Ei bine, şi eu sunt iubitul tău... pentru săptămâna asta.”
îmi dau ochii peste cap în timp ce scot hainele şi le aşez deasupra
„Trebuie să conteze”, spune el.
— Nu crede. Las prosopul şi îmi trag fundul de bikini.

Elliot mă îmbrăţişează şi încearcă să mă seducă. „Voi face să merite timpul tău”, spune el şi mă sărută pe gât. -Nu. Sfârşitul discuţiei. Mă strâng din strânsoarea lui şi îmi trag de top de bikini, îmbracă-te, plecăm.

„Nu vei coborî atât de uşor, nu am nevoie de pat”. „El mă apucă şi mă loveşte de perete. Nu există suprafaţă care să-mi reziste. Am izbucnit în râs şi spun: —Taci, prostule, dacă ţi-am spus că nu, e nu.

Insulele Canare corespund cu ceea ce am visat mereu. Soare, nisip şi mare cu un fundal spectaculos. Am mâncat în cele mai frumoase restaurante, am stat ore în şir pe plajă şi am sorbit cocktailuri în mici baruri ciudate de la malul mării până în primele ore.

Acest loc este un paradis cu clădirile sale vechi şi colorate care stau pe stânci cu vedere la mare. Nu am fost niciodată într-un loc mai perfect.

Trei zile.

Doar trei zile magice au fost suficiente pentru a cădea la picioarele lui Elliot Miles.

Am vorbit ore întregi, am râs, am mâncat delicatese rafinate şi am făcut dragoste în toate poziţiile posibile.

Nu mi se pare incomod sau ciudat, ci natural şi frumos... Genul de sentimentul după care mi-am dorit mereu.

Genele îi flutură şi buzele îi sunt uşor întredeschise, li văd pieptul ridicându-se şi cobând în timp ce doarme cu cearşaful alb acoperindu-i şoldurile nepăsător.

Elliot Miles este o forţă de luat în seamă şi nu din cauza numelui său de familie.

Dar pentru ceea ce este.

Pentru prima dată în viaţa mea mă simt auzit.

Şi chiar şi mie mi se pare o prostie... pentru că dacă ştiu ceva despre Elliot Miles este că nu poate asculta.

Machine Translated by Google

Mă uit la el din lateral şi sprijinindu-mă într-un cot. Sunt aşa de peste o oră. Trebuie să merg la baie, dar nu vreau să mă trezesc şi să-l trezesc din somnul lui calm.

Mă uit la pieptul lui, la buricul lui şi la linia fină a părului întunecat care pierde sub cearceaf Are pielea măslinie şi părul închis la culoare.

Este un bărbat cu un fizic spectaculos.

Dar ştiu un secret despre Elliot Miles: ar putea declanşa bătălii, zădărnicesc visele şi luminează un oraş din spaţiu.

Inima ta este puterea ta. Şi poate că nu mi-o va da.

Darîmi voi aminti mereu că în această săptămână l-am avut în mâini.

Clipeşte de mai multe ori înainte de a deschide ochii. Se încruntă până când se uită bine la faţa mea şi atunci îmi oferă zâmbetul lent şi sexy de care am devenit dependent.

-La ce te holbezi? şopteşte în timp ce mă îmbrăţişează strâns şi mă sărută pe frunte.

— Faţa ta de capră.

El chicoteşte, un râs răguşit, care îmi cuprinde simţurile.

„Hehehehe”, spune el.

Râd.

—Caprele nu merg behehehe.

— Şi atunci ce fac ei? întreabă el zâmbind.

„Ei bine, nu ştiu, dar sunt sigur că nu.

Mă rostogoleşte pe spate, pluteşte peste mine şi mă sărută uşor.

„De vreme ce nu pot face hehehehe, măcar fă-mă să geme”, spune el în timp ce-mi desfăşoară picioarele cu genunchiul.

îi zâmbesc. Ce om, Doamne.

— Vrei să spui ca o vaca?

El chicoteşte şi spune: „Sunt

un nenorocit de taur, Kate. Deja ti-am spus.

Elliot

Urc pe potecă urmând fundul sexy, jambierele negre, maioul alb al lui Kate care îi arată buricul şi coada de cal blond care se mişcă în timp ce merge.

Ce privelişte pentru ochi dornici!

Kate şi cu mine urcăm un munte şi este abrupt. Se întoarce şi se uită în spatele meu.

„Uite, Eli, e grozav.

Mă întorc şi admir priveliştile.

Kate zâmbeşte în vânt, iar eu mă uit la ea.

„Ce frumuseţe”, şopteşte el.

„Da, eşti frumoasă, da”, spun eu zâmbind. Kate mă priveşte în ochi şi îmi zâmbeşte timid.

— Mă refeream la vederi.

îi iau mâna şi îi sărut vârful degetelor. -Ştiu.

Zâmbeşte dulce şi spune: „Să facem o poză?” -Dacă doriţi...

îşi scoate telefonul mobil, îşi apasă faţa de a mea şi, cu orizontul în fundal, o poză. Se uită la ea cu un rânjet de la ureche la ureche.

— Am vrut să-ţi văd faţa ca protagonistă a filmului înainte să mă pui pe piggyback.

Râd.

— Draga mea, dacă vrei doar să te rostogoleşti pe deal şi să mori, te iau eu. Se întoarce şi îşi reia mersul.

„Aş putea cu tine”, spune el ca cineva care nu vrea chestia asta. „Nu mă îndoiesc”, spun între respiraţii în timp ce urc. La fel şi caii.

Machine Translated by Google

El râde şi
spune: „Ştii? Nu mai făcusem drumeţii de mult... de când părinţii mei au murit, de
fapt.
mă încruntă. Este prima dată când men ionează asta.
— Părinţii tăi au murit?
Merge puţin înainte şi spune: „Da, au murit într- un accident de maşină în urmă cu şase ani”.
La dracu. -îmi pare rău.
— i eu.
Continuăm să mergem. -Cum au fost? Il intreb. Se întoarce şi îmi spune: „Mama era ca mine”.
— Un nimfoman, atunci. Râde în hohote şi spune: „Şi
tatăl meu a fost cel mai iubitor om din lume”. Urc în timp ce o ascult.
„Am avut un fel de ritual pentru ocazii speciale. Merg cu limba afară. Ce deal abrupt al naibii.
— Despre ce era vorba?
„Am mâncat conuri de înghețată. Zâmbesc ascultând-o.
„Ne-am uitat la un film?” conuri. Am sărbătorit ceva? conuri. Când mi-am luat primul loc de
muncă, a venit să mă ia cu un con. „Nu am mai mâncat un con de ani de zile”, spun eu. „Şi
eu... de când a murit. Mergem puțin si apoi intreaba: „Cum sunt părinții tai?”
Mă gândesc o clipă la asta şi răspund: – Muncitori.
Se întoarce şi se încruntă, parcă surprins de răspunsul meu.
— Şi te deranjează?
-Nu neaparat. merg puțin mai departe. în copilărie nu am avut niciodată şansa de a
merge acolo şi de a te plictisi. Kate nu spune nimic şi ascultă.
„Am fost la internat de la vârsta de şapte ani. Vacanţele erau întotdeauna un vârtej,
care se repezi de la o staţiune exotică la alta. – Ridic din umeri-. Nu ştiu... Am oprit la
jumătatea propoziţiei.
— V-aţi trimite copiii la internat?
— Nu este suficient vin.
Se întoarce parcă surprins.
-Ce ai face diferit? Adică, în ce fel ar fi diferit modul tău de a educa de modul în care ai
fost educat?
„Aş petrece timp cu ei. Se opreşte scurt şi se întoarce.
— Nu ai petrecut timp cu părinții tăi? „Şi încă nu petrec timp cu ei.
Se uită la mine o clipă. -Şi fraţii tăi?

-Fraţii mei. Zâmbesc. Eu petrec timp cu ăia. Se îndrăgostesc de cei blestemati. Râde şi

continuă să urce.
„În copilărie ne aveam doar unul pe celălalt. Ele sunt totul pentru mine.
Mergem pe alt drum.
„Copilăria noastră a fost despre pregătirea pentru a prelua frâiele lui Miles Media. Uneori ne
pare rău că nu am putut să luăm propriile decizii.
Kate continuă să se mişte înaintea mea. Nu ştiu de ce, dar simt că trebuie să-ţi spun toate
astea.
— Ar trebui să tac acum. – Gâfâind-, Că asta devine din ce în ce mai abrupt.
-Este adevarat. E timpul să mă plimb, Miles. Arată-mi din ce lucruri eşti făcut.
Râd şi continuăm să urcăm.

Machine Translated by Google

„Mi-aș dori să fii instalator”, spune el degajat.

Mă încruntși și spun: „Și

asta?

Se întoarce și spune:

„Pentru că atunci nu ar trebui să te împărtășesc”. Ne-am uitat unul la ochi.

— Și tu ai fi un tip obișnuit care s-ar fi îndrăgostit de mine. „Ar fi cel mai ușor lucru din lume”.

Zâmbesc cu dragoste și spun:

„Este cel mai frumos lucru pe care mi l-a spus cineva vreodată”.

— Dacă ăsta e cel mai frumos lucru pe care l-ai auzit vreodată – râde și continuă să urce în sus –, trebuie să stai cu niște idioți cu adevărat proști.

— Da, e adevărat... Dar mă pricep foarte bine la desfundarea țevilor. Deci da, sunt instalator... mai mult sau mai puțin.

El izbucnește în râs și

spune: „Vezi. Și cele bune, de asemenea.

Sorb cocktailul pe șezlong.

Soarele apus se reflectă în apă și cântecul de leagăn al valurilor care sărută nisipul îmi umple simțurile.

Kate joacă volei cu niște copii pe mal. O văd râzând și vorbește cu ei de parcă ar fi prieteni pe care nu i-ai mai văzut de mult. Este foarte animată și râde în hohote, fără griji și fericită.

Ea poartă un bikini alb și nu cred că am văzut o imagine mai perfectă și frumos în toată viața mea. Senin.

Așa este ea... îmi dă o liniște pe care nu-mi amintesc să o fi simțit vreodată.

Nu trebuie să mă prefac că sunt ceva ce nu sunt; pot fi eu Nu-i pasă de numele meu de familie, de banii mei sau de aspectul lui. Nu s-a machiat și nu s-a părut toată călătoria și cred că niciunul dintre noi nu s-a privit în oglindă nici măcar o dată.

Este eliberator să nu încerci să-l impresionezi pe celălalt. M-a văzut cu ce am mai rău halbe și eu și ea și, totuși, a noastră funcționează.

îmi scot telefonul și deschid inbox-ul. Zâmbesc când văd numele Rositei.

Mi-a fost dor de ea. Bună Ed,

sper că te bucuri de vacanță.

Sunt bine. Noul meu iubit s-a dovedit a fi un farmec. E frig aici... Aș vrea să fiu undeva însorit. Să vedem dacă anul viitor plec într-o excursie.

Distrează-te bine, nu te vei întoarce la slujba ta de gunoi în cel mai scurt timp.

Pupici, Rosita

Zâmbesc. O aud pe Kate râzând și mă uit să văd cum merge meciul de volei. Aceasta este cea mai ciudată prietenie pe care am făcut-o vreodată în viața mea. Rosita Leroo este opusul femeilor cu care mă întâlnesc, dar mă înțelege și, din anumite motive, o înțeleg și pe ea.

îmi place prietenia pe care o avem. ce sa le spun?

Am mers mână în mână pe malul mării înapoi acasă. „Ți-am cumpărat ceva. -Oh da? spune el zâmbind.

Ori merge bine, ori merge prost...

Machine Translated by Google

Am mâna în buzunar şi scot două conuri de îngheţată. Kate se uită la ei, ochii i se umezesc imediat. La dracu.

— Doar că... mi-a trecut prin minte... – bâlbesc— că, din moment ce este ultima noastră noapte aici şi toate astea...

Se uită în ochii mei şi zâmbeşte tandru. Ea se ridică în vârful picioarelor şi mă sărută. „Mulţumesc”, şopteşte el în timp ce ridică una. Esti foarte atent. Uite, mi-au numit lucruri în viaţă, dar niciodată. Se aşează pe nisip şi mă încurajează să fac acelaşi lucru cu câteva atingând. Scoatem ambalajul de pe inghetata.

Se holba la al lui. Mă uit cum o lacrimă singuratică aleargă pe obraz şi cred că poate nu a fost o idee bună.

Am pus un braţ în spatele ei şi mâncăm îngheţata; Eu în tăcere, ea în lacrimi.
Simt amintirile şi dragostea agitându-se în psihicul ei în timp ce preiau controlul.
Asta mă face să vreau să fiu şi eu instalator.
Lumina lunii pătrunde prin fereastră şi îi scot încet rochia lui Kate.
E diferit, ceva s-a schimbat între noi de când am cumpărat îngheţata.

Şi-a aruncat armura şi o văd vulnerabilă într-un alt fel. Este copleşitor, îmbătător şi o vreau mai mult ca oricând, dacă asta e posibil din punct de vedere uman.

Ne sărutăm dulce în timp ce ne dezbrăcăm cât de repede putem.

Gol... vreau să fiu gol.

Ea îmi trage pantalonii jos şi, cu coada atârnată acolo, o întind pe pat. – Ai idee cât de preţios eşti pentru mine? – oaptă.

îmi zâmbeşte şi, în timp ce o face, simt o strângere în piept. -Un moment. – Sunt pe cale să iau prezervativele. „El... nu”, şopteşte el.

-Nu ce?

„Nu purta prezervativ”. în seara asta vreau să fim piele pe piele. Ne-am uitat unul la altul şi... la naiba! Aceasta femeie...

ma urc peste ea; nevoia de a fi aproape este atât de convingătoare încât nu m-aş putea controla chiar dacă aş vrea.

Ne sărutăm şi ne îmbrăţişăm, iar cu o conexiune pe care nu am mai simţit-o până acum, el mă primeşte. Şi mă ţine.
Şi mă distruge pentru totdeauna.

Kate

Avionul se opreşte ţipând pe pistă, când vreau să cad la pământ şi să fac o furie. Nu cobor, nu

mă poţi forţa.

Elliot oftă adânc, privind drept înainte. Se uită de sus la mine sprijinindu-se pe tetieră.
„Acum suntem acasă”, spune el.
„Da”, spun eu cu un zâmbet pe cât de mare, pe atât de fals. Yuppie.
Râde încet şi mă sărută.
-Vezi.

Stewardesa (cum naiba era numele ei? Nu-mi amintesc) iese din cabina ei, merge dupa bagajele noastre si le duce la usa. Apoi apar cei doi comandanţi şi descuie uşa.

„îmi pare bine să zbor cu tine”, spune Elliot zâmbind în timp ce le strânge mâinile. Mulţumiri.
-Mulţumesc. Noapte bună”, răspunde unul dintre ei.

Machine Translated by Google

Un tip responsabil cu transportul bagajelor urcă în avion şi ne ridică bagajele. – Numai ă tia

trei?-întrebare.

— Da, te rog, spune Elliot.

Coboară scările.

„Mulţumesc”, spun eu zâmbind în timp ce ies pe uşă şi lovește viscolul. Totul este alb şi deprimant.

La naiba, e frig la Londra! Pf! De ce trebuie să fiu de aici?

Elliot iese în spatele meu şi tresări.

— La naiba, mormăie el pe sub răsuflare.

„De ce nu pot fi spaniol?” -Spune.

„Pentru că eşti englez”, spune Elliot în timp ce îmi strânge mâna. ai grija, alunecos”, spune el, referindu-se la scări.

Coborâm încet spre maşina care ne aşteaptă: un Audi negru, nu obişnuitul Bentley.

Şoferul este o femeie. Zâmbeşte şi deschide uşa din spate. Hei? Şi cine este ea?

— Hei, spune Elliot, făcându-mi semn să merg mai întâi sus. Intră după mine şi închide uşa.

Şoferul intră şi se întoarce spre noi.

— în parcarea VIP 1A?

„Da, mulţumesc”, spune Elliot în timp ce îmi pune mâna în poală.

Mă încruntă, confuză, iar el îmi sărută vârful degetelor.

L-am rugat pe Andrew să-mi aducă maşina. Vreau să te iau acasă personal.

-Oh. – Poate vrei să dormi peste.

Mă descurajez înăuntru. Probabil că o face pentru ca Andrew să nu vadă faţa mea tristă când am coborât din maşină.

„Asta e frumos”, mint eu.

Cinci minute mai târziu, femeia parchează într-o parcare subterană şi, bineînţeles, acolo, în primul rând, se află Mercedesul lui Elliot.

Mă întreb cine l-a condus pe Andrew acasă după ce a lăsat maşina aici. A prins autobuzul sau au venit după el? Ce se întâmplă în aceste cazuri? Există un şofer pentru şofer?

Elliot îmi pune lucrurile în portbagaj şi în zece minute suntem pe drum spre casă.

Este tăcut şi grijuliu şi prinde ferm volanul. Eu unul, mă uit pe parbriz şi mă întreb dacă aş putea

legaţi-l şi puneţi-l în portbagaj. Poate le-aş deturna avionul şi le-aş îndrepta armele spre comandanţi pentru a ne duce înapoi în Insulele Canare.

Observ deja cum ne distantam puţin cate puţin; Odată ajuns la Londra, a încetat să mai fie Ell, jucăuşul, pentru a fi Elliot Miles... durul director executiv.

Şi adevărul este că nu ne cunoaştem deloc.

Ceea ce este o prostie. Dacă Elliot dorea doar sex ocazional şi nu se aştepta la nimic de la relaţia noastră, de ce naiba trebuia să fie atât de dulce şi iubitor? Va fi conştient de atitudinea lui?

Acest lucru chiar trimite semnale mixte, iar restul este o prostie.

Machine Translated by Google

în Insulele Canare nu a contat pentru că știam că timpul de care dispunem era rar și limitat. O evadare minunată de o săptămână din realitate.
Fara obligație.
Dar acum că ne-am întors, nu sunt atât de sigur.
Știu că nu sunt încă pregătit ca el să plece. Poate că există speranță pentru noi, pentru că, omule, ne-am lovit de minune. Sper doar să simtă la fel.
Elliot oprește mașina în fața casei mele și oprește motorul, sprijini brațul pe volan si se uita la mine.
„Mulțumesc”, șoptesc eu.
Dă din cap fără să-și ia ochii de la mine.
„M-am distrat grozav”.
Zâmbește orbitor și spune: „Și eu”.
-Tu vrei...? -Ridic din umeri. Nu ar trebui să spun asta, dar cuvintele pur și simplu ies din mine. vrei sa treci?
-Nu pot. Se oprește să se uite la mine pentru a se uita pe parbriz. Trebuie să citesc multe e-mailuri înainte de a mă întoarce mâine la birou. Nu mi-am pornit computerul toată săptămâna și nu pot sta până târziu la lucru pentru că trebuie să particip la un eveniment. Dacă nu le răspund astăzi, săptămâna seva pierde.
„Uh...” dau din cap în timp ce el își descrie programul încărcat.
Mă mângâie pe coapsă și spune:
— Ești o influență proastă asupra mea, Landon. Nu am încetat niciodată să lucrez în vacanță.
Zâmbesc și spun:
„Este atât de distractiv să-ți distrag atenția”.
Mă privește în ochi; este ceva ce plutește în aer.
Sună mult ca... pocăință.
-E în regula. Forțez un zâmbet.
„Bine...” răspunde el.
Ne-am uitat o vreme unul la altul. Nu știu dacă așteaptă să spun ceva sau dacă o să vorbească.
Când ne vom întâlni din nou?
Nu întreba, te prefaci indiferență.
Deschid ușa mașinii și spun: „Ei
bine, eu plec.
-în acord. Ieși din mașină și deschide portbagajul.
El trebuie să fie cel care propune să rămână, nu am de gând să insist. A spus că treaba noastră a fost doar sexul, deși știu că nu este adevărat. Prin urmare, dacă te- ai răzgândit, ar trebui să iei inițiativa.
— Vrei să- i duc valiza la u ă?-întrebare.
-Nu. – îl scot. Pot deja, dar mulțumesc oricum.
Ne uităm unul la altul și există din nou acea spirală de cuvinte nerostite.
„La revedere, Kate. Mă sărută ușor și simt o strângere în piept.
Nicio pasiune, nicio iubire interzisă, nicio intenție de a mă izbi de mașină și de a mă duce chiar aici. Mă sărută cu tristețe și regret profund. Sau sunt eu, care am devenit foarte dependent?
Orice ar fi, e nasol.

Machine Translated by Google

Mă îndepărtez de el. Nu-mi place schimbarea lui de atitudine.

-Pa. Mă întorc şi urc scările din faţă. Mă întorc şi fac semn de rămas-bun. Răspunde în natură şi, fără alte prelungiri, se urcă în maşină şi pleacă înainte ca eu să bag cheia în broască. ma dau jos. A dispărut.

Văd cum maşina se pierde la orizont. Am pus cheia şi intru înăuntru.

M-am rahat pe curvă.

-M-am întors! -anunţ.

Daniel iese furtunos din camera lui şi spune:

„Bună, frumoasă. El râde şi mă îmbrăţişează. îmi ridică braţele şi mă priveşte în sus şi în jos. Dragă, arăţi superb. Şi ce brunetă! Cum a fost?

„Foarte bine”, răspund eu zâmbind. M-am distrat minunat.

Faţa i se schimbă şi spune: „Şi ce înseamnă asta?”

„Nimic, m-am distrat de minune”, răspund eu. Cum aş putea să mă simt rău în vacanţă?

-Da...? întreabă el, ridicând o sprânceană.

„Elliot este...” mă opresc pentru a găsi cuvântul potrivit, „minunat. Mă uit în jur şi mă prăbuşesc pe canapea. Daniel se prăbuşeşte şi el lângă mine.

„M-am gândit că te-ai fi îndrăgostit de el doar pentru ca el să-ţi rupă inima şi să fie nevoit să angajeze un asasin”.

-Nu. Zâmbesc trist. Deşi ar fi foarte uşor să te îndrăgosteşti cel.

-Ce s-a întâmplat?

-Orice. Elliot e nasol, dar, după cum a spus el, a fost doar o săptămână. Nu mi-a promis nimic şi nu am de gând să aprofundez în asta, dar mi-ar plăcea ca relaţia să aibă un viitor.

Daniel dă din cap în timp ce îmi absoarbe cuvintele. „Dacă ştie ce e bine, va sparge uşa şi nu te va lăsa să scapi”.

Zâmbesc, recunoscător pentru cuvintele lui calde. Nu e chiar atât de rău să te întorci Casa.

-Da asa cred. -Ai mancat? -ma intreaba. Am mâncat în avion. Si tu? „Nu, nu aveam chef să gătesc.

— Dacă vrei, merg cu tine să mâncăm în oraş. -într-adevăr? Zâmbeşte şi îşi pune braţul în jurul meu. îmi sprijin capul pe umărul lui.

— Ai vrea să mergi la un thailandez să mă vezi mâncând? -ma intreaba. Zâmbesc şi spun: „Desigur.

Luni dimineaţa intru în lift ca un star rock şi apăs butonul de la etaj cu hotărâre. Totul este sub

control. Că orice ar trebui să se întâmple.

Elliot nu m-a sunat aseară să-mi ureze noapte bună. Nu ştiu de ce am crezut că o voi face. Nici Ed nu mi-a scris şi sincer, nu-mi pasă. abia am observat.

Sunt bine, foarte bine, super bine.

Am avut cea mai bună vacanţă din viaţa mea... Să o lăsăm acolo.

Plănuiesc să mi-o repet până o să cred, dar ei bine, deocamdată mă simt mai bine aşa.

Cel puţin acum ştiu că sunt încă în viaţă.

Machine Translated by Google

Sunt încă cu picioarele pe pământ, deşi uşor rănită şi ruptă, dar până la urmă se dovedeşte că nu am murit cu părinţii mei şi voi avea un viitor fericit. Ştiu că va fi.

Intru în biroul meu zâmbind. A fost frumos cât a durat.

Vreau mai mult, dar pentru prima dată după mult timp, ştiu că o voi lua dacă nu o primesc. Este ceea ce este.

Unsprezece dimineaţa. Ei bat la u ă.

„Kathryn", spune o voce cunoscută.

Ridic privirea şi îl văd pe Elliot. Pe chipul meu apare un zâmbet. „Bună", spun eu, exultant. Mi-a fost dor de el aseară.

„Aveţi raportul de utilizare a motorului de căutare pe care l-am cerut?" – da-mi drumul.
mă încruntă. Salutul tău (sau, mai bine zis, absenţa lui) m-a lăsat uluit.

— Nu, dar o voi face acum pentru tine, dacă vrei. -Mulţumesc. Grăbeşte-te, te rog, am nevoie într-o oră. E rece şi distant, ca Elliot Miles pe care-i amintesc.

Se uită în ochii ei.

„Pentru dragostea lui Dumnezeu, nu te uita aşa la mine, nu am chef, la naiba". Se repezi la mine înainte de a pleca, îl urmăresc cu ochii. Şi asta?

Sunt în sufragerie în mizerie.

Cum te-ai uita la asta?

Cu ochi de miel tăiat? Inima mea mergea la o mie. Vei fi observat?
Sigur. Dumnezeule...
Sub nori deodată.

— L-ai văzut pe Elliot Miles azi-diminea ă? spune o fată din masa.

„Vezi tu, mătuşă. Moreno este şi mai fierbinte.

Mi se face pielea de găină pe gât când le ascult pe ascuns.

—Sunt sigur că şi-a petrecut vacanţele pe un iaht, în Ibiza, cu vreun supermodel sau aşa ceva.

Poate s-au căsătorit şi totul – intervine altul.

„Nu s-ar căsători cu un supermodel", spune o doamnă mai în vârstă. Elliot Miles nu s-ar mulţumi pentru o astfel de fată.

Mă uit la ea şi îi

spun: „Ce vrei să spui?"

„Elliot se căsătoreşte cu un artist, un scriitor sau un filantrop.

-Pentru ca ce spui?

-Este foarte adânc. Nu ai observat lucrurile care-l interesează?

-Nu. ce te interesează?

— Lumea artei. Se va căsători cu o fată singulară. De aceea este atât de gelos pe viaţa sa privată, încât strânsoarea pe care le are cu bărbi -urile tipice nu-l afectează atunci când îl întâlneşte pe cel definitiv.

Sufletul meu cade în picioare.

-Cred.

Iau o înghiţitură de ceai. Sunt una dintre acele Bărbie? vine în minte mi-a spus el mai devreme şi mi se învârte stomacul.

„Pentru dragostea lui Dumnezeu, nu te uita aşa la mine, nu am chef, la naiba".

„Trezeşte-te, Kate", îmi spune Daniel în timp ce se aşează pe patul meu. încerc cât pot să deschid ochii. Noaptea trecută abia am dormit la cât de îngrijorat eram pentru Elliot.

Machine Translated by Google

Nu m-a sunat, nu ştiu nimic despre el şi habar n-am ce se întâmplă între noi, dar nu era corect să fi vorbit aşa cu mine ieri.

— Uite, mă îndeamnă Daniel, îmi pune ziarul în faţă.

-Ce se întâmplă? intreb eu încruntat. „Uită-te la asta, la naiba.

Fac o faţă de dezgust în timp ce mă chinui să citesc titlul. „Elliot Miles pleacă de gală cu

Varuscka Vermont”.

Hei?

Mă ridic şi îi iau ziarul din mâini. Am recitit titlul şi mă uit la fotografie.
Elliot este într-un smoking şi este pe bancheta din spate a lui Bentley cu a brunetă... Andrew conduce.
„De când este această fotografie?” -întreb. -Noaptea trecuta.
îl privesc în ochi pe Daniel, îngrozit.

Ce naiba
!Capitolul 15

Merg pe stradă ca un bazilisc, mai furios ca niciodată. Cum îndrăzneşti? Cum dracu îndrăzneşti?

Că da, e în regulă, că nu a vrut altceva, dar omule... aruncă cu ouă în el şi Spune-mi, rahat dezgustător.

Din câte ştiu eu, când petreci aproape o săptămână întreagă, dă-i cu care te-am lovit cineva, măcarîi datorezi o explicaţie mizerabilă. Uau, ce furie. Sângele îmi fierbe.
Misiune îndeplinită, cred. Am ieşit cu Elliot să văd dacă a simţit ceva. Ei bine, da, simt ceva: o furie incontrolabilă şi de neoprit. Intru în casa mea cu un pas furios. „Bună dimineaţa”, spune vecinul zâmbind.

„Crezi?”.

îmi forţesc un zâmbet şi continui să merg. Nici măcar nu sunt capabil să mint şi să fiu de acord cu el.

Pleacă din drum, acesta vrea război.
La unu după-amiaza primesc un e-mail.
Kate, vino imediat în biroul meu. Elliot
Ha! Ai vrea mai mult... fund prost. Răspund.

Elliot:

îmi pare rău, sunt ocupat.
Trimite-mi un e-mail cu solicitarea ta şi o voi citi cât de curând pot. Kate

Răspunsul lui este imediat. Kate, este urgent.

Renunţă la ceea ce faci şi vino chiar acum!

„Chiar acum”, exclamaţie... Ce se întâmplă aici?

Cum îndrăzneşti?

Ochii îmi vor ieşi din orbite.

Tastesc atât de tare încât aproape că sparg tastatura.

Elliot Miles. La naiba!

Nu. Arăt ca un copil. îl şterg şi încerc din nou. Elliot.

Machine Translated by Google

Eşti cu adevărat atât de idiot încât nu poţi vedea dincolo de...? Nu, îl şterg.

Nu coborî la nivelul lui. Nu-i da gustul. închid ochii şi respir adânc pentru a se calma Nu lasa sa ajunga la tine... Sari peste e-mail

.Mă întorc la muncă şi după o jumătate de oră ajung alt email.
Kate, vii sau ce? Aştept.

E gata. Acesta este paiul care sparge spatele cămilei. Răspund: Nu mă duc.

După cum ţi-am spus, sunt ocupat. Trimite-mi un e-mail cu ceea ce ai nevoie.

Nu-mi mai pierde timpul cu cereri inadmisibile.

Am apăsat pe „trimite”.

Cine se crede el?

Cât de departe merge prostia umană?

Mă ridic, deschid cu o smucitură dulapul, pun dosarul deoparte şi închid la fel.

„Imbecil, idiotule, frau,” mormăi pe sub răsuflarea mea. Mă aşez pe loc şi lovesc tastatura. Nu te mai închide, nenorocitule.

expir puternic. Calmează-te... calmează-te... calmează-te. Calmează-te, la naiba.

Stomacul îmi frământă şi, sincer, a trecut mult timp de când nu am fost atât de copleşită de circumstanţe sau nu m-am simţit atât de neliniştită. Nu pot să-mi fac asta. Acum ştiu că nu este o relaţie sănătoasă pentru mine. Nu pot lăsa un om toxic să mă cufunde într-o groapă de întuneric.

Uşa biroului se deschide şi ridic privirea şi îl văd pe Elliot în costumul ăla gri care i se potriveşte ca o mănuşă, falca aceea pătrată şi părul ăla închis la culoare. Prezenţa lui preia imediat spaţiul mic. Ce furie că e atât de frumos! E disperat, serios. Fără tragere de inimă, mă uit înapoi la ecran.

-Ce faci? – ea mă scuipă.

„Nu te speria. Nu-i da gustul.”

„La muncă”, răspund eu calm, fără să-mi iau ochii de la ecran. „Te-am rugat să vii în biroul meu. „înclinat, văd îşi ţine mâinile în buzunare în timp ce aşteaptă să răspundă ea.

— Şi ţi-am spus să-mi trimiţi un e-mail cu cererea ta. Acum, dacă mă scuzaţi, am de lucru. închide uşa în urma ta.

„Am luat-o acasă, punct. Se uită în ochii ei.

— S-a certat cu partenerul său şi văzând că aşteaptă un taxi, el M-am oferit să o iau acasă.

Mă uit la el cu atenţie. Va fi adevărat? Mă concentrez din nou pe computer şi spun: „Nu am idee despre ce vorbeşti. Tace o clipa, parca ar analiza situatia.

— De ce eşti atât de nepoliticos?

Sunt pe cale să explodez când mă întorc către el şi îi spun: „Se numeşte etică a muncii, Elliot, şi nu sunt deloc fierbinte.

Machine Translated by Google

-Bun. Ea îşi ridică bărbia cât de sus poate în semn de aprobare. îl pun pe Andrew să te ia în după-amiaza asta pe la şapte.

mă încruntă. Dumnezeu să-mi dea putere. Mă întorc spre computer şi imprim o foaie de calcul.

„Nu pot azi, îmi pare rău. Am un angajament.

— Ce logodnă?

Trec pe lângă el, mă ridic şi deschid sertarul de sus al dulapului de dosare, în timp ce Elliot, rapid şi iute, îşi pune mâna peste a mea şi o trânteşte.

— Ce logodnă? mârâie el.

„Spălă-mă pe păr”, sar. Mi s-a terminat răbdarea.

— Deci chiar eşti supărat?

Zborînapoi la locul meu şi mă întorc la ecran. „Ce ar fi trebuit sa fac?” Să o laşi pe stradă? -replica. -Nu stiu despre ce vorbeşti.

„De aceea nu sunt în relaţii”. Voi mătuşi faceţi filme pentru orice. Am luat-o acasă. E gata.

„Tu şi cu mine nu suntem într-o relaţie. Mi-ai spus deja mai mult decât clar. Pentru mine, ca şi cum ai lua Varuscka Vermont la o plimbare cu superjetul tău . Nu are nimic de-a face cu tine să o iei acasă. Pleaca.

-Apoi? Face o mutră de parcă i se pare amuzantă situaţia. Ai citit articolul.

„Elliot, nu sunt interesat de acest joc. Ba mai mult, deja m-am săturat.

îşi pune mâinile pe şolduri şi spune:

„Şi ce înseamnă asta?”

„Ei bine, ce...” am oprit la jumătatea propoziţiei.

-Am avut o înţelegere.

îmi dau ochii peste cap şi spun:

„Vrei să spui înţelegerea care spune că nu poţi fi văzut sau fotografiat cu mine, dar e în regulă dacă eşti văzut plecând dintr-un loc cu altcineva?” Sau te referi la afacerea care stipulează că nimeni nu poate afla de noi şi că poţi vorbi cu mine ca o cârpă oricând vrei? Newsflash Elliot: Nu sunt interesat, aşa că îmi pare rău, dar voi trece.

„Luni am fost foarte stresat”, urlă el.

„Ei bine, azi sunt”, mârâi eu.

Mă priveşte în ochi şi îmi

spune: „Ce vrei să spui cu asta?”

— îţi spun că poţi ieşi cu Varuscka. Acest acord nu este să lucreze cu noi.

-Cum?! -explodează.

Uşa se deschide.

„Ti-ar placea o cafea?” mă întreabă Kellie.

„Bate inainte de a intra într-un birou!” Elliot sare.

Kellie se uită la noi cu ochii mari şi şopteşte: „îmi pare

rău. – Şi el fuge.

Elliot se uită la mine; Nările îi fulgeră în timp ce se străduieşte să-şi menţină controlul.

-Au fost efectuate? Scuipă furios.

„Nu fi melodramatic”, spun fără să-mi iau ochii de la ecran. Nu vreau să mă uit la el.

— Kathryn, răcneşte el.

Machine Translated by Google

„Nu-mi vorbi așa și apoi intră aici cu cereri, nu știu cum îl călăre ti cu ceilal i, dar nu-mi merită, î i spun eu.

Aproape că simt bomba atomică explodând. Furia pe care o radiază este palpabilă.

Fără să scoată un cuvânt, iese furtunos din biroul meu. El trântește atât de tare încât geamurile tremură din cauza trântirii.

Ups,hoops!

Cineva bate claxonul în stradă. Mă uit pe fereastra mea cameră și zâmbesc și fac semn cu mâna când văd camioneta.

Sunt entuziasmat: voi avea fratele meu pentru mine în următoarele douăzeci și patru de ore. Mi-am luat ziua liberă. Mergem la mama și la tata acasă să ne luăm lucrurile (Elanor le-a pus în cutii de plastic). Brad a închiriat un camion de mutare și ne-am rezervat un hotel pentru seara asta.

Vom ieși la cină, ne vom relaxa și vom petrece ceva timp împreună. Va fi minunat pentru mine să petrec timp cu familia.

După săptămâna de rahat pe care am avut-o, acest weekend îmi va veni la îndemână pentru a-mi distrage atenţia. Elliot Miles este culmea coolului. Nu s-a uitat la mine din ziua în care a intrat în biroul meu, darămite să mă privească în ochi. Atat mai puțin.

Și nu va fi pentru că nu a avut șanse. Am trecut unul pe lângă altul pe coridor (fără niciun semn că mă recunoaştem) și am luat același lift în această dimineaţă. Și totuși nimic, nici un cuvânt.

Parcă mi-aș fi imaginat totul. S-ar putea să fie așa.

Nu știu, dar m-am săturat să mă gândesc la toate, dacă ai putea întorcând pagina atât de repede, am făcut o treabă grozavă.

Deși asta nu înseamnă că mi-a rănit sentimentele și mândria.

îmi adun lucrurile și cobor.

— Eu plec, pa! -anunț.

Daniel iese din camera lui și spune:

„Distracție plăcută, superbă". Mă sărută pe obraz. Și uită-l pe idiotul ăla de Miles.

îi zâmbesc și îi scot părul din ochi.

-Și cine este acela?

Mă bate pe nas și spune: „Asta e atitudinea.

— Și Beck? -întreb.

-Face dus.

-Bon. Mă îndrept spre u ă. Spune-i că am plecat.

-Nu vă faceți griji. Oh, voi fi aici mâine dacă vrei să te ajut să descarci.

— Nu-ți face griji, Brad mă va ajuta. Weekend fericit, spun eu când ies pe u ă.

Deodată îmi dau seama că este un frig amar și îmi strâng mai strâns geaca. Zăpada dracului! am mormăit pe sub răsuflare.

Alerg peste drum și mă urc în camion. Brad, în șapca lui de camion, își umflă bicepșii și spune:

— Nu-mi spune că nu arăt ca un nenorocit de mafiot cu camionul.

Râd când îmi pun centura de siguranță.

-Ești atât de prost.

Brad chicotește și intră în trafic.

— Să mergem să ne luăm lucrurile.

*

Machine Translated by Google

— Sunt aici să iau bunurile de la depozitul 405, vă rog, îi spun recepţionera cu un zâmbet.
-Grozav. Te aşteptam. Se întoarce şi scoate o grămadă cu o mică etichetă galbenă din dulapul cu chei. Treceţi prin holul cinci şi, la final, faceţi dreapta. Depozitul tău este ultimul din stânga.
-OK mulţumesc.
Plec pe unde am venit şi Brad îşi leagă braţul de al meu. Este o zi grea, una cu care credeam că nu va trebui să o înfrunt într-un milion de ani. Neliniştiţi, respectăm instrucţiunile recepţionerii şi mergem la magazin. Brad pune cheia în broască şi deschide încet uşa garajului.
Doar zece cutii stau în fundul unui garaj aproape pustiu.
Am clipit amândoi, uluiţi. Ne aşteptam la multe altele.
-Si restul? – oaptă.
Brad ridică din umeri.
Panica mă pune stăpânire. Vieţile părinţilor mei nu încap în zece cutii.
-Si restul? -murmur-. Elanor a spus că a păstrat lucrurile importante.
Brad îşi scoate telefonul mobil şi o sună pe Elanor.
— Hei, suntem în depozitul potrivit? Sunt doar zece cutii aici.
îl aud răspunzând super repede, ceea ce îmi face inima să bată. Când vorbeşte aşa, pentru că a făcut ceva greşit.
Expresia angoasă a lui Brad îmi spune că am pierdut totul.
„Glumeşti cu mine?” Brad mârâie. Ştii că ne-am dorit totul. Cum naiba îndrăzneşti să-i faci asta lui Kate? Aveam peste zece cutii acasă la mama şi Kate la fel. Ea pleacă să ţipe la el şi eu am izbucnit în lacrimi în timp ce mă uit la garajul aproape gol, cu inima bătându-mi în urechi. A crede că ne-am pierdut bunurile iubite şi amintirile din copilărie este ca şi cum ai pierde din nou mama şi tata.
Nu... nu va fi putut.
Imposibil.
Nimeni nu este atât de nemilos.
-Spune-mi. Făcu o pauză pentru a o asculta. Ce magazin second-hand, Elanor? îl aud ţipând din prag.
Cad în genunchi, disperat. A donat practic totul. Chiar şi lucrurile mele şi ale lui Brad. Au fost o mulţime de lucruri, podul a păstrat multe amintiri.
Decoraţiunile de Crăciun ale mamei, porţelanul pe care l-a moştenit de la bunica, tapiseriile... uneltele tatălui. Hobby-urile mele... pierdute şi ele?
Doare, doare foarte mult.
îmi duc o mână pe burtă când îmi lipseşte respiraţia.
Brad îşi pune braţele uriaşe în jurul meu şi mă îmbrăţişează în timp ce plâng.
„îmi pare atât de rău, Kate. îmi pare foarte rau.
Am luat masa cu privirea pierdută şi cu spiritul pe jos. Trăim din nou o pierdere foarte mare.
— Pur şi simplu nu pot să explic, spune Brad încet. Cum naiba este posibil ca el să aibă aceleaşi gene ca noi?
Mă uit la faţa lui tristă, el este la fel de devastat ca şi mine.

Machine Translated by Google

„Elanor are grijă doar de Elanor. – Oftă-, Avea nevoie de banii din vânzarea casei şi nu era pregătită să ne implicăm.

„Dar dacă avea de gând să facă asta, de ce nu ne-a spus şi asta este?”

— Pentru că ştia că vom refuza. Am tăcut o vreme.

— Ţi-a spus unde se află? „într-o călătorie de afaceri. -Unde?

-Nu stiu. Probabil în Ibiza, petrecând cu vreun om bogat. Ştii cum este: nu ştiu cum o face, dar le bagă mereu în buzunar.

— Pentru că e drăguță. -Suspin.

— Nu te dracu cu mine! Nimeni nu este atât de frumos.

— Oricum, ce zici de bani? De ce iti place asa de mult? Noi nu suntem aşa şi am crescut în aceeaşi casă.

Brad ridică din umeri şi spune: „Ei bine, se duce după şeful tău”. Mă încrunţi şi spun: „Cum?

—Da, acum câteva luni am luat micul dejun împreună şi mi-a citit cu voce tare lista celor mai bogaţi care tocmai fusese publicată în ziar. Mi-a spus că îl va prinde pe Miles.

imi lipsesc respirația.

— Ce Miles? -Şeful.

— Jameson, cel care lucrează la New York?

— Nu, cel de la sediul englez.

— Elliot. -Inima mea se repezi.

-Da, aia. A căutat-o pe telefonul său mobil şi mi-a arătat o fotografie şi toată treaba. Am ochii mari, îngroziţi.

„Iti bati joc de mine.” Caut frenetic o poză cu Elliot şi îi arăt lui Brad telefonul meu. Este acesta?

-Da, este. Sunt sigur că avea totul planificat. – îşi dă ochii peste cap alb, dezgustat. Chiar vrăjitoarea.

Sufletul meu cade în picioare. Elanor loveşte mult mai tare cu Elliot decât mine. Ştiu cum se comportă, ştiu că atrage bărbaţii, atât de mult încât ei nu îi pot rezista. Dacă era cu adevărat interesată de Elliot, nu i-arfi greu să-l ridice. Elanor este extraordinară. Frica mă invadează. înseamnă să o imaginezi apărând la o adunare de familie cu el şi observând o senzaţie de strângere în piept. Ştiu că într-o zi va trebui să-l văd cu alta. Dar nu cu ea, te rog. Cu oricine în afară de ea.

E joi, e unsprezece noaptea şi stau în întuneric cu computerul.

Draga Ed: Ce

mai faci? îmi pare rău că tocmai am văzut mesajul săptămânii trece. Am fost foarte ocupata.

Nu am mai vorbit de mult şi am vrut să ştiu dacă eşti bine.

Un sărut,
Rosita

Nu am mai vorbit cu Ed de la cearta de marţi cu Elliot. Mi-a scris în noaptea aceea, dar nu am răspuns.

Astfel încât? M-aş simţi doar mai rău.

Doar ca, serios, cat de mult trebuie sa conteze pentru el ca sa vrea sa vorbeasca cu Rosita si, intre timp, sa se poarte ca un nemernic cu mine, cu cine se culca cu adevarat?

Elliot Miles clar nu-i pasă de mine şi nu mă pot preface că nu doare, pentru că nu mă face. Doare mai mult decât ar trebui. Ştiam deja regulile jocului şi, chiar şi aşa, am sărit în piscină ca un prost.

Machine Translated by Google

Când mă uit înapoi mă gândesc: „Ce lovitură m-am lovit”.
Săptămâna aceasta a fost obositoare. Sunt stresat și îmi tot imaginez că primesc o invitație să o văd pe sora mea rea căsătorind cu bărbatul visurilor mele.
Bine, nu, nu e omul visurilor mele, dar l-am văzut primul și pentru asta e fantezia mea, la ce naiba.
Lasa-ma în pace.
Elanor i-a spus lui Brad că are planuri pentru Elliot. Ce inseamna asta? Este un eufemism pentru a sugera că a fost aruncat în trecut? Stomacul mi se învârte gândindu-mă la asta. Nu vă rog.
Văd punctele. Inima îmi bate o bătaie, el scrie.
Buna, Rosita: Mi-a fost dor de tine.
Da, sunt bine, nimic nou aici. Si tu ce zici? Cum merge povestea ta de dragoste? Ed
expir puternic. Nu vă pot spune adevărul, nu vă pot dezvălui identitatea mea. Minciuna asta are picioare foarte scurte, deși presupun că nici acum nu există niciun motiv să mărturisești; Total, nu o vei vedea pe Kate prea curând. Dar asta nu-mi face bine. Trebuie să rup complet relația, asta nu poate continua așa. Nu vreau să-mi vorbească despre viitoarele sale cuceriri... sau despre târfa Elanor.
Uf, mor. Iti poti imagina? Aleg să-l mint.

minunat Acest băiat este perfect.

Sunt pe cale să apăs pe „trimite”, dar mă gândesc la asta și adaug:

Ce zici de Kate?

îmi țin respirația în timp ce aștept să răspundă. O să doară, știu. Ce întrebare stupidă.
Eu și Kate ne-am despărțit.
Închid ochii cu regret și îi scriu.

Distribuție? Ce s-a întâmplat? M-am atașat prea mult.
Sar în sus. Cum? Inima mea merge la o mie.
De ce crezi asta?
în prima zi înapoi în rutină, nu o văzusem de doar douăzeci și patru de ore și deja îmi era dor de ea. Nu mi-a plăcut senzația.

Am ochii mari. Ce-mi spui? I-ai spus?
Nu. M-a enervat faptul că eram atât de îngrădită când eram împreună doar o săptămână, așa că am vorbit-o prost. Asta a fost acum două zile și de atunci nu ne-am mai vorbit.
Sar de pe scaun. Cât de puternic! Asa a trăit el? ce sa le spun?

Mă plimb înainte și înapoi, fluturând mâinile când cred. Hmm...
Poate că te-a plăcut mult și i-a fost teamă să-i faci rău.

Machine Translated by Google

Nu, nu cred că asta este. Nu o să-mi pierd timpul cu cineva care fuge de ceva atât de neînsemnat. Nici nu voia să vorbească despre asta.

E clar că nu i-a dat nimic şi eu nu sunt pentru asta Ei călăresc găini pe mine pentru prostii. S-a terminat.

Mă afund în scaun cu sufletul zdrobit. La naiba... La naiba, Kate, eşti doar proastă. Este corect. De ce nu am vorbit cu el măcar? Ma cac pe tot!

Şi ce să-i spun acum? Ce furie nu pot dezvălui cine sunt. Rahatul asta uriaş trebuie să se oprească, dar acum. Iti scriu.

Ce păcat. Ce ai de gând să faci în acest weekend?

Nu am de gând să stau pe loc. Mâine mă mut în noua mea casă şi seara merg la o licitaţie de artă. Şi cred că voi petrece weekendul golind cutiile. Si tu?

îmi umflă obrajii. Vreau să-i spun că o să-mi petrec weekendul plângându-mă de el, dar mă opresc.

Nu voi face mare lucru, va fi un weekend destul de liniştit.
Ok, ma duc sa dorm acum. Mă bucur că am revenit în sfârşit.

Mi-a fost dor de tine. Ia o pauza, un sărut, ed

Am recitit mesajele cu atenţie. – M-am ata at prea mult.

Mă prăbuşesc pe pat.

Că s-a ataşat prea mult... Am citit bine?

Mă ridic şi o citesc iar şi iar. Nu, nu am visat.

Iată, cuvânt cu cuvânt.

Mi-a fost frică... Poate că şi eu.

Un rânjet prost se răspândeşte pe faţa mea.

Mai există speranţă pentru noi.

Elliot

Zâmbesc în timp ce conduc pe drumul de ţară mărginit de copaci. Este un loc verde şi calm cu dealuri.

— Nu e frumos? Christopher dă din cap şi

spune: „Da. Se încruntă şi priveşte peisajul. Dar ce dracu ai de gând să faci aici? Ridic din

umeri fericită.

„Creşte-mi copiii. Ştii că nu vreau ca ei să crească într-un oraş. „Dar nici măcar nu ai iubită”, mormăie el sec. „Este aproape”, răspund eu zâmbind. îl simt. Christopher îşi şterge mâna pe faţă, indignat.

— Nu este o navă care vine în miezul nopţii. Doar decizi că eşti gata să te stabileşti şi să alegi pe cineva cu care să te stabileşti.

Pun o faţă dezgustată şi spun: —Nu aşa merg lucrurile.

— Da, merge aşa.

— Ei bine, nu pentru mine. Conduc un pic în tăcere, tu nu alegi

pe cineva şi-ţi încrucişezi degetele că îţi merge bine. Urmaţi indicatoarele. Christopher îşi dă ochii peste cap şi spune: „Hai, omule, tu şi nenorocitele tale semne. Ce crezi ca se va

intampla? Că vei întâlni o fată şi va apărea un semn cu lumini de neon deasupra
din capul lui unde scrie „Ea este femeia ta ideală”?
eu chicotesc.
-Pe scurt.
„Poate că o cunoşti deja”, spune el degajat, privind pe fereastră.

Machine Translated by Google

—O, e adevărat, când o vei vedea vei trăi momentul tău super-romantic şi o vei şti. -Scutura capul-. Cum naiba putem fi o familie?

— Voi avea momentul meu. îmi pare rău că am crezut în soartă. Cand Ştii, voi fi sută la sută sigur că este ea.

— Şi cum rămâne cu mătuşa aia cu care ai plecat în excursie?

Kate.

îmi strâng volanul mai strâns în timp ce ard de furie înăuntru; Mă enervează că mă plâng de ea. Mă ţine de mingi, dar nu am de gând să recunosc.

„Nu a mers bine.

— De aceea ai fost insuportabil de când te-ai întors?

— Ce spui, haide? – se răsti el.

— Hai, nu! A fi cu tine este un calvar. Sari la minim.

— Taci, haide.

Am călătorit o vreme în tăcere.

— Julian Masters nu locuia pe aici? spune Christopher.

— Da, vreo zece minute sau cam asa ceva. Aşa am descoperit această zonă. M-a invitat la botezul fiului său. Mi-a luat optsprezece luni să găsesc casa pe care o doream. Ei bine, pământul pe care şi-l dorea; poate construiesc casa de la zero. Dar proprietatea este frumoasa. Douăsprezece mii de metri pătraţi.

— Şi care este planul?

—Vin să locuiesc aici de vreo trei luni să văd ce îmi place la casă şi ce nu. Apoi o voi reforma sau reconstrui. E uriaş. Are zece dormitoare, cinci camere de zi şi camere rezervate servitorilor. La acea vreme era o uriaşă moşie de ţară. Casa va avea vreo două sute de ani, aşa că va avea nevoie de o privire bună.

Christopher se uită imediat la mine şi

spune: „Pariez că e bântuit”.

— Taci, haide.

Mă uit la el cu coada ochiului şi văd că îşi ridică mâinile de parcă ar fi vrut. sperie mă

„Boooooo”, spune el, mimând o fantomă. Şi nu-ţi va fi frică aici singur, în acel conac fermecat... fără nimeni să te audă ţipând?

„Taci, la naiba”, am scapat eu când îmi imaginez că sunt speriat de mine însumi.

— Mă întreb câţi oameni au murit în casa aceea.

-E gata. -Opresc maşina-. Sare.

Să râzi.

-Sunt serios. Ieşi. Te-am adus aici să-mi vezi noua casă, nu pentru ca tu să mă sperii.

— Atunci recunoşti că ţi-e frică. Cel puţin acum ştiu ce îţi dau să deschizi casa.

-Faptul că?

„Un voucher pentru Ghostbusters care vor veni”.

-Te omor.

Continui sa conduc si ne oprim la intrare. Semnul de piatră de lângă u ă scrie astfel:

— Distributie?întreabă Christopher, încruntat. „Este numele casei, fac ochii mari. Voi nu şti i?

El ridică din sprâncene şi

spune: „Dar o să o schimbi, nu-i aşa?” -Nu.

„Doamne, asta merge din rău în mai rău. Vrei să locuieşti la castel mulţumit de prinţesa ta? îşi mufă buzele.

Machine Translated by Google

-Ceva de genul. Zâmbesc şi merg pe aleea lungă, mărginită de copaci, intrare încă vreo cinci kilometri.

-Toate astea sunt ale tale?întreabă Christopher, uitându-se la dealurile din jurul nostru. Peisajul este atât de frumos încât pare pictat. Zâmbesc mândru şi spun: „Da.

— Uau, ce se întâmplă.

— Asta sunt doar eu, un nenorocit.

Chicotește și, după ce ocolim lacul, ajungem la casă. Agentul imobiliar a parcat acolo şi a coborât din vehicul. îi fac semn cu mâna şi opresc maşina.

Christopher se uită la casa de gresie prin parbriz şi spune: „La naiba

dacă e bântuită. îți spun deja. Dacă are şanţ şi tot.

„Este un lac, idiotule", şoptesc eu când cobor din maşină.

— Elliot! Brianna zâmbeşte şi îmi strânge mâna. Bun venit în noua ta casă.

-Mulţumesc. îl simt pe Christopher venind în spatele nostru. Ceai îl prezint pe fratele meu Christopher. Christopher, aceasta este Brianna.

-Buna ziua. Brianna zâmbeşte timid şi se uită la Christopher mai mult decât ar trebui. Trebuie să muncesc din greu să nu-mi dau ochii peste cap. Nu înţeleg cum această femeie vinde atâtea case cu ceea ce îi place să prostească, deşi asta explică numărul de contacte pe care le are.

„Bine aţi venit în noua dumneavoastră casă. – îmi întinde cheile; există un arc roşu pe breloc. Când vor ajunge lucrurile tale?

Un vehicul se aude în depărtare şi ne întoarcem pentru a vedea camioanele în mişcare mergând încet pe alee.

-Ei vin.

—Există un plic în sertarul de sus al bucătăriei cu instrucţiunile pentru absolut totul.

-Mulţumesc.

-Te las atunci. Felicitări. Sunt sigur că vei fi foarte fericit în această casă.

îi strâng mâna şi îi spun:

„Mulţumesc.

„Şi ţine minte, dacă pot face ceva pentru tine, orice", spune el, subliniind acesta din urmă, sună-mă.

îmi forţesc un zâmbet şi spun:

„Nu-ţi face griji, mulţumesc. M-ai ajutat foarte mult.

Zâmbeşte de parcă s-ar aştepta să-i spun altceva.

Privesc pieziş către Christopher, care ridică din sprâncene. Femeia asta nu mă atrage deloc. Ce moment ciudat.

-Bine, la revedere. Mă îndrept neclintit spre u ă i, cu un semn trist al mâinii, Brianna urcă în ma ină.

Am băgat o cheie în broască, dar nu se întoarce.

— L-ai înşurubat? mă întreabă Christopher în timp ce o vede plecând. -Nu. Trec în timp ce încerc o altă cheie, nici nu vreau

-E foarte...

-Ciudat. Termin propoziţia pentru el şi încerc o altă cheie.

— Da, păi, deschide.

— Ce crezi că încerc să fac? scutur lacătul. Camionul în mişcare se opreşte şi patru bărbaţi ies.

-Buna ziua.

„Bună", spun eu. nu am întârziat deloc. încerc cu altă cheie. La dracu – oaptă-. De ce nu mi-ai spus ce cheie este?

— Poate că ar trebui să treci prin asta ca o fantomă. Respir adânc şi spun:

Machine Translated by Google

„La dracu de lapte, Christopher!” Ajutați-mă.
Cheia se întoarce în sfârșit și ușa se deschide cu un țipăit lung și puternic. Christopher și cu mine ne uităm înăuntru, ne uităm unul la altul și ne uităm înapoi înăuntru.
Este gigantică și maiestuoasă, cu tavane și cornișe foarte înalte cel mai sofisticat. Vechi și ca din altă lume. Este ca și cum ai călători în trecut. Total frumos.
„Iată,” șoptește Christopher cu uimire.
Zâmbesc larg în timp ce îmi imaginez cât de tare pot părăsi această casă. „Știu de ce l-au numit așa”, șoptește Christopher.
— i eu. Sunt deja încântat.

Kate

Stau întins pe canapea și mănânc Nutella direct din borcan. – Ești conștient că fundul tău o să se îngrașă, nu? -El spune Daniel în timp ce își punea deoparte hainele.
-Ce mai conteaza? Dacă nimeni nu o să mă vadă. -Suspin. „Cu excepția lui Elliot Miles. Dar el, apropo? Nu ai spus nimic toată săptămâna. De asta ești așa?
„Nu are nimic de-a face cu Elliot Miles”, mint eu. Ei bine, poate un pic.

— Atunci de ce ești așa?

— Pentru sora mea, care este vrăjitoare. Vreau doar o soră bună căreia îi pasă de mine. în teorie, surorile sunt cele mai bune prietene în mod implicit.

Daniel zâmbește în timp ce se așează la picioarele mele pentru a le trage în poală.

— Hotărât, în seara asta te duc acolo. „Nu ies afară. -Suspin.

— Hai, o să te distrezi bine. Ridic o sprânceană și spun: „întotdeauna spui asta. „Și este întotdeauna adevărat. -Unde te duci? „La o licitație de artă”.

-Ce? – Mă ridic în picioare. Unde?
„Aici, la Londra. Te înscrii? mă întreabă cu un zâmbet afectuos.

„Ei bine, acum că ai menționat asta...” îmi mușc buzele când îmi vine o idee, „poate că da”. Mă ridic hotărât și adaug: „Dar mai întâi trebuie să mă faci incredibil de sexy”.
Daniel chicotește și spune: „Misiunea a fost acceptată”.

Este ora nouă când intrăm în Halifax Assembly Hali, o sală de dans care aparține Conservatorului de Muzică. Locul unde va avea loc licitația de artă.

Port o rochie bodycon albastru închis, cu mâneci lungi, cu spatele gol, tocuri înalte și părul meu abundent suflă în vânt. Sunt toata marca si superba.

Cel puțin așa sper.

în stânga camerei este un bar în care toată lumea vorbește cu toată lumea. Chelnerii poartă tartine și șampanie pe tăvi de argint. în dreapta are loc o licitație; se aude licitatorul ridicând vocea.
Participanții sunt foarte diverși și vorbesc atât de tare și cu atâta bucurie încât sunetul răsună de pe tavan.
Mă uit în jurul meu. Unde ar putea fi? Este aceasta licitația potrivită? „Să vedem cum decurge licitația”, șoptesc eu.

Daniel mă înconjoară cu brațul și ne îndreptăm spre acel colț al camerei. Există un tablou imens pe un șevalet și aproximativ cincisprezece oameni se înghesuie în jurul lui.

„Un milion o sută de mii”, aud o voce cunoscută spunând tăios. Elliot este în față, în centru, împingând.
îl împing pe Daniel înapoi ca să putem privi bine.

Machine Translated by Google

— E la fel de mare ca po eta ta? opte te el. îţi spun deja. Râd.
„Comportă-te,” şoptesc.

Îl urmăresc pe Elliot licita pentru tablou, complet absorbit de sarcina lui. Poartă blugi negri, un pulover tricotat de aceeaşi culoare, iar părul e ciufulit la perfecţiune. Cuvintele lui vin în minte.

— M-am ata at prea mult.

Zâmbesc în sinea mea în timp ce licitaţia continuă. Rămânem în fundal urmărind cum merge. Nu ştiu dacă sunt îngrozit sau fascinat de cât de mult îşi doreşte Elliot tabloul. Este evident că nu va da braţul să se răsucească. Este practic al tău acum.

Este deranjant să-l vezi aşa, rece şi îndepărtat, atâta timp cât obţine obiectul dorinţei sale. îmi amintesc cuvintele lui: «Căut o fată extraordinară». Ai ajunge la acel punct pentru a-ţi atinge scopul? Să fii insensibil şi strict? De asta m-ai alungat? Să facă loc extraordinarei sale soţii?

-Vândut! exclamă licitatorul, lovind ciocanul. Felicitări, domnule Miles. Publicul, uimit, aplaudă.

—Deşi, dacă sunt sincer, pentru mine a fost o risipă de bani; pictura aia nu e asa de buna.

— Ai văzut geanta aia? îmi şoptește Daniel la ureche în timp ce arată o femeie. -Da.

— Cincisprezece mii de dolari.

Ochii mi-au ieşit aproape din orbite. „Asta e tare, sperie”, şoptesc eu.
Daniel râde şi mă trage mai aproape de el în timp ce vorbim.
Privind în sus, întâlnesc expresia lui Elliot; emană o furie termonucleară.
Şi asta?
El înaintează cu paşi mari şi mârâie: „Ia-ţi mâinile mari de pe el”. Am ochii mari, îngroziţi. Cum?
Daniel mă prinde mai strâns de talie.

-La naiba cu tine

.Capitolul 16

„Elliot”, bâlbesc eu. Ce faci?
„Ţi-am spus să iei labele de pe el”, scuipă Elliot printre dinţii strânşi.
Daniel zâmbeşte ironic, marea calmului. El ridică o sprânceană şi spune: „Ce naiba eîn neregulă cu tine?”

— Faţa ta de clovn.

dracului de gazdă. Mă îndepărtez de Daniel. Ce coşmar. Mă uit în jur şi văd că oamenii observă zarva.

Elliot înaintează până se află faţă în faţă cu Daniel. Trec între cei doi, cu spatele la Daniel.

— Vrei să te opreşti? – oaptă.

„Dă-te din drum, Kathryn”, şoptește Elliot furios.

— Du-te acasă, scumpo. Fata este cu mine, şoptește Daniel. Nările lui Elliot se fulgeră; va exploda.

— Vreţi amândoi să vă opriţi? – oaptă-. Elliot, vreau să vorbesc cu tine... afară. Dar el,

parcă gata să atace ca o cobră, nu-şi ia ochii de la Daniel.

Machine Translated by Google

Şi ce eîn neregulă cu acesta?

„Da, Elliot. îl iau de mână şi îl smulg de Daniel. Trebuie sa vorbim. Uita-ma.

-Acum! împing prin mulţime şi ies pe uşile din spate pe terasă. îl duc într-un colţ şi îşi pune mâinile pe ale lui

laturi. Arată ca un vulcan care aruncă furie.

— Pot să ştiu ce faci? şoptesc supărată.

„Ce naiba faci?" mârâie el. Te-ai despărţit de mine... pentru el?

-Nu. Cine spune că ne-am despărţit?

„Nu sunt un idiot, Kate. Se lipeşte de tine ca lipiciul. îşi trece o mână prin păr, luptându-se să nu-şi piardă controlul.

„Suntem doar prieteni", şoptesc eu.

— Cu drept de atingere.

-Nu. îmi ridic mâinile de enervare. Tu şi cu mine suntem prieteni cu beneficii.

— Laşi partea în care faci filme.

-Cum? Mi-ai vorbit de parcă aş fi fost un rahat, mă răstesc eu. Şi ca să ştii, tu ai fost cel care nu ai vrut angajament.

„Nici dacă ar fi terţi", mă întrerupe el.

„O, aşa că poţi să mergi acasă cu Varuscka, dar eu nu pot trăi cu Daniel.

— Că tocmai am luat-o acasă! Loc!

îmi dau ochii peste cap şi spun:

„Asta rămâne de văzut.

— Se strecoară în camera ta când e excitat? – El dă din cap de parcă imagina ceva.

Acum înţeleg totul. Wow, e foarte clar.

-Ascultă la mine. îşi bătu cu degetul în piept. Dacă vrei să fii cu mine, comportă- te ca un adult şi nu ca un copil cu furie.

-Cum?! strigă el. Oamenii din jur se întorc să vadă despre ce este tam-tam.

„Ţine-ţi vocea jos", şoptesc eu, enervat. Unde este băiatul de vis care m-a dus în călătorie?

îşi flutură larg mâinile şi spune: „La naiba, Kate,

sunt aici".

-Nu. Tu nu esti el. Mă tratezi ca pe Elliot Miles, controlorul ambiţios şi nu-mi place băiatul ăla.

Nu mi-a plăcut niciodată.

„Nu pot să schimb felul în care sunt.

— Nu-ţi cer să te căsătoreşti cu mine, Elliot. nici măcar nu Cer o relaţie cu toată legea.

— Deci ce îmi ceri?

Mă uit la el o clipă în timp ce îmi limpezesc capul. Sunt conştient că m-aş putea răni (într-adevăr, este foarte probabil), dar m-am săturat de teama de a simţi ceva... orice. Şi, chiar dacă se termină ca rozariul în zori, măcar nu mă voi gândi: „Ce s-ar fi întâmplat dacă...?".

La naiba, o să încerc.

trebuie să o fac.

„Vreau să ne dai o şansă şi să nu fii prost de fiecare dată când te sperii", şoptesc eu încet, trebuie sa ma calmez.

„Nu mi-e frică", scuipă el.

— Şi la rahat. O iau de mână. Nu te mai ascunde de mine, Elliot. Văd ce ascunzi.

Furios, îşi îndepărtează privirea.

„Nu vreau să te atingă.

Machine Translated by Google

-Bon.

Mă privește în ochi.

„Elliot, nu vreau să se termine... orice ar fi asta”, șoptesc. Vreau să văd unde ne duce, dar nu să mă tratezi ca pe o cârpă murdară pentru că ai o zi proastă.

Se încruntă.

„Putem vedea unde ne duce fără să fii un prost pentru puțin timp?” – întreb.

„Ți-am spus, nu-mi pot schimba felurile.

încep să cred că poate sunt cel mai prost comunicator din lume. Empatizez cu el și îi dau un mic sărut, stând în vârful picioarelor. Se încruntă de parcă gestul meu l-ar fi surprins.

„Nu sunt instalator, Kate”, murmură el în timp ce îmi atinge șoldurile.

— Dar te pricepi foarte bine la țevi.

„Ei bine...” îmi aruncă un zâmbet lent, sexy, și știu că, măcar pentru o clipă, mi- am îmblânzit tigrul, „doar că aceste țevi sunt uimitoare.”

— Ne întoarcem acasă? – oaptă.

— Și ce zici de partenerul tău? întreabă el monoton.

— Daniel? -Ridic din umeri-, iti spun acum. Are nevoie doar de cineva cu care să intre. în zece minute de ceas va fi deja pescuită o femeie mare. Nu trebuie să-ți faci griji pentru el, Elliot. Este ultimul lucru pe care ar trebui

Mă uit la el o clipă în timp ce îmi limpezesc capul. Sunt conștient că m-aș putea răni (într-adevăr, este foarte probabil), dar m-am săturat de teama de a simți ceva... orice. Și, chiar dacă se termină ca rozariul în zori, măcar nu mă voi gândi: „Ce s-ar fi întâmplat dacă...?”.

La naiba, o să încerc.

trebuie să o fac.

„Vreau să ne dai o șansă și să nu fii prost de fiecare dată când te sperii”, șoptesc eu încet, trebuie sa ma calmez.

„Nu mi-e frică”, scuipă el.

— Și la rahat. O iau de mână. Nu te mai ascunde de mine, Elliot. Văd ce ascunzi.

Furios, își îndepărtează privirea.

„Nu vreau să te atingă.

-Bon.

Mă privește în ochi.

„Elliot, nu vreau să se termine... orice ar fi asta”, șoptesc. Vreau să văd unde ne duce, dar nu să mă tratezi ca pe o cârpă murdară pentru că ai o zi proastă.

Se încruntă.

„Putem vedea unde ne duce fără să fii un prost pentru puțin timp?” – întreb.

„Ți-am spus, nu-mi pot schimba felurile.

încep să cred că poate sunt cel mai prost comunicator din lume. Empatizez cu el și îi dau un mic sărut, stând în vârful picioarelor. Se încruntă de parcă gestul meu l-ar fi surprins.

„Nu sunt instalator, Kate”, murmură el în timp ce îmi atinge șoldurile.

— Dar te pricepi foarte bine la țevi.

„Ei bine...” îmi aruncă un zâmbet lent, sexy, și știu că, măcar pentru o clipă, mi- am îmblânzit tigrul, „doar că aceste țevi sunt uimitoare.”

— Ne întoarcem acasă? – oaptă.

— Și ce zici de partenerul tău? întreabă el monoton.

Machine Translated by Google

— Daniel? -Ridic din umeri-, iti spun acum. Are nevoie doar de cineva cu care să intre.

în zece minute de ceas va fi deja pescuită o femeie mare. Nu trebuie să-ți faci griji pentru el,

Elliot. Este ultimul lucru pe care ar trebui

a-şi face griji L-am văzut flirtând cu alţii de un milion de ori. Vă asigur că suntem doar prieteni.

Un indiciu de zâmbet îi atinge buzele şi ştiu că răspunsul meu l-a convins.
— Dacă mă provoacă din nou, îl voi omorî.
-Bon. îi zâmbesc bărbatului volubil din faţa mea. Voi vorbi cu
cel.

„M-am mutat astăzi. -Ride din umeri-. Nu sunt încă instalat şi totul este plin de cutii.

„Nu-i nimic”, spun eu zâmbind. Parcă dormim pe podea.

— Cine a spus ceva despre somn? El răspunde, ridicând o sprânceană, îi zâmbesc şi el mă

îmbrăţişează strâns; Este un gest tandru că

mă surprinde şi mă entuziasmează.

Este adevărat că se găteşte ceva între noi?

— Ne întâlnim la intrare în zece minute? Il intreb. Trebuie să-mi iau rămas bun.
Se retrage şi mă apucă strâns de mână.
„Voi ieşi în zece minute cel târziu”, îi spun să-l liniştesc.
Din felul în care expiră puternic, ştiu că nu vrea să mă duc să-mi iau rămas bun de la Daniel.
— Elliot.

„Bine, ai cinci minute.

O sărut rapid şi mă întorc în sala de licitaţii. Daniel nu este unde l-am lăsat Mă uit în jurul meu.

Unde a fost?

îl văd vorbind cu nişte fete într-un colţ. Zâmbesc. Vezi cum îi spunea adevărul lui Elliot? Daniel

este un flirt de primă clasă. Mă vede privind în sus şi îşi cere scuze fetelor.
-Buna ziua.

„Ma bucur că ai scăpat de năpuşul ăla”, şopteşte el. „Vezi tu...” mă încruntă, „în ceea ce

priveşte asta... îşi dă ochii peste cap şi spune: „Nu-mi spune. -Trebuie sa vorbim.

Cu fluide corporale? Haide, Kate

Machine Translated by Google

.-Pentru. Vreau să văd unde ne duce asta.

-De ce?

„Pentru că mă face să uit cine sunt, Daniel. Când sunt cu el, nu mai sunt Kathryn tristă. Pentru prima dată în ultimii ani, mă simt ca bătrâna Kathryn. Am nevoie să-mi fii prieten şi să-mi susţii decizia.

„Ceea ce trebuie să auzi”, mormăie el pe sub răsuflare. Daca e nebun!

-Poate sa. -Ridic din umeri-. Te superi dacă merg?

— Nu, mă răsteşte el. Ce le pasă!

Zâmbesc.

Mă sărută pe obraz şi îmi spune: „La revedere”.

-Esti sigur?

Fă ochii mari şi spune: „Sunt sigur”.

-Ne vedem acasa?

-Da. Daniel se întoarce şi se întoarce să vorbească cu fetele, complet ignorant de orice altceva.

Oft, u urat, i, un mănunchi de nervi, mă îndrept spre u ă.

Ies în strada si cand ma uit în jur vad Mercedesul negru în dublu rand. Trec drumul şi mă pregătesc să intru pe partea pasagerului. Uşa se deschide şi mă urc în maşină. Elliot este atât de aproape încât starea mea de spirit se schimbă instantaneu şi, în câteva secunde, nervii mei sunt transformaţi în emoţie.

„Hei”, şoptesc eu.

Se uită la mine în piept şi scântei zboară între noi.

„Mă enervezi”, spune el.

Zâmbesc. Acesta este tipul şef pe care îl cunosc.

— Nu voi suporta prostiile tale, Elliot. Şi nu-mi cere să o fac de ce nu.

E pe cale să spună ceva, dar l-am întrerupt şi îi spun: „Taci şi sărută-mă”.

îmi prinde obrajii şi mă trage aproape de el. Nu se încurcă cu fetiţele şi îşi bagă limba în mine până la clopoţel. Prinderea lui este dominantă şi sexy şi...

Dumnezeu...

„M-ai supărat”, insistă el.

— Şi ce ai de gând să faci în privinţa asta? îi şoptesc pe buzele lui.

îmi prinde obrajii mai strâns şi îşi spală cu dinţii buza de jos.

-Vei vedea. Intră în trafic, dă înapoi brusc şi trage afară. îmi schimb atenţia între el şi drum în timp ce îmi înghit nodul din gât.

La dracu.

Cred că am o noapte plină în faţă.

După ceea ce pare a fi o veşnicie, ajungem la un câmp.

— Aceasta este noua ta casă? intreb eu încruntat. -Da. El dă din cap, privind în josul drumului.

— Când te-aî mutat? „Mi-a spus că şi-a cumpărat o casă, dar nu l-am întrebat niciodată unde.

-Astăzi.

— Deci, aceasta este prima ta noapte aici? -Da.

-Haide. încerc să nu zâmbesc ca un prost. îmi place să cred că prima lui noapte aici va fi cu mine.

Elliot opreşte drumul principal şi vedem un semn de piatră, deşi nu pot citi ce scrie.

Aceasta este strada ta?

„Aceasta este aleea.

„Şoseaua?” icnesc. Tot acest pământ este al tău? Laptele!

Un indiciu de zâmbet îi atinge buzele în timp ce urcăm dealul de-a lungul potecii. Nu văd mare lucru pentru că este întuneric, dar datorită farurilor se văd o mulţime de copaci.

„Este temporar”, spune el, privind în continuare pe potecă. -Despre ce vorbeşti?

—O să locuiesc aici câteva luni exact aşa cum este casa acum, să aflu ce îmi place şi ce nu-mi place, apoi o voi renova sau o voi construi de la zero. Este foarte...” Se opreşte pentru a găsi termenul potrivit „original în starea sa actuală.

— îmi place originalul.

„îmi place de tine”, răspunde el, aruncându-mi o privire rapidă.

Zâmbesc şi spun: „Şi tu eu”.

întinde mâna şi mă mângâie pe coapsă.

— în curând vei putea să-mi arăţi cât de mult. – Pune mâna sub mine a fustei şi îmi atinge lenjeria.

Iată-l, acesta este dependentul de sex pe care îl cunosc.

„Numai dacă eşti bun”, şoptesc eu.

El chicoteşte şi mă uit pe parbriz, cu ochii mari de şoc.

— Aceasta este noua ta casă?

-Da. El trage într-o parcare circulară şi opreşte motorul.

— La dracu, Elliot. Mă sărută şi

Machine Translated by Google

spune: „Vino. Coboară din maşină, îmi deschide uşa, mă ia de mână şi mă conduce pe veranda magnificului conac.

Este imens şi arată ca ceva dintr-un film. Nu vezi o puia. „Străluciţi-mă cu lanterna de pe telefonul mobil”, întreabă Elliot. îmi scot stângaci telefonul mobil, pornesc lanterna şi îl luminez pe uşă.

Scoate o grămadă de chei din buzunar. Aud animalele pădurii în depărtare. Nici un suflet nu este vizibil şi totul este întunecat. Dacă sunt sincer, să fii aici dă puţin juju.

Elliot pune o cheie în broască, dar aceasta nu se întoarce. încearcă altul. „Al naibii de chei”, şopteşte el.

Zâmbesc văzându-l atât de grăbit. Nu e ca el să nu ştie să facă ceva.

— Vrei să încerc? Il intreb.

— Nu, mă răstește el. Sunt perfect capabil să deschid o lacăt, Kathryn. -Sigur?

Se uită la mine cu o faţă de câţiva prieteni. Râd şi îmi ridic mâinile jucăuş. „Bine şefule, scuză-mă.

Are probleme cu cheia, aşa că îi trec o mână pe spate şi pe fundul ăla perfect.

„Aşa e mai bine”, mormăie el în timp ce continuă să încerce. Nu te opri. „încearcă mai mult.” La naiba, de ce sunt atâtea chei pe acest inel? – Scuturaţi puternic uşa.

„Veţi avea o mulţime de uşi.

— Vor merge jos, dar acum, sare el frustrat. Uşa cedează în cele din urmă şi Elliot o deschide. Emite un zgomot lung şi lent când se deschide. Iluminez interiorul cu lanterna.

— Şi întrerupătoarele? -întreb.

-Şi anume. Mă ia de mână şi mă conduce înăuntru. Ţintește pereţii cu lanterna.

Râd în timp ce fac ceea ce îmi spune. Cât de neaşteptat este totul.

„Uite, iată-i. Langa usa. Cine ar fi crezut?

Elliot aprinde luminile şi camera se luminează. Sunt fără cuvinte la vezi ce maiestuos este.

— Elliot, răsuflesc.

-Iti place? Zâmbeşte dulce în timp ce priveşte în jur.

„Doamne, îmi place”. – Nu pot scăpa de uimirea mea. E atât de cool.

Mă întorc şi văd că Elliot se uită la mine. Observ o opresiune pe piept. Nu am minţit când am spus că nu ştiu ce este între noi.

Dar mă face să simt totul.

Bunul, răul şi urâtul... dar mai presus de toate, mă face să mă simt în viaţă.

îmi răsucesc degetele în faţa mea.

— Vă mulţumesc că m-aţi invitat să vă petrecem prima noapte aici împreună... Inseamna mult pentru mine.

— Ei bine, ridică el din umeri, cineva a trebuit să mă protejeze de fantome.

Râd şi mă apropii de el. El mă îmbrăţişează şi ne sărutăm.

Cu blândeţe, el mi se dăruieşte. Emoţia sare de la una la alta ca un ecou

Şi ştiu că nu ar trebui să fie aşa, dar îmi pare foarte rău.

Se încruntă şi îmi dă părul de pe frunte, încă privindu-mă. îşi strânge buzele de parcă s-ar abţine să nu spună ceva cu voce tare.

De ce o vei face?

— Vrei să luăm cina sau...?

„Nu mai ştiu ce vreau”, şopteşte el, cu ochii aţintiţi asupra mea.

— Ei bine, ştiu. îl iau de mână şi îl conduc pe scări. Şi camera ta?

— Sus undeva, habar n-am.

Râd şi el profită de ocazie ca să mă tragă lângă el şi să mă sărute.

Cu pasiune, cu urgenţă; sentimentul de bază îmi rupe sufletul.

Mă conduce pe scara bifurcată, iar când ajungem sus, rămânem din nou în întuneric.

— Sunt chiar fantome aici?- oaptă.

„Nu-ţi face griji, nimic nu este mai înfricoşător decât tine”.

îl sperii... El ştia asta.

Nu sunt imaginaţia mea; între noi e ceva.

— Cred că camera mea este pe aici.

— Serios, nu ştii unde este? -Râd.

„Băiatul în mişcare mi-a făcut patul în timp ce mă culcam”, licita ie. Sunt aici doar o jumătate de oră. Atunci am plecat.

Râd. Facem la dreapta şi traversăm holul. Elliot dă comutatorul şi un dormitor imens apare în faţa noastră. Tavanele sunt decorate, iar candelabrele sunt frumoase şi originale. Există, de asemenea, bovindouri cu bănci pe care să te aşezi. Această cameră emană atât de multă personalitate încât mor. în centru este un pat uriaş cu baldachin din lemn. Casa arată ca ceva dintr-un film romantic.

— E un pic de modă veche, murmură Elliot. Este evident că nu este convins de casă aşa cum este acum. Este obişnuit să aibă tot ce este mai bun din ce este mai bun la îndemâna lui.

Gâfâi şi spun: „Mă glumiţi”. Este uimitor.

Machine Translated by Google

Mă duce cu spatele spre pat, îmi trage rochia peste cap şi o aruncă. Tacerea se lasa în timp ce ma devoreaza cu ochii. Privirea lui de foc îmi arde pielea.

Sunt în lenjerie intimă în faţa lui, vulnerabilă şi la mila lui. Când se uită în ochii mei, ochii lui scânteie de dorinţă.

-Ţi-a fost dor de mine? Il intreb.

îmi prinde obrajii şi, sălbatic şi dezinhibat, mă sărută cu pasiune.

Ne sărutăm la nesfârşit şi apoi erecţia lui îmi periază burta. îşi poate ascunde sentimentele de mine tot ce îşi doreşte, dar trupul lui nu minte.
Nu poate, nu are unde să se ascundă.
Literalmente.

în timp ce ne sărutăm, Elliot îmi scoate sutienul şiîmi trageîn jos chiloţii. Mă atinge în sus şi în jos în timp ce mă sărută mai tare. Mă trage de fund să mă frece de duritatea lui.

îi este greu să respire. La dracu, ce mă face să simt omul ăsta.
Nu ştiu dacă am fost vreodată cu un bărbat care mă afectează atât de mult fizic.

îi trag cămaşa peste cap şi îi desfac nasturii la pantaloni. Ne topim limba.

Nivelul nostru de entuziasm este peste acoperiş.

îi trag slipul în jos şi, cu erecţia lui în faţa mea, el zâmbeşte pe buzele mele. Râd de emoţie în timp ce el mă ridică şi îmi înfăşoară picioarele în jurul taliei lui.

Cădem pe pat fără să ne oprim din sărutat, cu trupul legănându-i între picioarele mele. îşi trece membrul peste vulva mea, care este umedă.

El se uită la mine, iar eu la el, uluită.

El introduce încet degetul de la piciorîn mine şi eu răsuflăm în timp ce îmi ridic picioarele.

închide ochii şi pleacă.

-Ce faci? -murmur.

— Prezervativul.

-Nu el.

„Opreşte-te”, se răsteşte el în timp ce coboară de pe mine.
El nu are încredere în mine.

începe din nou. La naiba!

îşi pune mâna în geantă şi scoate două prezervative. îşi pune una şi când se întoarce la culcare, atitudinea lui s-a schimbat. Dulcea mea Eli a dispărut.

Elliot Miles, maşina sexuală cu majuscule a sosit.

Nu mă plâng, şi mie îmi place.

Se întinde deasupra mea şi, în loc să prelungească momentul intim pe care l-am împărtăşit cu doar câteva clipe în urmă, îmi trage picioarele în sus, astfel încât genunchii să fie aproape depărtaţi la lăţimea umerilor şi, cu ochii întunecaţi, îmi trece de vârful minuscul, de sus în jos prin buzele, care sunt umede.
-Vrei asta? opte te el.
Dau din cap şi nu pot să răspund.
„Răspunde-mi”, urlă el.

— Da, scâncesc eu.

Ochii i se luminează de satisfacţie şi se cufundă în mine. Cu violenţă şi fără contemplare. Corpul meu refuză să o accepte, aşa că insistă mai vehement şi mă prinde de saltea.
Mă plâng din nou în timp ce el se întoarce să-mi sărute genunchiul şi să mă lingă tandru.

„Deschide”, îmi ordonă el cu voce joasă, aproape de pielea mea.

— încerc, spun eu, făcând o mutră.

Se aruncă din nou spre mine şi îşi mişcă şoldurile.
„Incearca mai tare.”
Excitarea trece peste durere şi zâmbesc uşor.
-Asa de.

îşi mişcă din nou şoldurile şi eu mă arc de aprobare.

„Da...” am gâfâit. O scoate din mine şi o pune la loc şi eu gemu. Dumnezeu.

Sunt ud, ceea ce îi permite să o bage mai adânc în mine. zâmbeşte cu aer ameninţător şi spune:

— Asta e, iubito, deschide. Lasa-ma inauntru. îmi trage picioarele peste umeri şi mă sărută cu dragoste pe picior.

Văzând acel gest intim îmi face inima să bată repede.

El este în aceeaşi barcă cu mine, ştiu că este.

O scoate din mine şi o pune înapoi în mine. Corpul meu îl aspiră, gata să explodeze.
Elliot îşi răsuceşte şoldurile şi eu tremur înăuntru.
Nimeni nu dă dracu ca Elliot Miles; s-a născut pentru asta.

Profesor.

Se împinge în mine tare şi adânc, iar eu închid ochii şi îmi trec mâinile peste acel corp musculos pentru a-i simţi abdomenele ondulandu-se.

Machine Translated by Google

Mă sărută pe gât, pe ureche. Respirația lui face părul de pe spatele meu să se ridice. Mă stăpânește cu atâta fervoare încât trimite unde seismice prin sângele meu. O scoate din mine și coboară în umezeala mea pentru a o mătura cu limba lui lacomă.
La dracu.
Nu am fost niciodată cu un bărbat care să facă asta: să lingă păsărică în mijlocul dracu'. ii place
îmi place.
Ma înnebunește.
îmi desparte pliurile și mă linge de parcă ar fi ultima lui masă. Al lor chipul de extaz pur atrage un zâmbet asupra mea.
Elliot Miles nu mănâncă păsărică unei femei pentru a o satisface.
O face pentru a-și face plăcere și nu am văzut sau experimentat nimic mai senzual în viața mea.
îmi ridică picioarele și mă devorează pe bune. Barba îi înțepă atât de mult Am spasme.
îmi arcuiesc spatele; Mă îndrept cu toată viteza spre un orgasm furibund, în timp ce măînfiorîn sus și în jos, Elliot, dintr-o singură mișcare, mă smuciază în jurul și în patru picioare.
El o pune adânc în mine și mă lasă să savurez punctul culminant fără reținere.
M-a izbit aspru și nepoliticos; ecoul violent al ciocnirii trupurilor noastre se aude în toată încăperea.
Mă apucă atât de tare de șolduri încât aproape că mă doare. Senzația de arsură pe care o am prin lipirea ei până la capăt este prea bună pentru a fi adevărată.
Așa ar trebui să fie sexul, la naiba!
Fierbinte, tare și transpirată.
Să fie regula că nu există reguli.
îmi schimbă poziția și îmi prinde umerii de saltea. Apoi începe să geme cu o voce joasă, profundă, guturală.
Ai pierdut deja controlul și corpul tău a preluat controlul.
Și ia ce ai nevoie de la al meu.
Brut și nepoliticos... Elliot Miles poate ieși din orice.
„La dracu-mă”, mârâie el. Dă-mi dracu mai tare.
mă strâng cât pot de tare; genunchii ți se vor desprinde. Ea țipă în timp ce rămâne în fundal și cocoșul o trage.
îmi îngrop fața în saltea când vin din nou și el se mișcă încet și se varsă complet în mine.
Ne lăsăm din nori și Elliot se prăbușește peste mine. Ambii picuram Inima ei bate la fel de repede ca a mea.
„Patul funcționează”, spune el între gâfâituri.
Zâmbesc somnoros și, extrem de obosit, spun: —Și tu spui.
*

Mă trezesc când Elliot se dă jos din pat. Zâmbesc și mă întind. Doamne, ce noapte.
îl aud pe Elliot mergând la baie și mai ațipesc puțin. Știu Scotocește printr-o pungă de noapte și mă sprijin pe coate. -Ce faci?
„Mer de foame”, mormăie el, scotocind în geantă. Nu am mâncat aseară.
-Bine, da. Eu zic mâncare. Mă ridic și spun: „O să ne fac micul dejun”.
— Dacă nu există mâncare. -La dracu.
Mă apucă de mână și mă trage din pat.
— Haide, hai să luăm ceva.
-Bon. – Mă duc la baie, iar când ies, constat că e jos. îi pun cămașa și cobor și eu.
-Ce-i asta? îl aud mormăind în timp ce trage înapoi draperiile din sufragerie.
Aud un zgomot ciudat, ca niște bile de grindină care lovesc fereastră sau așa ceva.
Mă încrunți și încerc să mă concentrez. -Și zgomotul ăla?
Elliot se uită în jur și spune: „Nu știu.
Mergem din cameră în cameră deschizând toate draperiile.
— E ceva în spatele zidurilor? Ochii lui Elliot se fac mari, îngrozit. -Precum ce?
-Nu știu. șobolani?
-Cum?! burdueste el. Și rahat. Asta dacă nu.
Pe măsură ce ne plimbăm prin spatele casei, devine din ce în ce mai tare.
Elliot își întinde brațele, ca și cum s-ar sprijini în caz că ar fi atacat. Zâmbesc în timp ce ne apropiem de o perdea uriașă care acoperă o ușă glisantă.
— Ce dracu este acolo? opti el cu ochii mari. -Nu stiu.
Se uită prin perdea și se îndreaptă ca indignat.
-Ce faci?
-Rațe.
-Hei?
Trage cortina înapoi și văd niște rațe ciugulind paharul ca un nebun. Evident, sunt disperați. Sar unul peste altul pentru a ajunge la noi.
-Ce fac ei? intreb eu încruntat. Elliot strânge ușa.

Machine Translated by Google

„La naiba cu fundul!” se repezi el la ei. Rațele sar în picioare și aleargă înăuntru.

— Mama care m-a adus! exclamă Elliot. am izbucnit în râs.

„Ieși din casa mea!” strigă el în timp ce se aruncă asupra lui. Ce naiba fac ei?

Sunt foarte zgomotoși și fac zarvă, îl vor și sară peste el. Elliot iese furtuni din casă și încep să-l urmărească.

— La naiba! strigă el, fugind de ei. Cheamă pe cineva, îmi arunc capul pe spate și râd în hohote.

-Pe cine sun?

îl văd pe Elliot Miles fugind de un stol de rațe care îl urmăreau pe potecă este prea mult pentru inima mea; Aproape că am căzut la pământ râzând.

„Nu e al naibii de amuzant, Kathryn”, țipă el în timp ce dă aerul cu piciorul pentru a-i alunga, doar pentru a le face pe rațe să târlănească mai tare. Să tragi deja!

Capitolul 17

„Hei, Brianna”, urlă Elliot în timp ce se îndepărtează alte-. Avem o problema.

îl ascult stând pe un taburet lângă blatul din bucătărie. „Rațe, asta este. -Taci si asculta-. Ei bine, m-au atacat. Ascultă o clipă și adaugă: „Rațe sălbatice”.

Zâmbesc. După ce a alergat cincisprezece minute ca un nebun, Elliot a făcut-o a închis ușile și rațele s-au întors la lac. Elliot se încruntă și spune: „Nu. Ce

clauză? Nu am acceptat o astfel de clauză. Mă privește în ochi, îngrozit.

-Ce se întâmplă? intreb doar cu buzele. El clătină din cap și spune: „Ei bine, nu le vreau”. Ascultă cu atenție și spune: „De când un contract de vânzare a casei include animale?” Ce gând nebun. Se duce la fereastră și se uită pe câmp. O capră? -a sari. El mă privește în ochi și îmi muște buza de jos ca să nu zâmbesc. Ce ce?! -explodează-. Un ponei și un porc? în nici un caz. Nici măcar nu e bolnav de vin”, explodează el. Vino aici și ia-le. Deja.

Clătină din cap, dezgustat.

— Și cui le vând? -replica-. Acesta nu este Jack și Beanstalk, Brianna. Nu te duci la piață să vinzi porci, la naiba.

am izbucnit în râs. Elliot se uită la mine șiîmi acopăr gura cu mâna.

-Despre ce vorbești? Se plimbă din nou și se uită din nou pe pajiște pe fereastră. Apoi mă privește în ochi. Ei bine, acum poți afla. El o ascultă și adaugă: „Bine. – Și închide.

-Ce a spus? -întreb.

— Ei bine, vezi că fostul proprietar avea optzeci și opt de ani și avea o grădină zoologică și că una dintre cerințele vânzării era ca cumpărătorul să aibă grijă de fiarele ei pentru că femeia a plecat să locuiască într-o reședință.

Deschid larg ochii.

— Stridii.

„Și acum Brianna va afla ce fac cu ei. Fața mea se schimbă.

— Distributie?

— Pentru că nu vreau animale de fermă, Kathryn. Nu-l dracu pe Pepito.

„Dă-le timp. Când se obișnuiesc cu prezența ta, se vor calma.

— îți spun că nu.

Mă îndrept pe ușa din spate și mă uit peste pajiști. Ratele ciugulesc pământul de lângă lac.

— Ar putea să le fie foame?

— Sânge uman? – la cheile. Ei bine, ei nu o să-l încerce pe al meu, o să vă spun asta. Să mergem la micul dejun, leșin.

Mă ia de mână și spune: „Hai”.

*

Două ore mai târziu ne-am oprit cu mașina în fața casei mele. „Mulțumesc”, spun eu zâmbind. Din felul în care Elliot își strânge buzele în timp ce se uită la casa mea, știu că nu este amuzat că mă voi întâlni din nou cu Daniel.

— Ce ai de gând să faci în weekend? -întreb.

— Goliți o mulțime de cutii.

Aș putea să-ți dau o mână de ajutor... Nu, pare indiferent.

— Bine, distrează-te bine. -Zâmbesc.

-Si tu? întreabă el în timp ce îmi trece o mână în sus pe coapsă. Profit de ocazie să-l sărut pe umăr. „în după-amiaza asta o să fac un pic curățenie acasă și mâine seară o să iau cina cu fratele meu”.

-Bon. A se distra.

Ne uităm unul la altul și eu zâmbesc timid. Elliot Miles mă face să mă simt ca o școală; Totul se învârte și sunt amețit. -O să te sun? el sugereaza. Zâmbesc și spun:

„Bine. îl sărut, dar refuză să mă lase. Urăsc să-mi iau rămas bun de la acest om.

Ne sărutăm mai tare și Elliot zâmbește aproape de buzele mele.

Machine Translated by Google

— Opreşte-te sau te duc acasă să te joci la ferma lui Pepito. Râd şi deschid uşa maşinii.
Plecând, mă uit pe fereastră.
— Noroc cu raţele.
îşi dă ochii peste cap şi spune: „Nu-mi aminti.
-Ce ai de gând să faci cu ei? El ridică din umeri şi spune:
„Aşteaptă să mă sune nenorocitul meu agent imobiliar”.
— Bine, mult noroc. – îmi fac semn la revedere. Pa. îmi zâmbeşte şi, după ce îşi dă rămas bun cu mâna, pleacă.

Elliot

Mă opresc la conciergeîn parcarea subterană şi cobor din maşină.

— Mă bucur să vă văd, domnule Miles.
„Bună, Raymond”, spun eu zâmbind. Fratele meu e acasă?
-Aşa cred.
îi dau cheile maşinii şi iau liftul până la etajul lui. Odată ajuns la recepţie, sun la sonerie. Aud un bâzâit şi, în timp ce aştept, eu a fixat că există un tablou nou. O examinez cu atenţie şi mormăi pe sub răsuflare: „Bah, din mormană.
Uşa se deschide şi apare un Christopher răvăşit în boxeri. Se încruntă şi spune: „Bună.
Zâmbesc şi leagăn de picioarele mele.
-Buna ziua.
-Ce faci aici?
— Vin să te găsesc. Imbraca-te.
„Nu este un moment bun...
Nu-l las sa termine fraza si intru în casa lui fara voie. Şi apoi mă găsesc faţă în faţă cu o brunetă întinsă pe canapea în nimic altceva decât un tricou.

— Hopa. Trec şi mă întorc către Christopher. Scuze pentru interupere.

Christopher face ochii mari de parcă ar fi vrut să-mi spună subtil să mă duc.

-Nu vă faceţi griji. Elliot, aceasta este Siena.
Dau din cap şi
spun: „Bună.
„Bună”, spune ea cu un zâmbet radiant.
Aud zgomot pe hol şi văd o roşcată uluitoare care tocmai poartă un tricou Christopher.
„Uh...” Zâmbesc. Două fete... ei bine, va fi adevărat că sunt multe.
„Ea este Chantel”, îmi spune Christopher.
„Bună,” şopteşte fata în timp ce mă priveşte.
Sună ca mine Am văzut-o la un eveniment. Cu acel corp este imposibil să o uiţi.
Mă uit în ochii fratelui meu, care îşi răsuceşte buzele de parcă trimite-mă în iad pe loc, dar de data asta fără disimulare.
„Doamnelor, îmi pare rău că vă întrerup, dar trebuie să-mi iau fratele cu mine pentru câteva ore”.
„Nu...”, spune Siena, încruntat.
„Ah, datoria cere”, spune Christopher cu dezinvoltură intră în bucătărie. Petrecerea s-a terminat, fetelor. Pana data viitoare. „Uau”, protestează amândoi.
Zâmbesc şi îl urmăresc pe fratele meu. Am avut si eu timpul meu! îmi amintesc bine: multe femei şi foarte puţin timp.
Christopher porneşte cafetiera şi face două cafele.
— Ce naiba cau i aici la ora asta nelegiuită? Mă uit la ceas şi spun: „E zece şi jumătate şi avem o mare problemă”. „Ce problema?” mormăie sec în timp ce bea. „Sunt raţe ucigaşe atârnând în jurul noii mele case. -Cum? întreabă el încruntat.
— Ra e, cel pu în doisprezece. Am fost atacat în această dimineaţă, eu Erau după mine să-mi sug sângele.
Ochii i se fac mari şi spune: „Dar raţe adevărate?”
— Da, Christopher, răsturn eu. Ce alte raţe mai sunt? -Ce vrei sa fac? Nu ştiu nimic despre raţe. -Imbraca-te.
-De?
— Pentru că mă vei ajuta să-i vânez.
„Nu putem face asta”, mormăie el. Cheamă pe cineva. -Nu.
-De ce nu?
„Nu o să sun pe cineva de fiecare dată când am o problemă cu casa. Vreau să o repar singur.

Machine Translated by Google

„Uite,” mormăie el în timp ce bea, „dacă eşti atât de dornic să experimentezi omul împotriva naturii pe acest pământ fermecat, ai putea măcar să faci asta fără mine? Sunt un urban. Nu mă plac castelele bântuite sau animalele sălbatice.

-Nu. – Mă ridic în picioare. Haide, trezeşte-te.

„Mama care te-a născut”.

Fetele intră în bucătărie şi spun: „Plecăm”.
Christopher se ridică şi comentează: „Frederick te va duce acasă. O sărută pe Siena şi se întoarce spre roşcată să-i atingă fundul în timp ce o sărută. Judecând după limbajul corpului, aş spune că este favorita ei.

Se întorc către mine şi spun: „O plăcere”.

-La fel de. Forţez un zâmbet.

Piraos deja, la naiba, vreau să plec.

Christopher îi duce la uşă şi îi aud râzând în timp ce îşi iau rămas bun.

Nu cu mult timp în urmă, eram aşa. Cum este posibil ca această viaţă să mă fi atras atât de mult timp?

Pasul bobaliconas; Nu mă mai entuziasmează să fiu femeie.

A fost distractiv la vremea respectivă, dar acum, privind în urmă, pare o neclaritate. Nici unul dintre ei nu s-a remarcat.
Nu ca Kate.

îmi amintesc cum s-a uitat la mine aseară în timp ce mă călărea, pielea lui plină de sudoare, privirea lui de dorinţă... întregul corp îmi furnică doar amintindu-mi asta.

-Şi faţa aia? mormăie Christopher când se întoarce în bucătărie.

M-am uitat la el. Fantezia mea este în derivă.

-Hei?

-La ce te gândeşti?

— Cât de târziu ai ajuns. Trezeşte-te, ticălosule.

Opresc maşina în faţa casei mele. Christopher şi cu mine ne uităm pe fereastră şi el spune: „Nu văd nicio raţă.

Totul este tăcut. „Hm...” Deschid uşa încet.

„Ai grijă, să nu-ţi ciugulească porumbelul”, spune Christopher când coboară din maşină.

Mă uit în jurul meu; nu un suflet de văzut. – Pichurrina mea ar bate o raţă de stradă.

Christopher şi cu mine stăm la capătul aleii cu pietriş. Ne plimbăm prin casă şi ne uităm la lac.

-Si bun? Unde sunt ei? întreabă Christopher. Mă uit la lac şi la pajişti.

„Nu ştiu...” „Facem un cerc complet în timp ce căutăm.

Un paradis de pace.

„Nu văd raţe”, insistă Christopher.

Se uită la vale cu mâinile pe şolduri şi spune:
„Eeh... EJ”, spune el.
-Spune-mi.
— Este şi al tău?

Mă uit înapoi şi văd că mă întreabă de pajiştile din dreapta casei. -Da.

Christopher îşi mijeşte ochii de parcă ar fi zărit ceva în depărtare.

— Ce face chestia aia?

Mă apropii de el şi mă uit în aceeaşi direcţie. -Ce lucru...? „Am tăcut brusc.

Există o oaie neagră uriaşă, dar nu este o oaie tipică; acesta are coarne curbate şi rotunde. Vedem cum dă înapoi, ia o fugă şi dă cu capul în post cu toată puterea.

Auzim zgomotul pe care îl face atunci când se ciocneşte; auzit de kilometri în jur.

— Ce dracu e chestia aia? – oaptă.

-Nici o idee. Christopher se încruntă în timp ce priveşte oaia ridicându-se din nou pentru a da capul cu toată puterea ei. O oaie nebună.

Ne uităm unul la altul şi spun: „Ce este acest loc părăsit de Dumnezeu?” – oaptă. Dintr-o dată am auzit un scârţâitîn spatele nostru. Ne întoarcem să vedem raţele care urcă la deal pentru a ajunge la noi. Şi-au întins aripile şi şi-au deschis ciocul, gata să atace.

— Aleargă! strig în timp ce mă îndrept spre casă. „Aaah, la dracu”, exclamă Christopher.

Scot cheile din buzunar în timp ce aud de fiecare dată raţele turbate mai aproape.
Mă uit la brelocul plin cu chei şi spun: -Nu Nu NU.

-Ce se întâmplă? ţipă Christopher când mă ajunge din urmă. Nu ştiu ce cheie este.

„Cum de nu ştii care este cheia naibii?” exclamă el. -Maşină. Fugi la maşină.

Machine Translated by Google

Ne-am năpustit asupra vehiculului, ne-am repezit şi am închis uşile, uşile brusc. Raţele şarlată în timp ce ne înconjoară.

„Nu ai exagerat. Christopher gâfâie cu o mână pe piept. Se uită la agresorii noştri şi spune: „Acum ce facem? Pornesc motorul şi spun: „Ieşi naibii afară”.

Luăm prânzul, bem bere şi ne facem un plan. Doua ore mai târziu, Ne întoarcem la alee.

Arunc o privire încrezătoare spre lopata pe care tocmai am cumpărat-o, aşezată cu grijă pe bancheta din spate.

Parcez maşina şi îi dau lui Chris cheile. Se uită la ei încruntat.

„Ştii ce e asta?”

— Cred că este unul dintre cei mici de cupru, dar nu sunt sigur.

Chris dă din cap şi spune:
„Nici un suflet la vedere.
„Sper că s-au înecat în lac”, mormăi eu, privind în jur.
-Care-i planul?-întrebare.

„Te protejez cu lopata şi deschizi uşa”.

-Bon. Este pe cale să coboare din vehicul când se întoarce şi îmi spune: „Nu trânti uşa”.
„Bine văzut”, şoptesc eu.
Mergem în verandă aproape în vârful picioarelor. Christopher încearcă în tăcere cheile în timp ce îi întorc spatele, cu lopata în mână. pregătită de la sine ei atacă.
-Treze te-te.
— Ce ai de gând să faci dacă vin? opte te el în timp ce lăutăre te cu broasca.

Iau lopata şi spun:

„Arată-le cine e şeful”.

El chicoteşte şi spune: „Da,

da, nu există nicio îndoială că eşti proprietarul acestor domenii.
- La naiba.

în cele din urmă, încuietoarea cedează şi Christopher deschide uşa. Intrăm şi trântesc uşa.

„Este o nebunie”, am scapat eu în timp ce intru cu paşi mari în bucătărie. Nu am acceptat acest maro. încep să deschid sertarele aproximativ. Şi plicul? Deschid şi închid toate sertarele până îl găsesc în sfârşit. Trec peste scrisoare şi observ punctul trei:
Ratele trebuie sa-şi manance bilele în fiecare dimineaţa si foamea le face agresive.
Peleţii sunt în grajdurile din pajişti.

Cum? -Ce spune?

Mă uit la Christopher, uluit.

— Că le este foame. Christopher îşi încruntă sprâncenele. „A trebuit să le hrănim.

— Şi ce mănâncă ei?

— Pune-o aici: bile mici. -Si unde sunt?

„în grajdurile de pe pajişti.

Ochii ei se fac mari în timp ce îşi arată degetul spre mine.

— Te sperii dacă crezi că o să mă apropii de oaia aia nebună. Iau cheile şi spun: „Hai,

ne întoarcem în oraş”. -Astfel încât?

—Să cumperi mâncare pentru raţe, ce crezi?

Stau la căldura şemineului în timp ce beau un whisky şi umbrele roşii dansează pe perete, sunt în întuneric; singura lumină care luminează camera este cea care vine de la lămpi şi strălucirea jarului. Mă simtîmplinit: astăzi nu doar că am golit o mulţime de cutii, dar am rezolvat problema raţelor.

Nenorociţii au fost foameţi... Ei bine, sunt de fapt femei, deci acea...

Zâmbescîn timp ce lichidul auriu îmi încălzeşte gâtul. în orice Caz, ei au fost încântaţi că le-a dat biluţele lor fericite.

Mă uit în jurul meu şi mă umf de mândrie. Iubesc casa asta. Sunt multe de făcut şi încă nu se simte ca acasă, dar ştiu că de îndată ce voi agăţa tablourile lui Harriet se vor schimba.

Le colecţionez de ani de zile, motiv pentru care îmi este atât de ciudat să nu le am cu mine.

îmi ridic telefonul şi mă uit la ora: nouă şi jumătate noaptea.

Să o sun pe Kate?
Nu.

A ieşit cu fratele ei, las-o în pace.

„Vreau sa-ti aud vocea.”

Ai văzut-o aseară, relaxează-te.

Mă ridic şi îmi mai turnez o băutură. Mă plimb prin casă uitându-mă în jurul meu. Iubesc casa asta, iubesc totul despre ea... Poate nu raţele, dar totul este perfect.
Dacă îi scriu Rositei în loc să o sun pe Kate? Nu, vreau să vorbesc cu fata mea.
— Un apel rapid pentru a-ţi urez noapte bună.
îmi trec degetele peste numele lui Kate. Nu ar trebui.
Dar o voi face.
Apăs pe „apel” şi aştept să răspundă.
„Hei”, şoptește el.
Auzindu-i vocea îmi aduce un zâmbet pe fata.

Machine Translated by Google

-Buna ziua.

„Bună”, spune el; Sunt sigur că şi el zâmbeşte.

— Te sunam să-ţi urez noapte bună.

-Nu-mi spune.

Simt fluturi în stomac. -Ce faci? – vrea să ştie.

„Mă întreb cum voi supravieţui în seara asta fără tine.

— Ei bine, nu mai pune întrebări şi vino să mă găseşti. Zâmbesc şi spun: „Am băut, nu pot conduce”. -Oh.

— Dar pot să-l rog pe Andrew să te ia. -într-adevăr?

-Unde eşti?

„Tocmai plec din restaurant chiar acum. Ce-ar fi să vii să mă iei acasă într-o jumătate de oră? -Bon.

Nu se închide. „Oh, Kate. -Spune-mi.

— Fă-ţi valiza, ca să poţi petrece weekendul aici. ezit. „Frâna.”

„Doar că mai am nevoie de un scut uman”, adaug eu. Râde şi spune: „Ce sunt raţele tale?”

— Patitizos.

— Asta trebuie să decid eu. eu chicotesc.

„Bine, până acum.

-Pa. îmi scurg paharul şi merg sus. Trebuie să fac un duş şi trebuie să...

Trebuie să iau mai mult în seara asta. Cu această femeie devin un elev; O privire de la el este suficientă pentru a mă face să virez.

Deschid robinetul şi scot lubrifiantul din dulapul din baie. iau o îmi stropesc în mână şi o frec în penisul meu, care este deja tare. Il masez de sus în jos si revin la baza. Hmm, ce frumos.

Camera se umple de abur când mă ating. Mă ţin strâns de mingi şi îmi imaginez că Kate este cea care mă atinge... îmi fac plăcere şi apoi o înmulţesc pe a ei.
Nu cred că m-am smuls atât de mult în viaţa mea ca de când m-am îndrăgostit de ea.
Este tabuul suprem.

Angajatul cu care nu mă pot întâlni, cu care nu ar trebui să-l doresc.

Femeia pe care nu o pot scăpa din minte, la naiba.

În acest moment precis, coada mea trăieşte pentru şi pentru a fi în interiorul ei.

Orice altceva nu contează.

Respiraţia mea se accelerează şi încep să transpir, o scutur din ce în ce mai tare; nevoia mea creşte cu secunde.

închid ochii şi mi-o imaginez goală pe patul meu, vultur răspândit, vulva ei roz udă deschisă pentru mine. Un deget este introdus lent şi până la capăt ca o încălzire. Pliurile sunt separate într-o invitaţie de intrare.

„Elliot”, şopteşte el.

Mormăi în timp ce îmi mişc mâna cu viteză maximă. La naiba.

Deja? Fecioara!

îmi arunc capul pe spate şi, după ce-mi îndrept puia spre tavan, esperma cu nerăbdare Trunchiul meu este mânjit cu material seminal alb şi gros.

Gâfâi pe măsură ce înaltul trece. Deschid robinetul de apă fierbinte şi mă uit în sus când îmi curge pe cap. Mă sprijin de gresie ca să nu alunec.
Nici măcar nu are nevoie să fie prezent pentru a-mi oferi orgasme de film.
Doar să mă gândesc la ea este suficient pentru mine.
Trebuie să mă controlez. Nu mi-am luat un minut.
La dracu.
O oră mai târziu, lăsând uşa întredeschisă, mă aşez pe canapea lângă foc.

Maşina tocmai a sosit, aşa că Kate nu va fi departe. M-am mai smucit un pic; orice pentru a păstra monstrul la golf

Trebuie să rezist mai mult... la dracu!

Uşa se deschide şi apare Kate. îi ia ceva timp să realizeze că stau aproape în întuneric.
„Bună”, spune el zâmbind.
Iau o înghiţitură de whisky şi
spun: „Bună.

Poartă o jachetă lungă neagră şi tocuri stiletto. stă în faţă eu şi îşi descheie încet nasturii jachetei şi o aruncă pe podea.

Sunt fără suflare: poartă un corset de mătase neagră şi o portjartieră cu chiloţi negri din dantelă

Lumina îi loveşte pielea şi desenează forme pe ea.

Inspir puternic, iar ea îngenunchează între picioarele mele şi le împinge în afară.
„Da”.

Ochii i se întunecă şi îmi ia penisul în gură; trece-mi limba pe gland şi îi ating părul în timp ce o privesc.
La dracu.

Femeia asta o să mă omoare.

Machine Translated by Google

Petrec zece minute privindu-l şi simţindu-l. O vreau cu fiecare gram de fiinţă a mea. Când nu mai suport, o trag aproape de mine şi ne sărutăm agresiv; Ne clănţăm din dinţi de dorinţă. Ea se calca în poala mea si ii imping chiloţii deoparte si ii bag adanc în ea într-o singura mişcare.
Stăm pe loc şi, în timp ce ne uităm unul la altul, aerul este încărcat cu electricitate.
Este o energie tantrică care este dincolo de controlul meu.

— Îţi dai seama că eşti în mine? murmură el.

îmi înghit nodul din gât în timp ce mă uit la ea. Dau din cap, incapabil să scot un cuvânt.

Se ghemuieşte şi, datorită acestui lucru, simt toţi muşchii din corpul lui minunat.

„Dă-mi dracu', domnule Miles", şopteşte ea ameninţător, cu ochii voce închisă şi răguşită şi tânjitoare.

Mă lipesc şi mai tare de şoldurile lui; Nu sunt nici pe departe să-mi pierd controlul.
îşi aduce buzele aproape de urechea mea şi mă linge.

„Am aşteptat toată ziua să-l pui în mine", şopteşte el şi mă sărută cu pasiune.

Ochii mei se închid în timp ce ne încurcăm limba, nu pot... O apuc de şolduri şi o lovesc cu putere. – Ei bine, iată-l.Capitolul 18

Kate

Zâmbesc uşor cu ochii închişi când îl observ pe Elliot mângâie braţul cu vârful degetelor pana ajungi la umar. îmi îndepărtează uşor părul de pe faţă şi îmi dă un mic sărut pe gât şi încă unul şi încă unul.

Mă îmbrăţişează strâns şi mă ia de mână în timp ce se ghemuieşte lângă mine. Nu mă voi sătura niciodată să mă trezesc în braţele lui Elliot Miles. Este ca şi cum furia care îi domină lumea se estompează în timp ce el doarme şi se iveşte un Elliot mai modest şi mai tandru. „Bună dimineaţa", şoptesc eu.

Mă sărută pe obraz şi îmi spune: „Bună dimineaţa, prinţesă".

Zâmbesc; îmi place că îmi spui aşa. Mă întorc să-l înfrunt.

-Cum ai dormit? „Ca un cărin.

Mă îmbrăţişez lângă el şi îi spun: „Şi ce căţinuş frumos", îmi face un mic sărut şi

spune: „Desigur. Poate că are de-a face cu ceea ce îmi dai şeful Până când mă elimini

încep să râd, dar apoi îmi amintesc ceva şi mă uit la el. – Ce s-a întâmplat cu raţele?
„Oh, aia. Zâmbeşte şi se dă jos din pat. Ei bine, se pare că... le era foame.
-Cum? Mă uit la el cu un zâmbet.

— Păi, flămând, aş zice că nenorociţii au fost foameţi. Se ridică, complet confortabil cu nuditatea lui. îi iau pieptul lat şi robust şi pielea măslinie. Are abia grăsime si este marcata pana la ultimul tendon. Este în formă, după cum o demonstrează quadurile sale musculare şi abdomenul rupt. Are braţe puternice şi pe antebraţe se văd vene ca nişte frânghii.

Cobor la picioarele lui, al cărui păr negru nu este excesiv, şi la bijuteriile coroanei.

Este de netăgăduit că Elliot Miles este simbolul perfecţiunii masculine, dar nu este doar un corp frumos. Şi ce altceva? Nu mi-am dat seama încă.

Dar, spre deosebire de majoritatea bărbaţilor pe care i-am întâlnit, cu cât ştiu mai multe despre el, cu atât îmi place mai mult de el. E ca o ceapă care se curăţă puţin câte puţin în faţa ochilor mei.

O scuturo o dată, încet, iarîntâlnindu-i ochii, ridică din umeri şi spune: „Dacă ai de gând să mă priveşti aşa, măcar îţi voi oferi ceva ce merită văzut".
-Precum şi? intreb eu zâmbind.

— De parcă ai fi de gând să mă devorezi.

am izbucnit în râs.

-în nici un caz!

îşi ridică cămaşa şi mă loveşte cu ea.

-Nu nega. îşi pune tricoul şi boxerii.

-Ce faci?

— O să hrănesc raţele, ca nu cumva să devină violente.
-Cum? „Mă sprijin pe coate.
„Mă tem că este adevărat.

— Serios ai de gând să refuzi un dracu... să hrăneşti nişte raţe? -Râd.
El se întinde pe corpul meu şi îşi trece mâinile peste capul meu.

— Rămâi cu ideea asta, mă întorc imediat. Mă sărută şi eu zâmbesc pe buzele lui.
„Dacă vor veni din nou după tine, o voi înregistra", îl asigur zâmbind.

— Merge. Mă ia de mână şi mă trage din pat. Ridică-te şi dă-i trupului o bucurie.

-Ce?

„Ridică-te şi dă-ţi trupului o bucurie", repetă el în timp ce scormoneşte prin dulap şi îmi aruncă un halat.

— Asta faci în fiecare zi? -întreb-. Ridică-te şi dă-ţi corpului o bucurie?
-Nu. Mă priveşte în ochi cu o strălucire răutăcioasă în a lui. Doar când eşti aici.

— Da, asta e una bună.

Machine Translated by Google

Mă îmbrăţişează fără nicio consideraţie şi mă muşcă de gât. Coborâm în bucătărie şi mă uit cum ea aruncă cu grijă biluţele într-un castron.

— De unde ai aflat că le era foame?

— Am pus-o în scrisoare. Arătă spre scrisoarea de pe tejghea şi o ridic.

Stimate domnule Miles,

Felicitări pentru noua dvs. achiziţie.

Am încredere că draga noastră Encantada te va face nespus de fericită.

Răposatul meu soţ şi cu mine am fost destul de norocoşi să trăim aici în ultimii şaizeci de ani. Au fost cele mai fericite zile din viaţa noastră.

După cum ştiţi, problemele mele de sănătate impun să mă mut într- un azil de bătrâni la fragedă vârstă de optzeci şi opt de ani.

Vă mulţumesc din suflet că aţi acceptat să aveţi grijă de animalele noastre iubite.

Ei sunt a patra şi a cincea generaţie care s-au născut în fermă şi nu am plecat de aici.

Doar să le imaginez pe stradă îmi rupe inima. De aceea m-a bucurat foarte mult să ştiu că ai avea grijă de ei atât de bine.

V-am lăsat mai jos câteva instrucţiuni foarte simple, astfel încât să ştiţi cum să le trataţi. Vă rog să nu ezitaţi să mă sunaţi dacă aveţi nevoie de ceva.

Acesta este numărul meu de contact: 0434358922 Veterinarul din cartier, Max Manalo: 99952132 Roşie poneiul Shetland este în padocul din spate. Este foarte bun şi se bucură de compania oamenilor.

Are furaj în hambarul din spatele proprietăţii şi este practic autosuficient.

Billy the Billy Goat este în pajiştea cea mai îndepărtată. Este un pic rebel, dar este şi un băiat foarte bun. Practic se hrăneşte cu iarbă, dar are şi un sac cu mâncare în hambar pe care scrie numele lui.

Labele.

Dragele noastre doamne sunt o sursă inepuizabilă de distracţie. Cu toate acestea, devin foarte nervoşi dacă nu li se administrează
a mânca.

Nu au suficientă mâncare în lac, aşa că Va trebui să le oferiţi porţia lor de peleţi în fiecare dimineaţă. Hrăniţi-le în mod regulat şi nu vă vor da probleme. Berbecul Humphrey.

Humphrey i-a aparţinut soţului meu. Cu timpul vei învăţa să-l iubeşti.

Nu-i plac oamenii şi devine agresiv dacă se simte atacat. Este complet autosuficient. Nu vă recomand să vă jucaţi cu
cel.

Sună medicul veterinar dacă i se întâmplă ceva. Nu încerca să-l tratezi singur.

Singura prezenţă pe care am tolerat-o a fost cea a regretatului meu soţ şi mă tem că nu mai este la fel de când s-a stins din viaţă. Vă mulţumesc foarte mult, domnule Miles.

Nu vă puteţi imagina cât de uşurat este să ştiţi că cineva va avea grijă de
ei.

Cu sinceritate, Frances Melanie

Mă uit la Elliot, uluit. -Poţi să-l crezi? -El spune. Am recitit scrisoarea de mai sus.

— Deci... eşti un fermier cu drepturi depline?

-Nu. – Merge cu mingile la uşa din spate şi aruncă o privire prin perdea —. Este temporar. Când o repar, ies afară.

„Nu, Elliot. I-ai dat cuvântul tău, sau cel puţin avocatul tău. Ei rămân.

Clătină din cap, dezgustat, şi strânge uşa. Picioarele aleargă după el de îndată ce îl vede cu aripile desfăcute şi scârţâind zgomotos.

Elliot aleargă peste gazon, aruncă peleţiîn ei şi se întoarce în casă ca o săgeată. Se repezi şi se închide de parcă ar fi urmărit de un animal sălbatic.

-Vezi? spune el mândru. Ştiu ce îmi fac. -Sterge-ti mâinile de parcă ar fi înfruntat un dragon şi ar fi câştigat.

Zâmbesc larg: bietul diavol se teme pentru viaţa lui.

„Sunt foarte impresionat, domnule Miles.
*

Elliot mă ia de mână şi spune: „Hai, să ne întoarcem, se va întuneca curând”.

Urcăm dealul care duce la casă mână în mână. A fost o zi splendidă. Am făcut un tur al proprietăţii pentru a contempla împrejurimile. Este cu adevărat magnific şi sunt multe de văzut. -Când l-ai cumpărat? „Anul trecut, în iunie.

— Acum mai bine de şase luni?întreb eu, surprinsă. „Da, doamna a vrut să stea cât mai mult după mine
am semnat contractul, aşa că am aşteptat.

Zâmbesc în timp ce ne întoarcem pe deal.

— Aşteptarea a meritat. Este minunat.

Machine Translated by Google

Elliot se uită la dealurile care se ridică în faţa ochilor noştri şi spune: „De îndată ce am văzut-o, am ştiut că va fi a mea. Mă face să zâmbesc cât de visător este.

— întotdeauna ţi-ai dorit să locuieşti aici?

—Nu, multă vreme am fost supărat că trebuie să trăiesc în Marea Britanie. Voia să se întoarcă la New York. Mă încruntă când îl aud.

— Nu ai putut să te întorci?

—Da, dar atunci nu aş avea aceeaşi poziţie ca acum. a fost doar posibil aici. Jameson este CEO al Statelor Unite. Acum inteleg mai bine. Dau din cap şi spun: „Ce s-a întâmplat?” Ce s-a întâmplat să te facă să vrei...? „Nu ştiu”, spune el, încă mergând. Acum câţiva ani m-am întors la New York. Şi eram într-un bar cu o grămadă de prieteni de care îmi era dor
Mai puţin.
ascult cu atentie.
— Şi niciunul dintre ei nu a spus nimic care să mă intereseze.
mă încruntă.

„Parcă s-ar fi stins un bec şi am avut o revelaţie, una pe care, dintr-un motiv oarecare, am ratat-o. Mi-am dat seama că singurul lucru care m-a legat de Statele Unite a fost New York-ul şi familia mea, care este cu cine sunt oricând merg. Exact în acel moment am decis că îmi voi face viaţa aici.
Zâmbesc.

„în afară de asta”, îmi duce mâna la buze şi îmi sărută dosul mâinii. Am o slăbiciune pentru englezi. Zâmbesc.
„La plural”, îi reamintesc.

— La singular – articulează doar cu buzele. Ne plimbăm puţin şi îl întreb: —Şi artă?

„Oh, aia. Zâmbeşte de parcă ar fi aşteptat să mă întreb. Colecţionez poze de cand eram destul de mare ca sa fiu plătit.

- Distributie? întreb eu zâmbind.
El ridică din sprâncene de parcă nu ştie ce să răspundă.
- Mă atrage.

-Cum?

-Nu ştiu. Privirea lui rătăceşte prin pajişti în timp ce se gândeşte la răspuns. Parcă, privindu-le, mă simt la fel ca artiştii când le-au pictat. Se apleacă să ridice o floare şi mi-o dă.

Simt o senzaţie de strângere în piept.

- De exemplu, există un pictor. Harriet Boucher. sunt pierdut şi îndrăgostit nebuneşte de acea femeie.
Râd.

- Ar trebui să-mi fac griji?

îmi duce mâna la buze şi îmi sărută vârful degetelor.

-Este mai în vârstă.

„Cati ani?”

Nu ştiu, va avea în jur de nouăzeci de ani. Am căutat-o pentru că ştiu că ştiu Nu mai am timp să o găsesc.

-Despre ce vorbeşti?

- Am toate tablourile care au fost scoase la vânzare publicului, cu excepţia a trei. Darîmi lipsesc mai mult; Probabil sunt depozitate undeva. Vreau să o găsesc înainte să moară pentru a-i face o ofertă pentru ei şi pentru a o asigura că nu vor fi uitaţi.

Mă încruntă şi întreb: „Ce face

acele picturi atât de speciale?”

-Toate. -Zâmbet-. Ştiu că sună nebunesc, dar am o dragoste pentru ei pe care nu o pot explica. Petrec ore întregi uitându-mă la ele şi încă am nevoie de mai multe. Parcă vorbesc o limbă pe care doar eu o înţeleg.
Zâmbesc auzind.

„Am o legătură cu acel pictor. El ridică din umeri ca dacă îi era ruşine Se apleacă să culeagă o altă floare roz şi mi-o oferă.

-Mulţumesc. O accept cu un zâmbet.

-Nu ştiu ce este. Poate ne-am cunoscut într-o altă viaţă.

Firele de păr de pe braţele mele se ridică şi privindu-l la el îmi lăcrimă brusc ochii. Clipesc ca să nu vadă lacrimile.

-Ce s-a întâmplat? întreabă el încruntat.

Ridic din umeri, jenat şi spun:

-Orice. Eu clatin uşor din cap. Este probabil cel mai frumos lucru pe care l-am auzit pe cineva spunând în viaţa mea. Trebuie să o găseşti pe acea bătrână şi să-i spui în persoană. Zâmbesc visător. îmi pot imagina cât de fericită o vei face.
„Majoritatea oamenilor cred că sunt nebun.
„Cred că este...” Mă opresc pentru a găsi cuvântul potrivit – magic.

Elliot zâmbeşte timid şi spune: „Nu

Machine Translated by Google

știu, poate e ca și cum ai căuta un ac într-un car de fân”.

„Ei bine, acum ești fermier. îmi fac ochii mari pentru a-mi sublinia ideea. Te vei descurca.

întinde mâna spre mine, dar mă înclin înainte ca el să ajungă la mine și fug pe deal. Elliot răcnește

și începe să mă urmărească în timp ce râd în hohote.

A fost o zi rotundă, imbatabilă.

Numele fermei nu ar putea fi mai exact. Sunt total fermecat.

Luni, unsprezece dimineața.

Stau în sala de consiliu cu colegii mei în timp ce așteptăm ca Elliot să înceapă întâlnirea noastră

lunară. După un weekend de scandal, sunt în al șaptelea cer.

Elliot merge țeapăn ca un băț și îmbrăcat într-un costum albastru croit care i se potrivește ca o

mănușă. Părul lui este pieptănat de parcă tocmai ar fi fost așezat și mă privește în ochi când îmi

spune: „Bună dimineața”. – Și închide ușa.

Prezența lui preia camera instantaneu; este puterea din persoană.

Doamne, fluturii din stomac sunt ca nebuni. Mă declar un fan absolut al acestui
om.

în apărarea mea voi spune că are multe lucruri admirabile. Nu am întâlnit niciodată pe cineva ca

el.

„Bună dimineața”, spun eu în timp ce încerc să devin serios și să mă comport normal.

— Elliot pune computerul jos pe masa mare din sala de ședințe și întreabă: privindu-ne pe toți:
Cum a fost weekendul?

„Bine, mulțumesc”, răspund tovarășii mei, care încep imediat să vorbească. -Și a ta? Il intreb.

Mă privește în ochi și, cu cel mai bun chip „vino aici, îți dau ce e al tău” pe care l- am văzut

vreodată, spune „Excelent”.

Inima îmi sare o bătaie.

îmi mușc buza ca să nu mă topesc la picioarele lui în public. Apucă-te, Kate. Apasă pe frână.

Elliot răsfoiește notele de la întâlnirea de luna trecută când Simt o durere ascuțită în

stomac. Nu Nu NU. Regulă.

îmi inchid ochii. La naiba, nu acum.

întâlnirea continuă în timp ce mă doare stomacul și transpirația iese pe piele.

Elliot este lângă tablă, marcajul în mână, vorbește, îmi dă o crampe foarte puternică și îmi las

capul în jos. Uau, ce doare.

Elliot se uită la mine și se încruntă puțin în timp ce vorbește. El continuă, dar observ că deja m-a

pus jos și eu sar în sus. „îmi pare rău, trebuie să plec”, șoptesc în ciuda durerii. -Ceva se întâmplă?

întreabă el încruntat. -Nu ma simt bine. Fug spre u ă. îmi pare rău, o să cer notele.

Cobor la podea, îmi iau geanta și aproape fug la baie. Nu sunt pentru prostii.

Elliot

Sun la biroul lui Kate. Nu răspunde. Unde a fost?

Expiră puternic și mă reorientez asupra raportului dintre mine. mâinile. Ceva nu e în regulă cu el. îl sun pe

managerul de fabrică.

Buna Peter. Pune-mi legătura cu Kathryn, te rog.

— Nu era bine și s-a dus acasă, domnule. Mă încrunți și spun: „Oh,

bine. Nu închid și încep să rostogolesc stiloul pe masă. Ți-a spus ce l-a durut? -Burtă.

-Mulțumesc. – închid. O sun pe mobil.

— Bună, Ell, spune el încet. -Esti bine?

„Da, îmi pare rău că am părăsit întâlnirea. -Ce s-a întâmplat? -Regulă. Voi fi bine.

— Ai ceva de băut?

„O să fiu bine, Elliot, nu-ți face griji”, șoptește el. Este evident că vrea să închidă acum. Ne vedem

mâine, bine?

Îmiîncreț fruntea. Mâine... du-te. -Ești acasă?

„Da, am luat un taxi”, șoptește el.

-Bon.

-Pa.

— Suna-ma daca...

A închis înainte să termine fraza, stridii

Mă las pe spate în scaun. Hmm... Respir adânc și mă întorc la ceea ce făceam. Două minute mai

târziu...

Dacă ia din nou una dintre acele pastile și cade pe scări? Nu, a spus că nu le va mai lua.

îmi amintesc că ultima dată când a ieșit din joc și îmi imaginez corpul său inert la picioarele

scărilor. Nu aș fi atât de prost.

Machine Translated by Google

Sau daca?

încerc să mă concentrez pe muncă, dar după douăzeci de minute am lovit interfon și spune:

— Courtney. -Da domnule?

— îmi iau ziua liberă.

— Dar... aveți întâlniri toată după-amiaza, domnule.

— Amână-le.

— E totul în regulă, domnule?

— Grozav, răsturn eu. Mă ridic și îmi pun jacheta. Trebuie sa plec.

Intru în biroul lui Christopher și spun: „Trebuie să-

ți împrumut mașina.

Pune calculatorul jos și îmi spune:

„Oprește-te?”

„Trebuie să verific ceva. -Ce lucru?

Mă uit la el în timp ce mă gândesc la ceva.

— A fost o urgență la picior. Ce minciună proastă, omule.

Christopher face ochii mari și întreabă: „Ce s-a întâmplat?”
Ridic din umeri și spun: „Ei bine... poștașul a fost atacat.

înăbușă un țipăt și spune: —Ce au făcut?!

-L-au atacat pe poștaș și acesta a căzut de pe motocicletă. O mizerie pe care nu o vezi.

Christopher își dă capul pe spate și râde în hohote cu vocea lui profundă și puternică.

„M-am cacat pe lapte!” Vei vedea când vor afla băieții. Apăsă butonul de apelare rapidă de pe

telefonul de birou.
— Bună, spunejameson.

Super, o întâlnire telefonică, de ce aveam nevoie. -Ce mai faci? spune Tristan, îmi întind mâna și îi

spun lui Christopher: „Dă-mi cheile, la naiba.

„Lucrurile se îmbunătățesc pe minut”, spune el între râsete. Picioarele l-au atacat pe poștaș și

acesta a căzut de pe motocicletă.
Tristan râde cu poftă. îl lovesc pe Christopherîn piept și îi spun: „Fiule, dă-mi cheile.
-Dumnezeule. Jameson oftă și adaugă: „Dă-i deja o armă”.
îmi întind mâna și spun:
„Cheile.
„Am nevoie de mașină în seara asta. Am o întâlnire,” mă răstește Christopher.

„Ai patru mașini. -Nu.

— îl pun pe Andrew să vină să te ia după muncă.

— De ce nu îi spui lui Andrew să vină acum?

Pentru că ar dura prea mult. Cheile, cer. Răbdarea mea se epuizează.

-Bon. Mi le întinde și adaugă: „La naiba”. Sper să te raporteze po ta .

„Văd titlul”, spune Tristan. ciugulit până la moarte. Au izbucnit în râs și eu ies din birou fumegând,

nemernicii.

Douăzeci de minute mai târziu bat la ușa lui Kate. Nu răspunde, sun mai tare. Nu răspunde.
O sun pe mobil, dar nu răspunde.
„La dracu' Doamne”, mormăi eu. încerc din nou.
„Bună”, spune ea pe jumătate adormită.

-Deschide usa. -Hei?

Sunt la usa casei tale. Poți să cobori scările?

„Ți-am spus deja, sunt bine.

„Nu ești bine, Kate. Deschide ușa, la naiba.

- Uf. închide și la scurt timp după ce o văd deschizând ușa. Ce faci aici?

O îmbrățișez ușurata. „Am venit să văd cum ești.

-Sunt bine. Ea urcă scările și eu o urmăresc ca un cățel. Se bagă în pat și se acoperă.

Mă așez pe marginea patului, neștiind ce să spun.
— Trebuie doar să mă odihnesc.

— Ei bine, nu contează. Arunc o privire prin camera ei. Nu te las aici singur.

— Ai grijă, Elliot. Zâmbește cu ochii închiși. Asta ar spune un iubit.

Ce nonsens. Mă încruntă și mă ridic. Ea rămâne nemișcată și eu mă așez din nou.
La dracu.
Ce fac acum?
Petrec zece minute stând în pat în timp ce dorm. M-am săturat.

— Kate. o scutur. De ce ai nevoie? îți fac o valiză. -Pentru?

„Te duc la mine acasă. -Sunt bine.

Machine Translated by Google

„Nu eşti bine, serios. Taci şi spune-mi de ce ai nevoie – mă răstesc, îşi trage păturile peste cap şi

spune: „Du-te.

— Bine, aşa că o voi face în felul meu.

Mă duc la baie, îi iau geanta de toaletă şi îi pun înăuntru periuţa şi pasta de dinţi. Iau tampoane, tampoane şi o cutie de pastile. Mă uit în jur să văd dacă mai ai nevoie de ceva de aici. Pe masa laterală sunt două cărţi. Le citeşti? O iau pe cea de sus şi văd că floarea pe care i-am dat-o ieri este între cele două.

— L-a păstrat.

îl ridic şi mă uit la el; cel al sentimentelor de care este capabil adăposteşte o floare roz şi turtită. -Ce faci acolo? mă întreabă Kate.

— A fi îngrozit de numărul de fire de păr de pe lamă. Auzind-o râsul mă face să zâmbesc.

Las cu grija floarea acolo unde era si ies din baie. Kate stă pe spate şi se uită la mine.

— Îţi fac valiza ca să vii acasă. -Aceasta este casa mea.

într-adevăr?

Casa mea este adevărata ta casă... sau cel puţin mă simt ca acasă când eşti îmi înghit nodul din gât, incapabil să răspund.

Deschid sertarul de sus al şifonierului ei şi spun cu accent englezesc: „Ar trebui să pun şi eu chiloţii ăştia bunicii?” El izbucneşte în râs şi

spune: „Uită-te la el, vorbind cu accent englezesc şi tot!” Zâmbesc.

— Până la urmă te voi schimba pe tine şi tot, şefu'! spune el cu un accent din estul Londrei.

Râd şi spun: „Eşti ucis?”

El pune două degete împreună şi spune: „Puţin”.

Zâmbesc şi o iau de mână ca să o trag din pat.

Hai, hai, hai să mergem acasă

.Capitolul 19

Kate

Cântecul unei păsări din depărtare mă trezeşte. Judecând după umbrele de pe perete, soarele tocmai a apus. Cu coada ochiului, îl văd pe Elliot stând pe o măsuţă lângă fereastră, lucrând la laptopul său, intens concentrat. Scrie cu viteză vertiginoasă şi face clic pe trimite.

Doar după ce văd furia cu care bate în taste ştiu că îi răspunde cuiva care l-a cicălit să-l spună cât de supărat este.

Zâmbesc: sunt lucruri care nu se schimbă niciodată. M-am sprijinit pe coate şi am spus: „Bună.

El ridică privirea şi de îndată ce mă vede faţa lui se relaxează. -Buna ziua.

Am mângâiat patul şi Elliot se aşează lângă mine.

-Cum te simţi?

-Bun.

îmi dă părul de pe frunte şi îmi spune:

„Nici mâine nu te duci la muncă; Am sunat deja la birou.

-Nu...

„Nu există nicio discuţie care merită”, mă întrerupe el. Din felul în care mă priveşte, este evident că are ceva în minte. – Mi-am făcut o întâlnire cu un doctor, aşa cum a vrut Dumnezeu. Mă încrunţi şi spun:

„Prin „cum a vrut Dumnezeu” vrei să spui scump? îşi dă ochii peste cap. -De ce?

„Pentru că ceea ce ţi se întâmplă nu este normal. -Pentru mine dacă.

Elliot expiră şi se ridică.

„Discuţia s-a încheiat, Kathryn. Am făcut deja o programare la specialist. Mâine la două. Şi voi merge.

— Deloc, spun eu batjocoritor în timp ce mă descopăr, nu sunt în chef de prostii.

Ea îşi ridică bărbia cât de sus poate şi spune: „De ce nu?”

-Pentru că... -Mă opresc să mă explic bine- nici măcar suntem...

— Nici măcar nu suntem ce? „întâlnind oficial”. -Ma duc la baie. -Cum? „Intră în spatele meu. iau o compresă.

„Dacă nu suntem împreună, ce cauţi aici?” burduieste el. „Am avut un picior în mormânt. Tu m-ai adus.

— Să am grijă de tine.

Vina mă roade. Ai dreptate, sunt oribil. Forţez un zâmbet strâmb. „Şi chiar apreciez asta.

— Şi bineînţeles că suntem împreună. Poate că nimeni nu ştie, dar nu merită mai puţin pentru asta. îşi încrucişează braţele supărat. Am tot dreptul din lume să ştiu ce se întâmplă cu corpul tău.

îmi dau ochii peste cap şi spun:

Machine Translated by Google

„Uite, apreciez că-ţi faci griji pentru mine, dar trebuie să mă descurc singură... bine?”

Se uită impasibil la mine.

îi arăt blocul şi îi spun: „Te superi?”

continua sa te uiti la mine

— Elliot, am plecat acum.

Se întoarce în cameră furioasă.

Fac ceea ce trebuie să fac şi mă spăl pe mâini în timp ce mă privesc în oglindă.

Ce se petrece aici?

îmi spune că nu-i plac relaţiile şi iată-l pe el, comportându-se ca un iubit posesiv tipic.

Poate că s-a răzgândit şi vrea mai mult? Nu o dată în tot weekendul am avut impresia că treaba noastră a fost doar sex.

mor de emoţie. Nu te speria, îmi amintesc.

Problema este că nu am mai avut un iubit de atâta vreme încât să fi uitat, cum mergeau lucrurile... sau ce lucruri îi pot permite.

Ştiu că, dacă vreau ca relaţia noastră să funcţioneze, trebuie să-i fac loc în viaţa mea.

Ies şi îl văd stând la măsuţa de cafea cu laptopul deschis. Nu se uită la mine. Este evident că este supărat.

— Mulţumesc că m-ai chemat să ies, şoptesc. Voi merge.

Mă priveşte în ochi.

„Acest lucru este nou pentru mine, să am pe cineva...” scap la mijlocul propoziţiei, neştiind ce să spun.

Elliot dă din cap, dar nu spune nimic.

— Doar că nu vreau să afli despre neajunsurile mele.

Trăsăturile lui se relaxează şi îşi strânge buzele de parcă ar fi vrut să-şi reţină dorinţa de a vorbi.

Sunt atât de nervos încât îmi răsucesc degetele.

„Nu vreau să ne stric lucrurile.

Se ridică şi se apropie de mine. îmi leagăn obrajii, se uită la mine şi

îmi şopteşte:

-Există.

Se uită în ochii ei.

„Pe Kate vulnerabilă pe care o ador atât de mult.

Respiraţie adanca. O să mă facă entuziasmat.

—Dacă aş fi în locul tău, nu aş fi drăguţ cu mine săptămâna asta, decât dacă vrei să plâng non-stop. Sunt foarte volubil.

-Bon. Un zâmbet îi atinge buzele şi ea spune: „Ai prefera să mă sugi înainte sau după cină, curvă murdară?”

Râd. Apreciez eforturile voastre de a uşura problema.

—Ai grijă, merg de la o extremă la alta şi linia este foarte fină. Cine ştie ce ar putea ieşi din gura asta mică.

Mă sărută şi îşi încurcă uşor limba cu a mea. Zâmbeşte pe buzele mele de parcă tocmai i s-ar fi întâmplat ceva.

„Ceea ce contează pentru mine este ceea ce este inclus.

Sub scările rulante care duc la secţia de femei din magazinul Harrods. După consultaţia din această după-amiază, am decis să-mi ofer un mic răsfăţ pentru a mă înveseli înainte de a merge acasă.

Telefonul meu sună, este Elliot. Zâmbesc încântat şi spun:

„Bună ziua”.

„Cum s-a descurcat fata mea la consultaţie?” – Bine că nu a venit.

-Bun.

-Ce a spus?

— Nu multe lucruri pe care să nu le ştiam deja. Mă plimb între umeraşe şi umeraşe în timp ce vorbesc.

-De exemplu?

— Chiar vrei să afli detaliile sângeroase, domnule Miles?

— Nu, vă rog să întrebaţi. Tu ce crezi?

Zâmbesc. îmi place că eşti interesat.

„Pe scurt, va trebui să mă operez pentru a elimina endometrioza în scurt timp, dar în afară de asta, sunt bine”.

— Şi... ce fel de operaţie este? E periculos?

—Nu, m-am operat deja de câteva ori, este foarte minim invaziv.

-Ah bine. Văd că e u urat. Şi durerea?

-Este normal. Sunt bine, Ell, nu-ţi face griji.

„Nu mă pot abţine.

Machine Translated by Google

Zâmbesc şi ridic privirea. în secţiunea de lenjerie văd o siluetă familiară şi mă opresc pe loc. Costum bleumarin, spatele rigid ca un băţ şi telefonul lipit de ureche. Ea ridică un sutien din dantelă neagră şi un set de tanga şi se uită la el cu atenţie. O pune la loc, se uită la celelalte sculpturi şi îşi atârnă una de braţ.
-Unde eşti? -întreb.
„Comisioane de funcţionare.”
Mă ghemuiesc în spatele unei coloane şi mă uit la el zâmbind. Foarte concentrat asupra sarcinii sale, se întoarce către cămăşile de noapte de mătase albă şi le răsfoieşte.

— Ce comisioane? „Sunt la poştă”, minte el.

— Nu ai o secretară personală pentru asta?

„Acest pachet este personal”, răspunde ea pe nesimţite, în timp ce lasă în urmă umeraşe şi umeraşe de lenjerie prea scumpă.

— Mi-ai cerut un vibrator uriaş?

îmi aruncă un rânjet încântător care îmi dă fiori pe şira spinării şi spune: „Desigur că nu.
-De ce nu? Cer să-l tachinez.
Ea ridică o camisolă roz foarte frumoasă şi
spune: „Dacă crezi că o să-ţi împărtăşesc orgasmul cu un dispozitiv care Funcţionează cu baterie, eşti gata, Kathryn.
„Poate că am nevoie de ceva mai puternic”, tachinez eu.
El trânteşte pe frână şi un zâmbet lent şi sexy se formează asupra lui; ii place acest joc.

— Nici măcar nu am început antrenamentul tău, scumpo.
şoptește el amenințător.
-Instruire?

— Putem începe diseară, dacă vrei. îşi pune un camisol peste braţ. îmi muşc buza ca să nu

zâmbesc; Şi mie îmi place.

— De ce nu am început încă?

„Până acum am fost cel mai bun pe care le ştiu; perversiunile mele nu sunt pe gustul tuturor şi am nevoie să ai încredere în mine înainte de a începe. Nu am vrut să fugi mai devreme.
îmi încreţ fruntea. Despre ce vorbeşti? îmi trezesc minţile pentru a găsi un răspuns logic.
Anal... La dracu.
„Dacă nu am fugit deja, Eli...” Eu joc curajos. N-am făcut niciodată A făcut sex anal şi ştie asta. Cu cât te cunosc mai mult, cu atât te vreau mai mult. Faţa lui se relaxează şi simt fluturi în stomac. Văzându-i faţa luminând când vorbeşte cu mine, îmi atinge sufletul. Ce Dacă nu mi-ar fi sărit deja inima din piept!
„Domnişoară Landon” – se opreşte să se plimbe în pas – „sentimentul este reciproc. – Sună dulce şi persuasiv. Nimic de-a face cu vocea pe care obişnuia să ţipe la mine.
Zâmbesc în timp ce îl privesc şi îi spun: „Te
părăsesc acum”.
„Bine, prinţesă. Te iau la şapte?
-Nu pot aştepta. Pa.
îşi duce telefonul la ureche şi stă nemişcat parcă aşteaptă să audă ceva şi eu fac la fel cum îl privesc.
Sunt cuvinte pe care nu le spunem unul altuia, dar care sunt înţelese.
Şi ştiu că sunt primele zile, dar asta (orice ar fi acesta) seamănă foarte mult cu dragostea (sau cel puţin zorii iubirii).
„La revedere, EH”, şoptesc eu.
-Pa. închide telefonul şi îşi pune telefonul mobil în buzunarul jachetei lui scumpe. Continuă cumpărăturile şi, îndelung, mă dedic să-l observ.
Elliot Miles se plimbă prin secţiunea de lenjerie, cumpărând haine pentru... mine.
Zâmbesc. Poate este pentru el.
Orice ar fi, mi se pare un rahat.
La ora şapte văd farurile Bentley-ului negru dând colţul. E aici.
îmi iau geanta şi cobor cu bucurie scările. Rebecca şi Daniel nu sunt acasă; Simt că abia le-am văzut în ultimele săptămâni. De când am început să ne întâlnim, m-am culcat cu Elliot aproape în fiecare noapte. Ştiu că ar trebui să joc dur sau aşa ceva, dar pentru ce? Vreau să-l văd şi m-am săturat să mă prefac.
Şi, de asemenea, pare să fie încântat să mă vadă.
Ies pe uşă, iar Elliot coboară din maşină, ridică privirea şi zâmbeşte când mă vede.
Doamne, acel zâmbet.
Mă topesc când trec drumul ca să ajung la el. „Bună”, spune el şi îmi oferă un sărut. „Bună”, spun eu, exultant.

Machine Translated by Google

Se uită la mine cu un rânjet prost şi eu îi răspund instantaneu. Ne salutăm de parcă nu ne-am mai văzut de veacuri când realitatea este că au trecut doar zece ore.

Bine, suntem puţin trişti, dar nu mă plâng. Se dă deoparte pentru ca eu să mă urc în maşină şi asta fac. „Bună, Andrew”, spun eu zâmbind în timp ce apăs pe el extrem.

„Bună, Kate”, spune el cu un zâmbet care se reflectă în oglinda retrovizoare. Elliot intră după mine şi îmi aduce mâna în poală. îi dau un sărut pe obraz în timp ce ne contopim în trafic.

Ok, trebuie să mă relaxez. L-am văzut cum cumpără lenjerie azi mi-a alimentat speranţa că a noastră este dragostea şi uit complet să joc dur.

„Cum a fost ziua?” -întrebare. -În orice caz. Şi a ta? Zâmbeşte şi îmi spune: —Ţi-am cumpărat un cadou, -într-adevăr? „Mă comport surprins”. Ce este?

— îţi arăt când ajungem acasă. Spre casă.

Simt fluturi în stomac.

— Asta cred că este? Cer să-l tachinez. -Faptul că?

-Tu stii. Deschid larg ochii ca Andrew să nu mă audă. Elliot se încruntă de parcă nu înţelege ce vreau să spun. Mă aplec şi îi şoptesc la ureche: „Vibratorul gigant.

„Andrew, opreşte-te aici. Lasă-l pe Kathryn să meargă”, spune el, purtându-se supărat.

„Nu, Andrew. -Râd.

Andrew se uită la mine în oglinda retrovizoare de parcă s-ar distra de minune şi merge mai departe. Ai auzit ce am spus?

O jumătate de oră mai târziu am ajuns pe cărarea fermecătoare. Nici un ardei nu poate fi văzut în timp ce ne îndreptăm pe poteca întortocheată.

— Ţi-am spus că îţi iubesc casa? Il intreb.

îmi face cu ochiul senzual când îmi trece pe lângă o şuviţă de păr. părul din spatele urechii. „Doar de câteva ori.

Ne uităm unul la altul şi scântei zboară între noi doi. Vehiculul se opreşte în faţa casei şi momentul este enervat. Andrew iese şi îmi deschide uşa.

„Noapte bună, Kathryn”, îmi spune el. -Mulţumesc totuşi.

Elliot iese şi se duce la portbagaj. Scoate vreo zece pungi şi asta sunt
Nu mă potrivesc cu bucurie în mine.

„Uau, te-ai distrat”, spun eu ca să par nonşalant.

„Nu la fel de rău ca tine când pui toate astea”, mormăie el în timp ce urcă treptele. Mulţumesc Andrei. Ne vedem mâine.

— Bună seara, domnule Miles. „Urcă-te înapoi în maşină şi pleacă. Elliot deschide uşa. Intrăm şi aprindem luminile. Mă uit la
lobby cu un zâmbet.

„Doamne, Elliot, casa asta este atât de frumoasă încât mă lasă fără cuvinte. „Vezi,” acceptă el. i eu. Am hotărât că nu o voi dărâma, ci să o refac. Acest loc are prea mult caracter pentru a-l reduce la moloz.

„Sunt de acord”, spun eu zâmbind. Îmiîntinde pungile şi spune:

„A sosit în sfârşit momentul pe care l-am aşteptat toată ziua”. Pe mine Mă duc să pregătesc cina... iar tu – îmi dă un mic sărut – vei defila pentru mine.

îmi muşc buza în timp ce mă uit la conţinutul pungilor: doar văd hârtie absorbantă scumpă, mătase şi dantelă. „Hm...” spun eu încruntat. Elliot ridică o sprânceană şi spune: „Hmm ce?

— îţi aminteşti că sunt în zilele mele... nu?

Se uită impasibil la mine şi spune: „Şi ce înseamnă asta?”

„Ei bine...” am ridicat din umeri. Trebuie s-o spun cu voce tare?
mare? – că nu va fi nici un subiect în seara asta. -De ce? Mă uit la el.

— Dacă aş vrea doar să mă culc cu tine, Kathryn, sunt sigur că nu aş face-o. Am fi trecut la prima întâlnire.

îmi cade maxilarul. -Cum?

„Adică...” El clătină uşor din cap şi se corectează. M-am exprimat greşit.

îi zâmbesc în timp ce îl iau din pachet. îmi trec degetul mare peste vârful lui şi simt cum se întăreşte cu mângâierile mele.

— Pentru ce am venit?

— Să fiu futut de fundul ăla sexy.

am izbucnit în râs. Mă întoarce spre scări şi mă plesneşte în fund.

— Trezeşte-te dacă nu vrei să intri în necazuri, încărcat cu sacii, urc scările câte două cu entuziasm. Mama care m-a născut, noaptea arată minunat. Este o minune, o ştiu de la început.

Mai există speranţă pentru noi.

Machine Translated by Google

Elliot iese de la duş şi intră în cameră cu un prosop în jurul taliei. Mi-l aruncă în faţa ochilor şi mă tremur. Nu contează cum le definim pe a noastră; senzualitatea ei şi efectul pe care îl are asupra mea sunt incontestabile.

El stinge lumina şi se întinde în spatele meu. Mă îmbrăţişează şi mă sărută pe obraz. Zâmbesc contactului.

El pune o mână mare şi caldă pe burta mea delicată şi devenim una. împărtăşim un moment de intimitate în care amândoi ne simţim confortabil şi care este palpabil în mediul înconjurător. Nu vorbim, dar ştiu că nu o să doarmă; Aproape că cred că aud cum loveşte nuca de cocos în întuneric.

„Nu ne dracului pur şi simplu, Elliot”, şoptesc eu.

-Ştiu.

-Ce suntem noi? optesceu.

— Sunt prea obosit să vorbesc despre asta.

mă încruntă.

— Du-te la culcare, dragă, murmură el. Mă sărută pe obraz şi mă trage mai aproape de el. îmi tot pun întrebări şi totuşi mă simt în braţele lui sigur.

— Sunt prea obosit să vorbesc despre asta. Şi ce înseamnă asta?

Parcă merg din ce în ce mai adâncîn apă, dar nu văd pământul nicăieri. Ştiu că este periculos, dar marea mă trage înăuntru şi nu pot să ies. Poate că n-ar fi făcut-o, chiar dacă ar putea.

Apele s-au întunecat, dar este târziu; Sunt prea departe de la mal să se întoarcă.

Draga mea Rosita: Spune- mi ceva interesant, m-am plictisit, un sărut, ed

Zâmbesc puţin şi mă uit vinovat în jur. Nu ar trebui să vorbesc cu Ed în timpul orelor de lucru, dar şi eu sunt plictisit al naibii. Ne-am obişnuit să ne trimitem mesaje de mai multe ori pe zi. Relaţia noastră este total platonă, dar nu mai puţin distractivă pentru asta. Dacă nu ar fi sarcasmul lui, nu aş crede că el şi Elliot sunt aceeaşi persoană.

Draga Ed,

Există două părţi ale corpului uman care nu se opresc din creştere

nu.

Nasul şi urechile.

Un sarut, Rosita

Răspunsul lui este imediat. Rosita:

Trebuie să spun că am fost dezamăgit de faptul pe care îl crezi atat de interesant. Un alt trivia pe care nu trebuia să le ştiu.

Bine că am fost binecuvântat cu perfecţiunea. Păcat că nu se poate spune acelaşi lucru despre tine.

Poate ar trebui să schimbi pisica din fotografia ta de profil într- un elefant, astfel încât cei neprudenţi să nu mai cadă în plasele tale de şmecheri.

Râd.

— Va fi o prostie. Răspund.

Dragul meu Pinocchio:

Sunt o femeie foarte ocupată cu o slujbă foarte importantă. Nu mă mai deranja şi du-te să gestionezi risipa.

Zâmbesc şi părăsesc chatul. Edgar Moffatt, iubita mea distragere a atenţiei. *

Este sâmbătă seara, Andrew conduce prin oraşul Londra, în timp ce Elliot şi cu mine ne plimbăm pe bancheta din spate.

— Chiar trebuie să plecăm? -Suspin-. Nu suport gândul să intru singur. „Port o rochie de seară lungă şi strânsă, neagră. Mi-am ondulat părul şi abia imam machiat. Elliot mi-a dat aprobarea atât de tare încât a trebuit să-l scutur să iasă din casă.

— Ţi-am spus deja. Elliot mă ia de mână şi o sărută pe dos.

Miles Media a făcut o donaţie foarte generoasă şi trebuie să particip la ceremonie.

— Ei bine, bine. Expiră greu în timp ce mă uit pe fereastră.

„Am cerut să fiu pus la aceeaşi masă. De îndată ce discursurile se termină, plecăm. Se apleacă şi mă sărută chiar sub ureche pentru a înmuia lovitura. Şi apoi putem merge la restaurantul tău preferat.

— Vei spune restaurantul tău preferat, îi şoptesc. Am fost de două ori în sala de

mese privată şi de ambele ori am ajuns să-i ofer lui Casanova Miles un striptease cu un final fericit.

Există ceva în acel loc care mă face să mă aplec la voinţa lui.

Elliot îmi oferă un zâmbet lent şi sexy şi îmi spune: „Ei bine, văd că te distrezi de minune”. Ochii mei se îndreaptă spre Andrew. Ne auzi? îmi trec mâna pe cvadricepsul lui muscular şi îi mângâi pachetul, subtil. Se uită în ochii mei şi îl simt cum se întăreşte sub mâna mea.

— De ce nu putem intra împreună? – oaptă. -Ştii de ce. Mă sărută cu tandreţe.

„Cât timp vom fi aşa?” murmur pe gura lui.

„Nu vrei să ieşi cu mine, crede-mă. îmi perie o şuviţă de păr în spatele urechii şi îmi şopteşte: „Atâta timp cât suntem doar tu şi eu, nimeni nu ne poate încurca”.

Machine Translated by Google

Zâmbesc. Este corect. Scaun. Sunt mai bun acum.

— Lasă-mă aici, Andrew, şi du-o pe Kathryn la u ă.

— Am înţeles, domnule. „Opriţi maşina la bordură”.

Elliot scoate un bilet din buzunarul interior al jachetei şi mi-l întinde.

— Intră, vezi unde stai şi ne întâlnim la masă. Da din cap, am făcut un flan.

-Bon.

Mă sărută rapid şi coboară din maşină. Andrew se reuneşte la trafic, facem un colţ, urcăm o stradă şi se opreşte la o alee mare, circulară. Se întoarce şi îmi spune zâmbind: „Suntem aici”.
-Mulţumesc.

Cobor din vehicul şi urc treptele uriaşe de gresie. îmi dau biletul portarului şi trec prin arcada largă. Sala de bal este imensă şi luxoasă. Mesele sunt mari şi rotunde şi luminate de lumânări.

Există şi aranjamente florale frumoase şi proaspete.
Mă îndrept spre graficul de locuri şi apoi spre masa mea.
Toate locurile sunt ocupate, cu excepţia a trei.
„Bună”, spun cu un zâmbet în timp ce mă aşez lângă un cuplu cu aspect prietenos.

„Bună”, răspund toţi fericiţi. Ele sunt enumerate mai jos unul câte unul. Chelnerul trece pe lângă noi cu o tavă plină cu fluturi de şampanie, iau unul. Pentru numele lui Dumnezeu, lasă-le pe toate în seama mea.
„Bună”, îmi spune zâmbind bărbatul de peste drum. va bântui pe

treizeci de ani, are părul deschis la culoare şi este foarte frumos, într-adevăr. Eşti singur?

-Da. Ea strânse geanta cu o putere supraomenească. La naiba Elliot. Este prima şi ultima dată când fac asta.

-Şi eu. Şi fără să spună un cuvânt, se ridică şi schimbă cârdul cu numele ei pe cel al lui Elliot. Se aşează lângă mine şi adaugă: „Aşa e mai bine”. îşi întinde mâna şi spune: „Sunt Charles”.

Zâmbesc şi îl scutur: „Eu, Kathryn.

îmi sărută dosul mâinii şi spune: „îmi pare bine să te cunosc, Kathryn.

îmi pare rău înainte să văd. Elliot se aşează în faţa lui şi tot ce-i trebuie este o mică privire pentru ca el să-şi ia mâna de pe buzele lui Charles. La dracu.

„Domnule Miles”, bâlbâie cineva din apropiere. Ce frumos că ai venit. Elliot se întoarce şi falsifică

un zâmbet.

-Buna ziua. Schimbă complimentele obişnuite şi dă mâna cu toată lumea.
„Charles”, se prezintă el şi îi strânge mâna lui Elliot.
Elliot ridică o sprânceană de parcă ar spune că eşti în locul meu.
— Elliot Miles.
-Ştiu deja cine eşti. Charles rânjeşte de la ureche la ureche. Nu ştie toată lumea?

Elliot îşi strânge buzele în timp ce se uită la el impasibil, clar nepăsător. Atat de inconfortabil.

îmi arunc capul pe spate şi iau o înghiţitură de şampanie. „Am schimbat locul pentru tine”, spune Charles în glumă. Am văzut această fată frumoasă şi mi-am spus „trebuie să stau lângă ea”. Aici cel care nu aleargă zboară.
Elliot se uită în ochii lui şi îmi muşc buza de jos ca să nu zâmbesc. Asta e super!

Charles se întoarce din nou către mine şi îmi

spune: „Ei bine, Kathryn, văd că soarta ne întâlneşte în seara asta. Simt că zeii m-au binecuvântat.
Spune-mi despre tine.

O, mamă.

Ochii mei se îndreaptă spre Elliot, care îşi arcuieşte o sprânceană în timp ce bea. în ce vei fi te gândeşti la acel cap controlator?
îmi arunc din nou capul pe spate şi mai iau o înghiţitură de şampanie. Ajutor.

Participa la un dans benefic? Ce plictisitor.

La început am crezut că a-l folosi pe Charles pentru a-l tachina pe Elliot a fost un flirt distractiv, inofensiv, dar pe măsură ce noaptea avansează...
Nu atât de mult.

Charles aruncă flagrant cu bastonul în mine şi nu vreau să fiu nepoliticos, dar pentru a înrăutăţi lucrurile, Elliot pune urechea în timp ce vorbeşte cu ceilalţi meseni.

îi resping complimentele şi îi pun capăt flirtului, dar cu fiecare tactica cu care vine el (şi vine cu orice, la naiba), îmi creşte tensiunea arterială.

în orice moment, firele lui Elliot vor fi încrucişate, el va merge după Charles şi-l va lovi cu pumnul în nas, pentru că aşa este.

Dar, spre surprinderea mea, este calm şi liniştit, păstrându-şi calmul perfect.
Este deranjant.

Se uită în ochii mei în timp ce duce paharul de whisky la buze şi bea fără emoţie, rece ca gheaţa.

Ce mizerie este nevoie.

Când e scăpat de sub control, mai poate fi raţionat, dar dacă este rece şi calculat, uită-l. în orice moment îşi va pierde cumpătul şi va exploda.

Machine Translated by Google

„Elliot”, spune o voce sexy cu accent german. Ridic privirea și văd o femeie uimitoare într-o rochie roz pal fără bretele. Are părul lung și negru și un corp de invidiat.

Elliot se uită la ea și îi spune ceva într-o altă limbă. După fața pe care o pune, știu asta el flirtează... Cunosc fața aceea ca pe dosul mâinii mele.

Și acum pleacă și râde.

Hei?

Ce i-ar fi spus?

Ea îi spune ceva în... Cred că e germană. El îi

oferă un zâmbet sexy, se ridică și îi întinde mâna. El îi spune altceva în germană și ea își dă capul pe spate să râdă în hohote.

Ce naiba se întâmplă aici?

-OMS?întreabă Charles.

Excelentă întrebare, Charles... ticălos.

„Ea este Varuscka”, spune Elliot, privind-o cu adorație. Și hai să dansăm.

O conduce de mână pe ringul de dans și o îmbrățișează. Le arunc o privire murdară. Sângele îmi fierbe. Varuscka Vermont, femeia la care a luat-o Casa.

Acum că îi văd împreună... Poate că se va întâmpla altceva.

M-am rahat pe curvă.

Ridic paharul, îl cobor dintr-o înghițitură și turn altul atât de repede încât se revarsă în lateral.

-Relaxeaza-te. Charles râde. Că nu vrem să fim arestați pentru beție și dezordine publică.

Mă uit la el. Taci, taci. Totul este vina ta, idiotule.

Elliot joacă.

Vrea să mă răspundă pentru că am vorbit cu Charles toată noaptea, asta e clar.

Calmează-te, calmează-te... Calmează-te, haide.

Mâna îmi tremură în timp ce ridic paharul la buze și privesc peste ringul de dans. Elliot, cu spatele la mine, o ia în brațe. înalt, întunecat și într-un smoking negru care îi arată grozav. Este delicios și iese în evidență din mulțime. îi șoptește ceva la ureche și, după privirea de pe chipul ei, ai crede că îi spune cele mii și una de moduri în care plănuiește să o ducă în rai după câteva linsuri.

Văd totul roșu și adrenalina îmi curge prin vene.

glumești cu mine

Mă aduce aici, mă face să mă prefac că sunt aici singur pentru că nu-l pot vedea cu mine, se enervează când suntînșutat și apoi ridică visul umed al oricărui bărbat în germană pentru a se răzbuna.

Imbecil.

Cântecul se termină și dansează din nou. Ea râde și vorbește cu el în timp ce îl privește cu o adorație totală, pierdută în dragoste, în timp ce roșește.

Cunosc fata aceea; O văd în oglindă zi de zi.

Se vor întinde ei? Este ea una dintre cele nouă milioane și jumătate de femei cu care s-a culcat?

Casanova Mii de bile.

Charles nu tace nici măcar sub apă și mi-am umplut deja paharul de trei ori. Vrei să taci deja, la naiba? Nu am chef să-ți ascult mișcările. Am destule cu ale mele.

Cântecul se termină, darîn loc să se întoarcă la masă, Elliot merge la bar cu Varuscka.

Cum?

Sângele îmi fierbe și puțină sănătate mintală care mi-a rămas dispare.

Asta e... E timpul să ne deschidem.

Ai vrut o ceartă, nenorocitule? Ei bine, ai de gând să afli.

Comandă două băuturi, unul pentru el și unul pentru Varuscka, încă se uită la mine în timp ce stau de vorbă în mulțime.

Ne uităm unul la altul și el își ridică paharul de whisky ca în semn de salut.

Arunc șervețelul pe masă și mă retrag brusc. A lua în fund. Eu plec.

Cum îndrăznești?

„Eu plec”, le spun mesenilor.

„Ei bine, este încă devreme”, scâncește Charles. Noaptea este tanara. „Mâine dimineață lucrez”, mint cu un zâmbet fals.

— Te voi scoate afară.

„Nu e nevoie”, spun eu zâmbind în timp ce strâng din dinți. încântat de cuno tin ă. îmi iau geanta, îmi iau repede rămas bun de la ceilalți meseni și ies pe ușă.

„Hai, femeie, nu fi așa”, strigă Charles în spatele meu. Ies cu furtună în hol. La naiba, haina este în garderobă. Nu-mi place să aștept, dar este preferatul meu. îmi iau biletul și intru la coadă.

Charles vine în fugă, băgându-și mâinile în buzunare în timp ce așteaptă cu mine. M-am uitat la el.

Lucrul amuzant este că, în circumstanțe normale, aș fi crezut că este superb. Să vedem ce este.

— Dar nu este el.

Uau, ce furie. De ce am un gust atât de prost la bărbați?

— Ce-ar fi să ieșim să bem ceva? spune Charles. Pe mine Nici eu nu vreau să fiu aici.

Machine Translated by Google

„Singurul loc în care te duci este morgă”, mârâie Elliot din spate
ne.
Charles se întoarce şi bâlbâie: „Domnule Miles.
Elliot se uită la el şi îi spune: „Fă-te din ochii mei”.
Ochii lui Charles se fac mari în timp ce se uită de la unul la altul. -Dar...
-Deja! burduf Elliot. Şi nici să nu te gândeşti să o contactezi din nou!
Oh, Doamne.
-Ca urmare a! strigă servitorul de la vestiar.
Mă apropii foarte repede de ghişeu şi îi arăt biletul; Sunt atât de supărat încât vederea mi
se înceţoşează. Cu coada ochiului îl văd pe Charles întorcându-se la
sala de bal aproape alergând. Cagueta.
îmi iau haina şi mă îndrept hotărât spre u ă. Elliot este pe călcâie.
— Pleacă, şoptesc eu furioasă.
„La naiba,” se răstește el în timp ce mă urmărește.
Ochii mi-au ieşit aproape din orbite. Mă repez pe uşi ca un uragan şi văd Bentley-ul negru stând
acolo, aşteptându-ne.
— Vino sus, urlă Elliot.
-La naiba cu tine. „Mă voi plimba pe trotuar.
— Urcă-teîn maşină, la naiba. „Deschide uşa din spate.
îmi ridic privirea şi văd că oamenii se opresc să privească. Nu vreau o scenă. Mama care l-a
născut.
Mă urc pe bancheta din spate şi el intră în spatele meu. „Hei”, spune Andrew zâmbind în timp ce
intră în trafic. -Du-mă acasă.
— în casa mea, mârâie Elliot.
-Lasa-ma sa ies. îmi pierd controlul, dar nu-mi pasă şi strig la el: „Nenorocitul dracului!”
Andrew se uită imediat la mine în oglinda retrovizoare. „Du-ne la mine acasă”, cere Elliot, lovind cu
pumnul în scaun, din fata- Nu te juca cu mine, Kathryn. Ma auzi? -strigă.
— Ah, dar poţi să te prosteşti în germană? – ipăt-. Fă-mi o favoare şi du-te înapoi înăuntru
cu ea, rahat egoist.
Andrew strânge mai tare volanul; este evident că nu este clar unde să mergi.
„Nu mă tenta,” ţipă Elliot în timp ce ne oprim pentru o lumină. Ce dracu e în neregulă cu asta? Nu
ai spus ce tocmai ai spus. Am ajuns la limita furiei mele. Voi deschide uşa să ies când îmi dau
seama că este blocat. -Deschide usa! – ipăt. „Nu-l deschide”, ordonă Elliot.
Andrew se uită la bancheta din spate. Este nervos şi nu ştie ce să facă.
„Andrew, jur pe Dumnezeu că dacă nu mă duci acasă, te voi acuza de răpire”, strig eu.
Ochii lui Andrew se fac mari şi se întoarce instantaneu.
Elliot loveşte din nou scaunul din faţa lui.
Maşina se opreşte la mine acasă şi, de îndată ce uşa se descuie, ies şi trântesc
uşa.
Elliot face la fel, urcând treptele după mine.
— Pleacă de lângă mine, răsturn eu. Cum îndrăzneşti?
— Cum îndrăznesc? îşi flutură mâinile de parcă nu-i venea să creadă. Tu eşti cel care face
scandal.
— Nu vrei să te întorci la ea? Hai, du-te, scuip.
Elliot îngustă ochii.
— Tu eşti cel care nu vrei să fii văzut cu mine.
„Nu este aşa şi ştii asta”, ţipă el. Nu vreau să fiu călărit numere, tăiaţi rola.
— Ei bine, nu mai vreau să fiu curva ta din dragoste pentru artă. Dacă ţi-e ruşine să fii
văzut cu mine în public, nu mă vezi în privat. întorc cheia şi deschid uşa. Noroc că nu e nimeni
acasă, pentru că ce spectacol dăm.
„Nu mă ameninţa, Kathryn”, mârâie el.
-Nu este o ameninţare. îi trântesc uşa în faţă şi strig: „Este o promisiune.
Dă un pumn în uşă atât de tare că faţa casei se cutremură.
-Pleaca! – ipăt.
O loveşte din nou şi lovitura răsună prin casă.
— O să o ucizi, Elliot! Sunt serios. Pleaca!
încui uşa şi merg sus.
Mă uit pe fereastră şi îl văd plimbându-se înainte şi înapoi. Andrew ea a coborât din maşină şi
vorbeşte cu el pentru a încerca să-l liniştească.
Inima îmi bate repede în timp ce aştept ca el să facă o mişcare. Elliot Miles furios este o bestie de
urmărit, dar nu o suport în seara asta.
Te rog pleacă.
După zece minute aud uşa maşinii închizându-se. Mă uit printre perdele şi le văd retrăgându-
seîncet. Un sentiment de uşurare mă cuprinde şi mă arunc pe pat.
„Uf”, spun eu fumegând. Idiot de rahat.

Machine Translated by Google

Capitolul 20

Elliot

Sunt la bar la un whisky. Azi dimineața am fost la birou, dar am plecat mai devreme decât mă așteptam.
Nu am chef să lucrez; Nu am deloc chef, de fapt.
Am un nod în stomac și nu va dispărea. Aseară am înșurubat până la fund.

Dar, în apărarea mea, voi spune că această femeie este enervantă. Chiar credea că voi sta acolo toată noaptea uitându-mă la un tip care îl love ște și nu fac nimic în privința asta?

Mă uit la ceas: două după-amiaza. Nu m-a contactat și nu o va face.

Tipic Kathryn Landon. Mai încăpățânat decât un catâr.

îmi revizuiesc opțiunile: nu există. Ori mă târăsc, ori pot pleca acum luându-mi rămas bun de la ea, pentru că știu că Kate nu mă va implora să mă întorc.

Expiră puternic și răsfoiesc lista mea de contacte. Am lovit numărul pe care îl caut și dau din cap, dezgustat. Nu am făcut asta niciodată, este prima dată. De obicei, mă bucur că au plecat. A dracu o femeie este un nou tip de tortură pentru mine.
-Buna ziua. Florăria Park Avenue", spune o fată.

— Ai putea să trimiți niște flori urgent?

-Nici o problemă. Le putem livra într-o oră. Unde?

„Către Kathryn Landon, sediul Miles Media, etajul zece.
„Ce flori ai vrea să trimiți?"
„Ei bine..." Mă gândesc la asta o clipă. Ce ai recomanda pentru a... scapa de...?
„A cere scuze?" -Da.
„Ia să vedem, cât de mare trebuie să fie scuzele?"
-Foarte mare. -Mi-am pus ochiul alb-. Cel mai mare lucru pe care îl ai.

-Bon. Ce zici de niște trandafiri roșii? -Nu-mi pasă. -O duzină. Mă încrunți și spun:

„Hmm... ea este una dintre cele încăpățânate.

— Patru zeci? „Da, cred că va fi.

-Bon. Și ce vrei să pui pe card?

„Hmmm..." mă gândesc o clipă. Poate „îmi pare rău"?

cât de blând

-Bon. O aud tastând. Patru duzini de trandafiri roșii și un cartonaș pe care scrie „îmi pare rău". -Corect.

-Semnătură?

Mă încruntă când mă gândesc la asta. Ar trebui să vin cu ceva deștept, dar când ea este supărată pe mine, nu cred corect. „Iubire, Elliot". La naiba.
Mă ține de mingi și căței știe asta.
„Deci, „îmi pare rău. Dragoste, Elliot"? fata cere să finalizeze detaliile.

-Da. Mă poți suna imediat ce le-ai livrat?

— Nicio problemă, domnule.

Plătesc cu cârdul de credit, închid și aștept.
*
O oră și patru whisky-uri mai târziu îmi sună telefonul mobil.

„Buna ziua?"

— Am livrat deja trandafirii, domnule.

— Le-ai primit?

— Da, ea a semnat ea însăși voucherul. -Mulțumesc. închid și îmi strâng buzele. Cine știe dacă va fi funcționat? O sun pe Kate. „Spune-mi", răspunde el.

îmi strâng maxilarul la acel ton mic; vrea război. Bună, Kathryn.

— Ce vrei, Elliot?

„Am vrut..." Ezit când mă gândesc la ce să spun. am vrut sa stiu daca ai primit trandafirii.

-Da mulțumesc. Cu toate acestea, nu există destui trandafiri în lume pentru a compensa comportamentul tău.

Mi-am pus ochiul alb. Ai citit cârdul? -Îmi pare rău. Nu spune nimic.
„Am fost groaznic și regret. Nu spune nimic.

„Dar în apărarea mea, voi spune că acest lucru ar fi putut fi evitat cu ușurință dacă i-ai fi spus tipului respectiv că ai un iubit".

„Nu am un iubit, Elliot. Mi-ai spus foarte clar. „Ei bine, poate te înșeli", spun eu. Fac o față de panică. La dracu.

— Ei bine, poate că iubitul meu este un nenorocit. -Este posibil.

„Și poate că ar trebui să vă aranjați dacă nu vreți să renunțăm". Zâmbesc și spun: „Poate că ar trebui să taci acum".

— Nu-mi spune să tac, Elliot. îi jur pe Dumnezeu că pe măsură ce te întorci flirtând cu altul într-o altă limbă pe fața mea...

Am întrerupt-o și

i-am spus: „Știi că am făcut-o doar ca să te fac gelos".
— Ei bine, nu a mers.

Machine Translated by Google

El zâmbește. Aproape îl am în oală. „Poate un pic.

„Elliot”, mă răsturnă el. Jur pe Dumnezeu că dacă îmi mai joci un truc ca asta din nou...

— Ți-a fost dor de mine aseară? -întreb-. Pentru că îți fac.

— Nu, și sunt foarte ocupat. -Cu ce?

„îți pun trandafirii prin tocător”.

eu chicotesc. Nu m-ar mira să vin de la ea.

„Am o licitație în seara asta. Atunci voi trece pe la casa ta.

„Nu, nu te deranja. Ne vedem mâine seară.

Iau un pahar de whisky. Nu vreau să închid, această femeie mă are mâncând din palmă. -Sunt iertat? -întreb.

— Nu plânge încă de victorie, Elliot. Ma voi gândi la asta. Zâmbesc; asta e da.

Aud pe cineva care intră în biroul lui și întreabă: „Cine ți le- a dat?”
„Iubitul meu”, răspunde ea.
fac o față. Iubit... la naiba. Cum s-a întâmplat? Ai spus că nu ar fi nimic, nu?

-Sună mai târziu. – Oftă. -Bon. – Nu închid.

„La revedere, Elliot. închide și eu zâmbesc în timp ce iau un pahar. Misiune îndeplinita.
»
Mă uit la tabloul de pe șevalet din fața mea.
„Nemuritor”.

„Nu este cel mai frumos lucru pe care l-ai văzut vreodată în viața ta?” spun Christopher, care este lângă mine. își încrețește nasul, indiferent.

— Păi... dacă sunt sincer, nu știu ce vezi la acest pictor. Pentru mine este doar un alt tablou.

— Harriet Boucher nu este doar un alt pictor, Christopher. El este un geniu.
își dă ochii peste cap și spune:
„Dacă spui așa...” Se uită la ceas și adaugă: „Cât va dura asta?” Mi-e foame.

— Licitația începe în douăzeci de minute.
Caut prin mulțime și găsesc dansatorul. Inima îmi sare o bătaie.
Blonda si frumoasa. Este obișnuită la licitațiile de artă, dar mă evită mereu.

Habar n-am dacă e o dansatoare adevărată, dar de atunci nu-i știm numele, l-am poreclit așa.

Ce are femeia asta?

întotdeauna am avut senzația că o cunosc, de parcă dintr-un capriciu misterios ar fi fost legată de ceva care îmi scapă chiar acum. Ne uităm unul în ochii celuilalt în mulțime și aerul este încărcat cu electricitate.

Mă simt diferit în seara asta. își fixează ochii uriași asupra ai mei.

Nu fuge, nu încearcă să scape; Dimpotrivă, se pare ca ma implora fara Cuvinte care mă apropie

Respir adânc ca să mă calmez și să-mi plec capul.

Cât de oportun, la naiba.

în orice altă zi, m-aș apropia de ea, o urmăream și o convingeam să ia cina cu mine. Aș lăsa-o să mă cunoască și mi-aș dori să o cunosc în profunzime.

Am văzut-o întotdeauna peste cameră, când toată lumea licita ca nebunii, dar nu am vorbit cu ea o dată. Dispare întotdeauna înainte să-l găsesc. Sunt după ea de multă vreme. Dar lucrurile s-au schimbat.
Kate.

Frumoasa mea Kate mă așteaptă acasă. Și nu am de gând să o dau peste cap. Așa că mă opresc fără tragere de inimă să mă uit la ea și mă concentrez asupra picturii.

Observ că încă se uită la mine.

— Nu te dracu! Uite cine e aici, șoptește Christopher. Este ea.

îmi înghit nodul din gât și încerc să nu mă uit în direcția lui.

„Doamne, e perfectă, la naiba”, șoptește el.

Arunc o privire rapidă la el. Ai dreptate, e perfect.

îmi strâng maxilarul și mă forțesc din nou să privesc în altă parte

Machine Translated by Google

.-Ce faci? Du-te să o ia, la naiba, şopteşte el. Aceasta este oportunitatea ta. Nu fugi în seara asta.

-Nu pot.

- Distributie?

-Nu sunt interesat.

-Cum? întreabă el încruntat. De cand?

„Taci naibii”, şoptesc furioasă în timp ce îmi ciupesc podul nasului.

Cu toate oportunităţile pe care le-am avut să vorbim, de ce acum? Trebuia să fie acum, nu?

— Ce muscă te-a mu cat?întreabă Christopher, încruntat. Ai fost după ea de ani de zile. Haide, omule.

-Taci.

Nu sunt pentru prostiile astea.

Licitatorul intră în cameră, distrandu-mă pentru o clipă. Mă uit înapoi la dansatoare şi văd că a plecat. De data aceasta nu sunt dezamăgit, ci u urat.

Ei bine... întoarce-te pe drumul în care ai venit. Nu am nevoie de ispită. Chiar dacă tentaţia vine de la o fată după care am poftit de atâta timp.

îmi imaginez fata acasă şi inima îmi bate repede. Sunt cu Kate.

Kate

Mă trezesc la sunetul telefonului meu mobil care vibrează pe noptieră, noapte. O iau cât pot de bine şi spun: „Bună ziua”.

„Sunt la uşa ta”, spune Elliot cu vocea lui plină.

— Credeam că nu ne vom vedea în seara asta.

— Ei bine, ai gre it. Se deschide.

Cobor, deschid uşa şi iată-o. Ţinută sexy, zâmbet orbitor şi suficientă carisma pentru a lumina spaţiul. Mă îmbrăţişează şi mă sărută.

-Buna ziua.

— Ce s-a întâmplat să ne vedem mâine? -întreb.

— O noapte fără tine este oribilă; doi este insuportabil. Zâmbesc pe buzele lui. îl iau de mână şi îl conduc la apartament.

sus. Şi mie mi-a fost dor de el, nu pot nega.

Mă întorc în pat. Se aseaza langa mine si imi zâmbeşte.

sensibilitate.

E diferit.

-Ce se întâmplă?

— Ai idee cât de frumoasă eşti? mă întreabă el cu voce joasă. Zâmbesc şi spun:

„Nu va fi niciun subiect în seara asta”. Îţi spun ca să ştii. Râde încet şi mă sărută şi o face atât de dulce încât al meu apărările vor fi luate de la sine înţeles.

Mă sărută pasional, încet, şi Doamne... poate ar trebui să ne certăm mai des.

— O să fac un duş rapid şi să mă întorc imediat, prinţesă. -Bon.

Mă sărută din nou în timp ce îmi prinde obrajii şi aproape că ies din cameră.

pat.

Sunteţi...

Face un duş şi zece minute mai târziu se întoarce în cameră învelit într-un prosop alb. Lumina lunii luminează corpul ei statuar gol. Lasă prosopul şi eu înghit nodul din gât. Indiferent de câte ori îl văd gol, cât de frumos este el mă lasă mereu cu gura căscată.

El trage cuverturile înapoi şi se întinde lângă mine. Se apleacă într-un cot şi mă sărută lung şi puternic. NU-MI VINE SĂ CRED...

îşi apăsă corpul mare şi impunător de al meu, zdrobindu-mi gâtul cu dinţii şi frecându- mi membrul prin chiloţi, chiar acolo.

Ne-am distrat bine sărutăm în întuneric, de parcă am avea tot timpul din lume. Considerându-mă iubitul meu, mă face de zece ori mai excitat.

Se întinde deasupra mea cu tot corpul şi eu icnesc în timp ce mă freacă între picioare şi mă prinde de saltea. îmi trec mâinile pe spatele lui musculos fără să-i iau ochii de la mine.

Este excitat, dezosat şi gata să trateze.

Şi mamă a iubirii frumoase, aş putea să ejec doar cu privirea pe care mi-o dai.

îmi dau seama din felul în care tremură în timp ce respiră că este pe cale să-şi piardă controlul, îmi înfăşoară picioarele în jurul corpului lui musculos şi el se împinge înainte. Duritatea lui zboară clitorisul meu, adăugând combustibil unui foc deja mocnit.

„Am nevoie de tine”, îmi şopteşte el pe gât. îmi strânge cu putere sânii.

Se împinge înainte şi o face atât de mult încât este pe cale să o facă străpunge-mi chiloţii cu penisul lui.

— Elliot.

„La naiba, Kathryn”, şopteşte el de parcă ar fi suferit. Tu vrei ce cerşesc? Pentru că o să cerşesc.

M-am uitat la el.

Machine Translated by Google

„Am nevoie”, geme el în timp ce îmi ia gura. Vă rog. – Pentru cum închide ochii în timp ce ne sărutăm, ştiu că suntem în aceeaşi barcă.

Am nevoie şi de acest moment de intimitate cu el.

Ne uităm unul în ochii celuilalt şi, fără să mai spună un cuvânt, îmi trage chiloţii în jos şi îi bagă adânc în mine.

Ne-am uitat unul în ochii celuilalt învăluiţi într-o pătură de întuneric, cu trupul lui în interiorul meu. Se luptă să-şi ţină ochii deschişi în timp ce îşi pierde controlul. Ea se mişcă cu grijă şi tandreţe, cu dulceaţă extremă, cu adoraţie pură şi dură... Cad în abis.

„El”, scâncesc eu.

„Ştiu, scumpo. Mă sărută cu ochii închişi.

Dragostea pe care o mărturisim unul faţă de celălalt este palpabilă. O forţă tangibilă pe care nu o mai putem controla.

Acest lucru este special. Este.

Elliot Miles este tot ceea ce nu ştiam că am nevoie, în ciuda diferenţelor noastre.
Nu pot nega.
Sunt total şi irevocabil îndrăgostită de el.
E11 iot

Mă sprijin de cot să o privesc cum dorm.

Ea stă întinsă pe o parte, cu faţa spre mine, cu părul întins pe pernă şi sânii la vedere. îi dau un mic sărut pe tâmplă, pentru că nevoia de a fi lângă ea este aproape vitală.
Aseară am depăşit o limită, am trecut un fel de barieră invizibilă.

Inima îmi va sări din piept şi nu am cum să o opresc. Nici eu nu vreau.

Ce se intampla cu mine?
Nu mă simţisem niciodată aşa.

Nu există graniţe între noi; linia care ne despărţea a fost estompată. E ca şi cum Kate ar fi o extensie a corpului meu, doar că... mai bine.
Se agită şi întinde mâna să mă atingă.
„El”, şopteşte el.

„Sunt aici, dragă”, îi şoptesc în timp ce mă ghemuiesc mai aproape de ea şi îmi aşez capul pe pieptul ei.

Zâmbeşte uşor cu ochii închişi şi se culcă din nou.

în întuneric, în braţele lui, îi ascult inima.
Şi uit de a mea.

„Bună dimineaţa, fetelor”, spun eu în timp ce trec pe lângă recepţie. Ei renunţă la sarcini şi spun: „Bună dimineaţa, domnule Miles”.

Christopher, la uşa biroului său, îmi spune: „Bună ziua.

— O zi minunată, nu crezi? îi spun eu zâmbind. Se încruntă şi spune: „Nu mult.
-Oh. Mă uit pe fereastră şi ridic din umeri. Dar nu ninge, nu?

„Cine eşti şi ce ai făcut cu fratele meu ciufulit?” Christopher răspunde sec. Arăţi de parcă ai ieşit din rahatul ăla din Smiles and Tears.
Fetele râd şi eu intru în biroul meu şi îmi scot computerul. Ce distractiv este asta.

-Ce se intampla aici? îmi ridic privirea şi îl văd pe Christopher sprijinindu-se de stanbul uşii privindu-mă.

-Nimic pentru?

„Ei bine, pentru că într-o zi eşti fericit, în următoarea eşti trist, în următoarea furios şi apoi calm. Arăţi ca un roller coaster, omule.

Mă conectez la computer şi spun: „A
dormi este ceea ce aveam nevoie. Adică aveam nevoie de el”, corectez, am dormit bine.

Christopher intră şi cu un interes brusc spune: „Nu, ai
spus „noi”.

„Am vrut să spun „eu”.

„Nu, nu ai vrut să spui asta. Se aşează lângă mesele mele şi adaugă —: Te vezi cu o fată, nu-i aşa?
Deschid emailul.

-OMS?

-Nu este treaba ta. În afara.

Se bate la uşă şi ridic privirea şi o văd pe Kate stând în prag.
La dracu.

— Bună dimineaţa, Kathryn, spun eu, dându-i o alergare de sus până jos.

Părul ei este slăbit şi strâns în lateral, iar zâmbetul ei luminează instantaneu camera. Poartă o fustă creion neagră strânsă şi o bluză de mătase cu nasturele de sus desfăcute, permiţând o privire asupra a ceea ce se află dedesubt: perfecţiunea.

Sângele merge la pachet.

A fost întotdeauna atât de sexy sau este mai evident pentru mine acum că ştiu de ce este capabilă cu acele curbe uimitoare?

Machine Translated by Google

Mi-o imaginez goală deasupra mea şi trebuie să-mi muşc buza pentru a alunga acel gând obscen din capul meu.

— Să vă întrerup, domnule Miles? -întrebare-. Am raportul pe care l-ai cerut.

„Nu”, spune Christopher zâmbind. Intră, Kate. Asa ca poti ajuta-ma sa iau informaţii de la el.

-Informaţie? Se uită de la unul la altul.

—Doar că îl observ în ultima vreme foarte binedispus şi asta nu este tipic el, aşa că vreau să ştiu de ce. -încrucişează braţele-. Sau cine.

„Oh, aia. Un indiciu de zâmbet îi atinge buzele. Nu cred că trebuie să-ţi faci griji, în cel mai scurt timp el va fi căpcăunul mereu. Să ne bucurăm de acest paradis de pace cât putem.
-Bine văzut.

— Daţi-mi raportul şi plecaţi amândoi. Oft când plec. un dosar manila pe masă.

-Merge? E gata. Criza a avortat”, spune Kathryn zâmbind. în trei minute va ţipa ca un nebun.

„Ţine-o tot aşa şi te asigur că o voi face”, am izbit.

Kathryn mă priveşte în ochi cu o sclipire răutăcioasă în ai ei.

Mă îngreunează... Opreşte-te.

Ce are femeia asta să mă transforme într-un şcolar excitat?

— Rămâi la întâlnire? îl întreb pe Christopher.

„Nu, am lucruri de făcut. Se ridică şi iese calm. Eu inchid?
— Da, spun fără să-mi iau ochii de la Kate. Mulţumiri.
Odată ce a plecat, mă ridic, mă duc la uşă şi o încui.

Ochii lui Kate se fac mari şi şoptește: „Elliot,

nu.

Mă apropii de ea şi îi spun:

„Spune-mi că nu este cel mai mare afrodisiac al meu, Landon. O apuc de fund şi o trag aproape de mine. îi muşc buza de jos şi mă frec de duritatea mea.

„Opreşte-te”, murmură el pe buzele mele.

— Chiar vrei să mă opresc? O prind de păr cu duritate şi îi trag faţa aproape de a mea. Sau vrei să te duc la baie şi să te umplu cu lapte ca angajatul neascultător care eşti? îi strâng sânul cu putere în timp ce o muşc bine în gât. Ea îşi aruncă capul pe spate, dându-mi acces complet.
Ce îmi plac sânii ei, la naiba! Trupul lui este făcut din păcat.
Pacatul meu.
„Elliot”, murmură el în timp ce încearcă să-şi ţină ochii deschişi. Cunosc fata aia.
Vrei o temă.

O iau de mână, o conduc în baie şi închid uşa. Mă aşez pe scaunul din colţ şi, într- o clipită, îmi deschid fermoarul şi îi urc fusta. îi împing chiloţii şi îi apăs pe vagin.

O ţin de umeri şi o simt deasupra mea cu presiune, întinzând-o Corp.
Ne privim în tăcere.
„Sunteţi un om rău, domnule Miles”, şopteşte el.
Zâmbesc încet şi spun: „Şi

tu o fată pervertită”. Ridică-ţi picioarele, Landon, şi joacă-te cu penisul meu. îl muşc vehement de gât; necesitatea de a marca este imperativă.

Cu ochii negri, ridică picioarele pe scaun şi se ghemuieşte. Recent a învăţat să mă accepte în această funcţie. Mărimea membrului meu a fost o problemă şi a trebuit să-i dăm o soluţie.

Simt cum se agaţă de mine cu muşchii lui; Mă concentrez pe acel sentiment ca să nu fugă.

Pentru dragostea lui Dumnezeu, suntem în biroul meu! Nu este corect, dar nu mă pot opri nicăieri. Dependenţa mea de Kathryn Landon nu scade. Ca un incendiu avântat de un vânt puternic, sunt scăpat de sub control.
Kate mă dă dracu.

Nerăbdător, sălbatic, cu sex umed.

La fel ca animalele, ne absorbim corpurile unul altuia... şi mă bucur de fiecare secundă.

Kate

Mă duc la prânz cu Elanor. Va fi la Londra o săptămână, ceea ce este rar pentru ea, aşa că mi-am propus să rezolv lucrurile, nu stiu ce

El a dat în ultima vreme, dar ceea ce ştiu este că are nevoie de compasiunea mea înainte de mânia mea.

îmi suna telefonul mobil si il scot din geanta. Este Elliot.
-Buna ziua.
„Ce mai face fata mea?”
Vocea lui profundă şi sexy mă face să zâmbesc.
-Bun.
„Trebuie să merg la New York săptămâna viitoare.
Mă încrunţi şi spun:
„Ah... bine.

-Vreau să vii cu mine.

Mă opresc în loc şi spun:

„Şi asta?

— Pentru că nu pot sta şapte zile fără să te văd.

Machine Translated by Google

Zâmbesc ca un prost lipit de telefon. Spune adevarul. Dormim împreună aproape în fiecare noapte de săptămâni. Suntem atât de prinşi, încât luăm de la sine înţeles că vom dormi mereu împreună; E că nici măcar nu întrebi, haide. Nici eu nu pot sta şapte zile fără să-l văd.

„Îţi voi arăta casa mea din New York şi te voi duce la galeria mea", în plus, vreau să te am pentru o săptămână numai pentru mine", îi spune el
convinge-ma
mor de emoţie. Nu am nevoie să mă convingi. Simpla propunere este deja muzică pentru urechile mele.

— Va trebui să lucrez, desigur, dar aş putea stabili o întâlnire, deci ai avea o scuza sa mergi...

— Nu, îl întrerup. îmi voi lua zile libere, pe care încă mi-au mai rămas mult. Nu vreau ca nimeni din birou să afle despre noi.

-Bon.

„Adică..." am vorbit greşit, tii ce vreau să spun.

-Ştiu. Unde eşti? -întrebare.

„Mă duc să-mi văd sora. Am stat la prânz.

„întotdeauna uit că ai o soră. Cum se numea?

— Elanor. Mă opresc o clipă şi spun. o cunoşti Elanor Landon.

-Eu nu cred acest lucru. De ce s-ar întâlni cu ea?

— Pentru că se întâlneşte cu genul de bărbaţi cu care te întâlneşti, la el mai bine ai fi trecut.

— Ei bine, numele lui nu sună un clopoţel. Cine tie? Poate că am traversat. Cred că voi şti când o voi întâlni.

Zâmbesc cu speranţă. Intenţionează să-mi cunoască familia. Doamne, asta e prea frumos pentru a fi adevărat. Nu mi-am imaginat deloc aşa.

— Deci vii? -ma intreaba.

— Dacă pot să-mi iau o vacanţă, da.

— Sunt sigur că şeful tău va insista. Observ că zâmbeşti. „Şeful meu este dependent de sex", spun eu zâmbind.

— Şi este foarte fericit. Acum suntem doi.

„La revedere, Kathryn.

Zâmbesc. Până nu demult uram să fiu numit aşa, dar acum a devenit un nume de animal de companie.

— La revedere, Ella. – închid şi merg la restaurant aproape plutind. Mă întâlnesc cu visul umed al fiecărei femei, ea mă duce la New York şi crede că sunt paraa cu lămâie. Viaţa este minunată.

Ajung la restaurant şi mă uit în jurul meu. Elanor stă în spate foarte zâmbind şi îmi face semn cu mâna când mă vede. Zâmbesc şi fac semn înapoi în timp ce mă apropii de ea.

-Buna ziua. Se ridică şi mă sărută pe obraz. îmi ridică braţele şi mă priveşte în sus şi în jos. Araţi bine.

-Mulţumesc. – Zâmbesc mândru; Va fi de la orgasme, i tu. E adevărat, nu mint. Poartă o rochie de lână de culoare crem, strânsă, şi cizme până la genunchi. Elanor poate fi multe lucruri, dar frumuseţea ei este incomparabilă.

„Aşează-te, stai jos", spune el în timp ce mă duce la locul meu. Am comandat vin.

„Atunci trebuie să mă întorc la birou.

„O singură băutură nu te va ucide. Îşi dă ochii peste cap de parcă
prostesc.

Forţez un zâmbet. Uf, am început, Elanor şi gesturile ei dispreţuitoare. Ne turnă fiecăruia câte o băutură şi spune: „Ei bine?" Mă priveşte în sus şi în jos. cum de esti asa frumoasa? Te intalnesti cu cineva?

Zâmbesc exultant şi spun: „De fapt, da.

-Hmm. Ia o înghiţitură devin şi spune: „Fericirea ţi se potriveşte". Ştiu?

Deschid gura să-i spun cine este, dar apoi o închid din nou. Dacă el spune lumii întregi? Sunt sigur că cunoşti aceiaşi oameni ca Elliot. Dar mi-ai spus că e iubitul meu, nu?

Hmm, darîncă nu a anunţat-o public. Mai bine aştept să vorbesc mai întâi cu el.

„Nu, este un coleg de muncă", îi răspund. Tehnic, este adevărat. Dar tu? Te intalnesti cu cineva?

„Nu, m-am despărţit de Frederick. Mă încrunţi şi spun: „Şi ce s-a întâmplat cu Alexandru?"

— O, ăla. Face o mutră dezgustată şi adaugă: „M-am despărţit de el cu luni în urmă". A devenit un blând. Şi când am lovit subiectul, a rulat după două minute.

Sunt nevoi pe care nu le voi trece cu vederea.

Machine Translated by Google

Bietul Alexandru. Mă întreb dacă ştie că fostul lui se plimbă spunând că este impotent. Nu, serios, ce vrăjitoare fără inimă. Iau un pahar lung de vin. Doamne, nu ştiu de ce sunt surprins. „Nu-mi aminti asta”.

— Şi cum este şeful tău? Elliot Miles, specimenul magnific. Mă sufoc şi tuşesc.

-Cum? spun eu zâmbind.

„Din moment ce voi fi la Londra pentru câteva zile, poate ar trebui să-i dau o atingere”. Frica mă pune stăpânire. -Il cunoşti?

„Ne-am cunoscut, dar nu ne cunoaştem formal. Mă voi asigura că se schimbă.

„Se căsătorește”, mint eu. -D?

„Ei bine, a fost prins”, spun eu batjocoritor.

-Dulceaţa. Ea îmi zâmbeşte ca şi cum aş fi proastă şi adaugă: „Dacă mă simt ca Elliot Miles, o voi lua de la oricine trebuie să o ia”, îmi strâng maxilarul, furios.

„Te-ai coborî serios până la punctul de a despărţi un cuplu fericit?” -Desigur de ce nu? Nu ar fi prima dată. Ce contează pentru mine să o fac din nou? Bea de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat şi adaugă: „Unde te muţi?” La ce cluburi mergi? Ce stii?

Sunt atât de supărată inima îmi bate cu putere în urechi. -Eu nu sunt sigur. îmi arunc capul pe spate şi îmi scurg paharul. Elanor se uită la infinit în timp ce gândeşte.

— Ce crezi dacă mă prefac că o să te vizitez la birou şi greşesc şi bat la uşa lui? Am ochii mari, îngroziţi.

— Nu, nici măcar să nu te gândeşti la asta, am răsturnat eu. îţi interzic să mergi să-l vezi, Elanor. Meseria mea este în joc, nu vreau să te implici.

— Hai, taci. îşi dă din nou ochii peste cap. Ce exagerat sunteţi. Sună de parcă eşti supărat sau aşa ceva.

— Ei bine, poate că da, am izbit.

Elanor îmi zâmbeşte şi îşi ridică paharul de parcă m-ar saluta fără cuvinte.

— Uite ce bine.

— Uite ce bine, de ce?

-Cu plăcere. Ridică din umeri nonşalant, de parcă ar ascunde ceva. „Ce sa întâmplat, Elan? intreb eu scurt.

— Lucrezi pentru el de ani de zile şi nu ai beneficiat de asta. Este evident că nu se va întâmpla, nu crezi? -Bea vin-. în plus, deja te întâlneşti cu altul.

Noroc, de ce aş fi mințit?

— Oricum, ce te face să crezi că va cădea la picioarele tale? – se răsti el.

Ea îşi dă părul pe spate şi spune: „Ştiu că o va face.

Am întins mâncarea cu furculiţa.

-Ce s-a întâmplat? întreabă Elliot după ce mi-a observat comportamentul. N-ai spus un cuvânt toată noaptea.

expir puternic. Ştiu că ceea ce voi spune mă va face să sune nesigur şi penibil, dar nu mă pot abține, trebuie să-i spun.

— Sora mea mi-a spus că o să arunce cu bastonul în tine.

Elliot îşi încruntă sprâncenele.

— Şi e frumoasă, Elliot, şi primeşte toţi bărbaţii pe care îşi doreşte.

îşi trece limba peste buza de jos, astfel încât să nu vezi că zâmbeşte.

„Iată-o: prețioasa şi vulnerabilă mea Kate. îmi ia mâna peste masă.

îmi dau ochii peste cap, conştient de cât de rău îmi pare acum.

-Taci.

— Şi i-ai spus că sunt prins?

-Da.

-Si ce a spus?

— Că te-aş putea convinge să părăseşti pe oricine.

îmi duce mâna la buze şi îmi sărută vârful degetelor; este Evident că i se pare amuzant cât de nesigură sunt.

-Sunt cu tine. Sora ta, sau oricare alta, de altfel, nu are cea mai mica sansa.

Se uită în ochii ei.

„îţi dau cuvântul”, mă asigură el.

îmi suprim un zâmbet şi spun:

„Ştiu doar...”

Machine Translated by Google

„Nu sunt interesat de ea, Kate”, o întrerupe el. întinde mâna peste masă, îmi îmbracă obrajii şi mă sărută cu tandreţe. Mă interesează doar una dintre surorile Landon, iar ea este chiar aici. Şi îmi pune mâna pe pieptul lui.

Zâmbesc lipit de buzele lui; Deja ma simt mai bine.

„Şi ca să ştii, dacă vreunul dintre fraţii mei s-ar lovi de tine, n-aş trăi ca să povestesc despre asta”.

Inima mea se repezi. Tocmai când cred că nu-mi pasă mai puţin de acest om, el iese şi îmi dovedeşte că mă înşel.
Din nou.
*
Mă trezesc fără Elliot lângă mine şi mă întind în timp ce lumina zorilor pătrunde prin fereastră. Şi omul meu? Sub scări; nu e nimeni acasă. Unde a fost?
Mă uit în spate şi îl descopăr în grădini.

Elliot este cu spatele la mine privind la lac, îmbrăcat de sus până jos şi cu o cafea aburindă în mână pentru a atenua frigul. în jurul lui, labele ciugulesc veseli pământul, încântat de privelişti, se plimbă înainte şi înapoi, labele urmându-l ca nişte prieteni vechi care nu s-au mai văzut de ceva vreme. Din când în când, o labă se apropie prea mult şi el loveşte aerul pentru spaţiu.

îmi iau telefonul şi îi fac câteva poze. iubesc casa asta Chiar nu-l învinovăţesc. Şi îmi place să văd cât de fericit este aici.
Se aude un zgomot la intrare şi pe fereastră văd un camion oprindu-se.
Elliot se îndreaptă să vorbească cu şoferul. îşi strâng mâna şi se prezintă.

-OMS?

Plec din casă exact în momentul în care bărbatul îl coboară pe Billy ţapul din care spatele camionului.

„îmi pare atât de rău”, spune Elliot în timp ce acceptă frânghia de la gâtul lui Billy. Nu ştiu cum a scăpat.

„Este a patra oară în două săptămâni”, răspunde bărbatul. Elliot mă observă şi spune:

„Alan,

aceasta este Kathryn; Kathryn, el este Alan. El deţine casa de alături.
„Bună”, spun eu zâmbind. Ce s-a întâmplat?
— Căprui tău tot fuge. L-am găsit pe drum.
— Stridii.

„Sunt îngrijorat că va provoca un accident de circulaţie şi cineva va muri”, -înţeleg. Elliot îşi încruntă sprâncenele în timp ce îşi imaginează situaţia. Mulţumesc că ai adus-o. Mă voi asigura că nu mai fuge.
„încântat”, spune Alan cu un zâmbet în timp ce se întoarce la

dubă. Ne luăm rămas bun de la el şi privim cum se îndepărtează. „Ce ai făcut?” Elliot se repezi la ţap. Capra se uită la el cu o faţă de neînţelegere sau tată.

„Hehehehe”, se plânge Billy cu voce tare.

— Vrei să fugi? Bon. El trage de frânghie şi ţapul îl urmăreşte ca un câine în lesă. Dar nu pleca la drum, la naiba. „Se îndreaptă spre pajişti.

—Hehehehe.

— Intră acolo, du-te la a cincea halbă şi nu te mai întoarce. Dar nu pleca la drum, la naiba.

—Hehehehe.

îmi ascund buzele în timp ce le urmez ca să nu râd.

Elliot deschide poarta spre pajiştea cea mai îndepărtată şi îl face să treacă.

— Pedeapsă la pajişte să tragi. „Hehehehe”, protestează Billy.

Din moment ce nu pot avea încredere în tine... Doamne, fac pipi.

Macho-ul lui Elliot Miles pedepseşte un mascul de capră, îi ia frânghia de pe el şi îi spune: „Te urmăresc, ticălosule”. Un pas fals şi te voi duce la...” Se opreşte pentru a găsi cuvântul potrivit „la abator. —Hehehehe.

— tii ce le fac caprelor care se poartă rău? -întrebarea. Râd în hohote.

„Şi tu intră acum”, mă răstesţte Elliot. Mă întorc şi intru în casă, încă râzând. „Hehehehe”, se plânge Billy.

— Şi nu face zgomotul ăsta, urlă Elliot.

Urc scările râzând. Viaţa mea nu poate fi mai împlinită. Le-am văzut deja pe toate.

„Hehehehe”, Billy rupe tăcerea cu behăiatul. Mă uit la ceas: una dimineaţa. —Hehehehe.

„Rahat-mă...” şopteşte Elliot în timp ce se descoperă.

îmi răsucesc faţa ca să nu râd; asta e amuzant. Billy a plâns toată noaptea. Elliot deschide

fereastra cu o smucitură.

Machine Translated by Google

— Taci, la naiba! strigă el şi e atât de tare încât îl poţi auzi peste tot. Vale. El trânteşte geamul atât de tare încât aproape că se prăbuşeşte.

Se întoarce în pat şi începe să se răstoarne. —Hehehehe.

Zâmbesc cu faţa lipită de pernă.

— La naiba de capră, spune Elliot încet. „Hehehehe” răsună în toată casa.

Cât de teribil.

Cum vom dormi aşa? —Hehehehe.

-S-a terminat! exclamă Elliot, sărind în sus şi alergând pe scări ca Hulk.
Aud uşa deschizându-se. Fug la fereastră şi o deschid să văd ce face.

Merge spre poiană cu un pas ferm şi spune: „Tu ce?!” ţipă Elliot, cu braţele întinse. Ce naiba vrei?

Billy se uită la el nedumerit.

„Ai mâncare, ai apă. El are toată pajiştea pentru tine, la naiba. Nu este suficient pentru tine, măgar răsfăţat?

„Hehehehe”, protestează Billy.

Elliot se întoarce şi loveşte o găleată din toată puterea lui; Zboară prin aer şi se prăbuşeşte la pământ.

-Ai văzut? strigă el la Billy. Ei bine, asta o să fac cu tine dacă nu taci.
am izbucnit în râs.

Elliot se întoarce în casă şi trânteşte uşa. urcă scările dând bate greu, ridică telefonul mobil şi se aşează lângă fereastră. -Ce faci? -întreb.

—Caută pe internet cum să omori o capră, ce crezi? Râd.

— Nu e amuzant, Kathryn, mârâie el.

— Da, el are. „Stau în poala lui. O, mamă, care chiar caută pe internet cum să omoare o capră. îi iau telefonul şi îl arunc la pământ. O sărut puţin şi îi şoptesc: „Poate e ceva în neregulă cu ea”.

— Da, a venit momentul.

— Nu, adică poate e bolnav.

Se uită la mine şi îi spun: „Pune-ţi

dopuri de urechi, ia un somnifer sau aşa ceva şi chem mâine medicul veterinar”. El va şti ce să facă.

Elliot expiră nervos pentru a se calma.

îi zâmbesc bărbatului meu şi îi dau părul de pe frunte.

— E doar o copilă.

— Că îmi dă fundul pe care nu-l vezi.

Mă uit la el în întunericul predominant. întotdeauna am ştiut că are o siguranţă scurtă, dar am crezut că sunt singurul care l-a enervat. în fiecare zi mai pot monta o piesă din puzzle, care este Elliot Miles. Şi, în fiecare zi, îl iubesc puţin mai mult.

-Vino la culcare. „îl ajut să se ridice.

-Cum? se repezi el la mine. Deci este imposibil.

-Oh! Booah! îmi dau ochii peste cap şi mă bag în pat.

Mă îmbrăţişează din spate şi mă loveşte cu şoldurile.

— Am de gând să-ţi dau buuaah.

*

Mă trezesc singură şi epuizată.

Ultima dată când m-am uitat la ceas era 4:38. Abia am dormit. Ma imbrac, merg la baie si cobor.

„Elliot”, strig eu.

Nu răspunde. Mă duc la uşile glisante de sticlă din spate şi mă uit afară şi văd o maşină care se apropie. Şi acum cine va fi?
Elliot se duce la maşină şi un bărbat iese. Ei vorbesc îndelung şi pleacă în luncă.
Oh, nu, cine este?
Mă grăbesc afară şi spun:
„Bună.

Bărbatul se întoarce spre mine şi spune: „Bună. Eu sunt Mathew, veterinarul. „Oh”, răspund eu u urată.

Un indiciu de zâmbet atinge buzele lui Elliot. Ştie ce mi-am imaginat că este: un criminal ucigaş.

„Ea este Kathryn.
-Buna ziua.

„Este aici. Elliot arată spre padocul lui Billy.

Am petrecut un sfert de oră în tăcere, urmărind medicul veterinar îl priveşte pe Billy în sus şi în jos.

„Să vedem”, spune Mathew, „nu ai de ce să-ţi faci griji. E sănătos ca un măr.
Elliot oftă şi spune: „Ce
e în neregulă cu el, atunci?” El continuă să fugă şi îşi petrece toată ziua plângând.

„Este în căutarea unui partener”, spune Mathew. Este normal ca o capră de această vârstă să-şi dorească...

Machine Translated by Google

„Ce e excitat?!” Elliot fumează.

— Vorbesc rău și repede, da.

Elliot se uită cu privirea la Billy și clătină ușor din cap. -Cati ani ai?

— Aș spune despre trei.

— Și cât trăiesc caprele? „Aproximativ cincisprezece ani. Elliot expiră puternic și spune: „îmi pare rău că ți-am pierdut timpul. Trimite-mi factura.

-Nu vă faceți griji. își strâng mâna și el adaugă: „La revedere, Kathryn”.

Zâmbesc și spun:
„Mulțumesc.

De îndată ce pleacă, Elliot îl confruntă din nou pe Billy. „Glumești cu mine?” Că nu mă lași să dorm pentru că ești excitat? – șoptește el furios. Ce-mi lipsea, un ied în călduri. Se îndreaptă spre casă furioasă.

„La ce te astepti?” strig în timp ce îl bat pe Billy pe cap. La urma urmei, el este fiul

„Taci,” țipă Elliotîn timp ce se îndepărtează. Eu nu sunt în starea de spirit nici pentru prostiile tale.

*

Merg pe stradă cu Daniel, care a venit să ia prânzul cu mine. eu Mi se pare că nu l-am văzut de mulți ani.

— Mergem la un thailandez? -Nu. -Suspin.

-De ce nu?

—Pentru că atunci va trebui să mănânc un kilogram întreg de orez și voi fi aici toată după-amiaza la târât.

—Mmm, jena de temut din cauza excesului de carbohidrați. Expiră ca exasperat și mă simt vinovat.

-Bon. -Suspin-, thailandez. Dar știi că astăzi sunt prins; Căprui lui Elliot nu ne-a lăsat să dormim. -Cum? își răsucește fața. Elliot Miles are un țap? -Da. Și labele și o oaie ciudată... sau așa ceva. Ochii i se fac mari, uluit. -Cine avea să spună! Râd.

— Și când ai de gând să mă inviți?

-Curând. -Ridic din umeri-. Când avem mai mult timp.

— Doamne, uite cine vine. -Aștept cu nerăbdare. -OMS?

— Rande Gerber. -OMS?

— So ul lui Cindy Crawford.

Fac o față surprinsă și îmi îngust ochii.

— A plecat deja. Ea și-a întins gâtul să se uite la el. Aș putea jura că a fost el. „Dacă ai avea ocazia să te culci cu Cindy sau cu soțul ei, pe cine ai alege?”

-Hmm. Se gândește o clipă. Foarte buna întrebarea. Buzele î se răsucesc de parcă chiar i-ar fi greu să se hotărască. Cu siguranță cu Rande.

-Bon. Zâmbesc și mă gândesc la o altă întrebare, dacă ai avea șansa de a dormi cu mine sau cu Elliot Miles, pe cine ai alege?

El chicotește și își strecoară un braț în spatele meu.

„Nu am nicio îndoială aici. Mă sărută pe frunte și spune: „Tu”.

Zâmbesc și

spun: „De ce?

„Pentru că arăți minunat.

-D?

— Și pentru că sunt sigur că Elliot Miles nu m-ar lăsa să-l pătrund, așa că ar trebui să-l las să o facă și, dacă sunt sincer, cred că acel domn este prea bine înzestrat pentru mine. Nu știu dacă aș trăi să povestesc despre asta. Am izbucnit în râs și am

spus: „Ai dreptate. Este prea bine dotat. Chiar si pentru mine.

La ora șapte seara, Bentley intră pe aleea din spatele fermei, în spatele unui camion. Venim acasă după muncă și suntem epuizați.

Noaptea nedormită ne face plăcere.

Andrew parchează mașina și atunci văd turma de capre într-o cușcă în spatele camionului.

-Ce se intampla aici?

Elliot coboară din mașină și le zâmbește bărbaților.

„Mulțumesc că ai venit”, spune el. Mă duc după el.

Hei?

Elliot pleacă și se întoarce imediat trăgând de frânghia lui Billy.

— După cum a i cerut, domnule Miles, iată caprele de trei ani pe care le avem la dispozi ie.

Mama care l-a născut.

Elliot îl pune pe Billy în cușca cu caprele.

Machine Translated by Google

„Alege unul”, ordonă el.

Billy dă din coadă şi începe să adulmece la capre.

Doamne, Elliot a cerut să fie aduse nişte capre pentru ca Billy să-şi aleagă un partener.

Inima mi se înmoaie când mă încadrez într-o altă piesă a puzzle-ului, care este Elliot Miles.

Oamenii pot gândi ce vor de la omul meu; ca mine nu fac nimic, du-te. Dar acum văd cum este cu adevărat. El, simbolul puterii, s-a îmbrăcat în costumul său de zece mii de dolari... îngrijorat de sentimentele animalului său de fermă.

Billy, care nu se va opri din behăit şi adulmecat, se prinde de una dintre capre. Este culoare deschisă şi are o faţă drăguţă. De asemenea, pare să-l placă.

Elliot se dă înapoi, îşi încrucişează braţele şi în cele din urmă

spune: „O păstrăm”, îi leagă o frânghie în jurul gâtului şi o conduce afară în pajişte cu Billy aproape în spate.

Se întoarce către oamenii din camion şi spune:

„Mulţumesc foarte mult. Trimite-mi factura.

Bărbaţii duc caprele înapoi la camion.

Este probabil cel mai frumos lucru pe care l-am văzut vreodată.

Cobor din maşină şi încep să intru în casă, darîn timp ce urc scările mă uit înapoi şi îl văd pe Elliot în depărtare cu cele două capre ale lui. Pe chipul meu apare un zâmbet.

Casanova Miles, chibrit profesionist de capre.

— Porţi totul? -Da.

Elliot iese pe uşă cu valiza mea.

Oh, mi-am lăsat computerul. Urc scările câte două.

nu am întârziat deloc.

-Treze te-te. De ce uiţi mereu ceva? spune el chiarînainte de a se apropia de Andrew.

Astăzi mergem la New York şi sunt emoţionat, nervos şi stresat. Noaptea trecută de-abia am adormit cu ochiul de la a trece iar şi iar până la ultimul detaliu. Ştiu că nu ar trebui să fiu nervos, dar nu mă pot abţine.

New York este teritoriul Miles Media şi am senzaţia că aceasta va fi o săptămână definitorie pentru noi.

Mă uit în oglindă pentru ultima dată şi înghit nodul din gât. Fie ca zeii să fie buni cu mine.

Douăsprezece ore mai târziu, portarul deschide uşa apartamentului lui Elliot din New York şi rămân fără cuvinte.

Ferestre din perete care oferă cele mai spectaculoase privelişti ale unui oraş pe care nu l-am văzut în viaţa mea.

Este imens, superb şi super modern. îmi amintesc imediat cu cine sunt.

Un magnat Miles Media.

Fiul unuia dintre cei mai influenţi bărbaţi din lume. E uşor să uiţi cu cine sunt când ţipă la capre în chiloţi.

Dar aici...

Puterea pe care o radiază Elliot, viteza cu care o are toiagul apucă-te de treabă imediat ce-l vezi, acest apartament. Viata lui.

Ei fac ca timpul petrecut împreună să pară nesemnificativ, sau poate eu sunt cel care se simte nesemnificativ.

Ştiam că însoţirea lui în această călătorie mă va deruta; Am de gând să iau o uită-te la viaţa pe care o trăieşti.

Spre viaţa pe care a lăsat-o în urmă.

Mă plimb prin casă cu inima în gură. Elliot mă priveşte în tăcere.

— E frumoasă, şoptesc eu nervoasă.

Nu m-am simţit niciodată atât de deplasat ca aici.

Elliot îşi strânge buzele de parcă s-ar lupta cu dorinţa de a spune ceva.

— Vrei să bei ceva, prinţesă? Scaun.

-A venit? -Tequila. El

chicoteşte; Este evident că i se pare amuzant.

— Mers cu tequila.

Ne trezim când telefonul mobil al lui Elliot vibrează pe noptieră. Se încruntă.

„Elliot”, şoptesc eu. Ei te sună. „Dă-i dracu', mormăie el.

— Poate că s-a întâmplat ceva acasă. -Hei? – Loviţi o barcă şi răspundeţi.

-La mulţi ani! Aud o voce foarte elocventă spunând. Ma alatur. Cum? E ziua lui?

„La naiba, Tris. Eîncă devreme pentru asta, mormăi el pe jumătate adormit în timp ce se freca la ochi. -Ce faci? Aud vocea întrebând. „Dar tocmai m-ai trezit. -Tu eşti singur? îşi dă ochii peste cap şi spune:

„Da, sunt singur. Mă ciupeşte cu putere de mamelon şi mă răsucesc departe de

Machine Translated by Google

el.

— Trezește-te și vino la birou. Mama și tata te așteaptă la nouă. -BINE BINE.-Agă at.

-E ziua ta? șoptesc cu ochii mari. -D?

— Și când aveai de gând să-mi spui?

Cu un zâmbet, se întinde deasupra mea și își trece mâinile peste capul meu.

— De ce crezi că te-am adus aici? -De ce?

— Pentru că dacă nu te-aș vedea, nu ar fi o sărbătoare pentru mine. El îmi perie buzele cu ale lui. Zâmbesc celui mai drag bărbat al meu. Nu am cumpărat nimic de la el. Vreau să fac ceva special pentru tine.

— Am să-ți fac micul dejun.

— O să mă faci să mă simt bine.

Râd și mă eliberez de strânsoarea lui.

— Mă vei mânca în seara asta. Acum pleaca.

Trebuie să-ți fac un cadou azi. La naiba! ce cumperi a omul care le are pe toate?

Mă dau jos din pat și îmi pun pantalonii și cămașa pe care a purtat-o aseară.

— Există mâncare în casa asta? -întreb.

— Da, va fi în cămară. Dar nu trebuie să gătești, putem mânca afară.

— Ne vezi împreună aici? Mă încruntă, surprins.

„Acesta este New York. Aici am mai multă intimitate în timpul zilei.

— Distributie?

— Există mai multe celebrități interesante de urmărit după paparazzi. Noaptea este o altă chestiune, dar ziua este bună. Londra este ca un acvariu: nu există unde să te ascunzi.

-Oh. Mă îndrept spre u ă. Am de gând să-ți pregătesc cel mai bun mic dejun pe care le-ai văzut în viața ta.

El sare în sus și, în timp ce Dumnezeu l-a adus pe lume, mă ridică și îmi înfășoară picioarele în jurul taliei lui. îmi prinde buzele și deschide ușa dormitorului.

— Dar înainte... – Ea părăsește camera cu mine în brațe – Intenționez să te trag pe toată mobila din această casă.

Râd în timp ce ne sărutăm.

Auzim o femeie gâfâind.

— Elliot!

Ne întoarcem să-i vedem pejameson, Tristan, Christopher și domnul și doamna Miles stând acolo.

Doamna Miles ține în mână un balon pe care scrie „La mulți ani” și are ochii mari.

-Sân! Elliot gâfâie.

Toți sunt fără cuvinte.

-Surprinde. Jameson zâmbește ușor și ridică o sprânceană.

Mă cac pe... îngheț.

Tristan își dă capul pe spate și izbucnește în râs.

Cel mai rău coșmar al meu s-a împlinit.

Capitolul 21

Elliot fuge în cameră și trântește ușa. Și mă uit la familia lui cu o față speriată. Ochii lui Christopher se fac mari. „Kathryn Landon”, șoptește el, uluit. Ușa dormitorului se deschide din nou. Elliot mă prinde de brațul, mă trage înăuntru și se închide.

îmi acopăr ochii cu mâinile și șoptesc: „Nu, nu, nu, nu. Nu sa întâmplat. Spune-mi că nu s-a întâmplat. Elliot se plimbă înainte și înapoi în timp ce își ciufulește părul. „Tristan este un om mort”, spune el furibund.

îl bat pe piept ca pe o tobă. plec cap și intrat în panică.

„Doamne, Elliot. Ei cred că sunt o curvă. Ei cred că sunt o curvă.

— Crezi că te-ai bătut la dracu? șoptește furios în timp ce-și arată penisul: e greu și pare supărat. Nu este deloc imaginea pe care vreau să o ofer mamei înainte de micul dejun.

— Elliot! strigă Tristan de cealaltă parte a ușii. „O să te omor, nenorocitule”, mârâie Elliot. -Noi mergem...?

-Da. Nu. Vreau ca mama și tata să o cunoască pe Kate”, spune el. Mi-am dus mâinile la cap.

„M-au cunoscut deja. Ei cred că sunt o târfă, șoptesc eu, dezlănțuită.

Elliot face ochii mari.

-Un moment! spune el cu voce tare. îmbracă-te,” șoptește el în timp ce merge la dulap cu pas ferm.

îl urmăresc alergând ca o fată și îl întreb: „Ce să le spun?”

Se uită la mine de parcă nu știe ce să spună și ridică din umeri.

— Că îți place coada mea.

Situația mă depășește. îmi acopăr gura cu mâinile și râd în hohote. „Nu, într-adevăr”, șoptesc eu.

Machine Translated by Google

„Uite, nu ştiu ce ar trebui să spui. Scotoceşte prin valiza mea. Am destul cu al meu, pe care tocmai i-am arătat mamei mele micul meu soldat blănos.
încerc să tac, dar nu mă pot abţine şi am izbucnit în râs.
— Ce dracu este un soldat păros?
— O mizerie curioasă. îmi aruncă o rochie. îmbracă-te, haide. Elliot se schimbă în blugi fără slip pe dedesubt şi un tricou. Ştiu
se uită la pachet şi şopteşte furios: – Acum
cobori, nu-i aşa? După ce mi-am stricat viaţa. Zâmbesc în timp ce îmi trec rochia peste umeri şi o trag în jos. alerg Mă duc la baie, îmi netezesc fusta şi mă spăl repede pe faţă. Elliot merge spre u ă i îmi întinde mâna. -Vino.
îngrozit, închid ochii.
„Este în regulă, nu-ţi face griji.
Mă uit în ochii lui şi îl întreb: „Eşti sigur
că nimic nu este în neregulă?”
„Nu, este doar o mizerie. Deschide uşa şi mă conduce afară din cameră. Rudele lui stau în sufragerie.
Christopher, Jameson şi Tristan aruncă toţi zâmbete stupide, de parcă ar fi cel mai bun lucru care li s-a întâmplat vreodată. Părinţii lui sunt pe cealaltă canapea arătând gânditori.
— Mamă, tată, îi întinde Elliot mâna, ea este Kathryn. Kathryn, ei sunt George şi Elizabeth, părinţii mei.
Mama lui forţează un zâmbet şi se ridică de pe canapea.
-încântat de cuno tin ă.
„îmi pare atât de rău”, îi şoptesc în timp ce îi strâng mâna. Să te întâlnesc aşa este cel mai rău dintre coşmaruri. George se ridică şi spune: „Ar fi
putut fi mai rău”. Te-am fi putut găsi deasupra unei piese de mobilier.
Băieţii îşi râd fundurile şi eu mă înroşesc ca o roşie. Nu am fost niciodată mai jenat în toată viaţa mea.
-Este imposibil. Sunt virgin, tată, mormăie Elliot în timp ce îşi sărută mama pe obraz, îmi pare rau mama.
Ea îi zâmbeşte cu drag fiului ei şi îi spune: „Nu- i nimic, dragă”. Scuze pentru întrerupere. Se uită din nou la mine şi spune: „Kathryn?
— Kate, o corectează Elliot.
Inima îmi bate atât de repede încât o simtîn urechi.
— Kathryn, lucrezi pentru noi, nu? mă întreabă George. -Da domnule. – Mă înfior. Să mă omoare cineva.
—Ea este şefa Departamentului de Tehnologia Informaţiei la sediul din Londra. Elliot zâmbeşte mândru. Este un topor la meseria lui.
Elizabeth se uită la mine zâmbind uşor; Observ că mă analizează de sus în jos.
„Cine vrea cafea?” întreabă Tristan ridicându-se. „Eu”, răspund eu prea repede. -Eu te rog.
„Da, şi eu”, spun toţi.
Tristan se uită lajameson şi Christopher înainte de a spune: „Vino, dă-mi o mână de ajutor. Se ridică şi când trec pe lângă masă, Tristan îl loveşte de două ori şi spune: „Ei bine, această piesă de mobilier este bună, da.
Jameson chicoteşte şi, în timp ce trece pe lângă un dulap, îl loveşte şi el de două ori şi spune: „Tare ca piatra.
Intră în bucătărie şi îi auzim bătând de două ori pe blat.
— Şi acesta! ţipă Christopher.
Elliot îi ciupişte podul nasului şi Georgeîi spune zâmbind:
-Nu-i asculta. Proştii se distrează cu prostii. Şi îi urmăreşte în bucătărie.
— Deci, aceasta este fata căreia ai vrut să mi-o prezinţi? întreabă Elizabeth.
„Ea este”, spune Elliot. Ce nervi!
„Nu vă faceţi griji pentru această dimineaţă. M-am vindecat deja de frică. Am crescut patru copii zbuciumaţi, nu uitaţi asta. Scaun. Apreciez că eşti atât de amabil.
— Ce ai de gând să faci azi, Kate? mă întreabă el zâmbind, eu Aş dori să vă invit să mâncaţi.
Elliot se încruntă; Propunerea mamei sale nu l-a încântat. „Nu e nevoie, mamă...
„Nu fi prost, Elliot”, îl întrerupe ea. Când m-ai sunat să-mi spui că vrei să-mi prezinţi o fată, am crezut că este din New York.
Ochii mei se îndreaptă spre Elliot. „Ai anunţat-o prin telefon?”. „Dar acum că ştiu că nu am prea mult timp să o cunosc, O duc la prânz. Se uită la mine şi adaugă: „Dacă vrei, bineînţeles”. Este ultimul lucru pe care vreau să-l fac. „Mi-ar plăcea”, mint.

Machine Translated by Google

Se pare că Elliot a înghiţit o muscă. Elizabeth zâmbeşte şi

spune: „îl pun pe Henderson să te ia la una”.

Scaun. Te rog pământ, pune-mă într-o groapă şi nu mă scuipa niciodată. -Grozav.

Se ridică şi strigă: „George, plecăm.

— Dar încă nu mi-am băut cafeaua!

— Aşteaptă până la micul dejun. „Este evident cine este responsabil în relaţie”. Ştiu

Se întoarce spre mine şi îmi spune: „Ne vedem la una?”

Scaun.

— Şi în seara asta luăm cina la Tristan. Deci o să-mi întâlneşti dragi nepoţi.

îmi forţesc un zâmbet şi dau din cap. Uite, am vrut să trec la următorul nivel, dar aceasta este prea mult rulare.

-Rece. – A vrea să mă înghită o muscă; o musca otravitoare si A trebuit să stau o săptămână în spital.

George iese din bucătărie şi îmi strânge mâna. „Pana diseară.

George şi Elizabeth pleacă şi închid uşa.

— Sunteţi cu toţii morţi! strigă Elliot. de ce naiba ai adus? Ce fel de ambuscadă este asta?

Fraţii lui izbucnesc în râs în bucătărie.

Tristan dă colţul cu două cafele şi spune: „Este cel

mai bun lucru pe care l-am văzut vreodată. îmi dă cafeaua şi îmi spune: „Uite-o”. -Mulţumesc. O

accept cu un zâmbet.

Mă aşez pe marginea canapelei şi îl încerc. Uf, ce tare este, are gust de benzină.

Aceasta este definiţia unei zile de câine.

Jameson ia o înghiţitură din cafea, seîmbucăneşte şi spune:

„Fecioara, e atât de rea!”

Christopher se uită la mine cu un zâmbet sarcastic şi spune: „Dar ce cauţi aici, Kathryn Landon?”

Dacă nici măcar nu poţi să-l vezi.

— Poate că e interesată de mobilier, spune Tristan, întorcându-se spre mine. face cu ochiul obraznic.

Mă înroşesc din nou ca o roşie şi zâmbesc resemnat. Să mă omoare cineva.

„Voi trei puteţi să mergeţi în iad”, îi răstește Elliot. o să am părul gri şi tot. Se ridică şi se duce să-şi privească părul în oglindă.

„Dar doar că faţa ta când mama ţi-a spus: „La mulţi ani!”...” spune Jameson şi toată lumea râde de amintire. încep să vorbească şi Elliot mă priveşte în ochi din celălalt capăt al camerei, zâmbindu-mi cu tandreţe.

îmi place să-l văd aşa cu fraţii lui. Nu sunt deloc ceea ce mi-am imaginat că sunt.

Sunt distractive, fericiţi şi excitaţi de care trebuie să fii atenţi, surprinzător de normal.

Mă uit la ceas: unu fără un sfert. Doamna Miles va fi jos. La dracu.

Sunt atât de nervos încât o să-mi dea ceva. îmi suna telefonul mobil. Este Elliot.

„Bună dimineaţa, domnule Miles”, spun eu zâmbind. -Buna ziua. Sunteţi gata să luaţi prânzul cu mama? -Nu. -Suspin-, ce sa le spun? -Totul şi nimic. -Cum?

— Mama vrea să te aibă singură ca să scoţi informaţii de la tine. -Ce informaţie?

— E foarte bârfă.

— Şi ce să-ţi spun? -Orice. Nu-i spune nimic.

îmi fac ochii mari şi spun: „Dacă îmi pune întrebări?”

— Nu se va opri. Dar nu iti face griji.

— Cum să-i răspund?

— Evaziv.

închid ochii şi spun: „Ce zi proastă”, şoptesc. Elliot chicoteşte.

— Chiar m-ai adus aici să mă prezint mamei tale? -Poate sa.

-De ce?

— Ţi-am spus deja. Nu am vrut să stau o săptămână fără să te văd. Inima mea se repezi.

-Daca ma place?

— Nu contează, îmi place de tine.

Zâmbesc în timp ce îmi trec degetul peste tejghea.

— Asta te ajută puţin? -întrebare. -Da.

— Când ai terminat cu prânzul, vino să mă vezi la birou.

-într-adevăr? -Suspin. Doamne, câtă presiune într-o singură zi. Mi-am petrecut toată dimineaţa încercând să găsesc cadoul perfect. Mai bine ne vedem noaptea.

„Kate, este ziua mea de naştere, îmi dau ochii peste cap şi spun: „Bine.

„Nu bea prea mult”, îmi aminteşte el. Râd.

Machine Translated by Google

-Sunt serios. Nu suportă alcoolul. -Oh. Până și tonul era serios. Bon.
— Și nu-i spune nimic despre noi.
dau din umeri. Ce să-i spun, dacă nici măcar nu-mi explic?
-Bon.
-Da...
„Elliot”, l-am întrerupt. Mă faci mai nervos decât sunt deja, bâlbâiesc eu.

— Scuze. – Expiră.

-Ne vedem în după-amiaza asta? -Bon. La revedere, scumpo.

închid și fug la baie să arunc o ultimă privire. Port o rochie neagră cu mâneci lungi pe care Daniel m-a încurajat să o cumpăr și tocuri înalte de culoare nud, cu un clutch asortat. Mi-am făcut părul și m-am machiat ușor.

Vreau să arate ca și cum sunt confortabil, dar elegant. Nu știu dacă voi face realizat, dar asta este.
Telefonul suna. Fug si, dupa ce apas butonul, spun: „Da?”
„Mașina dumneavoastră a sosit, domnișoară Landon”, spune un bărbat.
— Voi coborî imediat.

Mă uit în oglindă și inspir nervos adânc. Mi-am dus mâna la stomac pentru a-mi calma fluturii din stomac. La ce mă gândeam când am fost de acord cu asta?

Cobor și ies să găsesc o limuzină neagră care așteaptă la bordură. Devin mai nervos ca oricând.
La dracu.
Portarul deschide ușa din spate și spune: „Domnișoară Landon.

Dau din cap și spun: „Mulțumesc.

Mă urc și o văd pe Elizabeth pe bancheta din spate. îmi zâmbește cu căldură și spune: „Bună, Kate.

Este îmbrăcată impecabil în ansamblul ei marca; se pare ca o model. E destul de atractivă.
Este evident că are bani. Daniel s-arînchina la picioarele ei. Cu siguranță designerii îl trag la sorți.
-Buna ziua. Ușa se închide în urma mea. E prea târziu să fugi?

„Am rezervat o masă la restaurantul meu preferat”, spune el zâmbind. —. Sper că îți place.

-Sigur că da. „îmi strâng mâinile în poală atât de strâns că mi se va întrerupe circulația.”

Un sfert de oră mai târziu, ne-am oprit la intrarea unui restaurant în postează în O urmăresc înăuntru.
— Doamnă Miles. Toți chelnerii o întâmpină zâmbind.
Ce bucurie să o văd. -Buna ziua.

„Masa ta este pe aici.

Suntem conduși la masă și chelnerița întreabă: „Vrei ceva de băut?”

— Da, spune Elizabeth zâmbind. Vin, Kathryn?

„Nu, mulțumesc, de obicei nu beau”, mint. O apă minerală pentru mine, vă rog.
-Oh. Un indiciu de zâmbet îi atinge buzele. Voi lua la fel.
Ea se uită în ochii mei și își împletește degetele sub bărbie. „Acum înțeleg de ce Elliot este atât de fascinat de tine. Ești un farmec.
Zâmbesc rușinat și spun: „Oh...
Ne aduc apă minerală, iar Elizabeth turnă câte un pahar pentru fiecare dintre noi.
— Elliot te-a rugat să nu-mi dai detalii? vei vedea
Zâmbesc timid și spun: „Poate.
— E foarte gelos pe intimitatea ta.
-Da. -Scaun-, Știu.
Deschide scrisoarea și

spune: „Din toți copiii mei, Elliot a avut cel mai rău, mă tem. cresc fiind în centrul atenției camerelor.
Mă încruntă ascultând-o.

„Este foarte gelos pe viața sa privată și sunt sigur că există zile în care regretă că este în familia Miles.

-Nu cred că...

„Nu, nu, nu, nu”, mă întrerupe el. Fără scuze. Știu de unde vine.

-De unde?- oaptă.

„Elliot este un visător”, continuă el. Trăiește într-o lume în care trebuie cu picioarele pe pământ, dar, în adâncul sufletului, este un romantic.

Zâmbesc. Am ajuns la aceeași concluzie după ce am vorbit cu Ed.

-Da, știu.

„Când m-a sunat săptămâna trecută să-mi spună că aduce o fată la cina lui de naștere, am știut că este cineva special pentru el.
-De ce e așa?
— Dragă, îmi ia mâna peste masă, ești prima femeie pe care am adus-o acasă.
Fața mi se schimbă când mă uit la ea.
„Omul ăsta mă încurcă foarte mult”, șoptesc eu.

El schițează un zâmbet cunoscător și

spune: —Nu dispera. Bea apă și adaugă: „Când Elliot vorbește serios cu o femeie, nu este nimic altceva pentru el”.

îmi plec capul. Știu că Elliot mi-a spus să nu-i spun nimic, dar dacă există o femeie care îl cunoaște mai bine decât oricine, aceea este mama lui.

— E încă devreme pentru asta. Nici măcar nu vrea ca oamenii să știe că ne-am întâlnit.

Machine Translated by Google

„Nu este vorba despre tine”, răspunde Elizabeth. Elliot nu suportă presa sau cum invadează intimitatea oamenilor. Când a fost supranumit Casanova Miles, s-a distrat groaznic. Elliot crede că în momentul în care revistele de bârfă apucă ceva, acesta pierde ceea ce îl face special şi nu-ţi mai aparţine.

Îmiîncreţ fruntea.

„Aţi asistat la confruntările lui Jameson cu mass-media şi Cum ţi-au afectat viaţa privată? ascult cu atentie. Nu mă aşteptam ca conversaţia noastră să ia această întorsătură.

„Elliot nu vrea asta pentru el sau pentru partenerul său”. în felul lui, el te protejează.

—Cine şi-ar fi imaginat că o familie care este dedicată comunicarea ar urî atât de mult presa? - Spune.

„Este ironic”, spune Elizabeth zâmbind. Christopher mi-a spus povestea ta. A existat cu adevărat o perioadă în care nu v-aţi putea suporta sau să vă înţelegeţi?

-Adevărul este că dacă.

Se uită la mine zâmbind şi spune: „Şi asta?”

La dracu.

Mă uit la ea neştiind ce să spun.

îmi aminteşte cum e să ai o mamă care încearcă să te scoată afară informaţie. E un sentiment frumos. Familie.

Mă ia din nou de mână şi spune: „Apreciez onestitatea mai presus de orice altceva, Kate.

Gazdă. Hai că îmi spune: „Dacă mă minţi, te omor”. O, mamă. Mă pregătesc să descarc. Pierdut de râu.

—Mi s-a părut egocentrist, un proxeneţ şi un afemeiat.

Ea chicoteşte, surprinsă.

„Elliot este tot asta, da.

si eu zâmbesc.

— Dar sub toate acestea se află un Elliot amabil, grijuliu şi generos şi nu mulţi oameni ajung să vadă acea parte a lui.

Ochii mi se umezesc. Ai absoluta dreptate.

-Ştiu. Beu apă şi şoptesc: „Nu vă supăraţi de ceea ce am să spun, doamnă Miles, dar mi-aş dori ca Elliot să fie instalator”.

-De ce?

—Pentru că aşa am veni din aceeaşi lume şi nu ar fi trebuit împărtăşeşte-l. Şi putea fi oricine vrea.

îşi atinge bărbia în timp ce mă priveşte.

La naiba, n-ar fi trebuit să spun asta. Am trecut linia, îmi pare rău, nu ar fi trebuit...

— E în regulă, dragă, mă întrerupe el. Pot să-ţi pun o întrebare, Kate? Scaun.

— Ce nu îţi place la Elliot? „Ei bine...” fac o pauză.

La naiba, Elliot mi-a spus să nu intru în detalii şi iată că am o conversaţie profundă şi vitală cu mama lui. Am căzut în capcană. Voi fi prost!

„Hm...” mă opresc din nou. -Fii sincer. Ce nu-ţi place la el?

„Aroganţa lui, banii, geniul lui...” Mă opresc pentru a mă exprima. Ceea ce este ermetic, rece, rezervat, poate deveni rău...

— Ce îţi place la el? M-a tăiat. Mă gândesc o clipă la asta şi spun: – Că totul e inimă.

Ea se uită în ochii mei şi, după un timp, zâmbeşte dulce. „Mi-a plăcut să te cunosc, Kathryn”, şopteşte el.

„îmi pare rău pentru această dimineaţă”, şoptesc. Nu vă puteţi imagina cât de îngrozit sunt că ne-am întâlnit aşa.

„Uh, nu-ţi face griji. -Serie-, îl cunosc pe fiul meu, nu sunt niciunul naivă şi ştiu că nu este un înger şi că şi-a câştigat porecla de mână.

Ea pare fericită. Nu sunt sigur, dar cred că răspunsurile mele v-au mulţumit.

„Abia aştept să te întâlneşti cu Emily şi Claire în seara asta. îmi pun mâna pe burtă şi spun: „Ce nervi”.

-Nu fi nervos. Şi, zâmbind, adaugă: „Te aşteptam”.

Ajung la ultimul etaj al sediului Miles Media. Uşile liftului se deschid şi ies într-un spaţiu imens, ostentativ.

Este o cameră albă dominată de lux, cu pereţi de sticlă lângă Cum arată New York City?

— Kathryn? Recepţionera zâmbeşte şi se ridică. -Da, eu sunt.

Ea îmi strânge mâna şi spune:

Machine Translated by Google

„Sunt Sammia. Se întoarce către tovarăşul său şi spune: „Şi asta este Lindsey de la Resurse Umane.

-Buna ziua. Zâmbesc în timp ce le strâng mâinile. Doamne, ce stânjenitor, la elliot ai uitat să menționezi că angajații de aici erau niște babe.

— Elliot te aşteaptă. Biroul lui este ultima uşă din partea dreaptă.

-Mulţumesc. Merg pe hol cu podeaua de marmură albă şi bat la ultima u ă din partea dreaptă.
„Hai înainte”, ordonă el cu torentul său de voce.
Deschid uşa cu ezitare şi el îşi ridică bărbia sfidător.
„Domnişoară Landon”, mă răstește el. Ai deja raportul pe care ti l-am comandat?
îmi ascund buzele ca să nu zâmbesc. Ce bine te prefaci. -Da domnule.

— Intră, urlă el. Intru si inchid usa.

— Pune zăvorul. – Se ridică. Mă încrunți și încui zăvorul.

„M-am hotărât deja ce vreau de ziua mea, domnişoară Landon”, spune el în timp ce se plimbă în jurul mesei. Aştept acest cadou de şapte ani. A sosit timpul să mi-l dai.

îmi înghit nodul din gât. Despre ce vorbeşti?

El loveşte masa de două ori şi eu fac ochii mari ca răspuns.

O, mamă, o piesă de mobilier robustă.

Ochii lui întunecaţi sclipesc de dorinţă în timp ce curăţa masa. „Elliot”, şoptesc eu.
Dar îl am deja. Mă trântește de uşă şi mă sărută frenetic.
— Elliot.
Mă muşcă de gât în timp ce îmi trage rochia şi îmi trage în jos chiloţii.
— Că ne pot auzi, îi şoptesc.
— Nu v-am dat voie să vorbiţi, domnişoară Landon, mârâie el încet.

El trasează cercuri pe părţile mele fără să-şi ia ochii de la mine. am pus o degetul şi mă lupt să-mi ţin ochii deschişi.

„Elliot”, scâncesc eu în timp ce altul mă prezintă.

Mă priveşte drept în ochi în timp ce îmi întinde pe ai mei; îşi smuciază degetele înăuntru şi afară în timp ce mă prinde de perete.

„Desfă-ţi picioarele, Landon”, mormăi el.

Mă face la limită. Zâmbeşte când îşi dă seama de asta şi mă muşcă de ureche.
„Vreau ca acesta să fie umed şi umflat.
El adaugă un alt deget şi îmi sprijin capul de perete.

Mă masturbez cu nerăbdare. Sunt atât de ud încât îi poţi auzi degetele înăuntru şi afară prin tot biroul.

— Şi dacă intră cineva? -se văita.

— Păi, pune-te la coadă. Mă apucă de păr şi îmi trage faţa aproape de a lui. O să te întinzi pe masa mea şi o să-mi deschizi scumpa ta păsărică. Mă smulge tare de păr; atât de mult încât aproape că doare. O să-l înfig în tine şi apoi o să îngenunchezi şi o să mă sugi.

Mă ia de cap cu ambele mâini şi mă întreabă pe un ton autoritar: „Mă înţelegi?”

Dau din cap, mai încântat ca niciodată.

Mă întinde pe masa lui, îmi ridică rochia şi îşi desface fermoarul, nu Există o urmă a iubitului sensibil cu care m-am bătut în ultima vreme.

Elliot Miles a revenit la stil.

La naiba, cât de dor mi-a fost de el.

îmi apucă părul cu o mână şi mi-l împinge brusc.

Mă stăpâneşte cu atâta fervoare încât îmi întinde muşchii şi mă arde.
ca niciodată înainte.
Maxilarul meu cade, turtit de masă, în timp ce încerc să-l iau înăuntru.

Suntem piele pe piele.

Se sprijină pe umerii mei ca să mă încarce cu mai multă forţă; ciocnirea trupurilor noastre răsună peste tot.
Ne vor auzi.

Geme şi, judecând după cât de guturale sunt gemetele lui, ştiu că e pe cale să vină.

O scoate şi, într-o clipită, mă ridică şi mă pune în genunchi. Mi-l împinge pe gât şi, în timp ce mă apucă de păr cu ambele mâini, ejaază instantaneu.

Aproape că m-am înecat cât de mare este.

Se uită în ochii mei (ai lui sunt întunecaţi) în timp ce o introduce încet în mine, golindu- se complet în gura mea.

Pieptul lui se ridică şi coboară cu fiecare respiraţie obositoare. Nu mă mai apucă atât de tare de păr.

îmi lins buzele şi spun: „La mulţi ani, domnule.

Un indiciu de zâmbet apare pe buzele lui când îşi dă seama că suntem nemişcaţi jucând un rol. îşi ridică musca şi spune: „Ridică-te, domnişoară Landon.

Mă ridic şi el îmi trage rochia în jos, o îndreaptă şi îmi pieptănează părul cu degetele.

îmi lins din nou buzele. Cum mă face să simt că m-a făcut să vin la la birou să-i facă o muie.

Machine Translated by Google

— Asta e tot, domnule? – oaptă.
îşi fixează ochii întunecaţi asupra ai mei şi spune: „Deocamdată”.
Se plimbă în jurul mesei, se aşează pe scaun şi se lasă pe spate. Aroganţa personificată.
— O să... continui să lucrez, domnule Miles. Dă din cap şi ridică stiloul.
îmi iau geanta şi mă îndrept spre u ă. „Domnişoară Landon.
Mă întorc către el şi îi spun: „Da, domnule?”
-Buna treaba. Ridică bărbia cât poate şi adaugă: „Tu eşti. Excelent la scrierea de rapoarte.
Zâmbesc. Va fi nenorocit.
— Fac tot posibilul, domnule.
Ies afară, traversez coridorul şi, când ajung la recepţie, îmi iau rămas bun de la
secretarele lui cu gustul şefului său în gură.
Maşina se opreşte în faţa unei case gigantice şi mă uit pe fereastră. Elliot îmi strânge mâna, care
se sprijină în poală, şi spune:
-Gata?
îmi forţesc un zâmbet şi
spun: „După ziua pe care am avut-o astăzi, cine ştie.
— Ţi-am spus că îmi iubesc cadoul? şopteşte în timp ce mă sărută.
- De un milion de ori.
Zilele trecute dimineaţa i-am făcut o poza langa lac. Iese cu spatele la el, este îmbrăcat în
costum şi contemplă moşia lui fermecătoare. Picioarele se înghesuie la picioarele lui, iar ceaţa
ascunde dealurile. Este o fotografie frumoasă, aşa că am înrămat-o pentru tine.
Ce-i dai unui om care are totul? Acum stiu.
Suflet.
îl iubeşte pentru că are suflet. înseamnă ceva pentru el, la fel cum înseamnă ceva pentru mine.
A fi la New York cu familia lui mi-a dat o mai bună înţelegere a acestui om inconstant. Nu sunt
singurul căruia îi este greu să aibă de-a face cu el; costă pe toată lumea.
Şi nu vă puteţi imagina cât de uşurat este să ştiţi asta.
Nu am fost eu, nu am fost niciodată... Era el.
Am parcat si ne-am îndreptat către intrare. Elliot bate la u ă î eu îmi în respira ia.
Tristan a deschis-o şi a spus:
„Bună! Zâmbeşte şi se uită de la unul la altul. Mă sărută pe obraz şi adaugă: „Intră”.
Elliot mă ţine de mână şi intrăm într-o cameră uriaşă care este plină de activitate.
„Ea este Emily”, îmi spune Tristan, „soţia lui Jameson. Şi acesta este fiul lui, James.
-Buna ziua. – Băiatul va avea vreo trei ani. Are părul închis la culoare şi ochi albaştri ca tatăl său.
„Bună”, îmi spune Emily zâmbind. Mă sărută pe obraz. încântat de cuno tin ă. „Judecând după
mărimea burtei ei, va veni în curând”. Şi undeva este Imogen. -Zâmbet-, are douăzeci şi trei luni.
„Doamne, nu te plictiseşti.
„De parcă a avea de-a face cu Jim nu ar fi suficient”, spune Tristan cu a zâmbet-. Şi aceasta este
soţia mea, Claire.
„Bună”, spune Claire zâmbind. Nu este deloc cum mi-am imaginat-o. Aceasta este o frumuseţe
naturală cu părul întunecat.
Tristan ia copilul îmbrăcat în roz de la Claire şi spune: „Ea este Poppy şi
avem o altă fiică de doi ani care va fi prin preajmă. Numele ei este Summer.
O grămadă de copii aleargă şi ţipă prin toată casa.
— Iată-l, spune Tristan. Cea mai scandaloasă fetiţă pe care ai avut-o vreodată cunoscut în viaţa
ta.
Râd.
-Buna ziua.
-Baieti! -strigă-. Vino aici.
Mă uit peste şi văd doi adolescenţi şi un băiat apropiindu-se.
„Aceştia sunt fiii mei: Fletcher, Harrison şi Patrick.
-Buna ziua. îmi strâng uşor mâna. Ce mai faci? „Alăturaţi-vă petrecerii”, mă
încurajează Tristan zâmbind în timp ce el întinde mâna.
Mă uit în spatele camerei şi văd pe toţi vorbind şi râzând complet relaxat. Oft, u urat.
Poate că asta nu este atât de rău.
Dacă paradisul ar fi o săptămână, asta ar fi.
îmi sprijin capul pe pieptul lui Elliot în timp ce urcăm cu liftul până la casa lui. El îşi înfăşoară
braţul uriaş în jurul meu, făcându-mă să mă simt în siguranţă şi în siguranţă.
Am dansat, am râs, am făcut dragoste şi ne-am tras.
Am petrecut timp cu familia lui minunată şi spunem că Elliot a curtat peste tot New York-ul ar fi
subestimarea anului.
în câteva zile ne întoarcem la Londra. Nu m-am gândit niciodată că voi spune asta, dar nu vreau.

Machine Translated by Google

Vreau să stau aici, unde Elliot şi cu mine ne bucurăm de intimitate, el El are fraţii lui, eu am soţiile lui şi nu trebuie să ne ascundem.

La Londra ne avem doar unul pe altul, dar aici... avem o familie. Şi ştiu că nu este al meu, dar este al lor şi m-au primit cu braţele deschise.

Ajungem la el acasă şi Elliot mă conduce de mână în bucătărie, deschide congelatorul şi scoate o găleată de argint cu gheaţă.
-Şi asta? -întreb.
Scoate două conuri şi îmi oferă unul. Sunt copleşit de emoţie când văd îngheţata în mâna lui.
— M-am gândit că am putea toast cu New York.

Mă uit la el cu ochii umezi.

Ştiu că dacă nu l-aş fi iubit deja...
Mi-ar plăcea acum.

El o desface pe a mea şi mi-o dă. Îl accept şi aştept ca el să-l desfacă pe a lui. Ma duce pe terasa si ne aşezam pe canapea.
Ridică cornetul şi spune: „La
New York”.
Zâmbesc şi îmi ciocnesc îngheţata de a lui.
„Pentru New York.
Mă sărută tandru şi linge îngheţata. îmi vine să plâng doar privind.
Cât de atent este.
„Nu-ţi face griji”, spune el degajat în timp ce linge îngheţata. Apoi du-te.
Am izbucnit în râs şi am spus:
„Prost.

Elliot

Mă răsturn în pat. Kate doarme lângă mine. E târziu.

Primesc un mesaj pe mobil, mă încruntă. Cine va fi? O ridic şi citesc mesajul: e de la detectivul privat pe care l-am angajat.

L-am găsit.
Cum?
Mă repez în picioare şi cobor în birou, închid uşa şi îl strig.
-Buna ziua.
— Am găsit-o.
-Unde este?
— La Nisa.

Zâmbesc de la ureche la ureche şi întreb: „Mai ai picturile?”
— N-o să- i vină să crezi ce am de gând să- i spun.

-Ce?

— Nu are nici măcar nouăzeci de ani. -Cum?

„Are douăzeci şi nouă de ani şi e o figuroasă”. Mă încrunţi şi spun: „Ce vrei să spui?” Iti trimit o poza.

Deschid computerul şi aştept. Când citesc e-mailul, inima mi se scufundă.

O blondă cu ruj roşu. Bella uite unde te uiti.

O femeie pe care o cunosc deja şi de care mă simt atrasă. Ştiu cine este, am văzut-o la licitaţii şi am urmărit-o după ea cu certitudinea că era sortit s-o cunosc. Că era ceva acolo. Dansatorul.

Panica mă pune stăpânire.

„Am aranjat să o întâlnim săptămâna viitoare la Paris”, mă informează detectivul. Ştiu că cauţi de mult
aceasta femeie. Nici nu-mi pot imagina cât de entuziasmat trebuie să te simţi acum.
„Da”, răspund eu în timp ce totul se învârte în jurul meu.
Nu, de ce acum?

— îţi trimit detaliile mâine, -în acord.

— Odihneşte-te bine, domnule.

închid şi mă întorc în dormitor năucit. Inima mea merge la o mie. Să fie acesta semnul pe care îl aştepta?

Mă întind lângă Kate şi, în timp ce o îmbrăţişez, tristeţea mă cuprinde.

— Eh, murmură el în somn. O imbratisez mai tare.

„Te iubesc”, şopteşte el. închid ochii cu regret. La dracu.

Respir lung în timp ce mă uit la meci la televizor. Mă aflu într-un bar, pe o bancă înaltă, lângă spate, aşteptându-mi fraţii. Sunt foarte copleşit şi trebuie să mă desprind de ei.

Ei intră cu tot calmul din lume, adânci în conversaţie, şi vin la mine. Jameson merge direct la bar.

— Dar uite cine e aici! Tristan mă bate pe spate de trei ori şi se aşează lângă mine. Ce este atât de important încât ne-ai făcut să venim la un bar la – se uită la ceas – zece până la douăsprezece dimineaţa?

îmi dau ochii peste cap şi spun: „Totul.
Christopher, stând vizavi, se încruntă şi spune: „Ce sa întâmplat?”

— Destinul ăsta mă încurcă, dar ei bine, asta se întâmplă.

Tristan ridică o sprânceană şi

întreabă: „Dar cu vaselină sau fără?”

Christopher chicoteşte, stinge telefonul mobil şi îl lasă pe masă. masa.
— Taci, haide, am scapat eu. Ca întotdeauna faci glume cu viaţa mea.
„Este atât de distractiv”, răspunde el sec. iar tu esti un clovn.

Machine Translated by Google

Jameson vine cu berile, le pune pe masă, se așează și se uită la mine.

-Ce se întâmplă?

„Viața mea este o mizerie”, exclam eu batjocoritor.

Își dă ochii peste cap și spune: „Ce

exagerat.

-Ce s-a întâmplat? intervine Christopher.

„Ia să vedem, sunt fericit.

Toți dau din cap.

„Și știi că sunt obsedat de Harriet Boucher și că acum șase luni am angajat un detectiv privat să o caute.

„Uh-huh”, spun toți.

— După cum știți și că văd o blondă frumoasă de ani de zile la licitațiile picturilor ei și că nu am mai reușit să o găsesc după aceea. Și că simt o legătură cu ea, de parcă aș fi cunoscut-o deja.

-Dansatorul?întreabă Tristan.

-Aceeași. – Iau un pahar de bere. Asta le aduce istoria.

Se simt confortabil să mă asculte bine.

— Detectivul privat mi-a scris aseară și mi-a spus că a găsit-o pe Harriet.

„E grozav”, exclamă Christopher zâmbind.

„Harriet este dansatorul. Fața i se schimbă. Și teoretic o voi face ne întâlnim cu ea în Franța săptămâna viitoare.

Jameson se scufundă pe scaun și spune:

„Uau, ce dracu'.

„Și aseară, Kate mi-a spus că mă iubește.

Toată lumea clipește de parcă nu le venea să creadă.

— în tot acest timp așteptând un semn din univers care să confirme că sunt destinat să o cunosc; obsedat de o femeie și caut tablourile altei femei, și mă duc și descopăr că sunt aceeași persoană în noaptea actualei mele iubite... da, asta am spus... – Fac ghilimele cu degetele— iubita, mărturisește că ea ma iubește.

Chipurile lor sunt o poezie.

— Și cred că și eu o iubesc pe Kate. Mai degrabă, mă amendez, știu că sunt îndrăgostit de Kate.

„La naiba...” Jameson face o mutră.

Ochii lui Tristan se fac mari și Christopherîși umflă obrajii.

Mă uit la ei așteptând reacția lor.

— N-ai spus nimic sau ce?

Jameson își îmburcă buzele și spune: „Ești nenorocit.

Tristan și Christopher dă din cap în acord.

— Și ce te-ai gândit despre asta? mă întreabă Tristan.

— N-am dormit nici măcar cu ochiul. Am stat treaz toată noaptea imaginându-mi situații ipotetice.

— Ca care?

— Și dacă Harriet este femeia cu care ar trebui să fie? Din prima dată când am văzut unul dintre tablourile lui, am știut că este special. Am adorat-o în secret pe balerina și am aflat că sunt aceeași persoană este...” Mă opresc pentru a mă exprima „revoltător.

Cei trei mă ascultă cu atenție.

„Și apoi este Kathryn. Am stat toată ziua pe gâtul celuilalt și nimic nu m-a atras. Până când într-o zi s-a aprins becul și m-am gândit doar la ea. în mizerie, beau și adaug: „Kate este...” mă opresc, „frumoasă, punct.”

Jameson se încruntă și spune: „Nu te-

am văzut atât de fericit de mulți ani”.

-Asta e corect. Ne-am culcat împreună aproape în fiecare noapte de când am început să ne întâlnim.

-În fiecare noapte?întreabă Christopher, încruntat. Aproape în fiecare noapte? într-adevăr?

— Da, nu vreau să mă despart de ea nici măcar o noapte.

Tristan își sprijină cotul pe masă și își duce mâna la frunte.

„Esti nenorocit, dar bine.

-Așadar? Ceea ce ai de gând să faci? mă întreabă Jameson. Ce opțiuni ai în vedere?

—Rămân cu Kate și îmi petrec viața cu resentimentele și cu îndoiala: „Ce s-ar fi întâmplat dacă...?”.

Cei trei fac o față.

Machine Translated by Google

— Sau o întâlnesc pe Harriet, îi dau o şansă şi o părăsesc pe Kate.

— Ai putea să o părăseşti pe Kate? mă întreabă Christopher.

-Nu stiu. Oft trist. Ştiu că dacă o părăsesc pe Kate, voi fi cel mai mare nenorocit de vreodată.

Ei nu spun nimic şi ascultă.

„Nu am prefăcut asta. M-am arătat aşa cum sunt şi nu am ţinut nimic pentru mine.
Cei trei fac din nou o faţă.

„De aceea nu o să mă îndrăgostesc niciodată", se răsteşte Christopher. Nu am cum să-mi pun mingile pe o farfurie pentru o femeie.

Tristan îşi dă ochii peste cap şi spune: „Cu

acest mod de a gândi, nu sunt surprins că nu ai o iubită". Când iubeşti pe cineva, îi dăruieşti inima ta, nu mingile, bucată de măgar.

Christopher ia un pahar din berea lui si spune: „Ei

bine, soţia mea o sa-mi ia mingile... în gat."

Chicotim în timp ce bem şi rămânem tăcuţi.

— Şi acum asta? mă întreabă Jay.

„Simt că destinul meu este să o cunosc pe Harriet. Ştiu că nu crezi în destin, dar eu cred. Nu m-am îndoit niciodată.

„Uite, nu am crezut în soartă. întotdeauna am crezut că într-o zi voi întâlni o tânără frumoasă şi totul va merge bine", spune Tristan.
ascult cu atentie.

—Dar apoi am cunoscut-o pe Claire şi toate planurile mi-au fost rupte. Copiii ei nu m-au cumpărat şi a trebuit să mă lupt cu dinţi şi unghii pentru a o câştiga. Niciodată într-un milion de ani nu mi-aş fi imaginat că viaţa mea va fi aşa cum este acum. Dar cred că acesta este locul meu. Claire şi copiii erau pentru mine; cea mai importantă parte a destinului meu era deja scrisă. Erau familia mea cu mult înainte să-i cunosc; poate că erau menite să fie ale mele chiarînainte de a se naşte. Mai confuz decât înainte, expir şi mă întorc către Jay.

„Dar tu?"

„Ei bine", ridică el din umeri, „am crezut că Claudia este iubirea vieţii mele". El bea şi adaugă: „Dar se dovedeşte că doar mă blocam".

până când a apărut Emily. Nici eu nu credeam că voi ajunge cu o fată ca asta, crede- mă.

— L-ai schimba?
„Pentru nimic în lume.

Mă întorc către Christopher, care îşi ridică mâinile în semn de capitulare şi spune: „Nu te uita la mine. O voi întâlni pe soţia mea incognito. Nu vreau celebrităţi.

-Cum? am întrebat noi ceilalţi, încruntţiţi.

„într-una din aceste zile voi lua un an sabatic", anunţă Christopher.

-Despre ce vorbeşti? întreabă Jameson.

„îmi voi preda cârdurile de credit, îmi voi da demisia şi îmi voi lăsa barbă", continuă el. Voi merge în rucsac timp de douăsprezece luni. Parcă aş fi renăscut sau aşa ceva. Mă voi întoarce cu o fată care mă iubeşte pentru persoana care sunt.
Am izbucnit în râs.

-Tu? spun eu batjocoritor. Este cel mai amuzant lucru pe care l-am auzit vreodată în viaţa mea. Eşti într-o staţiune pentru rucsac?

Am râs cu poftă imaginându-l înconjurat de animale sălbatice şi Purici. Christopher este obişnuit cu luxul, nu s-ar putea descurca fără el.

Jameson se întoarce spre mine şi îmi

spune: „Ce ai de gând să faci?"

—Ştiu că nu mi-aş putea petrece viaţa cu resentimentele şi cu îndoiala: «Ce s-ar fi întâmplat dacă...?». -Suspin.

— Deci te duci la Paris? întreabă Christopher încruntat. Asa de uşor?

Tac, nu stiu ce sa spun.

„Dacă te încurci cu Kate, eşti un idiot", mă răsteşte el. că te place Este uimitor, dar faptul că te iubeşte este o minune.

Se uită în ochii ei.
„Ceea ce te leagă de ea este special, aşa că ia-l cu ambele mâini şi nu-ţi da drumul".

— Sunt de acord, spune Tristan.

„Ei bine, cred că trebuie să mergi la Paris", spunejameson, oftând. Trebuie să scapi de ghimpe odată pentru totdeauna. Chiar îţi vei petrece restul vieţii întrebându- te: „Ce s-ar fi întâmplat dacă...?"? Este corect pentru Kate să intri într-o relaţie având în vedere asta?

Simt o senzaţie de strângere în piept când mă uit la fraţii mei. Nu există unul opţiune bună şi una proastă.

Machine Translated by Google

Sunt înnebunit indiferent ce fac.Capitolul 22

Kate

Maşina opreşte spre pistă şi mă uit la Elliot, care Se uită pe fereastră gânditor. Departe de aici.

în ultimele zile a fost foarte tăcut. îmi imaginez că pentru el trebuie fi greu să-ţi spui la revedere familiei tale.

Şoferul ne scoate bagajele din portbagaj şi le pune în avion.

-Gata? şoptește Elliot monoton.

Dau din cap cu un zâmbet.

-Cred. încep să-l sărut, dar el abia mă sărută pe buze şi deschide uşa.

-Ne aşteaptă.

Oh expir. De când îţi pasă să-i faci pe oameni să aştepte? O voi lua pentru că nu are chef de săruturi.

Mă ia de mână să cobor din maşină şi ne urcăm în avion. Luăm Dau din cap şi mă uit gânditor pe fereastră.

„O să profit de zbor pentru a vedea unul dintre filmele mele preferate", anunţ zâmbind.

-Care? -întrebare.

— Marele showman.

Zâmbește de parcă ar fi amuzat de răspunsul meu şi mă privește în timp ce se îndepărtează, se sprijină pe tetieră.

Şi de ce este filmul tău preferat? el intreaba.

-Nu ştiu. Ridic din umeri cu un zâmbet. Este vorba despre visători care îşi fac visele să devină realitate.

Pare că s-ar încrunta, dar o acoperă repede şi spune: „Arata ca o durere în fund".

— Ce-i, o să vezi.

— Când decolăm, mă duc la masă, am de lucru. -Oh.

Mă ia de mână în timp ce avionul se pregătește să decoleze.

— Va trebui să o vezi singură.

îi duc mâna la buze şi o sărut pe dos.

— într-o zi te voi lega ca să o vezi. El chicotește şi îmi spune: „Nu dacă te leg mai întâi".

îmi sprijin capul pe umărul lui şi îi spun: „Eli.

-Da, frumos?

„îţi mulţumesc că m-ai adus aici pentru a mă prezenta familiei tale; sunt mai mulţi minunat decât mi-aş fi putut imagina vreodată. Elliot dă din cap şi

spune: „Da, sunt, da. Se cufundă din nou în gânduri pentru o clipă şi adaugă: „Dar dacă aud vreodată pe cineva bătând de două ori într-o piesă de mobilier, îl voi sugruma". Râd.

— încă nu-mi vine să cred că am cunoscut-o pe mama ta aşa. „S-au întâmplat multe lucruri uimitoare săptămâna aceasta. – Brusc

devine serios şi privește drept înainte.

Avionul îşi ia zborul şi mă uit pe fereastră zâmbind. Abia aştept să-i scriu lui Ed să-i povestesc despre săptămână.

El a primit 10% din informaţiile sale de la Elliot şi 90% din impresii de la Ed.

Deşi trebuie să recunosc că aceste ultime două săptămâni cu Elliot Au fost visători. Nu aş putea fi un amant mai iubitor şi mai tandru.

Şi distracţie pe deasupra.

— Mă întreb ce mai fac fetele, spun eu.

Zâmbește de la ureche la ureche, prima dată în toată ziua, şi spune: „Sper că urmăresc lacul aşa cum am comandat".

Inima mi se înmoaie.

— Ce-i cu faţa aia? mă întreabă ridicând o sprânceană. în ce crezi cand te uiti asa la mine?

îmi plec capul şi zâmbesc timid.

„Este mai mult un sentiment decât o privire".

Se uită la mine fără să spună nimic.

„Dacă eşti fericit, şi eu sunt", şoptesc eu. Dacă zâmbeşti, dacă zâmbeşti adevărat, îmi atinge sufletul.

Elliot îşi încruntă sprâncenele, îşi aplecă capul şi se uită în jos la picioarele lui.

O sărut pe umăr şi îi şoptesc: „Eşti foarte

special pentru mine, Elliot. O ştii, nu-i aşa?

Inspiră puternic şi se aplecă înainte.

-Trebuie sa muncesc.

Se ridică, îşi scoate servieta din compartimentul de deasupra capului şi se deplasează la masă, la câteva rânduri în spatele nostru.

Mă aplec peste scaun şi spun: „Ultimul apel

Machine Translated by Google

pentru a-l vedea pe The Greatest Showman!” îmi bat genele convinge-l.
„O să nu fie”, spune el fără emoţie în voce.
Râd, îmi pun căştile şi dau clic pe ecran. Don rollazo s-a întors.
Avionul se opreşte pe pistă şi mă încruntă: Elliot continuă să lucreze la masa lui. Nu s-a apropiat pe tot drumul. Da, avea o slujbă, dar... nu este ca el.
Stă lângă mine şi deschide compartimentul de deasupra capului. „Cum a fost filmul?” -întrebare.
„Ei bine, foarte tare”, răspund eu zâmbind. Ai terminat încă treaba?
„Nu, nu încă. Pare stresat. -Vrei să te ajut?
-Nu. El îmi întinde mâna şi îmi spune: „Vino.
El mulţumeşte echipajului şi coborâm. Andrew şi Bentley-ul ne aşteaptă.
„Bună, Kate”, îmi spune el zâmbind în timp ce ne împachetează lucrurile, în portbagaj. Sper că v-aţi simţit bine săptămâna aceasta.
„Hei, Andrew”, spun eu entuziasmată. Ne-am distrat minunat. Elliot urcă în maşină şi trânteşte uşa. „Andrew, lasă-l pe Kate acasă.
Andrew aruncă o privire spre Elliot în oglinda retrovizoare şi
spune: „Imediat, domnule.
M-am ciufulit la Elliot.
„Am o slujbă, prinţesă”, şopteşte el.
-Eu nu mă supăr.
îmi duce mâna la buze şi îmi sărută vârful degetelor.
„Nu te voi lăsa să stai acolo fără să faci nimic în timp ce eu lucrez. Du-te să-ţi vezi prietenii.
Mă uit la el din punct în punct: ceva nu este în regulă. -Ce s-a întâmplat? – oaptă.

Se uită la mine şi îşi strânge buzele ca şi cum şi-ar fi oprit dorinţa de a vorbi. Sufletul meu cade

în picioare.
Dacă ştiu ceva despre Elliot Miles, este că nu poate minţi, că nu ştiam să-mi răspunzi îmi confirmă temerile.
Ceva nu eîn regulă cu el.
Dar ce?
Elliot se uită la peisaj şi, cu cotul pe fereastră, priveşte cum trece viaţa. Mă ia tare de mână, dar nu e cu mine, e departe de aici.
Dar nu ştiu unde.
Ajuns la mine acasă, Elliot coboară din maşină şi scoate valiza din portbagaj. Nu vreau sa fiu aici;
Vreau să fiu în Encantada şi să-mi văd fetele şi capra Gretel.
— Îţi iau valiza şi... – îmi spune el.
— O voi lua, l-am întrerupt.
Se uită la mine şi nu ştiu de ce, dar am senzaţia că este copleşit.
-La revedere draga. „El mă sărută blând. Vreau ca sărutul să dureze mai mult, dar el se retrage şi spune: „Ne vedem mâine.
Dau din cap şi înainte să pot răspunde, se urcă în maşină şi închide uşa.
Travers strada cu valiza şi maşina pleacă, mă încruntă în timp ce Văd cum se pierde la orizont.
Ce a venit?
Urc treptele cu valiza şi deschid uşa. -Buna ziua! – ipăt-. M-am întors! Tăcere.
Umerii mi se scufundă.
„Bine, nu e nimeni acasă.
Expiră şi mă târăsc în valiză.
Ei bine, cred că nu va strica să mă răsfăţ puţin.
Nu am mai făcut-o de mult.
Voi aplica un tratament de par, voi face o masca de fata si Voi comanda mâncare acasă.
Zâmbesc când văd camera mea mică.
O noapte fără Elliot Miles nu mă va ucide.
*
E târziu şi stau întins în pat în întuneric.
Mai devreme, când am ajuns acasă, i-am scris lui Ed, darîncă nu mi-a răspuns.
Nici Elliot nu a sunat să-mi ureze noapte bună. nu proprie al. De obicei este foarte atent. Ce ciudat.
Ai avut planuri? Ai plecat undeva?
Sunt angoasă, de parcă mi-ar fi mirosit ceva şi nu ştiu de ce. Să vedem, am fost un pic evaziv azi, dar nu atât de mult încât să-mi fac griji aşa.
Instinctul meu îmi spune ceva?
Primesc o notificare. Zâmbesc. Sunt Ed. Sar şi aprind lampa de pe noptieră.
Bună, Rosita:
îmi pare rău că nu ţi-am scris zilele acestea. M-am dus să-mi văd familia.
Ce mai faci?

Machine Translated by Google

Zâmbesc şi răspund.
Nimic nu se intampla. Mi-ai lipsit.
Povesteşte-mi despre călătorie.
Răspunsul lui este imediat.
A fost o trecere. Kate m-a însoţit şi mi-a cunoscut familia. Ar fi trebuit să ştiu că e prea bine ca să reziste.
mă încruntă. Cum?
De? Ce s-a întâmplat?
Aseară am primit un e-mail. Am găsit în sfârşit pictorul pe care îl căutam.
Zâmbesc. O, mamă, cine a găsit-o. Ce palpitant.

Cat de cool! Cool nimic.

Nu este o femeie bătrână, ceea ce credeam eu, ci o fată drăguţă tânără.
Singur.
mă încruntă. Ce inseamna asta? continui sa citesc.

Ştiu cine este, am văzut-o la licitaţii. Voia să o seducă şi să o cheme la o întâlnire. întotdeauna am avut senzaţia că trebuie să o cunosc. L-am căutat; odată, chiar i-am forţat pe fraţii mei să o urmeze. Şi când am aflat că picturile care m-au captivat atât de mult timp sunt ale lui... Mă tem că soarta îmi iese în cale acum că am găsit în sfârşit o fată care mă face fericită.
Nu.
Un moment...
Am recitit ultimul mesaj cu o senzaţie de strângere în piept. Cum?
Mi-am pus mâinile pe cap. Nu poate fi adevarat. Nu.
Crezi că această femeie (pictorul) este destinul tău?

Nu vreau să rămân în îndoială. Nu pot continua cu viaţa regretând asta. asta ar fi putut fi şi nu a fost.

Femeia asta a făcut o gaură în inima mea cu mult înaintea oricărei alte.

Vederea mi se înceţoşează de lacrimi. Şi ce zici de Kate?

Sunt în mizerie.

Pentru prima dată în viaţa mea sunt fericit cu casa mea şi cu partenerul meu.

Mă simt complet şi totuşi... Mă tot gândesc că ar trebui să-l cunosc pe pictor.

Şi încearcă să-mi dau seama dacă ar trebui să fiu cu ea. Pentru că chiar acum?
De ce, după tot timpul în care am căutat-o, o găsesc tocmai acum?
De ce a fost soarta destul de crudă încât să mi-o ofere când îmi pasă atât de mult de o altă fată?

suspin tare. O să-l pierd.
Ce sa fac, Rosita?
închid computerul brusc.
Nodul din gat este mare si dureros. îmi şterg lacrimile cu furie.
Nu poate fi adevarat. Spune-mi că nu e adevărat, la naiba!

Merg dintr-o parte în alta. ce răspund?

Cel mai rău lucru este că ştiu deja ce i-aş spune unui prieten.

I-aş spune unui prieten să-l cunoască pe pictor, să-i urmeze instinctele şi să afle dacă este fata pe care o caută de atâta vreme.

Că ar fi prost dacă nu şi-ar asculta inima, pentru că nu este niciodată greşit.
Cum o să ignore acest semnal şi să iasă cu o altă fată? „Dar il iubesc.”
Durerea în piept este atât de puternică încât plâng mai tare. Mă cuprinde o frică profundă.
Intru în baie, aprind apa fierbinte, intru la dus si incep sa plâng.
E trei dimineaţa şi stau întins în pat, pe întuneric.
Frica îmi trece încet prin vene, parcă speranţa mi-a părăsit trupul. Ştiu că viaţa nu este întotdeauna corectă.
Pe parcursul acestei luni am fost mai fericit decât în ultimii ani. Elliot m-a luat în casa lui, a avut grijă de animalele lui de fermă şi m-a învăţat de ce este nevoie pentru ca cineva să-i pese de tine. Mi-a prezentat familia lui şi, pentru prima dată după mult timp, am simţit că mă potrivesc, că sunt unul dintre ei.
Să mă gândesc că nu-i voi mai vedea niciodată este o altă înjunghiere în inimă.
Elisabeta.
Ştiu că sunt în pragul unui abis de durere. Nici nu vreau să-mi imaginez cât de adânc va fi întunericul dacă Elliot va dispărea din viaţa mea.
îl vreau.
Poate mai mult decât mă iubesc, pentru că fericirea ta este pe primul loc pentru mine.
Vreau să te simţi împlinit. Deşi ce rost are dacă o iubeşte? Mi se formează un nod de durere în gât; în adâncul sufletului, ştiu adevărul.
El a iubit-o mereu.
Doamne cât doare.

Machine Translated by Google

Cel mai rău lucru este că nici nu-i pot spune că ştiu.
în cele din urmă, prostia asta de a vorbi cu el de parcă ar fi fost un străin m-a costat.

Asta primeşti pentru că minţi, Kate.

Merit tot ce mi se întâmplă şi mai mult.

L-am înşelat pe Elliot de săptămâni întregi. Ştiu că este greşit şi aveam de gând să-ţi spun, dar ocazia nu s-a ivit.

L-a considerat un joc inofensiv. Acum ştiu că nu este aşa.

Tremurând, respir adânc, mă ridic şi deschid computerul. Trimit un mesaj lui Ed.
Ar trebui să faci ce-ţi spune inima, Ed.

îmi răspunde instantaneu. Ce mai faci treaz? Nu vreau să o rănesc pe Kate.

incep sa plâng. Dupa amiaza. Văd ecranul neclar.

Nu poţi fugi din inima ta. Fii atent la el. Kate şi-ar dori să fii fericit.
Ea te iubește.
Sărutări.

Bună întunericul. Ce e, vechi prieten?

A trecut o veşnicie de când m-ai binecuvântat cu prezenţa ta. Nu mi-ai fi dor de tine.

Stau la masa mea si ma uit pe fereastra. Este ora trei târziu şi nu am auzit de Elliot.
Nu le voi avea.
Am trecut prin multe emoţii: tristeţe, regret, furie... dar, mai ales, dezamăgire.

Acum înţeleg totul. Elliot şi cu mine ne-am distrat bine, dar el urmărea un vis, un sfârşit de carte de poveşti.

Nu sunt talentat sau special; Să nu spunem extraordinar.

Nu am fost niciodată eu.

Şi urăsc că am uitat, chiar şi pentru o clipă. Doare.

îmi amintesc vremurile în care făceam dragoste, râsetele pe care le aveam. Afecţiunea pe care o mărturisim.
Părea atât de real...

Ca o poveste, doar mai bine.

Ochii îmi lăcrimă şi clipesc din lacrimi.

Poate nu va merge cu ea...

Paul trece pe lângă biroul meu, aruncă o privire, se opreşte în loc şi se întoarce. -Esti bine?

-Da. îmi forţesc un zâmbet şi scutur uşor din cap. Scuză-mă, doar că mi s-au dat veşti proaste despre un membru al familiei. „Vrei sa mergi acasa?”

— Nu, spun eu prea repede. Nu vreau ca Elliot să ştie că ştiu. Sunt bine. Puţin afectat, dar nu vă faceţi griji.

„Este un tort de ziua de naştere în frigiderul din camera personalului. Tu vrei?
Zâmbesc. Apreciez că eşti atât de amabil. -Da. Adu-l aici.

E ora unsprezece noaptea şi stau lângă fereastră şi mă uit la stradă. Noaptea, după ce s-a lăsat liniştea acasă, mi-am scos masca. Am fost la cina cu Daniel şi Rebecca şi am fost forţată să mă prefac că sunt grozav cu Elliot.

Nu aş putea să vă spun ce ştiu sau cum am aflat, pentru că v-am minţit şi despre Roşiţa.

Toată această situaţie este o minciună care a scăpat de sub control şi merit să plâng singură.

Şi poate dacă lui Elliot i-ar păsa suficient să vină să mă vadă, i-ar spune. Dar nu este cazul.
Pentru că eîn Encantada gândindu-se la ea.
îmi lămuresc ochii şi îi închid cu regret. Urăsc asta, urăsc rahatul ăsta.

O mașină face colțul și o văd apropiindu-se încet și în cele din urmă oprindu-se. Este Elliot.

Nu Nu NU. La dracu.

Alerg spre pat şi iau telefonul mobil: cinci apeluri nepreluate de la Elliot. Aud o bătaie în u ă i vocea lui Daniel.

Mă acoper şi mă prefac că dorm. Inima mea merge la o mie. Respir adânc ca să mă calmez.

Uşa camerei mele se deschide. Elliot intră şi se aşează lângă mine.

„Preţios”, şopteşte el. Esti treaz?

Mă întorc către el. Mă apucă de faţă şi mă uit la el.

„Bună”, şopteşte el cu o voce înăbuşită.

-Buna ziua. Mă forţesc să zâmbesc.

„Mâine plec în Franţa, prinţesă”, şopteşte el.

Mi se rupe sufletul. A venit să-şi ia rămas bun.

Dau din cap, incapabil să scot un cuvânt.

— Pot să stau noaptea? -întrebare.

Machine Translated by Google

îmi strâng pumnii. Cum o să fac asta?

Cum o să-mi iau rămas bun cu drag când îmi va rupe inima?
Ar trebui să-l dau afară şi să-l dau cu pumnul în faţă.
Ar trebui să-l urăsc.

Isi scoate hainele si se intinde langa mine. Mă prinde de buze şi observ că corpul lui iradiază suferinţă. De asemenea, se distrează groaznic.

Nu e vina lui, este un om bun.

Ea se uită în ochii mei şi îmi

şoptește: „Spune-mi că mă iubeşti”. Doar odata.

Mi se rupe inima şi ştiu că acesta este sfârşitul, ultimul nostru dans împreună, îi văd silueta înceţoşată şi îi spun:

„Te iubesc”.

El mă prinde de gura şi ne sărutăm. îmi răsucesc faţa, lipită de a lui
scump.
„Nu te duce”.

Ne petrecem un timp frumos sărutăm până când inima mea nu mai suportă. Am nevoie să nu ne mai luăm la revedere. Nu pot continua acest.
Nu sunt suficient de puternic.
„Am nevoie de tine”, şoptesc eu.

Se urcă peste mine şi mă ia adânc cu capul îngropatîn umărul meu. Fac o faţă de durere şi mă uit la tavan.

Se mişcă încet, cu grijă, de parcă ar fi fragil şi fragil, întotdeauna a spus că îi place cât de vulnerabilă sunt.
Ei bine, este nevoie de vulnerabilitate. Nu m-am simţit mai neprotejat în toată viaţa mea.
Mai fără apărare.

Corpul ei se încălzeşte şi, încetul cu încetul, se apropie de punctul culminant. Ea îşi întinde genunchii şi îmi înfăşoară picioarele în jurul şoldurilor ei, dar îmi este imposibil să am orgasm în seara asta.

Cum pot să simt plăcere când sufăr atât de mult?

Acestea fiind spuse, să mă înjunghie în inimă; Ar fi la fel.

El rămâne în fundal şi se înfioră în timp ce vine. Mă sărută pe tot gâtul, un cântec de dragoste tandru şi iubitor.

Mă uit fix în tavan, nemişcat.

Simt căldura unei singure lacrimi în timp ce cade şi se încadrează în urechea mea.

Elliot se rostogoleşte de pe mine şi se întinde pe spate. Vede că plâng şi îşi acoperă ochii cu antebraţul ca pentru a se proteja. Nu este capabil să mă înfrunte.

Sau nu vrea.

După un timp, îmi şoptește: „Doarme

bine, prinţesă”.

Nu spun nimic şi mă uit la tavan în timp ce inima mi se rupe într-un milion de bucăţi.
La naiba cu tine.

Lumina zorilor se filtrează prin crăpăturile jaluzelelor şi îl văd pe Elliot îmbrăcându-şi costumul din pat. A dispărut tandru iubit de aseară.

îl am pe Elliot Miles în dormitorul meu în această dimineaţă şi mă bucur. El este mai uşor de urât

-Cand te intorci? -întreb.

„Nu sunt sigur”, spune el în timp ce îşi pune jacheta.

Nici măcar nu se poate uita la mine.

îşi atinge buzunarele pentru a se asigura că are totul. Ar trebui să-l întreb dacă ar fi atât de amabil încât să-mi întoarcă inima la mine înainte de a pleca, din moment ce o are în posesia lui încă de la prima noastră noapte împreună. Şi fără ruşine, de asemenea.

Se uită la mine şi mă forţesc să zâmbesc.

-Călătorie plăcută.

„Nu vreau să plec”, şoptește el.

— Dar tu vei pleca.

Ne-am uitat unul la altul până când, după un timp, parcă Hotărât, închide ochii şi mormăie: „La revedere, Kate. „La revedere, Elliot.

Se apropie de mine, îmi îmbracă obrajii şi mă sărută. Şi de data aceasta el este cel care răsucește gestul lipit de faţa mea. El ştie, ştie că, dacă continuă, s-a terminat cu noi.

Nu mai spune nimic, se întoarce şi, în timp ce pleacă, închide uşa în linişte. Tremurând, respir. El a plecat

.Capitolul 23

Elliot

Picurile cad brusc şi mă urc în avion de parcă m-ar trimite la galere.

Machine Translated by Google

— Bună ziua, domnule Miles, spune maiorul. -Buna ziua. Scutur umbrela şi o închid.

— Vom decola în cincisprezece minute, domnule. Sper să vă placă zborul.

-Mulţumesc. Mă îndrept spre locul obişnuit.

— Decola deja, la naiba.

Telefonul meu sună şi mă uit la el. Kate.

Mă încrunţi când deschid mesajul.

Este o melodie: „Never Enough” de Loren Allred.
La dracu.

îmi trec mâna peste faţă. Până la urmă, curiozitatea mă învinge, aşa că Mi-am pus căştile şi am apăsat pe play.

Este un cântec lent care vorbeşte despre dragoste şi pierdere. Mă sprijin de tetieră şi expir puternic. Vreau ca asta să se termine acum.

— Decola deja, la naiba.

„Domnule Miles”, îmi spune chelnerul zâmbind, noi eram el aştept, domnule. Domnişoara Boucher doreşte să vă vadă

Machine Translated by Google

.Dau din cap și spun: „Mulțumesc.

„Sala de mese privată este așa. „Îl urmăresc într-o galerie de sticlă. Sunt lumini deasupra și masa este luminată cu lumânări. O văd stând la o masă pentru doi lângă foc. El ridică privirea și ne privim unul în ochii celuilalt. „Bună”, îmi spune el zâmbind. Inima îmi sare o bătaie. Frumusețea sa este impresionantă. -Buna ziua. îmi brăzdesc fruntea nervos. Observ fluturi în stomac-. Scuze că am ajuns târziu.

îmi zâmbește cu ochii lui uriași și spune: „Mai bine mai târziu decât niciodată”.

Kate

Stând lângă fereastră, privesc cum plouă.

Chiar și vremea este deprimantă. De parcă o pătură întunecată și grea a acoperit totul cu tristețea ei.

Mă uit la ceas. Elliot va fi deja în Franța.

îmi imaginez pe cei doi împreună privindu-se în ochi într-un loc romantic. Trăiesc iadul cu

majuscule.

— E ceva în neregulă cu farfuria ta? Mă întrerupe chelnerul.

-Hei? Mă uit la cina mea, n-am mâncat o singură mușcătură și deja e frig. Oh, îmi pare rău. Doar că... – iau furculița – mintea mea este în altă parte.

— Ce zici de ni te vin? Chelnerul sugerează cu speranță. -Bon. -Scaun-, Ar fi grozav pentru mine.

Chelnerul arcuiește o sprânceană de parcă s-ar fi așteptat la ceva. -Ce se întâmplă? -întreb.

— Ce vin vrei să bei?

„Oh, aia. Eu dau din cap, jenat, surprinde-ma -în acord.

Chelnerul intră în bucătărie și eu încerc pastele.

Uf, stomacul mi se învârte. Trebuie să-mi strâng dinții ca să nu fac căderi.

Mă forțesc să înghit. Să mănânc este ultimul lucru pe care mi-l doresc în seara asta. Nu vreau să merg acasă să-mi văd colegii de cameră, pentru că atunci va trebui să mă prefac că totul este în regulă sau să-i mint din nou sau, și mai rău, să le spun realitatea dură.

Și nu mă simt capabil să-mi asum niciuna dintre aceste sarcini în această stare slăbită.

Voi aștepta până se vor culca; E mai bine așa. E nouă noaptea. în câteva ore, voi ști. O să știu dacă Elliot mă va suna... sau nu.

Știu că mă va suna. El mă iubește, știu că mă iubește. Pariez pe ale noastre. Ea va suna.

Trebuie să mă suni.

Nu sunt singur pe această navă. Nu erau imaginația mea. Al nostru este real. stiu ca da. Nu sunt atât de naiv.

Mă forțesc să mănânc mai mult, dar stomacul îmi zvâcnește și mă îmbunătățesc. Cred că o

să vomit.

*

Una dimineața.

Plouă și mă îndrept spre casă. Ar trebui să fiu fericit după ce am băut două sticle de vin.

Dar ceea ce sunt eu este... pustiu. Elliot este cu ea.

îmi scot telefonul și mă uit la el pentru a enusa oară în seara asta. – Sună-mă, șoptesc eu furioasă. Sună-mă, la naiba. Mă cac pe tot

Deja.

incep sa plâng. De ce mi se întâmplă asta? Ce am făcut să mănânc rahatul ăsta? Mi-am pierdut părinții, sora mea este diavolul și acum omul pe care îl iubesc... nu mă iubește.

-De ce? – ipăt-. Ce am făcut să merit asta?

Ajung acasă, dar nu îndrăznesc să intru, că atunci va trebui să dorm.

Machine Translated by Google

Şi soarele va ieşi şi ceea ce s-a întâmplat aseară nu va întoarce niciodată o pagină.

Şi voi şti ce a făcut Elliot.

îmi imaginez că se trezesc împreună în timp ce el îşi etalează farmecul şi ingeniozitatea cu pictura şi o uimeşte cu abilităţile sale în pat până când ea se îndrăgosteşte nebuneşte de el.

Cum să nu o faci?

Elliot Miles ar face pe oricine să se îndrăgostească de calităţile sale.

Mă aşez pe prima treaptă şi mă uit la infinit. Şi, fricos, singur şi udată până în oase... plâng.

Tăcerea este ceea ce te ucide. Lucrurile care nu sunt spuse. Punctul final care nu a existat niciodată. Trei zile.

Şaptezeci şi două de ore. Patru mii trei sute douăzeci de minute. Prea multe secunde pentru a fi numărate.

Ceasul din biroul meu bate. E ca un megafon, zgomotos şi enervant, şi îmi aminteşte că timpul trece...şi nu mi-a spus niciun cuvânt.

Nici măcar nu mi-a scris. El este cu ea.

Acum ştiu, dar asta nu îl face mai uşor de digerat.

Eram convins că mă iubeşte.

Credinţa mea în umanitate a fost spulberată.

Am contat vreodată pentru tine? Imposibil... Nimeni nu ar trata în acest fel pe cineva la care ţin. Lucrul amuzant este că Elliot nu ştie că sunt conştient de ceea ce face în Franţa.

Acesta a fost planul tău? Mergi într-o călătorie de afaceri şi nu mai dai semne de viaţă? Doar să mă trădezi aşa? Insista să mă părăseşti mai târziu? Poate că nu voi mai auzi niciodată de el... Mă aştept deja la tot. Parcă aş jeli mereu pierderea cuiva, încă nu le-am spus colegilor de apartament... Nu pot.

Nu mă simt în stare să vorbesc despre asta, aşa că evit să mă întorc. Casa.

Mă duc la film, mănânc mai mult în restaurante, petrec cinci ore în sală...; orice, atâta timp cât nu aducîn discuţie şi nu mărturisesc tuturor cât de slab sunt cu adevărat.

Urăsc să fiu atât de slab, încât mă consideram mai puternic.

Miercuri.

Cioc cioc. Se bate la uşa biroului meu. Ridic privirea şi, de îndată ce îl văd pe Christopher, mi se formează un nod în gât. „Pleaca”.

-Ai un moment? mă întreabă el cu voce joasă. Nu.

îmi forţesc un zâmbet şi indică scaunul din faţa biroului meu. -Desigur.

Se aşează, se lasă pe spate şi îşi încrucişează picioarele. Mă priveşte în ochi.

Acesta ştie ceva.

-Ce se întâmplă? -întreb.

— Ai auzit de Elliot?întreabă el cu o voce blândă, persuasivă, îmi strâng buzele strâns şi spun: „Nu.

îşi mijeşte ochii. -De ce intrebi?

„Pentru că nu-l putem contacta, mă încruntă.

„Sincer să fiu, sunt îngrijorat.

Mă întorc la computer şi mă prefac că sunt ocupat.

-Nu trebuie să îţi faci griji; se afla în Franţa cu pictorul sau.

El sta liniştit. Tace atât de mult încât ajung să mă uit la el.

Ştiu, din felul în care mă priveşte în ochi, că şi-a dat seama că sunt răvăşită.

Ochii mi se umezesc, „îmi pare rău, doar că... „Nu e nimic în neregulă, nu...

— Da, se întâmplă, l-am întrerupt. Este cel mai umilitor moment din toată viaţa mea: fratele iubitului meu vine să mă consoleze pentru că iubitul meu a plecat cu alte.

Vreau doar să plec dracului de aici, departe de aceşti... şerpi, „îmi voi preda demisia. Faţa lui se schimbă.

„Nu o face, Kate.

Machine Translated by Google

Ochii mi se umezesc.

„Nu suport să fiu aici, Chris.

Mă priveşte în ochi; ai lor revărsează întristarea.

— Doar că... – Nu ştiu ce să spun pentru că nu există cuvinte. Cel puţin nu există cuvinte cu sens. Astăzi este ultima mea zi. La sfârşitul zilei, voi înceta să lucrez aici.

„Nu vreau să pleci”, şopteşte el. Elliot nu ar vrea să pleci.

— Dar Elliot nu este aici, nu-i aşa? L-am repezit brusc. îmi pare rău. -Ridic din umeri-. Nu am vrut să vorbesc cu tine aşa, dar...

-Linişte. Se uită o clipă la mine şi spune: „Şi ce ai de gând să faci?”

-Nu stiu. -Suspin-. Lasă Londra pentru o vreme.

Ea îşi sprijină faţa în mână în timp ce se uită la mine şi spune: „Mama este foarte supărată.

Acum suntem doi.

Dau din cap, mi-e frică de ce o să eliberez din gură dacă explodez.

— Vrei să te ajut să-ţi împachetezi lucrurile? întreabă în timp ce aruncă uita-te la biroul meu.

Zâmbesc cu regret. Christopher este un iubit. -Nu sunt bine.

-Sigur? Mă întreabă privindu-mă în ochi.

-Nu prea mult. Zâmbesc şi plâng în acelaşi timp. Dar... voi fi.

Ne-am uitat puţin unul la altul.

„Kate, pentru cât valorează, ştiu că Elliot...” Se stinge de parcă şi-ar regândi ceea ce va spune. -Ce?

„Vei regreta asta. -Ştiu. eu insumi regret. Se încruntă şi spune: „Serios?

îmi umflă obrajii şi spun:

„Hai să vedem, nu, nu e corect să spun asta”. Elliot m-a făcut să mă simt din nou în viaţă. De când au murit părinţii mei, am fost cam letargică, aşa că într-un fel” – ridic din umeri – „îi mulţumesc că m-a scos din letargie.

Christopher zâmbeşte cu tristeţe şi spune: „Eşti mătuşă legală, Landon.

-Ha. Zâmbesc mulţumit. Ei bine, dacă aş fi în locul tău, aş pleca înainte Acest cablu răutăcios o traversează şi dă biroul peste cap. îşi ridică mâinile şi râde când se ridică de pe scaun. – Da, mai bine te las în pace.

îşi bagă mâinileîn buzunarele pantalonilor lui scumpi şi mă priveşte în ochi.

Mă ridic în vârful picioarelor să-l sărut pe obraz şi să spun: „Mulţumesc.

„Pentru înregistrare” – buzele i se răsucesc – „tipul ăsta este un nemernic complet. Zâmbesc. Apreciez că eşti atât de amabil. -Nu-mi spune!

Stau întins în pat, în întuneric. Lumea este un loc întunecat şi singuratic.

Simt că această durere nu va dispărea niciodată.

M-am deschis la Daniel şi Rebecca în seara asta şi le-am spus totul. Ultima dintre apărările mele a căzut.

Acum că nu trebuie să joc dur, m-am stricat şi nu mă pot opri din plâns.

Implor lumea să-mi ia durerea, dar fără rezultat, deoarece Elliot nu se întoarce şi simt că mi-a fost luat viitorul. Viaţa pe care mi-am imaginat-o că o vom avea: Encantada, animalele ei, râsul, dragostea, familia ei... Totul a dispărut.

Ochii mei sunt roşii şi umflaţi şi am făcut duş de trei ori în seara asta să văd dacă mă simţeam mai bine aşa.

Mă doare pieptul de suspine, dar oricât m-aş strădui, nu mă pot opri. De fapt, imam gândit să iau un somnifer sau aşa ceva.

asa ca sa ma linistesc.

îmi amintesc foarte bine acest gen de duel.

Patul se scufundă: este Daniel, care s-a culcat în spatele meu. Eîn boxeri şi nu poartă cămaşă.

„Iubito”, şopteşte el în timp ce mă trage mai aproape de el.

— îmi pare rău, murmur eu.

Machine Translated by Google

Mă îmbrățișează mai tare și închid ochii. Apreciez că mă încălzește.

Mă îmbrățișează mult timp în care nu mă opresc din plâns. Odata în când, îmi dă părul de pe frunte și se uită la mine.

„Spune-mi ce pot să fac ca să te simți mai bine”, șoptește el, aproape de mine.
-Orice.

îmi șterge lacrimile și mă îmbrățișează. Corpul lui este mare și cald și suntem foarte apropiați. Am capul pe pieptul lui și el își pune brațele în jurul meu. îmi sărută tâmpla și simt că ceva se mișcă acolo jos.

mă încruntă.

Mă îmbrățișează mai tare și o simt din nou.

Cum?

Este îmbinat.

— Lasă-mă să te mângâie, dragă, șoptește el.
M-am uitat la el.
— Lasă-mă să-ți iau durerile pentru puțin timp.

mă încruntă din nou. Daniel mă ia de mână, o trece peste abdomene și o pune în boxeri.

Ne uităm unul la altul; când îi observ părul pubian și cât de tare este, răsuflesc. îl țin într-o acțiune reflexă, fără să fiu conștient de ceea ce fac.

„Lasă-mă să te iubesc”, șoptește el. Mă sărută dulce și îmi răsucesc fața, lipită de fața lui. Mă sărută și mă rostogolește pe spate în timp ce se urcă peste mine. îi observ erecția.

„Oprește-te”, șoptesc eu. Daniel, oprește-te. Mă ridic repede și mă îndepărtez de el.

Ce muscă te-a mușcat?

-Nu vreau asta. Corpul meu nici nu-mi aparține,” bâlbesc eu. E de la Elliot.

— E cu altcineva, Kate. Nu se va întoarce, sigur sunt călare chiar acum.

tresar la acest gând. „încerc să te ajut”, șoptește el. „încerci să te culci cu mine.

— Deci o vei uita. incep sa plâng.

-Oprește-te, te rog.

Se dă jos din pat și își pune brațele pe șolduri.

— încercam să te ajut.

Mă întorc cu spatele și mă uit la perete. -Știu.

Ea se așează în fotoliul din colț și spune: „Nu am de gând să te las în pace”.

Scaun. Apreciez că nu ai plecat, dar te rog să nu stai în patul meu. Nu m-aș fi iertat niciodată... deși vezi cui i-ar păsa.
Dar aș ști.
Nu l-am mințit: trupul meu îi aparține lui Elliot, indiferent dacă vrea sau nu.

Duminică, după ce m-am trezit devreme pentru a merge la sală, sunt gata să beau o cafea și o brioșă de ciocolată într-o cantină aglomerată. Astăzi mă simt puțin mai bine. Am vorbit cu Daniel și chiar cred că doar încerca să mă consoleze.

Și poate ar fi trebuit să-l părăsesc. Poate m-ar fi ajutat să trec pagina și uită-l pe Elliot.
Aud o notificare sosind pe mobil și mi se răcește sângele. Ed.

îl ignor, dar sună din nou.

Nu vreau să vorbesc cu Ed, pentru că știu că îmi va spune despre ea. Trebuie să mă despart și eu de el.

M-am săturat de minciuna. Gata cu șarade. Este evident că acest joc m-a întrecut.
Primesc o altă notificare. îmi inchid ochii.
„Pleaca”.
Cu o mână tremurândă, aduc cafeaua la buze. revine la mine
Vis.
La dracu.

Ei bine, uite, din moment ce suntem aici, voi profita și voi renunța, îmi scot telefonul și îi deschid mesajul.
Buna, Rosita:
Scuze pentru lipsa mea, am fost ocupata. Mi-ai lipsit.

Machine Translated by Google

Cuvintele lui frumoase redeschid rana. Sunt copleşit de emoţie şi lacrimi pe care am jurat că nu le voi vărsa din nou îmi vin din nou în ochi.

Sunt pe cale să scriu, dar totul este neclar, aşa că am lăsat telefonul jos la masă şi şterge cu furie lacrimile. Nu, trebuie să ştiu. Iti scriu.

Ce zici de pictorul tău?

Îmi răspunde instantaneu.

Nu conteaza pentru mine.

Mă încrunţi şi îl scriu.

Distribuţie?

Pentru că ea nu eşti tu.Cum? Despre ce vorbeşti?

Te iubesc, Rosita. Sau ar trebui să spun Kate? Am ochii mari şi mă las pe spate în

scaun. Ce se petrece aici?

Ai de gând să mănânci brioşa aia de ciocolată sau ar trebui să o mănânc?

îmi ridic privirea şi îl văd pe Elliot la masa de vizavi de mine. Mă priveşte în ochi şi zâmbeşte uşor.

Ceva se sparge în mine şi mă enervez. Il urase. Aşa că mă ridic, ies hotărât din cantină şi încep să merg.

— Kate! strigă el în timp ce aleargă după mine. Kate, întoarce-te!

Nu vreau să-i aud minciunile sau să fiu lângă el.

îmi grăbesc pasul în timp ce traversez drumul spre parc, având nevoie să mă îndepărtez cât mai mult de el.

— Kate! Aud cum se apropie.

Când ajung în parc încep să alerg.

— Kate! strigă el în timp ce accelerează. Kathryn, opreşte-te!

Mă apucă de braţ şi mă întorc şi încerc să-l lovesc.

-Ieşi din mine! ţip ca un maniac în timp ce lacrimile îmi vin în ochi.

Elliot răsuflă şi, cu ochii mari, îmi spune: „Te iubesc.

— Nu veni la mine cu alea! – ipăt. „Trebuia să plec", şopteşte el. Trebuia să ştiu. „Şi ştii deja.

-Tu esti.

— Şi a trebuit să petreci o săptămână în patul lui ca să afli? – mormăi.

-Nu. Face o pauză ca şi cum şi-ar fi ales cu grijă următoarele cuvinte. Nu a existat chimie.

— încerci să mă faci să mă simt special sau ceva de genul ăsta, nemernic? – ipăt.

Pieptul lui se umflă şi se dezumflă din cauza respiraţiei şuierătoare.

— Ar trebui să fiu flatat că nu ai simţit nimic?

Umerii i se lasă.

— Vei fi mereu aşa, Elliot, şoptesc printre lacrimi în timp ce mă dau înapoi, întotdeauna îţi vei dori basmul, fie că este sub forma unui pictor sau a unui dansator sau a unui cântăreţ..." Am izbucnit în plâns. Vrei o fată extraordinară.

— Şi tu eşti, şopteşte el.

„Nu, nu sunt!" – ipăt-. Sunt doar o fată de care te-ai îndrăgostit din cauza fundului ei care i-a făcut o rochie mică de netball.

Elliot dă din cap de parcă nu ştie ce să spună.

— Putem face o tablă curată.

-Nu.

Se aruncă spre mine şi mă îmbrăţişează împotriva voinţei mele în timp ce lupt să mă elibereze din strânsoarea lui.

„Te iubesc", spune el. Te iubesc, la naiba. Nu face asta. Ne luptăm în timp ce el încearcă să mă îmbrăţişeze. Nu face asta.

Machine Translated by Google

-E gata! am exclamat după ce m-am retras în cele din urmă. Tu ai făcut-o. De îndată ce pui piciorul în acel avion nenorocit. S-a terminat. Nu sunt al doilea fel al nimănui, Elliot.
Se uită la mine din punct în punct.
„Cel mai puţin de toate ale tale”, rânjesc eu. Chiar crezi că pot fi cu cineva care va trece pe lângă mine de fiecare dată când găsesc ceva nou şi strălucitor?
Ne uităm unul la altul, eu îmi plâng ochii şi are nările dilatate din cauza efortului pe care îl depune să nu-şi piardă cumpătul.
-Jur că...
Auzim clicul unei camere şi ne întoarcem să vedem un fotograf imortalizarea scenei.
„Dă-mi asta”, se răstește Elliot.
Nu Nu NU.

Tipul cu camera fuge şi Elliot începe să-l urmărească

.îl prinde de pământ şi cei din jur încep să ţipe. Elliot îi ia camera şi o rupe în bucăţi.

Fotograful muşcă din el şi începe să se ridice, dar Elliot Face un pas înainte şi îl loveşte drept în faţă. Si alta si alta. Ce se petrece aici? Mă întorc şi fug

.Capitolul 24

Elliot

— Fratele tău şi avocatul lui sunt jos. Au plătit cauţiunea îmi spune agentul în timp ce scrie ceva pe bloc. Mă uit la el strângând maxilarul. „Nu am făcut nimic rău.
Poliţistul expiră puternic. Este clar că este frustrat.

— Ţi-am explicat deja, domnule Miles, şi de zece ori, nu mai puţin. Nu poţi vandaliza proprietatea privată a nimănui. Sau ataca oamenii. Sau pierde-mi timpul cu nerespectarea ta flagrantă pentru lege.

— Şi cum rămâne cu drepturile mele? Cine mă protejează? Nu vreau să-mi fac fotografii. îmi spui că tipul ăsta are dreptul să-mi facă ceva împotriva voinţei mele şi că nu pot să răspund? El mă proteja pe mine şi pe mine. Drepturile mele au fost încălcate astăzi.

-Uite. – Oftă-. Nu te mai prosti. Ştii cum merge asta. Pentru numele lui Dumnezeu, sunteţi proprietarul unei firme de comunicaţii! – îmi dă o amendă. El este acuzat de agresiune şi vandalism. Rugaţi-vă avocatul să respingă acuzaţiile în instanţă. Eu nu fac legile. îi iau amenda din mâini şi îi spun: —Ceea ce faci este să aperi criminalii. Mă ridic.
Agentul îşi dă ochii peste cap.

— Şi nu-ţi da ochii peste cap la mine, răsturn eu.

— Vrei să-l pun înapoi după gratii? Este asta? Arătă spre u ă i adaugă: „Du-te, ca să nu treci azi linia pentru a enusa oară”.

Sunt condusă jos la recepţie şi îi văd pe Christopher şi pe avocatul nostru stând aşteptând. Mă uit la ei şi mă întorc spre poliţist.

— Aş vrea să-mi iau lucrurile înapoi.

— Telefonul mobil, cureaua şi cheile sunt în tava de pe tejghea. Adun totul şi mi-l pun în buzunare.

— Hei, hai să mergem.

— Mulţumesc, agent, spune Christopher.

— Nu-i mulţumi, omule, răsturn eu. deasupra mea

Se opresc fără motiv... —Ies de la secţia de poliţie fumegând.

Machine Translated by Google

— Ți-ar plăcea să nu te mai porți ca un nemernic? strigă el la mine Christopher din spate. Nu este vina lui că ți-a dispărut oala.

„Taci naibii”, şoptesc eu furioasă în timp ce cobor treptele. Mă întorc către ei şi le spun: „Mulţumesc că ai venit. Puteți merge acasă acum.

„Ar trebui să vii şi tu acasă, domnule Miles”, spune Edward, avocatul nostru. El nu este în stare să fie văzut în public. -Sunt bine.

„Nu eşti în regulă. Du-te acasă dacă nu vrei ca situaţia ta să se înrăutăţească. „Nu poate fi mai rău”, am izbit.

— Da, se poate, crede-mă. Christopher, du-l acasă şi stai cu el în seara asta. „O să fac asta, nu-ți face griji.

„Voi doi vă puteţi duce la naiba”. Mă întorc cu o faţă dezgustată. Ei bine, nu, dumă la maşina mea.

„L-am rugat deja pe Andrew să meargă să-l ia”, spune Christopher. Te voi duce acasă.
M-am uitat la el.

-Bon. îi strâng mâna lui Edward şi îi spun: „Mulţumesc”. -Păstrăm legătura. Stai acasă, Elliot. nu am cuvinte să-ţi explic cât de important este să nu mai intri în necazuri. „Nu-mi voi lua ochii de la el”, spune Christopher.

Expiră puternic şi mergem la maşina lui. închid uşa trântind şi spun: „Du-mă la Kate.
„Nu te duc acasă la Kate.
-Bon. Deschid uşa să ies. Ei bine, voi merge pe jos.
încep să merg spre casa lui.

— Nu vrea să te vadă! strigă el la mine.

Continui să merg şi el se opreşte lângă mine cu maşina şi coboară geamul. „Nu te mai prosti.” continui sa merg.

„Elliot, eşti peste tot la ştiri. Vor tabăra în faţa casei tale. Mă opresc mort şi umerii îmi scad. „Am dat-o în bară.”

-Vezi. – Oftă-. Dar nu poţi deveni ca un nebun. Du-te acasă şi sună-o. Mă duc să o iau eu, promit. Dar nu vă prezentaţi la el acasă neanunţat.
M-am uitat la el.

— Şi dacă nu te lasă să intri? el intreaba. -Imposibil.

-Crezi? -El spune-. Pentru că am văzut în poze că încerca să te lovească şi nu părea foarte fericită să te vadă. Sufletul meu cade în picioare. -Ai văzut?

„Toată lumea a văzut-o. Cineva a înregistrat-o cu telefonul mobil. -Uită-te la mine în ochi şi adaugă: „Hai sus, du-te, isteţul”. Oftă trist. Privesc inainte. La dracu.

Mă urc în maşină, trântesc uşa şi conducem în linişte deplină. Când vine momentul, Christopher urcă pe autostradă şi ne îndreptăm spre Encantada.

Mă uit pe fereastră cu telefonul în mână. Ce fac? închid ochii cu regret. Am dat-o în bară... dar bine.

„Nu mă va ierta”, spun când îmi amintesc cum s-a uitat la mine. O cunosc, e foarte încăpăţânată. Dacă ai fi văzut cât de rănită şi supărată era...

— Şi îi este dor de tine? spune Christopher, privindu-mă pentru o secundă, îmi strâng maxilarul, ma încălzesc.

— La ce naiba te gândeai? Christopher sare înăuntru. În sfarsit ai fost fericit. Pentru prima dată în viaţa ta, ai avut o femeie care te făcea fericit. Şi te draci şi pleci cu un pictor pentru o oală de rahat pe care ţi l-a dat.

„Nu este o lovitură pentru mine!” exclam eu. Sunt cu Kate doar de o lună. încep să dau cu piciorul în tabloul de bord.

„Dacă continui să loveşti maşina mea, te dau afară şi te omor!” haide, idiotule! ţipă Christopher.

Machine Translated by Google

„De ani de zile îl caut pe acest pictor. Eram obsedat de ea. Credeam că avem o legătură.

— Te-ai culcat? întreabă el în timp ce își mută atenția între mine și drum.

Nu spun nimic.

„Te-ai tras cu ea sau nu?!” -strigă.

-Nu! țip eu. De îndată ce am ajuns acolo, am știut că am greșit. „Atunci de ce... ai ramas?”

„Am stat doar o noapte.

— Da, te-ai culcat cu ea.

-Nu. Eu dau din cap, îmi pare profund rău. Era îndrăgostită de mine, așa că... m- am prefăcut că mă doare capul și m-am întors la hotel. Nu am suportat nici măcar o cină.

Christopher se uită la mine încruntat.

„Am fost în mizerie”, exclam eu. Am crezut că este un semn, că este definitiv. Nările îmi fulgeră în timp ce mă străduiesc să-mi controlez emoțiile. Femeia frumoasă pe care o căutam de ani de zile stătea în fața mea, dar când m-am uitat la ea... mi-am dat seama că nu era Kate.

Christopher scutură din cap, dezgustat.

„A doua zi dimineață i-am spus că a făcut o greșeală și că se duce acasă. Am cumpărat celelalte tablouri de la el și am plecat.

— Și unde ai fost toată săptămâna?

„Am crezut în soartă. Destinul cu carefanteza și credea că își dorește nu era real. Mi-a luat ceva timp să realizez că ceea ce aveam cu Kate era real. Ea este femeia cu care vreau să fiu, femeia pe care o iubesc.

Christopher expiră și călărim în tăcere pentru o vreme. „Te rog, du-mă la Kate acasă. Trebuie să o văd.

-Ești prost.

— Și crezi că nu știu?! – ipăt-. Du-mă la Kate acasă.

— Taci, la naiba! exclamă el în timp ce lovește volanul. Ți-ai stricat relația cu Kate și îți câștigi încă o arestare. Ești peste toate știrile, Elliot. Du-te acasă și fă-ți mișcările. Nu am chef să suport cacaoul mental pe care îl ai pentru o femeie.

-Nu e femeie!- ipăt-. Este femeia!

Christopher pufnește și își dă ochii peste cap într-un mod exagerat.

— Și acum afli... După ce ți-ai pierdut șansele cu ea pentru totdeauna. - Scutura capul-. Ce imbecil.

-Taci! urlă.

Am tăcut tot restul drumului, iar când am ajuns la potecă care dă acces la fermă, izbucnesc:

— Lasă-mă aici și pleacă.

„Mi-ar plăcea”, spune el disprețuitor. Am lucruri mai bune de făcut decât să îngrijesc un nemernic nerecunoscător ca tine.

— Ei bine, haide.

— I-am promis lui Jameson că voi fi cu ochii pe tine. Este singurul motiv pentru care suport crizele tale. Intră și du-te la culcare.

Pentru mașina. Ies, trântesc ușa și intru în casă.

rahat de zi.

Kate

Sunt pe canapea și mă uit la știri cu Daniel și Rebecca. Al nostru chipurile sunt o poezie.

Știri flash: Elliot Miles, CEO al Miles Media, a fost arestat și acuzat de agresiune și daune în urma unei altercații cu un fotograf în această după-amiază în Battersea Park.

Machine Translated by Google

Domnul Miles, care aparent se certa cu o femeie misterioasă care ar putea fi partenerul lui, a luat-o cu un bărbat în trecere când şi-a dat seama că este fotografiat.

Miles a fost arestat chiar acolo.

Imaginile variază de la Elliot care mă îmbrăţişează împotriva voinţei mele şi eu strigând la el să-l dea drumul, întorcându-se, văzându-l pe fotograf şi urmărindu-l după el în timp ce fuge.

îmi acopăr gura cu mâna, îngrozită.

— Cine a înregistrat-o?

Ştiam deja că a mers prost... dar să văd că este şi mai rău. Elliot îl surprinde pe fotograf, îi sparge aparatul de fotografiat, iar bărbatul îi spune ceva lui Elliot, care apoi îl loveşte. Este văzut fugind din parc. Daniel mă priveşte în ochi cu o faţă de groază. Nu spun nimic.

Telefonul meu sună de pe măsuţa de cafea şi văd că e Elliot. Ochii mi se umezesc.

-Ce s-a întâmplat? întreabă Daniel. îmi închide telefonul şi adaugă: „Te-a rănit?”

— Nu, am scapat eu. Nimic nu s-a întâmplat. El s-a întors şî eu am declarat. De aceea ne-am certat.

„Păi, pare supărat”, insistă Daniel.

Mi-am pus ochiul alb. Nici nu vreau să-mi imaginez cât de jalnic ar ajunge Daniel dacă Elliot ar afla vreodată ce mi-a făcut în pat.

Nu contează pentru mine, vezi. 'Am fost.

*

Mă întind pe pat, în întuneric. Telefonul meu a fost oprit toată noaptea.

Elliot nu poate rămâne în custodie. Dacă ar fi singurul apel aşa am permis sa fac si nu am răspuns?

— Ajunge, nu te mai gândi la el, el nu se gândeşte la tine.

Pornesc mobilul.

Douăzeci şi şase de apeluri pierdute... de la Elliot.

închid ochii cu regret şi îi opresc din nou.

— Kate! Daniel mă sună de jos. Cred că avem o altă problemă.

-Ce se întâmplă? – ipăt.

— Mai bine vino să vezi singur.

Fără tragere de inimă, mă dau jos din pat şi, odată ajuns jos, îl văd pe Daniel urmăriţi în continuare ştirile.

Actualizare de ultimă oră: S-a confirmat că femeia misterioasă care s-a certat aprins astăzi cu Elliot Miles este nimeni alta decât Kate Landon, o angajată a Miles Media până de curând.

Se zvoneşte că Elliot Miles ar face parte dintr-un triunghi amoros cel mai sordid dintre Kate Landon şi partenerul ei, Daniel Stevens.

Landon, care locuieşte cu Stevens, a fost văzută la New York săptămâna trecută cu Miles, dar acum s-a întors acasă cu partenerul ei, fapt care l-ar fi supărat pe domnul Miles şi care ar fi fost declanşatorul altercaţiei de după- amiază din Battersea Park.

Ei continuă să difuzeze imagini în care Daniel şi cu mine ieşim dând mâna sau Daniel îşi pune braţul în spatele meu. Şi altele în care suntem văzuţi mergând la diferite dansuri; sunt luate în aşa fel încât se pare că eu şi Daniel suntem un cuplu.

Apoi arată fotografii cu Elliot cu mine în New York: unul dând mâna când părăsim un restaurant. Altul în care mă sărută pe
maşină. încă o cumpărătură pentru lenjerie intimă împreună. încă una în care sunt doar eu să iau prânzul cu Elizabeth Miles.

— Nenoroci i, opte te Daniel îngrozit.

„Mama care i-a născut...” Mi-am acoperit gura cu mâinile.

Apoi ne arată o fotografie a casei noastre. Daniel şi cu mine ne-am uitat unul la altul.

„Stai puţin, de unde ştii unde locuim?” Se ridică încet, iar când se uită pe fereastră, faţa i se schimbă. La dracu.

Machine Translated by Google

-Ce se întâmplă? Fug spre ea și, în timp ce despart un pic perdelele, văd un roi de fotografi staționați pe aleea de peste drum, îndreptându-și camerele în direcția noastră, dornici să surprindă scena.

-Dumnezeule. Mi-am pus capul în mâini. Cât de puternic. Deci, ce putem face acum?

Daniel îmi întinde telefonul mobil și îmi

spune: – Sună-l și lasă-l să-ți spună despre asta. Căci ceva este proprietarul unei firme de comunicații. Cu siguranță există o lege care interzice inventarea vieții oamenilor.

Expiră puternic și spun: „Nu

vreau să-l sun.

— Te poți gândi la ceva mai bun? Arată spre fereastră și adaugă: întreabă-l. cum să repari mizeria asta nu înseamnă că îl ierți, Kate.

-Ai dreptate. Uf, bine. Te sun de pe mobil. „Mă îndrept spre scări.

— Atunci spune-mi ce ți-a spus.

-Bon. Urc la etaj fără prea mult efort, îmi iau telefonul mobil și îl pornesc.

Treizeci și șase de apeluri nepreluate de la Elliot.

Mă așez pe pat cu telefonul în mâini. Chiar nu vreau să-l sun.

Ce am de gând să-i spun?

Telefonul meu mobil sună în mână, făcându-mă să sar și strângere stângace. Este el.

„Bună”, spun eu.

„Kate... salut”, șoptește el precaut.

Tac neștiind ce să spun.

„îmi pare rău pentru presă. Mă ocup de asta mâine.

-Cum? -întreb-. Cum o vei repara?

„Nu...” se opri.

„Triunghiul amoros și... fotografiile care să demonstreze asta. Mi se formează un nod în gât de rușine.

Oftă tare și spune: „Nu plânge, prințesă. O sa il repar.

„Dacă aș putea să cred ceva ce iese din gura ta, poate atunci te-aș crede”, scuip. Nu poți rezolva asta, Elliot.

— Mă duc să te caut.

— Nimic despre asta. Sunt cincizeci de jurnali ti în fa a casei mele.

— îl pun pe Andrew să te ia. Ne vedem la mine acasă din Londra. Total, mâine ma mut acolo.

— Distributie?

—Pentru că nu vreau să mă urmeze până la Encantada, nu vreau să știe unde locuiesc.

—Cei de la televizor nu spun decât minciuni. Nu sunt cu Daniel... Scuip; dar aproape da, fără să vrea, și asta mă mortifică. -Știu. -Dar...

„Nu le pasă”, mă întrerupe el. Stai acolo până vine Andrew.

-Nu. Nimic nu s-a schimbat, Elliot. Nu vreau să te văd.

-Trebuie sa vorbim.

„Nu avem nimic de spus unul altuia”.

„Ei bine, mă duc”, mormăie el.

— Și te dau afară în fața presei. Nu veni, Elliot. Sunt serios.

— Haide, Kate, nu e corect, mă răsturnă el. Știi că trebuie să te văd. Nu mă lăsa pe mâna jurnaliștilor care sunt la ușile casei tale.

Vreau sa vorbesc cu tine.

Eu dau din cap, dezgustat.

— Singurul important ești tu... nu-i așa, Elliot? – oaptă-. Ce ai nevoie, ce este mai bine pentru tine... fata visurilor tale. Ce vrei.

— Bine, urlă el.

-în acord. Și, exasperat, închid. Sună instantaneu și îl ridic.

Machine Translated by Google

— Nu mă spânzura.

- La naiba. – Şi închid din nou. Sună din nou.

-Ce?! ţip eu. Ce vrei?! -Vreau sa vorbesc cu tine. -Nu am ce sa-ti spun.

-Vă rog. Şi, pe un ton mai blând, adaugă: „Preţioasă... am nevoie să te văd”. Putem ieşi din asta, dar trebuie să ne unim forţele.

incep sa plâng. Când îmi vorbeşte cu acea voce dulce, îmi amintesc a bărbatului pe care-l iubesc.

„Kathryn”, spune el aspru, „lasă-mă să-l trimit pe Andrew şi să ne întâlnim la mine. Nu spun nimic şi ascult.

— Deci măcar poţi să ieşi. Nu te vor putea urmări până la clădirea mea. Aici vei fi în siguranţă. Indiferent de ce se întâmplă între tine şi mine, atâta timp cât nu ieşi din acea casă, te vor urmări necruţători şi nu se vor opri să inventeze poveşti.

închid ochii şi spun: „Nu vreau să...”

„Vreau doar să vorbesc, Kate. îţi promit. -Dar...

„Fă-ţi valiza, astfel încât ei să creadă că nu te vei întoarce prea curând”. Aşa vor merge.

Mă plimb înainte şi înapoi când mă gândesc la asta. Trag draperiile înapoi şi mă uit la mulţimea care se adună pe stradă.

Jurnali tii stau pe scaune pliante, fumează igări. Se instalează pentru noapte. îmi imaginez că stau acolo săptămâni întregi, abordându- I pe Daniel când merge la muncă. Această situaţie nu este corectă pentru Daniel sau Rebecca. La dracu.

Elliot are dreptate. Orice s-arîntâmpla, trebuie să plec de aici. Şi el este singurul care o poate face. -E în regula. -Pana acum. închid şi cobor hotărât.

-Cum a fost? întreabă Daniel în timp ce se ridică.

— Elliot se va ocupa de presa mâine, iar Andrew va veni să mă ia. Nu vor pleca până nu voi pleca eu.

Chipul lui Daniel este o poezie.

— Mergi cu el? Simplu ca buna ziua? Poşneşte din degete şi gata, iartă. -Nu. nu sunt

prost. Vreau să plec de aici şi trebuie să-l folosesc ca să-l iau. Daniel îşi dă ochii peste cap.

— îţi vine în minte o idee mai bună, Daniel? – ipăt-. Pentru că dacă da, sunt toată urechile. îmi flutură mâinile. Dacă rămân, mâine dimineaţă mă vor urmări oriunde mă duc şi vor inventa mai multe poveşti.

Se uită la mine.

„Oh, şi nu uita că tu eşti iubitul căruia ar trebui să-i fiu infidel, aşa că nu te mira dacă te urmăresc şi ei”.

îşi ciupeşte puntea nasului şi spune: „Ce naiba de coşmar”.

— Crezi că nu tiu?- ipăt.

Rebecca iese din camera ei şi spune, pe jumătate adormită: „Ce se întâmplă?”

„Daniel şi cu mine ne întâlnim şi m-am culcat cu Elliot la spate”, îi spun eu, frustrată. Rebecca se scarpină în cap şi se uită la noi. -într-adevăr?

-Nu! Am strigat în acelaşi timp. -Oh. Se încruntă. La naiba, mai puţin rău. Daniel scutură din cap şi scapă: „Du-te înapoi în pat, haide”.

— Bine, dar taci acum, nu mă laşi să dorm. Se întoarce în camera lui şi închide uşa.

Alerg la etaj să-mi fac valiza şi Daniel tot spune: „Ce ai de gând să faci?”

-Ei bine nu stiu. îmi arunc valiza pe pat. Ştiu deja ce am de gând să fac, dar nu vreau să-i spun încă, cel puţin nu până nu se mai întoarce.

Machine Translated by Google

Este decizia mea, a mea și a nimănui altcuiva și nu vreau să mănânce nimeni nuca de cocos. După ce Daniel și cu mine am trecut aseară linia prieteniei, am ajuns la concluzia că trebuie să-mi vin singur cu planurile. Mi-am pus haine cu viteză maximă, fug la baie și îmi iau articolele de igienă personală. Am pus șamponul, balsamul și uscătorul. îmi pun mâinile pe șolduri și mă uit în jurul meu. Fac fotografiile în care ies cu părinții si le păstrez si pe ele.

— Cât timp vei fi plecat? întreabă el încruntat.

— Până când lucrurile se calmează.

Ochii i se fac mari și spune: „Și când va fi asta?”

—Nu știu, o să stau la un hotel câteva zile. Te sun când știu unde stau.
-Bon.

-Tu lucrezi mâine? II intreb.

-Cred. Se încruntă din nou și spune: „Poate... ar trebui să mă duc și eu acasă la părinții mei pentru câteva zile”.

— Da, poate. îi întâlnesc ochii și adaug: „îmi pare atât de rău că te-am băgat în asta”.

„Hei”, zâmbește el și mă îmbrățișează, „nu e vina ta. Mă uit în ochii lui și mă apucă de obraji. Dar ai grijă cu el... bine? opte te el.
„Nu mi-ar răni niciodată”.
— Ți-a făcut-o deja.
Eu dau din cap și spun: „Știu.
Primesc un mesaj pe mobil.

Kate, eu sunt Andrew.

dau colțul.

Nu iesi. Am să vin la ușa ta.

Spune-i lui Daniel să se ascundă.
Răspund.
OK mulțumesc.

-Cade. Mi-a spus să mă ascund.

„La naiba, bine. Mă duc în camera mea. Mă privește în ochi și adaugă: Ai grijă, dragă. – Și mă îmbrățișează.

-Te sun mâine. Când vei merge acasă la părinții tăi? II intreb.

-La prima oră a dimineții. -Bon.

Se uită la mine pentru ultima oară și coboară. Simt nevoia să-i scriu lui Brad, așa că îi trimit un mesaj rapid.
Ești acasă?
Pot să trimit niște lucruri la tine acasă?
îmi răspunde imediat.

Desigur nicio problemă. Speram să mă suni. Am văzut știrile.
Ce naiba se întâmplă, Kate?
Eu dau din cap.

Un pachet de minciuni, dar sunt bine. iti spun mâine. Un sărut. Te iubesc.
îmi răspunde instantaneu.

Si eu pe tine. Ne vedem în curând. Un sărut.

în zece minute, aud o bătaie în u ă. îl deschid și îl văd pe Andrew zâmbindu-mi. Intră și închide ușa.

Bună, Kathryn.
-Buna ziua.
-Sunte i gata?
Scaun.
Vin cu o escortă.
Fața mea se schimbă.

„Așa vom ajunge la mașină fără ca fotografi să se apropie prea mult de noi”. Te voi acoperi cu umbrela și vei ține capul jos și vei merge direct la mașină. Nu ridica privirea si nu răspunde nimănui. Ne vom urca pe bancheta din spate și securitatea ne va scoate de aici.

Simt crampe în stomac.
„Bine”, șoptesc eu.

Machine Translated by Google

— Ai jachetă cu glugă?
-Da.
— Păi, pune-o.
Alerg pe scări și prin dulap ca o lovitură. Inima mea merge la o mie. Simt că o să jefuiesc o bancă sau așa ceva. îmi pun anoracul și cobor.
-Eu sunt deja.
Andrew îmi zâmbește cu amabilitate și îmi trage gluga în sus. Mă uit la el îngrozită.
-Nu vă faceți griji. De îndată ce va mai fi un scandal, ei vor dispărea. în curând se va termina.
„Andrew, nu ies cu colegul meu de cameră.
„Stiu draga. Mă ia de mână și deschide ușa. Există doi paznici la un capăt al portalului.
Gata", le spune el.
-Gata. Și-au desfășurat picioarele de parcă s-ar fi pregătit să lupte.
Andrew deschide ușa și îndreaptă o umbrelă neagră către fotografi care vin în fugă, ca să nu mă vadă.
„Acum", se repetă el în timp ce mă trage de mână. Tine-ti capul jos.
— Kate! țipă la mine în timp ce se lipesc de noi ca niște lape. Domnișoară Landon, ce zici de soțul tău?
Sunt plin de întrebări în timp ce sunt dus la mașină.
-În spate! strigă un agent de securitate. împinge un fotograf atât de tare încât cade în fund.
Sunt zguduit dintr-o parte în alta pe măsură ce fotografi se apropie.
— Aleargă! strigă Andrew.
Cu inimile bătându-ne, am ajuns la vehicul. Mă repez și Andrew se urcă în spatele meu și se închide trântind.
Fotografii înconjoară mașina, strigând la mine. gardienii de siguranța se montează și se pornește.
— O să-i love ti! exclam eu.
Bărbatul nici nu-mi răspunde și nici nu se oprește. Haideți și pentru unii motiv, mulțimea s-a despărțit și ne-a lăsat să trecem.
Mă uit la casa mea și tristețea mă copleșește. Cum va scăpa Daniel de acolo?
— îl poți ajuta pe Daniel să scape mâine?
Andrew dă din cap și
spune: „Desigur.
îmi răsucesc mâinile în poala nervilor.
— Când mă lași la Elliot, te-ai deranja să-mi duci valiza la fratele meu?
-Absolut.
Dau din cap în timp ce îmi crește adrenalina.
în timp ce ne străduim străzile Londrei, înțeleg pentru prima dată de ce Elliot își păzește intimitatea cu orice preț. Nu vrea să le dea nici măcar un fir din care să tragă.
Ce coșmar al naibii de oribil.
Intrăm în parcarea subterană a apartamentului de lux al lui Elliot. Ușile de securitate se închid în urma noastră și vehiculul se oprește în fața unui lift. Paznicul parchează mașina și ieșim cu toții.
„Mulțumesc", șoptesc eu.
Cei doi mastodonti se îndreaptă spre lift.
„Poți să mă lași aici. „Gardienii trec pe lângă mine și intră în lift-. Ce faci? întreb în timp ce le privesc alternativ.
— Avem ordin să vă escortăm la destinație, domnișoară Landon.
Privind la ei, îmi vine în minte ceea ce mi-a spus Daniel prima dată când l-am întâlnit pe Elliot: „Este un bărbat influent, nu aș vrea să-l enervez".
Dintr-o dată îmi dau seama că, dacă Elliot Miles vrea să fiu condus la ușa lui, nu am de ales.
Dacă le-aș spune chiar acum că nu mă duc la ei acasă, m-ar pune oricum să plec.
Un milion de idei îmi trec prin cap, dar cea care predomină Este... o să-mi pierd controlul.

Machine Translated by Google

Am urcat la ultimul etaj în tăcere. Uşile se deschid şi iată Elliot, aşteptând în hol. Se uită în ochii mei şi zâmbeşte uşor, de parcă ar fi uşurat să mă vadă.

„Mulţumesc”, spune el gardienilor. El deschide uşa casei lui şi eu intru.

Stau în mijlocul camerei ei, hotărât să arăt cât de puternic sunt.

Este ultima dată când mă supun acestui om.

Elliot se uită în ochii mei de parcă aş fi un animal sălbatic care va fugi în orice moment.

„îmi pare rău pentru paznici”, şopteşte el.
Scaun.
„A i dori ceva de băut?”
-Nu.

îşi umflă obrajii de parcă nu ştie ce să spună.

-Nu simt?

Mă uit în ochii lui şi vreau doar să-l fac să sufere pentru suferinţa pe care mi-a provocat-o.

Pentru că m-a băgat în mizeria asta de trei perechi de bile.

„Prinţesă, trebuie să vorbim”, şopteşte el.

„Pentru numele lui Dumnezeu, Elliot”, strig eu, „nu-mi spune aşa. Nu mai este un nume afectuos, ci un motiv de ridicol. îmi abuzezi draga. Să nu-mi mai spui niciodată prinţesă!
Faţa i se schimbă.

„Trebuia să plec... ştii că a trebuit să plec.

Mă uit la el.

„Mi-ai spus să plec”, ţipă el. Ţi-am cerut sfatul şi mi-ai spus să plec.

„Ţi-am spus să-ţi asculţi inima”, ţig eu înapoi.

Strânge-ţi maxilarul; el rămâne fără cuvinte.

— De când ştii că sunt eu? De cât timp mă minţi?

„în tot acest timp ai ştiut că Edgar sunt eu. Tu eşti cel care ai m-a minţit”, spune el. Ţi-am mărturisit cine eram atunci.

-De cand?îmi flutură mâinile.

„Mi-ai spus despre Edgar Moffattîn noaptea ta pastile pentru cap. Chiar mi-ai arătat conversaţia ta de pe mobil.
Faţa mea se schimbă.

— Cu numărul de oameni din lume, nu-mi venea să cred că eşti tu. Ţi-am spus a doua zi. A doua zi ai aflat că Edgar sunt eu”, răspunde el calm.

— De ce eşti atât de sincer cu Roşiţa?

—Pentru că e foarte uşor să vorbesc cu ea... ea nu mă judecă. Ea este prietena mea.

— Asta... mă minţi?

„Ştiam că vorbeşte cu tine. Nu te-am minţit niciodată. Nici macar o data. Ţi-am spus că merg în Franţa să o văd.

— Dar nu mi-ai spus! am exclamat furios. Ştiai că nu pot spune nimic despre asta.

„Pentru că m-ai minţit tot timpul”, ţipă el. Şi ştiai asta, la naiba.

îmi plec capul; Deci nu mergem nicăieri. Mă aşez pe canapea şi el îngenunchează în faţa mea pe podea şi spune: „Nu s-a întâmplat nimic, jur”. Nici măcar nu am
sărutat-o.

Se uită în ochii ei.

Va fi adevărat?

— Kate. Oftă trist. Dacă nu aş fi plecat, mi-aş fi petrecut toată viaţa întrebându- mă: „Ce s-ar fi întâmplat dacă...?”

-Deja. Deci...” Mă opresc să găsesc cuvintele potrivite, „ţi-ai petrecut săptămâna cu ea?

-Nu. La cină, mi-a spus destul de clar că vrea... mai mult.

îmi înghit nodul din gât. Eşti sigur că vreau să aud asta?

Machine Translated by Google

„Dar m-am putut gândi doar... la tine”, şopteşte el. Ştia că a greşit, dar ştia şi că trebuie să meargă să afle. Nu puteam să încep un viitor cu o fată în timp ce îndoielile îmi mănâncă. Era o sabie cu două tăişuri, Kate. Am făcut ceea ce credeam că trebuie
să fac.
îmi plec capul. „Nu mai plânge”.

— N-aveam chimie... doar că nimic. Mă priveşte în ochi şi adaugă, jur ca...

— Şi dacă l-ai fi avut?îl întrerup. Dacă ai fi avut chimie, Elliot? Unde m-ar lăsa asta?

„Nu a existat chimie.

— Dar s-ar putea să fi existat.

Elliot expiră puternic şi spune: „Nu
mă asculţi.

— Şi nu mi-ai răspuns la întrebare. Unde ai fost toata saptamana? întreb.

„I-am spus că nu mă interesează, că am pe cineva acasă”.

„Detaliu de care ar fi trebuit să-ţi aminteşti înainte de a merge cu ea”, ţip eu, încă indignată.

„Dar acum sunt aici”, strigă el, făcând un gest larg cu mâinile, mâinile-. Sunt a ta, Kate.

Sigur?

„Am profitat de această săptămână pentru a reflecta”, continuă el. Trebuia să mă gândesc.

Mă uit în ochii lui şi părul de pe ceafă mi se ridică.

-În ce?
-În viata.

— Hai, cum e posibil să fi prins o fată din lot.

Din cât de tare inspiră, ştiu că m-am lovit în cui.

Ochii mi se umezesc.

„Nu sunt protagonista poveştii tale, Elliot”, îi şoptesc.

-Desigur. Se ridică şi adaugă: „Soarta este o prostie”, în tot acest timp am crezut că îmi trimite semne. Că instinctul meu m-ar ghida către sufletul meu pereche.

Ce mă face să sufăr acest om, Doamne. îmi aplec capul, incapabil să mă uit la el.

„Kate, ne-am urât de ani de zile. îmi prinde faţa şi îmi mângâie buza inferioară cu degetul mare. Nu mă poţi învinovăţi că m-am întrebat dacă a fost dragoste adevărată sau doar atracţie fizică. Cu siguranţă ai avut şi îndoiala.

Sufletul meu cade în picioare.

„Nici macar o data”.

Mă forţesc să dau din cap. Să vedem dacă conversaţia se termină odată pentru totdeauna.

Elliot se prosternă din nou în faţa mea şi

spune: „Te iubesc. – îmi dă un sărut. Vom rezolva asta. Vom începe de la zero şi de data aceasta vom fi conştienţi că a noastră este dragostea adevărată. Tu eşti singura care mă face să mă simt aşa, Kate. Mai multe minciuni.

Mă îndepărtez ca el să nu mă mai sărute şi să spun: „Trebuie să fac un duş.

Elliot zâmbeşte şi mă îmbrăţişează. – Bine, da, hai să facem un duş.

„Elliot, am avut o zi groaznică şi sunt obosit. Ce-ar fi să vorbim despre asta mâine?

-Bon. El dă din cap şi mă ajută să mă ridic de pe canapea. Ai dreptate, Avem tot timpul din lume.

Mă conduce în baie şi îmi deschide duşul. Mă dezbracîncet şi intru sub apă.

Fac un duş năucit, la jumătatea drumului între angoasă şi uşurare. „Acum stiu”.

Ies şi Elliot mă usucă cu prosoape în timp ce mă face sărutări. „Bine că ai venit”, şopteşte el. Am crezut că te-am pierdut.

Mă uit la el cu absolută indiferenţă. Sunt serios? Crezi că cu câteva cuvinte frumoase totul se rezolvă? Nu simt nimic. Sunt mort înăuntru. E ca şi cum ai vorbi cu un necunoscut, unul care nici nu mi-a plăcut. Ceea ce am avut nu mai există.

Ne urcăm în patul ei şi închidem buzele, dar, de îndată ce Elliot adânceşte sărutul, mă trag înapoi şi îi şoptesc: „Noapte bună, dragă. Nu am chef în seara asta. Au fost multe emoţii deodată.

Machine Translated by Google

-Bon. El stinge lumina de pe masă, mă îmbrăţişează din spate şi îmi sărută tâmplă. „Te iubesc, Kate”, şopteşte el.

„Şi eu tu”, şoptesc eu în timp ce stăm întinşi în întuneric. Fizic suntem foarte apropiaţi, dar niciodată nu m-am simţit atât de singur. Şi dacă Elliot m-ar cunoaşte, ar şti.

O lacrimă îmi cade pe obraz; este cald, sărat şi are gust de trădare pentru mine. Elliot Miles nu a fost singurul care şi-a dorit un sfârşit de carte de poveşti. Şi eu.

Şi, din păcate, ştiu că nu este

.Capitolul 25

Elliot

Mă trezesc speriat de o lovitură îndepărtată.

Mă uit la partea lui Kate a patului, dar ea nu este acolo. Ma alatur.

„Kate”, strig eu. Eîn baie? Kate?

Ma ridic si ma duc la baie. Nici unul. Panica mă cuprinde şi aprind lumina.

— Kate! strig în timp ce mă uit în jurul meu. Unde eşti?

Mă duc în sufragerie.

— Kate, strig eu urgent. Kathryn. Mă uit în jurul meu. Şi geanta ta? Valiza ta lipseşte.

Nu.

Alerg prin fiecare cameră din casă ţipându-i numele cu inima bătând cu putere. Nu aici.

O sun; da un semnal O sun din nou şi acum telefonul mobil este oprit. Furia mă cuprinde şi dau cu piciorul în perete. Eu numesc securitate. -Da domnule?

— Şi Kate? mârâi el.

— Păi... cu tine... nu?

— Deja îmi explici cum naiba a plecat fără să-ţi dai seama! – ipăt.

— Nu înţeleg, domnule. Nu ne-am mutat de aici toată noaptea. „Inutil!” exclam eu. Găseşte-o, la naiba!

închid şi mă plimb înainte şi înapoi. îmi este greu să respir în timp ce efort de a rămâne calm.

Mă uit pe fereastră să văd strada. „Kate”, îi şoptesc, „unde eşti?”

Profit de faptul că sunt pe bancheta din spate ca să o sun pe Kate. Robotul meu răspunde.

Trag aer în piept. Am petrecut ore întregi căutând-o. Parcă ar fi înghiţit-o pământul. Nu există nicio urmă de ea.

Nu a venit acasă şi are telefonul mobil oprit.

— Este casa asta, domnule. Mă uit pe fereastră. -Esti sigur?

„Da, aceasta este casa fratelui tău. I-am trimis valiza aici, aşa cum a cerut ea.

Cobor din maşină şi mă îndrept furioasă spre intrare. Bat la uşă tare şi cineva o deschide. Este un tânăr, de vreo treizeci de ani.

Bună, sunt Elliot Miles... -Stiu cine esti. -O pot vedea? -Nu aici. -Necesar...

„Ai făcut deja destule”, mă răsturnă el şi înainte să închid uşa, îmi bag mâna să o opresc, o deschid forţată şi mă repez.

— Kate! – ipăt-. Ştiu că eşti aici. -Ai intarziat. A dispărut. – Oftă. -Unde?

— A plecat cu avionul. Totul mă învârte.

-Unde?

— Am să-ţi spun.

Machine Translated by Google

-Despre ce vorbesti?îmi flutură mâinile. Dacă mâine trebuie să mergi la birou. Face o mutră

dezgustată și

spune: „Prost, Kate și-a dat demisia miercurea trecută. Are un loc de muncă în străinătate.

Dacă nu ai fi fost atât de drăguț cu pictorul tău, ai fi aflat.
amețesc.
Nările îmi fulgeră în timp ce mă lupt să nu-mi pierd controlul.
Băiatul scutură din cap și expiră puternic. „Hai, hai, ai încurcat”. – Se uită la ceas. -Unde

este? Spune-mi, cer.

— Ai întârziat, deja s-a înregistrat.

Deschid larg ochii. Zborul lui nu a plecat încă.

— Atunci încă o pot prinde. Mă întorc și fug înapoi la mașină.

-Nu am spus asta! strigă el în spatele meu. Nu vrea să te vadă – spune el de la

distanță în timp ce sar în mașină ca un fulger.

— La aeroportul Heathrow, grăbește-te! – ipăt.

Andrew iese din trafic și o sun pe Kate. Rin, rin..., rin, rin..., rin, rin.

— Hai, ia-o. Ia-o, șoptesc eu. Comunica. Sun din nou. îmi imaginez că se uită la

telefonul ei mobil și mă ignoră și mă înfurie.

Cu ea, cu mine... și cu situația asta dracului. De ce ar fi fugit în miezul nopții? La ce se

gândea?

Când se termină, o voi prelua... dacă nu am un atac de cord înainte, desigur.

Mă aplec pe scaunul din față și spun: „Mai

repede.

— Mă duc repede. Andrew își umflă obrajii când schimbă banda. Se schimbă și o

strig pe Kate cu inima grea.

— Hai, scumpo, ia-o. Comunica din nou.
— Ia-ți telefonul, la naiba! țip în timp ce arunc telefonul pe scaun cu furie.

Andrew se întâlnește cu privirea mea în oglinda retrovizoare.

— Nu începe, nu! mărâi la el.

Pășim pe accelerație și tragem; în jumătate de oră am plantat la aeroport.

Sar din mașină și fug înăuntru. Mă uit atent la ghișeele de check-în în timp ce fac un cerc

complet în jurul meu.

-Unde ești?îmi șoptesc. Kate. încep să mă tem că n-o voi găsi cu atât de mulți oameni pe aici.

Vă rog să nu o faceți. – Fug în spatele cozilor de check-în să văd dacă o pot găsi. Când ajung

la final, mă întorc la început. Poate te-ai înregistrat deja.

Mă duc la controlul de securitate și stau la coadă.

— Hai, hai, mormăi eu. Mă uit în jur și văd că rândul mișcă în pas de melc.

— Trezește-te, ticălosule!

îmi ciufulesc părul în panică. Fiecare minut care trece... este un minut mai puțin pentru a o

opri.

Când ajung în sfârșit la securitate, trec prin scaner și emite un bip.
La dracu.

— Dați un pas înapoi, domnule.

„Nu am timp pentru asta”, bâlbesc eu. Trec din nou prin scaner și, în timp ce sună din nou,

îmi scot pantofii și îi arunc afară; îmi desfac centura de siguranță și o arunc la pământ. Trec

din nou prin scaner și de data asta alarma nu se stinge. La naiba, mai puțin rău. îmi iau

hainele, mi le bag sub braț și fug cât de repede pot spre intersecție: șase holuri uriașe care

duc la porți în direcții diferite.
Nu.
îmi înghit nodul din gât în timp ce îmi cântăresc opțiunile: pe care o urmez?
Hmm...

Machine Translated by Google

— Pe care o aleg? Gâfâi şi îmi este greu să respir. Dreapta. Mă îndrept pe hol spre dreapta. Este imposibil. N-o s-o găsesc niciodată. Mă cac pe Dumnezeu.
Continui să alerg şi apoi dintr-un motiv oarecare încep să mă uit în lateral şi văd spatele lui Kate, care va trece prin poartă.

— Kate! ţip în timp ce alerg ca o săgeată în direcţia lui. Kate!
Nu mă aude şi trece prin uşile duble.

— Kate! ţip cât pot de tare. Oamenii se întorc să se uite la mine.
Mă întorc către însoţitorii de bord care se ocupă de check-în şi, între şuierături, le spun: „Am nevoie de un pasager pentru a coborî din avion.

— îmi pare rău, domnule, dar este imposibil.

-Nu. „Mi-am pus mâna pe piept. La naiba, nu pot să respir. Nu înţeleg. Este o urgenţă.

— Vine târziu.

-Nu! exclam eu. Kate, sunt aici, strig eu. întoarce-te. Două gorile stau lângă mine şi spun: „Este ceva în problemă, domnule?”
Mă uit la unul şi apoi la celălalt şi, între gâfâituri, le spun: „Iubita mea”. Arăt spre zbor. Trebuie să... o opresc. Gardienii se uită unul la altul şi, după ce îşi dau ochii peste cap, unul zice: „Plecaţi dacă nu vreţi să vă forţăm, domnule”, ma dau jos. îmi las pantofii şi cureaua şi mă sprijin pe mine genunchi ca să-şi tragă răsuflarea. M-am cacat pe lapte..., a dispărut... Dar unde? Ma uit în sus sa vad destinatia.

Honolulu Zborul 245 linii aeriene americane

Mă alătur cu un nou obiectiv în minte. îmi pun pantofii şi suflec centura în mana. -Mulţumesc. – Şi plec cu un pas ferm. nemernicii, îl sun pe paznicul meu, care răspunde imediat. Bună ziua, domnule Miles.

-Buna ziua. Pune pe cineva să o întâlnească când aterizează. A prins zborul American Airlines 245 cu destinaţia Honolulu.

-Nu vă faceţi griji.

— Nu o lăsa din ochi! Vreau să ştiu unde stai.

Kate

Maşina se opreşte în faţa fermei. Şoferul se întoarce şi îmi spune: „Domnişoară, am ajuns deja”.

Mă uit pe fereastră şi uşurare mă inundă. Pare decent, întotdeauna simt câteva secunde de panică când văd locul pe care l-am rezervat online.

îi plătesc şi îmi scoate valiza din portbagaj.

Din fericire, săptămâna aceasta plănuisem totul.

în zilele în care nu am auzit de Elliot (pentru că eram cu ea), doar să mă gândesc să dau de el la birou mi-a dat ceva. Aşa că mi-am rezervat o vacanţă pentru a pune pământ la mijloc. Nu am spus nimic nimănui în afară de Brad. Nici măcar Daniel sau Rebecca. Dacă nu ştiu unde mă găsesc, nu o vor lăsa să scape în faţa nimănui. Şi e bine că nu i-am spus. Habar n-aveam cât de bine mi-ar face să-l păstrez pentru mine.

Sunt la Lanikai Beach pe insula Oahu din Hawaii.

Auzind şi mirosind marea mă emoţionează. îi fac semn la revedere şoferului şi urc treptele.

Cheile sunt într-un seif. Ce fior! Un duş fierbinte... şi dormi puţin.

Am avut un zbor oribil. Dacă sunt sincer, o parte din mine a crezut că avionul lui Miles va apărea lângă avionul meu pentru a-l deturna şi Elliot va apărea în timpul zborului şi m-artârâ afară.

Să fi ajuns aici singur şi în siguranţă este o uşurare. întorc cheia şi Am gâfâit când am intrat.

Mama mea

-Ce lucru frumos!

Este o casă de formă hexagonală situată pe marginea unei stânci. Aproape toate sunt ferestre cu vedere la mare. De asemenea, există palmieri într-un extrem.

Machine Translated by Google

Pare ceva dintr-un film.

Zâmbesc, încui ușa și mă uit în jur: un dormitor cu o singură persoană, o baie minusculă și o bucătărie/cameră de zi în formă octogonală, cu podele din lemn de esență tare.

clar. Ferestre franceze din lemn se deschid spre o terasă imensă. Ies să las briza mării să mă lovească pe față.

-Acolo merge! „Aceste opinii mă fac să zâmbesc”. Mă uit la el o vreme, apoi mă gândesc la Elliot, care va ajunge acasă speriat de moarte. Știam că își va face griji.

Dar nu mă pot gândi la el acum. Pentru o dată în viața mea, îmi voi acorda prioritate. înțeleg ce mi-ai spus ieri: că mă iubești și că nu ai făcut nimic cu iubitul tău pictor. Dacă s-ar fi întors imediat ce a văzut-o, poate l-ar fi iertat și ar fi trecut mai departe.

Dar i-a luat o săptămână până să ajungă la concluzia că vrea să fie cu mine. Convingându-se că era fericit. Dacă m-ar fi iubit, așa cum susține el însuși, nu ar fi avut nevoie de nicio introspecție pentru a-și da seama. Ar fi venit direct acasă cu mine.

Nu pot suporta că nu a fost.

îmi amintesc de nopțile acelea minunate în care râdeam, făceam dragoste și aveam conversații profunde și semnificative până când eram atât de mulți și mi se rupe sufletul.

în acele momente, pentru o secundă, am crezut că ceea ce aveam este special.

expir cu tristețe. Dar nu a fost asa...

Elliot Miles nu este singurul care își dorește finalul fericit cu cineva extraordinar. Ghici cine il mai asteapta. Pe mine.

Chiar dacă așteptarea mă omoară, ceea ce, judecând după situația mea actuală, este foarte probabil.

— Bună, îi spun zâmbind către chelnerul frumos. Aș vrea să vorbesc cu Steven despre poziția de chelneriță.

Sunt aici de patru zile și nu îmi vine deloc să merg acasă. Am sunat la agentul imobiliar și se dovedește că casa în care stau poate fi închiriată pe termen lung.

Așa că voi sta puțin și voi pune rădăcini în timp ce îmi limpez capul.

-Buna ziua. Zâmbește în timp ce curăță barul. Eu sunt Steve.

-Buna ziua. „Sunt foarte incomod și mă agățăm de CV cu o forță supraomenească.

— Ai fost vreodată chelneriță? -ma intreaba.

-Nu.

—Ați servit tartine la evenimente?

-Fie.

-Si ce faci?

— La Tehnologii Informaționale. îmi răsucesc degetele în fața-. Sunt analist de sisteme informatice.

Băiatul se încruntă și spune: „Și ce cauți aici?”

-Vrei să afli adevărul? -Ridic din umeri-. M-am despărțit de iubitul meu și mi-am pus piciorul în praf. Și cred că Lanikai este locul ideal pentru a petrece câteva luni lingându-mi rănile și curățându-mi capul.

„Oh, nu, deja am încurcat-o.”

Băiatul zâmbește larg și spune:

„Și spune așa”. Am făcut același lucru acum cinci ani și nu m-am întors. Când poți începe?

„Astăzi.

Sunetul valurilor sărută malul și eu zâmbesc soarelui în timp ce merg.

Acest loc este paradisul.

Și nu doar pentru că m-a ajutat să scap.

Machine Translated by Google

Dar pentru că, pentru prima dată după ani, probabil de când părinții mei au murit, sunt mândru de mine.
M-am forțat să ies din zona mea de confort.
Nu voiam să fiu la Londra, instinctul mi-a spus să plec.
Erau o mulțime de întrebări în aer și foarte puțină încredere din partea mea.
Deși voiam să rămân și să lupt pentru noi, în adâncul meu știam că trebuie să petrec ceva timp singură.
Pentru a recăpăta puterea și a mă redescoperi.
Parcă în sfârșit cresc. Am trăit în umbra morții părinților mei timp de șapte ani lungi, dar dintr-un motiv oarecare mi-a frânt inima Elliot m-a trezit.

De mult mi-am dorit o schimbare, dar eram prea precaut si prea frica sa fac pasul. Și acum mi se întâmplă asta și iau și, fără să mă gândesc de două ori, mă mut în cealaltă parte a lumii. M-am săturat de IT, așa că acum lucrez noaptea
într-un restaurant.

Tot ce am avut de luptat în ultimii ani, plictiseala, stagnare..., a dispărut din viața mea.

Mă trezesc în fiecare dimineață cu puteri reînnoite; trist, dar încă entuziasmat de ceea ce va aduce ziua.

Practic yoga în fiecare dimineață la răsăritul soarelui, înot la plajă și mă întind în nisip. Apoi merg la o plimbare lungă și trag un pui de somn. Noaptea lucrez la restaurant: e distractiv, ușor și oamenii sunt foarte drăguți.

— O zi frumoasă, nu-i așa? îmi spune un biciclist când trece pe lângă mine.

-Desigur. Zâmbesc când ajung la rândul de magazine din oraș. Acest loc este foarte frumos și pitoresc. Aproape în fiecare după-amiază vin aici să cumpăr ce voi mânca a doua zi.

Trec pe lângă un magazin de artizanat și mă opresc să mă uit la vitrina. Ce este acolo?

Mă voi uita. Când intru, sună micul clopoțel de deasupra ușii.
-Buna ziua. O bătrână îmi zâmbește.
-Buna ziua.
-Vrei ceva?
„Doar mă uit”, răspund.

Rătăcesc prin secțiunea de cusături în cruce și zâmbesc cu tristețe în timp ce mă uit la modele. Mamei mele i-ar fi plăcut acest magazin.

Când eram adolescent, petreceam ore întregi în foișor: ea coasea și eu pictam. Am râs, am vorbit și am ascultat muzică. Zâmbesc când îmi amintesc că am forțat-o să-mi cânte melodiile Taylor Swift iar și iar.

Aleg un model de rață și zâmbesc la gândul la Elliot și fetele lui. Poate ar trebui să învăț cusătură în cruce. Ar fi un omagiu frumos adus mamei mele. Ma uit la toate tiparele, dar ajung sa revin la cel cu ratele.

Vreau asta. Imi plac picioarele lui Elliot; sunt ca un clopoțel. Imi amintesc ziua în care a fost atacat și zâmbesc. Imi bag pachetul sub braț și continui să caut.
„Rechizitele de artă sunt cincizeci la sută”, mă informează doamna mai în vârstă.
-Ei bine, mulțumesc. – Merg în continuare. Nu am mai pictat din liceu.

— Ei bine, ar trebui să te întorci la asta; Este cea mai bună terapie”, mă asigură el zâmbind.

Hmm, poate ai dreptate. Din moment ce o să învăț cusătură în cruce, aș putea să pictez un tablou. Sunt groaznic la asta, darîmi voi aminti de mama și mă voi simți mai aproape de ea.

Machine Translated by Google

îi plăcea picturile mele; de fiecare dată când picta unul nou, îmi spunea că era preferatul lui. Nu asta le spun toate mamele copiilor când îi învaţă rezultatul oribil al practicării hobby-urilor?

Iau un pachet de perii şi un set de tuburi de vopsea de pornire. Mă întorc în jos şi arunc o privire la pânze. Lapte, ce scump!

Chiar plătea mama aceşti bani? Zâmbesc, perfect conştientă de ce o făcea: ca să mă pot aşeza lângă ea în timp ce ea coase. La sfârşitul zilei, fiecare profesor are broşura lui.

Iau o pânză mică, aşa că se va potrivi mai bine în coş când o voi primi, încărca.

îmi duc lucrurile la cutie, aşteaptă cu nerăbdare ziua de mâine. Când mă întorc de la plajă, voi începe să învăţ cusătura în cruce, ca mama mea. Cat de cool!

Elliot

— Tablourile dumneavoastră au sosit, domnule Miles, strigă Andrew din prag.

Mă opresc să mă uit la computer şi spun: „Ce?

— Tablourile lui Harriet care erau în depozit au sosit. Ştiu Mi-a fost atât de dor de ei.

îmi trec mâna prin păr supărată. -Oh. fac o pauză.

Nu vreau să fiu lângă acele tablouri. Pentru ei am lăsat-o pe Kate. Ele servesc doar pentru a-mi aminti ceea ce nu mai am. fata mea

„Ei bine...” mă opresc pentru a mă explica. îmi pare rău, Andrew, dar le poţi întoarce acasă la mine din Londra? Faţa lui Andrew se schimbă. -Dar...

— Dar nimic, l-am întrerupt. Nu-i vreau în casa asta. Se uită la mine încruntat.

— Aşa e, Andrew, îi răspund eu să se retragă.

— Eîn regulă, domnule.

Respir tremurat şi mă concentrez pe computer, ce naiba cu toate.

Kate

Sunt în drum spre casă când văd o maşină parcată pe alee. Mă încruntă şi pe măsură ce mă apropii îmi dau seama că este o dubă de livrare.

„Vă pot ajuta?” il intreb pe şofer. —Da, o caut pe Rosita Leroo. Locuieşti aici? Inima îmi sare o bătaie; Elliot ştie unde sunt. Va fi venit? Mă uit suspicios în jur şi îl întreb pe conducător auto:

— Ce aduci pentru ea?

-O scrisoare. îmi arată un plic roşu. Recunosc scrisul lui Elliot pe faţă. stridii...

„Da, sunt Rosita”, spun eu. -Semnează aici te rog. Este certificat.

-Desigur. – La naiba de controlor. Vrei să te asiguri că-ţi primesc Eu semnez şi mi-l dă.

„La revedere, Rosita”, imi spune livratorul în timp ce se urca în duba. -Slavă Domnului. Mă uit la scrisoare.

domnişoara Rosita Leroo

98 C / Grosvenor Mayweather (Oahu)

întorc plicul să văd expeditorul.

Edgar Moffatt Trashologist Extraordinar Regatul fermecat

Zâmbesc mulţumit. Extraordinar trahologist... Prost. Intru în casa si las scrisoarea pe tejghea. Nu am de gând să o citesc.

E ora unsprezece noaptea când trec pe uşă şi merg direct după plic. Restaurantul era plin în seara asta şi am petrecut tot timpul întrebându-mă ce spunea meniul. Ce tortură.

De unde ştii unde sunt?

Ridic plicul şi mă uit la el. ce vei dori? Există o singură modalitate de a afla. Trimite oua.

Deschid plicul.

Draga mea Rosita:

Din moment ce nu pot să te sun şi nu vreau să te hărţuiesc ca un criminal în serie, am decis să merg la

Old School şi să-ţi scriu o scrisoare.

Pentru o experienţă completă, vă rugăm să pulverizaţi scrisoarea cu spray- ul inclus în plic.

Machine Translated by Google

îmi încreţ fruntea. Despre ce vorbeşte asta?

întorc plicul cu susul în jos şi un minispray cade pe blat.

O ridic şi citesc eticheta.
Elliot Miles – Poţiune de dragoste

îmi ascund buzele ca să nu zâmbesc. Ţin sticla până la nas şi închid ochii în timp ce amintirile revin. Este aftershave-ul lui Elliot.
Hmm.
continui sa citesc.

Vă scriu pentru a vă da o veste grozavă: veţi fi AC sau, ceea ce este la fel, Bunica Capră.
îmi acopăr gura cu mâna şi izbucnesc în râs. Ce spune asta?

Veterinarul tocmai a plecat, dar înainte de asta mi-a confirmat suspiciunile: capra ta Gretel este însărcinată. în teorie, va naşte în patruzeci de zile. Nu pot aştepta.

în sfârşit o veste bună. Spercăsubte i bine.

De asemenea, sper că ştii cât de mult mă costă să nu merg după tine.

Şi cât de dor mi-e de tine. Un sărut.

întotdeauna al tău, Elliot

Concis şi frumos. Mă topesc înăuntru şi îmi muşc buza. Iau mini-spray-ul şi îl ţin până la nas.

Miroase a glorie.
Elliot Miles.
Am citit scrisoarea din nou... şi încă una, apoi o ascult şi o stropesc cu loţiunea.

Şi aşa, cu un zâmbet de la ureche la ureche şi cu parfumul lui Elliot Miles învăluindu-mă, am citit-o din nou .Capitolul 26

Zâmbesc în timp ce amestec vopsele pe paletă, cine avea să-mi spună eu ca mi-as dori atat de mult sa pictez?

Mă duce înapoi la o perioadă în care eram fericit şi lipsit de griji. Recunosc că scrisoarea pe care am primit-o ieri de la Elliot m-a ajutat şi să mă ridic moralul.

El a înţeles.

Ar fi putut să vină aici şi să mă convingă să merg acasă cu el; în schimb, mă lasă să-mi dau seama singură.

Aud o maşină trăgând spre alee şi mă uit pe fereastră. Este duba. Zâmbesc.
Deschid uşa alergând şi văd livratorul coborând din vehicul cu un alt plic roşu.

— Rosita? -El spune.

„Eu sunt”, răspund eu, încântat.

„Două scrisori în două zile. Ce bine trăiesc unii. înregistrează aici.
semnez cu zâmbetul pe buze.
-Cum te numea? Il intreb.
— Richard.

„Mulţumesc, Richard.

Accept scrisoarea, urc treptele şi, odată înăuntru, o deschid. Aşa cum am făcut ieri, întorc plicul şi flaconul cade.

Râd când citesc eticheta.
Elliot Miles – Poţiune de dragoste
Draga mea Rosita:

Din moment ce nu te pot suna şi nu vreau să te hărţuiesc ca un criminal în serie, m-am hotărât să merg la şcoala veche şi să-ţi scriu o scrisoare.

Pentru o experienţă completă, vă rugăm să pulverizaţi scrisoarea cu spray-ul inclus în plic.

Pe baza multiplelor tale fetişuri, o să te fac pe plac.

Am inclus o fotografie pentru a vă bucura personal. Foloseşte-l cu plăcere şi recreează-te des.

mă încruntă. Cum?

Machine Translated by Google

Mă uit în plic şi văd că există o fotografie înfăşurată în hârtie albă.

îl deschid şi râd. Este o fotografie cu Elliot desculţ, cu picioarele încrucişate deasupra unui pouf. Se odihneşte pe terasa lui şi, în fundal, se văd lacul şi dealurile verzi ale Encantadei.

Pe noptieră e un pahar de whisky, iar Elliot poartă pantaloni de trening gri.

Mă uit la fotografia cu o privire încruntă. Ce va face el? ma simt ca a fi acolo, continui sa citesc.

Sper că subte i bine. Zilele mele sunt lungi şi nopţile mele sunt şi mai lungi.
Mi-e dor de tine scumpo.
Un sărut.
întotdeauna al
tău, Elliot

PS: Ai început deja să împleteşti colierele nepoţilor tăi? Aparent, este normal să vină doi câte doi. Sunt foarte calm.

Zâmbesc în timp ce mă uit la scrisoare mai mult decât este necesar. Iau sticla şi o stropesc.

O duc la nas şi respir adânc: mirosul lui Elliot Miles mă înconjoară în toată splendoarea lui.

Aceste litere mici atât de ciudate, dar care în acelaşi timp reprezintă atât de bine Elliot înseamnă foarte mult pentru mine. Zâmbesc. Astăzi este o zi buna.

Elliot

Christopher se aplecă în u ă i spune:— Ai vrea să mergi să iei ceva de mâncare? Mă uit la el şi îi

spun: – Păi... – Da, îmi vine, dar nu vreau să vadă oprirea pe care trebuie să o fac mai întâi— nu, mulţumesc. Sunt bine. -Trebuie să mănânci.

„Da, este doar...” Mă opresc să mă gândesc la o scuză, „atunci trebuie să merg la poştă”. O să prind ceva pe drum.

Christopher intră, încruntat, şi întreabă: „Şi ce ai pierdut la poştă?”

„Un banchet cu opt feluri. Tu ce crezi? Mormăi sec în timp ce mă concentrez din nou pe computer.

Se aşează pe marginea biroului meu şi

spune: „Ai auzit de la Kate?”

-Nu. Am apăsat tastele. Pentru că ce spui?

—Pentru că nu-ţi vezi părul şi nu întâlneşti pe nimeni. Şi puţinul pe care îl laşi acasă este să vii la birou. -D?

— A plecat acum aproape şase săptămâni, Elliot. „Unde vrei sa mergi?” M-am repezit la el, exasperată. „Nu se întoarce, omule.

„Ascultă”, urlez eu, „Kate este treaba mea; Ce se întâmplă între noi nu este treaba ta. Am greşit, dar plănuiesc să o repar, dacă este ultimul lucru pe care îl fac.

— Atunci du-te s-o ia şi adu-o înapoi. Ştii unde este. Ce mai astepti? Această pasivitate nu este tipică pentru tine.

-Nu o cunoşti. Este foarte încăpăţânată. Pe măsură ce îl apăs, îl voi termina pierzând oricum. îi voi acorda timpul pe care îl merită.

— Sau timpul să te uit. Se uită în ochii ei.

— Hai, hai să mâncăm. Şi, din moment ce suntem aici, vă trimitem scrisoarea de dragoste. Expiră puternic şi spun: „Bine.

Deschid sertarul de sus al mesei şi scot un plic roşu. christopher me o ia din mâini şi, când citeşte cui i se adresează, se încruntă.
domnişoara Rosita Leroo

98 C / Grosvenor Mayweather (Oahu)

— De ce naiba îi spui Rosita Leroo? -Este o poveste lungă.

întoarce plicul şi uită-te la expeditor.

Machine Translated by Google

Edgar Moffatt Trashologist Extraordinar Regatul fermecat

-Hei? Cine este Edgar Moffatt? Iau scrisoarea de la el şi îi

spun: „O să ţi-o explic pe drum”. Am pus plicul în siguranţă în buzunarul interior al jachetei mele şi spune: „Hai.

Douăzeci de minute mai târziu stau la coadă la oficiul poştal în timp ce, la mine partea, Christopher este la telefon.

„în continuare”, strigă casierul, văzându-mă şi spunând: „Oh, bună ziua, domnule Moffatt.

Că numele meu este cunoscut, ce păcat.

-Buna ziua. Am pus scrisoarea pe tejghea.

-Ca de obicei? Scrisoare internaţională recomandată cu destinaţia Oahu? -Da mulţumesc. îmi scot portofelul.

„Sper că sunt scrisori de dragoste”. Zâmbeşte visător în timp ce el Introduceţi datele în computer.

„Tastaţi datele şi taci”.

—Doar că e foarte romantic că îi trimit zilnic o scrisoare Roşiţei. zile timp de o lună.

Mă uit la Christopher şi văd că clătină uşor din cap, parcă dezgustat. „Pringado”, îmi spune

doar cu gura.

îmi răsucesc buzele cu dezgust şi mă întorc către casierie. în timp ce eşti la asta, de ce nu îl anunţi întregului birou?

„Mi-aş dori să am un fan la fel de devotat ca tine”, spune el zâmbind.

— Taci, la naiba.

Gata, mâine caut alt oficiu postal.

Kate

Mă poticnesc acasă şi ultima pânză pe care am cumpărat-o este gigantic. Ca cele pe care le picta când era doar o fetiţă.

Sunt pasionat de noul meu hobby; fiecare zi este mai bună decât cea anterioară.

Soarele, marea, viaţa mea aici, scrisorile lui Edgar... Am dorinţa de a trăi din nou, începutul cu începutul revin să fiu acela

a fost.

Nu există presiune sau durere, doar amintiri fericite şi libertate. într-una din aceste zile îl voi suna pe Elliot. Scrisorile lui ciudate m-au apropiat de el. Le citesc constant si chiar dorm cu cutia care le depoziteaza.

vreau să le repar pe ale noastre; Elliot merită o şansă. Când fac colţul, văd duba lui Richard parcată în faţa mea. Casa. îi fac semn cu mâna şi zâmbesc. -Buna ziua. Cât de repede vii azi! îmi arată trei plicuri roşii şi îmi spune: „Este luni, aşa că ai trei scrisori astăzi”.

Mă dor obrajii din cauza zâmbetului atât de mult. Elliot îmi scrie în fiecare zi. Ştiu că relaţia noastră nu a început romantic, dar este mai mult decât compensarea. Nici scrisorile lui nu sunt romantice; sunt mai degrabă anecdote amuzante şi ciudate ale lui de zi cu zi. îmi trimite fotografii şi tăieturi din ziare. Toate mă fac să zâmbesc, toate îmi fac ziua.

— Stridii, bucată de pânză, pictezi? mă întreabă Richard. „Oh, asta. Ridic din umeri, stânjenită. Fatal, dar eu Relaxează-te, asta e cel mai important, nu? Richard chicoteşte şi spune: „Imaginaţi-vă că vă aduc scrisorile în fiecare zi”. Râd şi spun:

„Bine, totuşi nu te vei recunoaşte”.

„Cu siguranţă te subestimezi”, spune el zâmbind.

Semn şi urc pe scări bucuros.

Caut scrisoarea de sambata; îmi place să le citesc în ordine.

Draga mea Rosita:

Din moment ce nu te pot suna şi nu vreau să te hărţuiesc ca un criminal în serie, m-am hotărât să merg la şcoala veche şi să-ţi scriu o scrisoare.

Machine Translated by Google

Pentru o experienţă completă, vă rugăm să pulverizaţi scrisoarea cu spray-ul inclus în plic.

Zâmbesc doar imaginându-mi pe Elliot turnându-şi loţiunea de după ras în aceste sticle mici. Mă întreb dacă va folosi o pâlnie pentru asta. Şi cine va face etichetele cu numele?

Văd o fotografie înfăşurată în hârtie albă şi o deschid. Este o fotografie a unei palme întinse. E plin de vezicule. Şi asta? Ce ai făcut? continui sa citesc.

Mâna mea dreaptă chiar acum.

am izbucnit în râs. -Este grav?

Draga mea, lucrurile stau rău.

Corpul meu are nevoie de tine.

Au trecut opt săptămâni de la ultima oară când m-ai atins, pare o eternitate.

Am aşteptat treizeci şi cinci de ani să te găsesc. Cât mai trebuie să aştept să te îmbrăţişez din nou? Un sărut.

întotdeauna al tău, Elliot

Emoţia mă copleşeşte şi clipesc ca să nu plâng.

Ies afară, pun pânza pe şevalet şi îmi torn un pahar de vin. Cu «Style», de Taylor Swift, în buclă, încep să pictez. Scrisoarea mă face să zâmbesc.

Elliot

Contempl Encantada de pe terasa mea. E târziu, aproape miezul nopţii, dar nu pot dormi.

Nu m-am mai relaxat de săptămâni sau aşa mi se pare.

Capul meu nu-mi dă mai mult.

Kate este în Hawaii şi tot ce vreau să fac este să mă duc după ea şi să o forţez să se întoarcă la mine, dar mă tot gândesc la ce mi-a spus fratele ei.

„Mi-a spus foarte clar că singurul mod în care puteam scăpa de tine era să dispar. Că eşti un om foarte tenace şi că atunci când îţi bagi ceva între sprâncene, nu te opreşti până nu obţii”.

Ştiu că aş putea intra acolo şi să o conving să vină acasă, dar trebuie să iasă din asta.

El ştie ce simt şi totuşi m-a părăsit.

Cum am putut să încurc atât de mult?

Imi amintesc ce s-a întâmplat în prima săptămână în care a fost plecată şi, să fiu sinceră, mă bucur că Kate nu a fost nevoită să suporte asta. A trebuit să merg în instanţă pentru a înăbuşi zvonurile despre triunghiul amoros. A fost un circ mediatic îngrozitor.

Ridic paharul la buze şi beau încet; căldura de la whisky îmi arde gâtul în timp ce înghit.

I-am trimis scrisori Rositei deschizându-mi inima faţă de ea, dar există ceva care nu se potriveşte cu mine.

îmi lipseşte o piesă din puzzle.

Habar n-am ce ar putea fi, dar pe măsură ce zilele trec şi Nu am auzit de Kate, devin din ce în ce mai nelini tit.

îmi torn încă un pahar, aprind un trabuc şi expir un firicel de fum în aerul rece al nopţii.

îmi vine în minte fotografia pe care mi-a înrămat-o de ziua mea şi zâmbesc. Mă duc s-o caut şi mă uit la ea.

în ea ies din spate, purtând un costum bleumarin, uitându-mă la lac cu labele la picioarele mele. Este devreme şi ceaţa ascunde pajiştile din fundal.

Este o scenă foarte normală şi, totuşi, este foarte intimă pentru mine, pentru că este ceea ce ea a văzut în secret când eu nu mă uitam.

îl întorc şi mă uit la spatele cadrului. Mă întreb cum va fi fotografia fără sticlă.

Fac fotografia în afară de cadru cu un cuţit, o întorc şi văd că eu Am scris un mesaj.

La mulţi ani dragostea mea.

Te iubesc.

Veşnic al tău, Kate

Machine Translated by Google

Mi se rupe sufletul. Am citit salutul iar şi iar şi iar.

— Veşnic al tău, Kate.

Veşnic este întotdeauna... până când a încetat să mai fie.
Aduc trabucul la buze şi trag lung. Sunt trist, neputincios şi profund rău.
Sunt legat de mâini şi de picioare, nu o pot contacta. Oricât m-aş strădui, nu-l pot face să vină acasă. Trebuie să fac asta în felul lui şi să-i respect decizia.

Trebuie să ieşi din asta. ce furie

Aruncându-mi capul pe spate, scurg paharul şi îmi torn un altul atât de repede încât se revarsă peste părţi.

Răbdarea nu este cea mai mare virtute a mea.
Două luni.
îi scriu în fiecare zi şi totuşi nu îmi răspunde. Va citi scrisorile?

„Mulţumesc”, îi spune Christopher chelneriţei în timp ce ne pune pe masă o tavă cu prăjituri cu noroc.

Este vineri seară şi Christopher m-a forţat să ies la cină.

Aş prefera să fiu oriunde decât aici.

îmi întinde tava şi îmi spune:

„la una”.
-Etapa.
îmi pune tava în faţă şi îmi spune: —la una, la naiba, eşti foarte interesat de chestiile astea, îmi dau ochii peste cap, iau unul şi îl deschid.
Coincidenţele nu există

Ridic o sprânceană. Ha! în altă perioadă aş fi crezut.

— Ce scrie pe al tău? mă întreabă Christopher. îi arunc biletul meu şi el zâmbeşte.

— în acest caz, viaţa ta este o reţea al naibii. Mă uit la el.

—Recunoaşte că e ciudat al naibii că te-ai urmărit de ani de zile după pictorul ăla şi că ea vine şi apare exact când eşti prins de o fată. Y

Pe deasupra, tu şi Kate v-aţi întâlnit pe internet... Cu numărul de oameni din lume, te duci şi te loveşti de ea. Cu femeia cu care te întâlneai deja.

Mă încruntă când îl aud. – E curios... nu-i aşa?

„Este doar, serios, cât de probabil este să se întâmple asta?” „Practic niciunul.

încep să lovesc nuca de cocos în timp ce recitesc nota de prăjituri.
Coincidenţele nu există

Şi aşa am crezut mereu. întotdeauna am crezut că totul se întâmplă cu un motiv. Că nici oamenii pe care îi întâlneşti şi nici evenimentele care ţi se întâmplă nu sunt întâmplătoare. Şi totuşi uită-te la mine. Mă gândesc mult la asta. De ce nu imi ies conturile? Ce îmi lipseşte? Dacă îndrăgostirea de Kate nu ar fi fost un accident? Ce se întâmplă dacă totul face parte dintr-un plan mai amplu? Am citit-o din nou.
Coincidenţele nu există
Hmm...
A doua zi bat la uşa lui Brad. Se deschide brusc şi i se schimbă faţa când mă vede.

-Buna ziua. Zâmbesc şi spun:

„Hei, ai un moment? Doar că mă tot întreb un lucru şi cred că eşti singurul care va şti să-mi răspundă. – Hm.
îl privesc în ochi şi îi spun: „Te rog”.
Se dă deoparte pentru ca eu să trec şi eu mă aşez pe canapea. Se aşează şi el şi spune: „Să vedem, ce se întâmplă?”

-Sa vedem. Mă opresc pentru a exprima ceea ce cred. Am senzaţia că îmi lipseşte ceva. -Despre ce vorbeşti?

„Cred că era menit să o întâlnească pe Kate. Brad nu spune nimic şi ascultă.

„Şi mai cred că era sortit să-l cunosc pe pictor, dar nu ştiu de ce”.

îşi încruntă fruntea de parcă ar fi fost confuz.

Machine Translated by Google

— Crezi în soartă, Brad? Il intreb.

-Poate sa. Se lasă pe spate şi adaugă: „Dar nu credeam că ai face-o". „Hmm..." mă gândesc o clipă, „mi lipseşte ceva?" -Despre ce vorbeşti?

—Nu ştiu, pur şi simplu nu pot scăpa de sentimentul că îmi lipseşte ceva, dar nu ştiu ce este.

Brad expiră şi spune: „Kate îţi citeşte scrisorile.

-într-adevăr? Ce a spus?

—Nimic, doar că îi scrii în fiecare zi şi asta o face fericită. Zâmbesc cu speranţă.

„Pentru prima dată de când părinţii noştri au murit, arată ca de obicei". -Nu te urmăresc.

„Ea lucrează noaptea şi învaţă cusătura în cruce, care era hobby-ul mamei noastre. S-a apucat din nou de pictură. Cum? -Pinta?

— Orice se numeşte pictură. Nu este considerat un profesionist departe de asta, dar îl iubea în adolescenţă.

„Nu ştiam partea aceea a ta", şoptesc uimit.

— Cred că am uitat-o complet. Oahu şi petrecerea timpului singurîi fac bine. Zâmbesc

când îmi imaginez că pictează cu şevalet. Hmm...

— Deci mi-ai citit scrisorile, nu? -Trebuie sa plec. Mă opresc să mă gândesc la ce să-i mai spun. Ei bine, dacă ţi se întâmplă ceva, mă suni? Il intreb.

-Da.

Expiră greu în timp ce mă ridic.

„Credeam că ai fi renunţat până acum", spune Brad.

Mă întorc, surprins, şi spun: „Sunt

îndrăgostit de ea". De ce aş renunţa?

-Nu ar fi prima dată.

-Nu am cedat. A trebuit să mă întâlnesc cu pictorul şi nu regret. Nu am atins-o şi m-am întors la Kate. Bine, da, am întârziat, dar nu m-am îndoit niciodată. -Ridic din umeri-. Cred că aveam nevoie de timp să mă obişnuiesc cu ideea.

Mă duce până la u ă i, odată ajuns acolo, fac o mi care să-i strâng mâna.

mână.

-Tu mi-ai făcut ziua. Să ştii că îmi citeşti scrisorile înseamnă foarte mult pentru mine.

-Nici o problemă.

Şi dacă ţi se întâmplă ceva... -Da.

Mă întorc spre u ă i ridic privirea pentru a vedea o poză pe bufet. Mă apropii şi îl iau pentru a-l privi cu atenţie. Sunt într-o mizerie.

Ce naiba...?

Este un portret al lui Brad şi Kate cu Harriet Boucher.

îl privesc pe Brad în ochi şi îl întreb: „De

unde o cunoşti pe această femeie?"

-La care? întreabă el încruntat.

Arăt spre Harriet şi repet urgent: – De unde o

cunoşti?

„Este sora noastră, Elanor.

Capitolul 27

„ Ce vrei să spui?" intreb eu încruntat.

— Pentru că este Elanor, sora noastră. -De cand?

— Cum de când?

„Femeia aceasta", bat pe chipul portretului, „este Harriet Boucher, pictorul cu care am stat în Franţa. -Cum? Brad tresări, confuz. Ce spui?

Machine Translated by Google

—Ea este pictorița ale cărei picturi m-au uimit. îmi bat din nou fața în spatele geamului.
Numele ei este Harriet. „Nu, sunt Elanor. devii confuz Mă uit la fotografie și spun: „Jur că este ea”.

— Nu, ai gre it femeia. Poate seamănă. Elanor nu a luat niciodată o pensulă în viața ei.

-Oh. Mă gândesc o clipă. Hmm, poate nu este ea. Eu dau din cap, jenat. în ultimul timp simt că o să o fac fa-ti de cap

Brad zâmbește și spune: „Nu-ți face griji. Scaun.

— îi voi spune lui Kate că ai venit. Zâmbesc strâmb și spun: „Vreau doar să vină acasă”.
— Să mă întorc la.

Se uită în ochii ei.

— Dă-i timp, se va întoarce.

Zâmbesc. Sunt mai bun acum. îi strâng mâna și îi spun:

„Mulțumesc pentru ascultare”. Sunt atât de pierdut cu Kate, că nu știu ce fac.

-O faci bine. Ține-o așa.

-Mulțumesc. – Mă întorc la mașină ca de Paște. Kate îmi citește scrisorile. Ai încredere în instinctul tău.
mă încruntă. De ce mi-a venit ideea asta? Ai încredere în instinctul tău.

A fost Harriet, știu că a fost. Si da...?

Nu, nu poate fi.

îmi revin pe paşi hotărât și bat la u ă.

-Ce se intampla acum? Brad oftă în timp ce deschide.

Deschid o fotografie pe telefonul meu mobil și i-o arăt.

— Ai văzut vreodată acest tablou?

Brad se concentrează în timp ce se uită bine la fotografie. -Nu stiu.

Trec pe lângă altul și întreb: „Și acesta?”

El ridică din umeri și spune: „Nu sunt sigur.

îi arăt încă unul și îi spun: „îți sună cunoscut asta?” -Mmm nu stiu.

— M-am cacat de tot, gândește-te! -De ce?

„Pentru că cred că...” fac o pauză. Știu că sună nebunesc și poate patinez mult, dar cred că...

-Ce? mă întrerupe.

„Cred că tablourile pe care le-am cumpărat de la Harriet sunt de fapt ale lui Kate.
Brad chicotește și spune: „Te
sperii. Și te corectez: nu pare o nebunie, așa este.

— Ai putea să-l întrebi? -Despre ce vorbești?

„întreabă-o pe Kate dacă aceste tablouri sunt ale ei fără să-i spui de ce.

— Și nu crezi că dacă Kate ar fi un pictor celebru, ar ști despre asta? „Tu il intrebi.” Da-mi numărul tau si iti trimit pozele.

își scoate telefonul mobil și salvează fotografiile pe care i le trimit. -Ce sa le spun?

—Păi... —meditez— spune-i că ai găsit aceste desene și intreaba-l daca stie cine le-a pictat.

Brad ridică din umeri și îi trimite un mesaj lui Kate.

Hei, am găsit aceste tablouri la un magazin de second hand. mână.
Sunau ca mine Sunt ale tale?

Merg dintr-o parte în alta cu inima bătând în viteză. -Ce a spus? -încă nimic.

închid ochii și merg dintr-o parte în alta, frecându-mi părul.

— Au apărut punctele, scrie el. – Ține-ți telefonul mobil ca să vedem amândoi ecranul și să așteptăm răspunsul lui.

Wow, ce amintiri!

Da, sunt ai mei. Le-am pictat cu ani în urmă. Nu știu de ce mama a insistat să le păstreze. Nu pot să cred că Elanor a crezut că cineva le-ar dori. Ha ha, fac pipi.

Gâfâi după aer și mă apuc de perete pentru a nu cădea.

Brad se prăbușește pe canapea și ne privim cu ochii mari.

„Deci asta înseamnă...” Brad se încruntă în timp ce leagă punctele.

Machine Translated by Google

— Care a fost întotdeauna Kate, îi şoptesc. Ei bine, desigur.

Kate

Mă uit la stradă în timp ce aştept pe terasă.

— Unde a fost? Mă uit la ceas. Richard nu m-a adus nicio scrisoare ieri şi azi e târziu.

Nu mi-am dat seama de câte scrisori de la Elliot... sau cât de mult înseamnă.

îmi răsucesc mâinile în poală în timp ce aştept.

„Bine”, şoptesc eu. Unde eşti?

Dacă Elliot a întâlnit altul?

Deodată regret foarte mult că nu i-am răspuns. Ar fi trebuit să-i spun ceva, chiar dacă ar fi fost doar un simplu mulţumesc. Ce va crede că nu a răspuns?

O maşină face colţul şi îmi ţin respiraţia: nu este vehiculul obişnuit.

Este rosu.

Nu este Richard. Umerii mi se scufundă de dezamăgire.

Maşina se opreşte în faţa casei mele şi privesc scena încruntat. OMS?

Elliot iese de pe bancheta din spate. Nu pot să respir.

Cum?

El ridică privirea şi îşi fixează ochii pe ai mei. Mama mea

Văzându-l în persoană redeschide răni vechi, iar eu sunt brusc copleşit de emo ie. Ochii mi se umezesc.

Neputând să mă mişc de la faţa locului, îl privesc scoţând o geantă de călătorie şi plăteşte şoferul. Vreau să alerg la el, să-l sărut şi să-i spun totul.

Dar picioarele mele sunt lipite de pământ, paralizate de frică. Prejudiciul pe care mi l-a făcut se întoarce multiplicat. Am crezut că dezamăgirea şi furia mea au dispărut. Poate am greşit.

Stă pe bordură cu geanta în mână şi se uită la mine. Şi atunci când maşina pleacă, îmi zâmbeşte tandru.

Cu inima în gât, îi zâmbesc şi lui.

Doamne, cât de dor îi era.

încet, el urcă treptele, eu le cobor şi ne întâlnim în mijlocul scărilor.

„Bună”, şopteşte el. -Buna ziua.

— Sunt aici să te duc acasă. Mă priveşte în ochi şi înghite nodul din gât. El este nervos.

Mi se umezesc ochii, deodată înţeleg totul: el este casa mea. Elliot „Casanova” Miles este marea dragoste a vieţii mele şi nu ştiu cum s-a întâmplat, dar sincer nu cred că aş putea (sau vreau) să merg mai departe fără el.

— Te-a costat.

Un zâmbet lent şi sexy îi străbate chipul. Mă îmbrăţişează strâns. Mă strânge şi mă topesc când buzele ni se întâlnesc. „Nu mă mai părăsi niciodată”, şopteşte el. -Nu ma forţa.

Mă sărută şi îşi alunecă încet limba în mine în timp ce îmi prinde obrajii. Doamne, cum sărută. Aproape că uitasem. Elliot Miles se sărută cu sufletul.

Fiecare crăpătură în armura lui, fiecare slăbiciune pe care o păstrează pentru sine, toate pasiunea lumii îmi pare rău de toate. Şi băiete, îmi place, la naiba!

Ne sărutăm din nou; Mă trage aproape şi mă îmbrăţişează până când iadul prin care am trecut devine insuportabil. Emoţia momentului este de nesuportat. Sacru.

„Trebuie să vorbim”, îmi spune el în timp ce mă ia de mână şi urcăm scările. -Ştiu.

Se uită la mine de parcă s-ar îndoi de răspunsul meu. Şi faţa aia?

Mă încruntă, din ce în ce mai neliniştită: a venit să-mi spună ceva.

Există mai multe.

Ar fi putut să se culce cu pictorul?

Inima îmi bate repede şi mă pregătesc pentru ce e mai rău. Am impresia că nu va fi o reuniune prea fericită.

Intrăm în sufragerie şi Elliot se întoarce spre mine şi spune:

Machine Translated by Google

— Stai jos, scumpo. Trebuie sa iti spun ceva. Stau pe canapea fara intrebari.

îmi simt inima în urechi: bum, bum, bum.

Elliot se duce la geanta lui, scoate un plic mare galben şi mi-l întinde. —Imagini de Harriet Boucher. -A căror? intreb eu încruntat.

— De la pictorul pe care îl căutam. Acestea sunt imaginile trimise mie de detectivul privat pe care l-am angajat.

— De ce a vrea s-o văd? Nu m-ai făcut să sufăr suficient pentru acest subiect? Scuip.

„Deschide-l”, cere el.
-Nu...
— Deschide-l, urlă el.
îl deschid şi scot fotografiile DIN-A4. îmi încreţ fruntea. Este Elanor.
Trec şi Elanor apare în toate. în alb şi negru, în culori şi în locuri diferite.
Dau din cap şi, confuz, spun: „Nu înţeleg.

Elliot îmi întinde un plic alb şi spune: „Acestea sunt tablourile pe care le-am cumpărat la licitaţie. Fac o faţă că nu înţeleg nimic. Despre ce vorbeşti? „Elliot,
nu...” „Deschide”, urlă el.

Uf, nebun... Deschid plicul şi, în acelaşi timp, ochii. Răsfoiesc imaginile, din ce în ce mai confuz. Cunosc aceste poze... le-am pictat eu!
îl privesc pe Elliot în ochi.

„Toţi aceşti ani, în tot acest timp... tu ai fost”, şopteşte el. Părul de pe ceafă mi se ridică.

Elliot îngenunchează în faţa mea, îmi ia mâinile şi spune: „Tu m-ai sunat prin pozele alea”.

Ochii îmi lăcrimă şi totul se învârte.

„Tu ai fost mereu”, şopteşte el. Ştiam că trebuie să existe un motiv pentru care am fost atrasă de ei. Tu eşti, Kate, tu eşti motivul. Las capul, copleşită.

-Nu ca...? Adică...” Mă uit la el. Cum s-a întâmplat? – oaptă-. Nu înţeleg.
„Eu şi Brad am conectat punctele.
— Brad? mă încruntă. Brad ştie?

Elliot dă din cap şi mă sărută cu blândeţe, parcă pentru a înmuia lovitura, dar Eu nu observ. Nu simt nimic.

„Elanor a golit casa părinţilor tăi pentru a ascunde o crimă. Se uită în ochii ei.

„Ţi-a scos la licitaţie pozele de la mansardă sub pseudonim, aşa că ştia că, când tu şi Brad aţi curăţat casa părinţilor voştri, tortul se va termina.

Sunt îngrozită.

„Ceea ce nu m-am bazat a fost că un anume colecţionar de artă, care sunt eu, va deveni obsedat de munca lui şi va angaja un detectiv privat pentru a-i găsi locul.

îmi este greu să respir.

„Şi dacă nu ar fi devenit atât de ambiţioasă şi şi-ar fi dorit faima pe care i-ar fi dat-o numele meu, ar fi scăpat cu ea”.

Ochii mi se umezesc. Elanor este pictorul pe care l-ai cunoscut în Franţa?

—A acceptat să rămână cu mine cu intenţia fermă de a mă seduce, dar nu a contat pe faptul că era deja îndrăgostit de altcineva şi nu voia să facă parte din planul lui.

Mi-am dus mâinile la cap. „Elliot”, şoptesc eu.

Mă îmbrăţişează şi îmi strânge fruntea de a lui. „îmi pare atât de rău, scumpo.

îmi dau seama de ceva şi mă îndepărtez să mă uit la el.

— Cât ai plătit pentru tablouri? îşi umflă obrajii şi spune:

„Douăzeci de milioane de dolari, daţi sau primiţi”, îmi acopăr gura cu mâinile şi am ochii mari de groază.

— Vei fi prost! Daniel are dreptate: eşti un cheltuitor. Dacă sunt urâţi! Faţa lui se relaxează, apoi zâmbeşte, chicotind.

„Ţi-aş fi dat gratuit”, îmi bat joc. Ce lapte! Te-aş fi plătit să le iei.

Elliot îşi dă capul pe spate şi râde cu poftă, parcă O greutate uriaşă a fost ridicată de pe mine.
-Oh oh. Mă ridic în picioare când îmi iese altceva. Ce se va întâmpla cu Elanor?

Machine Translated by Google

Elliot tăce și mă privește în ochi.

— Elliot, ce se va întâmpla cu Elanor?

— Curtea se va ocupa de ea.

-Nu. Simt o senzație de strângere în piept. Nu vreau... Elliot mă ia de mână și spune în serios: „Vom vorbi despre Elanor luni”.

-Luni?

— Până atunci – îmi dă un mic sărut – hai să vorbim despre noi. Mă sărută din nou în timp ce îmi apăsă fruntea de a lui. Să ne corectăm mai întâi treaba și apoi ne vom face griji pentru vrăjitoarea surorii tale.

Spre surprinderea mea, Elliot Miles spunând-o pe sora mea vrăjitoare mă face să zâmbesc; Știu că nu ar trebui, dar funcționează doar pentru mine.

— Te distrezi? Zâmbește și mă apucă de buzele. El avanseaza si eu ma dau inapoi.

„Acest lucru doar confirmă ceea ce am știut întotdeauna”, răspund.

-Faptul că? El zâmbește aproape de gura mea.

— Că ești prost.

Zâmbește și, într-o clipită, mă ridică pe umăr. Râd în hohote și el mă plesnește în fund.

— Și camera ta? Vei afla cât valorează un pieptene.

— Nu ai fost rănit din cauza smucirilor până la moarte? Râd în timp ce mă poartă atârnat cu capul în jos. Am văzut veziculele.

-Comporta-te frumos. îmi mai dă o palmă în fund.

Mă duce în cameră și mă aruncă pe pat cu atâta forță încât sări. Fără să-și ia ochii de la ai mei, își scoate cămașa. Pieptul său lat acoperit de un strat ușor de părîntunecat, umerii bronzați, brațele definite și abdomenul musculos. Dar privirea lui este cea care mă captivează; emană dorință, dragoste și un sentiment de apartenență. Casa mea.

își trage pantalonii în jos cu încetinitorul și îmi lipsește respirația. Indiferent de câte ori îl văd gol, nu voi fi niciodată pregătit pentru impunerea lui

Elliot Miles este un milion de lucruri, dar mai ales el este... al meu. Se ridică deasupra mea și spune:

„îmi datorezi pentru încercarea prin care m-ai supus”, spune el în timp ce îmi ciugulește șoldurile prin rochie.

-Oh. Mă ridic și îmi amintesc ceva. Vino. -Hei?

Sar în sus și îl prind de mână.

— Trebuie să-ți arăt ceva. îl conduc în cealaltă cameră și arăt spre șevalet.

Este un ulei gigantic al celor doi. Lucrez la el de săptămâni întregi. în pictând, ne-am îmbrățișat și ne-am privit cu drag.

Un moment intim pe care l-am împărtășit și l-am ars în memoria mea. Gâfâie la vederea lui.

Glisați peste titlu, în colțul din dreapta jos.

veșnic fermecat

Nările i se dilată și își strânge buzele de emoție. Se uită în ochii mei și îmi șoptește: „Te iubesc”. -Te iubesc.

Mă sărută și ne topim într-una. Dumnezeule...

-Căsătorește-te cu mine. Mă îndepărtez să mă uit la el. -Cum?

„Căsătorește-te cu mine, Kathryn. Știu că nu este cea mai romantică propunere din lume, dar povestea noastră și acest tablou...” îi lămură ochii. Este asta...

Doamne, cum vreau eu.

— Elliot Miles, mă ceri în căsătorie goală și dezosată? Privește în jos și zâmbește încet.

-Cred.

Mă sărută și mă trage aproape de el; Observ cât de greu este.

-Si bun? Ce spui, Landon? întreabă în timp ce aduce ceapa primăvară mai aproape.

Râd. Este ceea ce nu există.

Machine Translated by Google

Mă trage aproape de el cu asprime, de parcă ar fi cerut un răspuns.
-Da vreau.
Rădem unul lângă buzele celuilalt, iar Elliot mă ridică și mă duce înapoi în dormitor, îmi trage rochia peste cap, sutienul și chiloții și mă culcă.
Se întinde lângă mine și îmi desfășoară picioarele. îmi atinge clitorisul în timp ce mă sărută cu pasiune. Spatele meu se arcuiește pe măsură ce mă masturbez din ce în ce mai mult. Sunetul excitării mele, atât de umed, răsună prin cameră, dar Elliot, departe de a se opri, mă îndeamnă mai departe.
— Elliot, murmur eu.
—Trebuie să te încălzesc, iubire, pentru că mama care m-a născut, o să explodez. Si puternic.
Judecând după vocea lui profundă, autoritară, știu că acționează pe pur instinct. Nevoia de a dracu l-a pus stăpânire pe el și își pierde controlul din minut.
Mă întind în jos și ating penisul lui, este greu de piatra și există precum picură din gland.
Doamne, cum m-am gândit vreodată că aș putea trăi fără asta? Fara el.
„Da, Eli”, șoptesc eu în timp ce îl trag mai aproape de mine. Vă rog.
Cu ochii lui întunecați ațintiți asupra ai mei, se întinde deasupra mea și bâjbâie despicătura mea cu vârful. Mă stăpânește în așa fel încât mă arde.
De fiecare dată când mă culc cu acest bărbat este ca prima.
Amploarea sa nu iartă.
-Te iubesc. – E greu să ii ochii deschi i.
îi zâmbesc aproape de el, care mă lovește cu duritate și mă prinde de saltea, de parcă mi-ar fi forțat corpul să-l accepte.
Cuvintele sale frumoase sunt departe de actele sale impetuoase.
Mă agățăm de umerii lui largi și închid ochii în timp ce mă forțesc să-l iau înăuntru.
Oh!
Elliot Miles s-a născut să trateze fără milă și fără milă.
O scoate din mine și o împinge înapoi în mine, cu ochii întunecați de dorință. Rotiți șoldurile într-o parte și apoi pe cealaltă. Mă întinde și mă deschide pentru plăcerea lui.
-Esti bine? Mormăie el fără să-și ia ochii de la buzele mele.
dau din cap si spun:

— Da, continuă.

Mă mușcă de gât și își mișcă șoldurile repede, tare și fierbinte. Dumnezeule!

îmi arc spatele în timp ce el îl alunecă în mine cu viteză maximă. Cu genunchii depărtați, îmi întinde larg coapsele cu mâinile lui mari; Văd cum mușchii trunchiului lui se contractă. în toată camera răsună patul când se lovește de perete și eu țip și cum de dorință. încă în extaz, îl îmbrățișez strâns, iar dragostea înlocuiește toată durerea din ultimele luni. Elliot rămâne în plan secund; Simt atracția inconfundabilă a penisului lui adâncînăuntru.

Și apoi mă sărută și o face cu atâta tandrețe și atâta dragoste încât eu cu greu Pot să-l susțin. Lumea se oprește pentru mine. Și începe o altă viață, al doamnei Miles.
Elliot mă ia de mână și spune: „Porți totul, prințesă?”
Mă uit să văd dacă am lăsat ceva în avion și spun: „Da, cred că da.

„îmi pare bine să vă văd, domnule Miles”, îi spune maiorul. Se întoarce spre mine și, după un semn cordial din cap, spune: „O noapte bună, Kathryn.

-Mulțumesc.

Elliot dă mâna și coborâm scările. Bentley-ul negru ne așteaptă acolo. Andrew iese și zâmbește fericit când ne vede. -Buna Kate.

Mă îndrept spre el, mă ridic în vârful picioarelor și îi dau un sărut pe obraz. -Bună Andrew.

Machine Translated by Google

„Sună clopotele de nuntă”, îmi spune el, exultant. Râd şi ridic din umeri entuziasmată. -Poţi să-l crezi? spun eu entuziasmata.

— Bineîn eles că cred. Zâmbeşte, iar ochii lui Elliot se rotesc, iar el zâmbeşte puţin.

Nici măcar nu poate fi morocănos. Mai mult, în cele cinci zile de vis pe care le-am petrecut în Oahu, acel zâmbet de hottie nu i-a dispărut de pe faţă. Dar deja am aterizat la Londra.

Elliot a anunţat public astăzi că ne-am logodit şi, ca parte a unui fel de plan strategic, mi-a spus că voi fi fotografiat în seara asta. Bănuiesc că a fost un mod subtil de a-mi cere să nu urc în avion transpirat.

Mi-a fost ciudat că şi-a pus un costum din trei piese pentru a ateriza.

Andrew şi Elliot ne pun lucrurile în portbagaj şi eu mă urc pe bancheta din spate. Elliot se aşează alături şi îmi conduce mâna către cvadricepsul lui plin de nervi; nu poate fi fără să mă atingă.

— Mai este planul în vigoare, domnule? întreabă Andrew, privindu-l în oglinda retrovizoare.

„Da”, răspunde Elliot.

Plan? Ce plan?

Conducem noaptea cu viteza maximă, iar douăzeci de minute mai târziu cotim colţul pe strada unde se află somptuosul apartament al lui Elliot. Sunt fotografi peste tot. Devin nelini tit, dar în loc să trag în garajul subteran privat al lui Elliot, Andrew merge la ei.

-Ce faci? – oaptă.

Elliot mă sărută şi spune:

„Dă-le ce vor.

-Cum?

„De îndată ce ne fac o poză împreună şi o publică mâine, ne vor lăsa în pace şi putem merge acasă.

Mă uit la omul meu. Acest lucru este împotriva firii lui, dar vrea să fie lăsat în pace, o face pentru mine.

Uşa se deschide. Este Andrew, care este afară când se sting camerele.

Elliot iese şi îmi dă mâna să mă ajute să cobor, imi fulgereaza _ se orbesc şi fotografiile strigă deasupra celorlalţi ca să fie auziţi.

-Cand este nunta?

„Felicitări, domnule Miles.

— Kathryn, cine îţi va crea rochia?

Elliot mă ia de mână şi, cu încetinitorul, o aduce la buze şi o sărută. Fotografii înnebunesc.

— Kathryn! strigă cineva la mine. Cum te simţi să ştii că în sfârşit l-ai îmblânzit pe evazivul Casanova Miles?

Elliot chicoteşte. Ne privim unul în ochii celuilalt şi zboară scântei. Elliot arcuieşte o sprânceană de parcă ar aştepta să răspundă.

Dacă ar şti că aşa-numitul Casanova este un romantic fără speranţă... Mă întorc către ei şi, zâmbind, le spun: „Super”.

Pozam pentru câteva fotografii, iar Elliot mă conduce de mână în apartamentul lui, în timp ce fotografi ţipă în fundal. Urc în lift cu dragostea vieţii mele.

El îmi zâmbeşte şi eu îi zâmbesc. Până la urmă cred în basme. Şi în destin.

Nu dispera, va veni la tine.

Iubeşte mereu.

Pupici,

Machine Translated by Google

Kat
eEpilog

Stau în spatele geamului şi aştept să-mi văd Elanor.

Va rămâne în închisoare până la procesul său şi, deşi Elliot şi cu mine am avut o luptă uriaşă din acest motiv, refuză să renunţe la acuzaţiile.

Şi am înţeles, într-adevăr. Brad şi Elliot sunt cei care se ocupă de chestiunea. Spre surprinderea mea, se înţeleg de minune şi Brad petrece mult timp cu noi la Encantada.

Nu depun mărturie împotriva lui Elanor. Nu. Este sora mea. Amândoi au acceptat decizia mea de a nu face parte.

Dar trebuie să ştiu de ce.

Elanor sosește. Se află într-o închisoare de minimă securitate şi poartă pantaloni gri.

Zâmbesc şi mă ridic; ea îmi zâmbește înapoi şi se așează.
-Buna ziua. -Simt.

-Buna ziua. – împreună-ţi mâinile în faţa ta.

Mă uit la ea şi ceea ce îmi cere corpul meu este să-mi cer scuze. La urma urmei, logodnicul meu este cel care a pus-o după gratii.

Dar apoi îmi amintesc ce a făcut şi cred că eu sunt cel care ar trebui să fie supărat.
Cu toate acestea, sunt de fapt dezamăgit.
— Ai de gând să spui ceva sau o să stai acolo?întreabă el impasibil.
Mă uit în ochii ei şi mă întreb ce naiba s-a întâmplat cu ea ca să o facă să se răsucească atât de mult.
-De ce? -întreb.
Ea ridică nonşalant din umeri şi spune: „Trebuia să fii tu, nu?”
mă încruntă.
„Cel mai deştept, cel mai drăguţ, cel mai drăguţ, cel mai talentat... Preferatul mamei”.

Mi se rupe sufletul. Aşa a văzut ea?

„Bănuiesc că ai deja viaţa de vis acum că eşti cu el”. îşi ridică bărbia sfidător. Am citit că te căsătoreşti. Zâmbește ironic şi spune: „Doamnă Miles”.
Dau din cap cu pumnii strânşi.

„Nu vei rezista”, spune el zâmbind. Peste douăsprezece luni se va sătura de tine şi va merge cu altul. Ea stă pe spate pe scaun de parcă ar fi mândră că este atât de rea.

— Ţi-aş fi dat tablourile, dacă m-ai fi întrebat, şoptesc.

Mă priveşte în ochi.

— Ţi-aş fi dat lumea, dacă m-ai fi lăsat să intru.

Ochii îi lăcrimănesc şi, pentru prima dată de când au murit părinţii mei, o văd pe fetiţa adorabilă care a fost întotdeauna.

Durerea te afectează în moduri diferite. Deşi este întotdeauna distructiv, efectele ei au schimbat-o. Aceasta nu este adevărata Elanor.

„Te iubesc, Elanor şi, în ciuda acestei mizerie, te voi iubi mereu. Ceai îţi voi oferi ajutorul de care ai nevoie.

Elanor respiră ascuţit, parcă ar fi fost surprinsă că o susţin.
Mă ridic şi mă pregătesc să plec.

„Kate”, spune el.

Vin înapoi.

— Trimite-mi o fotografie cu rochia de mireasă.
Zâmbesc printre lacrimi şi dau din cap.
-Bon.

Mă întorc şi plec. Avem o mulţime de conturi în aşteptare, dar nu sunt unul care să arunce prosopul.

Elliot

Un toast. îmi ridic paharul către frumoasa mireasă care stă lângă mine.

Suntem deja soţ şi soţie. Ne-am căsătorit într-un cort alb, pe pământul Encantada. Fraţii mei sunt alături de mine împreună cu cei mai apropiaţi cincizeci de prieteni şi familie.

Machine Translated by Google

— Kathryn. îi zâmbesc. Kate a mea.

„La naiba, am început”, îl aud pe Christopher şoptind lui Tristan.

Tristan râde la asta.

„Aş putea petrece toată noaptea vorbind despre cât de frumoasă, inteligentă, drăguţă şi iubitoare eşti.

Kate mă ia de mână şi o sărută de unde se află.

„Aş putea să-ţi spun cât de mult te-am iubit în secret, ani de zile, înainte de a ne întâlni. Că dragostea noastră a fost opera destinului, că tu ai fost soarta mea.

Kate zâmbeşte.

-Dar nimic din toate astea nu contează. Emoţia mă cuprinde şi mă încruntă în timp ce mă opresc. îmi dresesc glasul şi adaug: „Pentru că să mă trezesc lângă tine în fiecare zi este motivul pentru care sunt aici.

Ochii lui se umezesc şi eu tac, ce ruşine îmi fac.

îmi ridic paharul şi

spun: „Vreau ca toţi să prăjiţi frumoasa mea soţie”. Pentru Kate!

— Pentru Kate! exclamă toţi.

Se întunecă şi sunt cu Tristan, Jameson şi Christopher. Kate dansează cu fratele ei. A fost o zi splendidă. Cel mai bun din viaţa mea.

Ne aflăm la poalele unui stejar uriaş împodobit cu luminiţe. Patrick, fiul cel mic al lui Tristan, vine în fugă, gâfâind. Pare înecat şi uşor îngrozit. El arată spre luncă. Tristan se încruntă şi spune: „Ce sa întâmplat?”

— Că am făcut un lucru. -Ce lucru?

„Nu ai,” mormăie Harry pe sub răsuflarea lui. -Ce lucru? insistă Tristan pe un ton mai aspru. Patrick arată către fratele său mai mare şi spune: „Harry m-a provocat.

„Ce ai făcut?” Tristan îl ia pe Patrick de mână şi îl conduce spre lunca îndepărtată, îi privesc plecând şi continui să vorbesc cu fraţii mei.

— Aaah! ţipă Tristan de departe. Sunetul este înfiorător. -Ce se întâmplă?

Ne uităm în direcţia lor şi îl vedem pe Humphrey, berbecul, urmărindu-i pe deal cu viteză maximă.

— Ce naiba ai făcut, Harrison? burduf Jameson.

„Nu credeam că va deschide uşa cu adevărat!” -strigă-. Toată lumea ştie că nu trebuie să accepţi provocările.

Oamenii încep să ţipe când văd berbecul apropiindu-se. Deodată se opreşte şi, distrat, începe să se lovească cu capul de un copac cu toată puterea din lume. Loviturile sună ca un tunet.

Apoi se întoarce şi se aruncă spre Daniel, care zboară în aer într-un mod spectaculos.

„La naiba mea...” Jameson face o mutră.

Oaspeţii fug şi ţipă de parcă viaţa lor ar depinde de asta.

— Elliot! exclamă Kate. Fă ceva. Christopher făcu ochii mari şi izbucneşte în râs. „Cea mai bună nuntă vreodată”.

Tristan îl poartă pe Patrick sub braţ în timp ce aleargă cât de repede poate.

— Pleacă, toată lumea! -strigă-. Chestia aia este un ucigaş, îmi strâng maxilarul. Sunt pe cale sa explodez.

— Harry dracu'.

Mulţumiri

Este nevoie de o întreagă armată pentru a scrie o carte şi aşa se întâmplă că am cel mai bun din lume.

Machine Translated by Google

Aș dori să-i mulțumesc sincer mamei mele Kerry, Nadiei, Rachel, Amanda, Lisei și Nicolei. Rena și Vicky, sunteți cititorii mei beta încă din prima zi; Esti pilonul meu si iti sunt foarte recunoscător. Mă faci mai bun.

Pentru echipa uimitoare de la Montlake: Sammia, Lindsey și Nicole. Îți mulțumesc că ești atât de bun la munca ta. Sfaturile și ajutorul dumneavoastră sunt un vis devenit realitate.

Pentru cel mai bun asistent personal din univers, draga mea Kellie.

Și mulțumiri speciale familiei mele pentru că a suportat o soție și o mamă care își petrec toată ziua scriind... sau se gândesc să scrie. Sunt greu, știu.

Și vouă, dragii mei cititori: voi sunteți motivul pentru care scriu.

te apreciez foarte mult. Vă mulțumesc foarte mult că mi-ați îndeplinit visele. Sărutări.